

Per. 2119 e. 22

AUGUSTANA,

COMPLECTENS
NOTITIAS VARIAS
DE VITA ET SCRIPTIS
ERUDITORUM,

QUOS

AVGVSTA VINDELICA

ORBI LITTERATO

VEL DEDIT VEL ALUIT.

Congessit Franciscus Antonius VEITH Augustanus, Bibliopola.

Alphabetum VI.

AUGUSTÆ VINDELICÆ.
SUMPTIBUS AUCTORIS.
MDCCLXXXX.

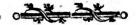
DUPLICATE FORSALE

PRÆFATIO.

Pauea sunt, quæ te, Lestor! moneam — Præsentis Alphabeti partem maximam occupat David horschelius; cuius summa semper in orbe litterato existimatio ac fama fuit: Hac commotus non solum Vitam eius ac Scripta fuse describenda, sed et Epistolas
eius XVII. hastenus anecdotas, adjiciéndas esse censui. In ista vero Narratione uti aliquot Eruditorum
Augustanorum mentio insertur, de quibus plura dicere habeo; ita eos in Mantissam, ceu cumulum quendam, conjeci. Sunt autem Philippus Hainhoserus,
Vir multis nominibus illustris: Marcus Henningus,
Genealogus ac Poèta: Georgius, & Hieronymus Laubii: Raymundus Mindererus: Ioannes Ulricus Rumlerus, Quatuor - Viri medica arte percelebres.

Post Mantissam hane, ago de Conrado KircheRo & Georgio Mayr, grace hebraiceque doctissimis:
item de Ioanne Moibano Medico: de Henrico Roth
lingua ac doctrina Brachmanorum callentissimo: denique de Clemente sendero Historiographo diligentissimo. Taceo Scriptores alios minoris ordinis, qui
hinc

hinc inde occurrunt, et in sequenti Elencho a me

In fine habes Supplementa ad I. II. III. IV. V. Alphabetum; nam, cum ab anno 1785, quò Bibliotheca hac Augustana edi à me primum coepta est, per quinquennii spatium multa detexerim, qua me antea vel fugerant, vel postea emerserunt in lucem: ea, in unum coasta, tibi proponere volui, addito insuper Indice universali copiosissimo in omnia sex Volumina, qua hastenus prodivere foras, et quibus serme CC. Scriptores complexus sum.

Vale, Lector! et laboribus meis fave. Scribebam Augustæ Vindelicæ. Calendis Februarii, anni MDCCLXXXX.

Nomina eorum,

Qui hoc Alphabeto VI. continentur.

Observa, Lector! eos Scriptores, qui peculiari Paragrapho laudantur, litteris majusculis: eos vero, qui duntaxat in transitu & per modum brevis Notæ memorantur, litteris minusculis exprimi.

	. //-	rag.
AMBERGER (Paulus)	-	t
Brenggerus (Io. Georg.) Medicus.		122
Castellus (Ioannes) Medicus.	-	117
Cneulinus (Tobias) Medicus.	-	116
HAINHOFERUS (Philippus) Patritius A	lugustanus.	99
HENNINGUS (Marcus) Genealogus.	-	104
Höchstetterus (Josephus)	-	120
Höchstetterus (Philippus) Medicus.	-	119
Höchstetterus (Ioannes Philippus) M	edicus.	119
HOESCHELIUS (David) Restor Gymna	fii	
San - Annæani.	•	3
KIRCHERUS (Contadus) Philologus.	•	130
LAUBIUS (Géorgius) Medicus.	•	107
LAUBIUS (Hieronymus) Medicus.	-	IXX
MAYR (Georgius) Soc. Jesu.	-	133
MINDERERUS (Raymundus) Medicus.	-	114
MOIBANUS (loannes) Medicus.	-	147
NADLERUS (Ioannes)	-	2
ROTH (Henricus) Soc. Jesu.	-	157
RUMLERUS (Ioannes Ulricus) Medicus	r .	127
SENDERUS (Clemens) Canobita San-	Udalricanus.	116
Widemannus (Carolus) Medicus.	-	116
Willerus (Georgius) Bibliopola,	-	84

Pag.	Lin.	Menda SCHCENKIUM Nostro	Emenda. SCHENCKIUM Nostri
78.	13.	T. IV. ZAPPIO KOENING	T. VI. ZAPFIO KOENIG
111. 166. 168.	3. 10. 25.	ab anno 1300. in Historie	ab anno 1315. STETTEN in Historie.

AMBER-

AMBERGER (Paulus)

ugustanus, municipis sui Ioannis NADLERI, qui Dissertationem I. de Meritis Reipublica Augustana in Rem litterariam, anno 1713. mense Aprili, sub Io. Christoph. WENDLERO, Jenensis Academiæ Professore publicarat, laudabile exemplum æmulatus, anno memorato, mense Odobri, quà Philosophia & Theologia Studiosus.

Disfertationem IIdam. de eodem argumento. Jenæ in 400 edidit, in qua de celebribus Augustanis Theologis, Jurisconsultis, Medicis, Philologis, Historicis, Artificibus & illorum inventionibus breviter tractat, dedicans doctum laborem suum Patronis suis, maxime Io. Thoma & RAUNER &c. macenati munificentissimo et studiorum suorum promotori benignissimo, sequenti elogio à Profesiore suo WENDLERO ob id decoratus: Nondum biennii [patium in Academia hac explevisti; neque tamen contemnendos doarina, quam per hoc tempus collegisti, fructus edis. Quando enim in Dissertatione hac doctorum Augustanor m & merita & scripta recenses, nobile fatis argumentum, antea a nemine tradatum. explicas, tuæque patriæ jamdudum partam & celebratam ab exteris gloriam non solum tueris, sed & teipsum civesque tuos, ut majorum insistant vestigiis. excitas &c. &c. Hæc de AMBERGERO.

Bibl. August, Alph. VI.

· Dig and to Google

NADLERUS autem Differtationem suam, in qua de Bibliothecis Augustanis, præsertim publica eius-que Protestoribus & Præsestis agit, quatuor Scho-larchis, Paulo & Stetten, Christoph. Sigism. Ammano, Io. Iac. Beyero, & Leonh. Frider. Voit & Berg, studiorum suorum patronis, in specimen ingenii & profectuum academicorum confecravit. Ad Nofiri laudem Io. Christoph. WENDLERUS scribere non dubitavit, quæ sequuntnr: Nescit diu latere virtus, sed erumpit strenue, Deòque non so-lum auctori suo, sed et hominibus se commendat. Exemplo tuo comprobas hoc dostiffime Nadlere! qui jam a primo tuo in Academiam ingressu, quanta in te virtus lateat, probasti; dum celeberrimorum, in hac Academia docentium, Virorum scholas frequentare studiosissime consuevisti. Namque per integrum quatuor annorum spatium, quæ studiis tuis proficua esse credebas, & Salanis nostris fontibus hausisti, nec parum profecisti Virorum, fama per litterarum orbem eminentium, BUDDEI, DANZII, STRUVII, SYRBII, excellentissimorum Professorum institutione, exemplis & consiliis: quorum prælectionibus theologicis, philologicis, rabbinicis, historicis, & philosophicis frequens adfuisti. Iniquus in te sim, nisi diligentiam indefessam, quam & in meis scholis, non fine exquisita voluptate mea, hoc anno adhibuifti , hoc loco publice collaudem. Conatu nunc laude digno in publicum prodis, ingenii tui liberalis vires periclitaturus; quo instituto, quam gnaviter contendas ad præclara, abunde testaris. Merito tibi ob boc eruditionis specimen ex animo gratulor, gratulor patriæ &c &c.

HOESCHE,

HOESCHELIUS (David)

Davidem HOESCHELIUM, Virum benemerentiffimum, Philologum cum primis celebrem debito encomio ornaturus valde ipsa dicendorum copia laboro. Utcunque sit, dabo operam, ut, quæ de illo occurrunt, omnia compendió dem, atque intra amatæ brevitatis limites ita cogam; ut nec nimis redundet oratio: nec turpiter desiciat.

Agebatur annus à reparata per Christum salute MDLVI. cum Augusta Vindelica III. Idus Aprilis (a) Davidem Hoeschellum mundo dedit, litteratæ Reipublicæ sydus singulare suturum, & avitam patriæ urbis /gloriam mire amplisicaturum. Avus Nostro, Petrus: Pater itidem, Petrus suit: ingenium autem nobile, capax, acre; cuius mature

haud dubia documenta dedit.

Felici admodum forte Horschelti ortus in illa incidit tempora, quibus civitas patria & excellentibus didascalis virisque doctis, & generosis litterarum moecenatibus abundabat; de quibus Salomo frenzelius Vratislaviensis (b) non inepte cecinit:

Non vero satis est, multos discrimine nullo (c). Accumulare libros: doctis est insuper omnis Urbs ornanda Viris, quibus hac Respublica felix Affluit

Praterea egregiis sora, templa, scholasque magistris

A 2 In-

(a) Vide Epitaphium Nostri, infra apponendum.

(b) In Adumbratione Augustæ Vindelicæ, quam rarissimam esse affirmat Iac. BRUCKERUS in Miscellaneis Historiæ philos. crit. litter. p. 447.

. (c) Intellige Bibliothecam publicam.

Instruit, & pubem studia ad graviora coercet; Educens terris, magno & Plantaria cælo.

Hinc est doctorum tam pulchra corona Virorum, Tot docti Proceres, hinc doctus & ipfe Senatus. de quibus ipse Hoeschelius monuit: illustris Senatus Augustani curam totam in eo suisse, ut magna gererent bonarum litterarum caussa (d): Et rursus: In qua Urbe Musa & Gratia domicilium nacta videntur, quod ii gubernacula teneant, qui ab ineunte atate litteris omnibus dediti hoc laborum genus & probant, & adjuvare gestiunt illos, qui omnem in codem operam ponunt(e). Atque (ut exemplis again) quis est, qui ignoret, quantum Fuggeri, Velseri, Oesterreicheri , Paleri , Erhardi , Ehemi , Stetteni , Peutingeri, Hainzelii, Rehlingeri, pluresque alii clari Cives Augustani illis temporibus bonarum litterarum caussa & cupiverint & fecerint. Inter didascalos autem Gymnasii San - Annaani commemorare mihi licet illustres Viros Matthiam schen-CKIUM, Hieronymum WOLFIUM, Simonem FABRI-CIUM (*) Nicolaumque REUSNERUM.

Hôc modô reslitteraria & scholastica Augusta constituta suit; cùm Noster, in memoratum Gymnasium missus, ad discendas optimas artes incumbere cæpit maxime sub Hieronymo wolfio, Viro de græca litteratura plurimum merito. Incubuit autem ita, ut wolfius (f) sequens illi testimonium, certe perhonorisicum, tribuere minime

(*) De FABRICIO vide Alphabetum III. Bibliothecæ meæ

Augustana. p. 10.

⁽d) In Dedicatione ad Opuscula Philonis.
(e) In Dedicatione ad Photii Bibliothecam.

[&]quot; (f) In Litteris commendatitiis ad Gregor. BERSMANNUM 1578. 5. Junii datis, scilicet post Orationem gracam & Nostro habitam Lavinga, de qua vide in Catal. Opp. Nostri, No. I.

nime gravatus sit: Auditores habeo paucos, tosque magna ex parte stupidos fed tamen interdum inter spinas rosa una atque altera nascitur; quo in numero, exiguo quidem, est etiam David Hæsche-lius, quem tuæ humanitati probari gaudeo, meoque etiam nomine commendatiorem esse cupio: ut Georgius remus, qui commilito Nostri et studiorum
socius suit ac præcipuus amicus, ad Io. meursium (g) hæc anno 1607. 6. Id. Sextil. scribere non dubitârit: Notus et charus est mihi Hœschelius ab annis XXXV. plus minus; cum quidem anno MDL-XXV. condiscipuli sub Hieronymo Wolsio essemus; ille primum, ego imum obtinuissem locum. Admodum autem adolescens tum eram; ille ætate me antecedebat, atque exemplo industriæ prælucebat: adeo ut D. Wolfius hunc Hoeschelium cum ob eruditionem. tum ob mores compositos & Karriypapias in deliciis haberet.

Cui mirum posthæc videatur, hac discentis industria, hac docentis pia affectione suavique impulsu effectum suisse, ut (quod Iac. BRUCKERUS (h) bene observavit) magnum Hæschelii ingenium, & Viro tanto sormatum, stupendos in omni doctrinarum genere, præsertim vero in græcis litteris, quas apud discipulos maxime urgebat Wolsius, progressus secerit? ut in isto adolescente, sponte ad summa currente, Wolfiana dexteritas, quæ in pueris instituen-dis parem haud habuerat, felicissimos fructus pro-tulerit? Inde certe magna eruditionis copia, quæ postea in Nostro eluxit: inde lectio antiquorum Scriptorum magna ac copiosa, quam orbis litteratus ob-slupuit: inde exquisitum de vetustis Scriptoribus ju-

⁽g) Vide Librorum rariorum Collectionem novam. Ha-la, 1709. in 80. Fascic. 111. p. 562.
(h) Vide eundem, l. c. p. 448.

dicium, quod in egregiis suis ad græcos Auxoresannotationibus passim ostendit: inde isocrateus dictionis nitor, quem attico lepore in Epistolis suis græ-

cis (i) multoties exhibuit.

Optabilibus adeo circumstantiis accessit prolixus mæcenatum savor, Matthæi præcipue velseRI, cuius patrocinio ac liberalitate studia sibi sua olim continuare licuisse grato animo et agnovit & prosessue est in Dedicatione ad Io. Damasceni Orat.
in Transsigurat. Domini, anno 1588. excusam. Itaque e schola Augustana in Lavinganum, quod tum Comes Palatinus Wolfgangus condiderat, Gymnasium academicum missus, ibi Nicolaum (k)
REUSNERUM supra memoratum, & Martinum (l)
RULANDUM, Medicinæ Doctorem, ambos præter alias etlam græcæ linguæ scientia præstantes Viros audivit: quorum institutionibus ita ingenium excoluit, ut anno 1577. die 1. Januarii, ante suum ex memorato Gymnasio discessium, Orationem græcam de Lapsu generis humani & ejusdem Restitutione, eamque satis prolixam, publice recitaverit: qua non frustra a se lestos (m) Scriptores in hac lingua.

(i) Harum plures Maximo MARGUNIO scripsit; de quibus vide Catalog. Opp. Nostri subsequentem pluribus in locis.

(k) De Nicolao REUSNERO videri poterit ADAMUS in Vitis IChrum, & FREHERUS in Theatro Eruditorum. Docuit is aliquantisper Augusta, unde in Lavinganam scho-

lam 1566. translatus eft.

(1) Mart. RULANDI merita legere est apud Van LENDEN de Scriptor. medic. WITTE in Diar. biograph. & TEISSIERIUM. Eum honorem magistro olim suo habuit HOESCHELIUS, ut Synonymiam ejus resectam, emendatam, auctam Augusta pluries typis vulgarit: de qua vide in Catalog. Opp. Nostri, No. VI.

(m) Ita fentit lac. BRUCKERUS, l. c. p. 449.

gua optimos, nec inanem in se sidelissimorum præceptorum industriam suisse plane comprobavit; ita enim atticas Veneres in hac scriptiuncula expressit juvenis 20. annorum, ut vel ex hoc ungue suturum leonem sacile suerit colligere.

Lavinga in Academiam Lipsiensem migravit Noster, a Nicolao REUSNERO, Gregorio BERSMANNO (n) multifariæ doctrinæ Viro, eleganti latino car-

mine hoc commendatus:

Commendo tibi, Gregori diserte!

Davidem juvenem pium ac modestum,

Et grace simul, & simul latine

Dodum, quem patria erudivit alma

Augusta hadenus & Lavinga doda.

Ubi jam totus in libros gracos ubique perquireret, optimorum Auctorum lectione animi divitias augeret, collatis Codicibus MSStis, judicium firmaret: in doctorum Virorum sese amicitiam insinuaret tempore succedente commercio litterario, perquam fructuoso, confirmandam: sicque et sludii theologici, cui dicatus erat, & artis critica atque antiquitatis rationes intime pernosceret (0). Unde factum, ut in memorata Academia Artium & Philosophia Magistri titulo honoribúsque sucrit exornatus; de quo vide infra, in Catalog. Opp. Nostri No. III. IV. Quod si sidem adhibere libet Philippo Iacobo crophio (p), non Lipsiensem solum, sed alias insuper Academias quadriennii spatiò perlustravit Hoeschelius. In ex-

(n) BERSMANNI laudes habes apudadamum freherum, HENDREICH in Pandeat, Brandenb. GLADDIUM de Script. eccl.

(p) Librô mox laudatô, p. 178.

⁽o) Hæc de Nostro testatur Iac. BRUCKERUS, l.c. & CROPHIUS in Historia vernacula Gymnasii San - Annæani, Augustæ.

teras quoque Universitates abivisse Nostrum, nonnulli Scriptorum tradiderunt (q); sed hoc inter
fabulas deputat Iac. BRUCKERUS (r) dicens: Ista
sine dubio debentur CLARMUNDO, qui (nescio) qua
paraphrasi hac ex spizelli Templo honoris exsculpsit: quorum nihil probari potest. Etenim anno
1577. adhuc in Gymnasio versatur: anno 1578. in
Academiam abit: anno 1581. jam inter scholae patriæ didascalos accensetur, adeoque triennium (haud
dubie quadriennium) in Academia tantum exegisse
merito creditur: inprimis cum ei, parciori penu parentum instructo, ex publica benesicentia Senatus Augustani, utpote Stipendiato, quos vocant, et aliorum patronorum vivendum suerit. Nec quidquam
eorum meminit Noster in Epistolis ad viros doctissimos passim exaratis, aliàs ad id digitum intensurus,
si eos coram convenisse.

Interea dum Hoeschelius optimis scientiis strenuam operam navat, ingeniumque varia doctrina expolire impigre studet, forte accidit, ut in patrio Gymnasio Classis V. (Classi supremæ, aut si mavis, sextæ tum Simon fabricius, de quo suprà mentio incidit, præerat) vacaret. Quare Wolfius, qui ludo, suæ curæ commisso, de Viris verè dostis sollicite providebat, dotesque Nostri probe cognitas habebat, multus in eo suit, ut huic hoeschelius Classi ante alios præsiceretur. Et profecto ista Wolfii gravissima commendatio, quam, post eius sata, Georgius Henischius sua plurimum auctoritate sulciebat, tantum valuit, ut anno MD-

⁽q Personatus CLARMUNDUS, & Lexicon historicum vernaculum.

⁽r) Loço sæpius citato.

LXXXI. die 23: Martii à patribus patriæ memorata

Classis Hoeschelii curze concredita fuerit (s).

Hac ratione Augustam revocatus Noster, in munere suo sideliter obeundo omnem industriam posuit, haud indignam sua eruditione spartam scholasticam esse ratus, sed exemplo praceptoris sui, mag-ni WOLFII, & successoris Georgii HENISCHII, cum Primario schola FABRICIO in id maxime incumbens, ut eruditionis via, quam ipse felicissimis avibus ingressus fuerat, eadem et juventutem sibi creditam duceret, & in primis ad Auxorum optimorum lexionem, veramque chrestomathiam perduceret. Id quod tanta dexteritate, fide, humanitate, morumque suavitate præstitit, ut Viri doctissimi (e: g: Palerus, Occo, Laubius, Windius) silios illi suos educandos committerent lubenter; quam civium suorum in se benevolentiam, deque sua docendi ratione præclaram existimationem & publica consessione gratus agnovit, & sidelissima institutione, cuius specimina passim extant, demereri allaboravit (t) Neque voce solum, atque orali institutione formare adolescentum ingenia studuit HOESCHELIUS; sed etiam librîs typo vulgatîs deditam litteris juventutem adjuvan-dam, eiusque studiis velisicandum sibi censuit idem. Hanc in Nostro voluntatem certistime comprobant Nomenclator trilinguis, & Martini RULANDI Synonymia: quorum hanc, a fe passim correctam atque locupletatam, anno 1589: illum anno 1593. pub-As lici

⁽s) BRUCKERUS I. c. p. 450. CROPHIUS I. c. p. 101. etfi is sibimet contradicat p. 179. ubi hoc anno 1580. factum

⁽t) Ita CROPHIUS l. c. & BRUCKERUS l. c. provocans ad Dedicationem Opuscul, Gregorii Nysseni, & ad Dedicationem Andronici Rhodii: quoad specimina autem monens: sibi illa rassim visa esse.

lici juris fecit, ut ed majus, quò durabilius præftitum pubi scholasticæ beneficiùm esset; de quo vide infra in Catalog. Opp. Nostri, No. VI. & XII. Certe hoc Nostri institutum plane sibi laudandum censuit casaubonus, quod exinde juventus plurimum adjuvaretur; etsi simul eundem hortatus sit, nt ad seriora se reverteret.

Laudabilibus hisce in juventutem meritis, hac administrandi muneris sui sollertia ad majora viam sibi stravit hoeschelius, effectique seliciter, ut, Simone fabricio scholæ Primario anno MDXCIII. supremis satis suncto, concordibus Scholarcharum votis ipse Gymnasii San-Annæani Rector constituetetur; cum prius se de Calvinismi (quoad articulum de Cæna) suspicione purgasset. Quo loco observandum est, quod sac. bruckerus apte monet: fabricium, & præcessorem eius schcenkium, Primarios vocatos suisse; quia illis wolfius ephorus præsectus suerat: post huius vero obitum, omissa ephori sparta, Rectoris titulum ac dignitatem in hoeschelium collata esse: ephoriam autem separatam esse desivisse, postquam henischius rude, uti diu exoptaverat, donatus suit. Sed ad Nostrum revertor.

In gravi Redoris munere obeundo morem antiquum fervavit: eundemque, quem priùs, sese præstitit hoeschelius: quin imo, ampliorem nactus provinciam, ampliora cumulare merita, ampliusque de patria ac litteraria Republica mereri sategit. Ad id vero quam maxime contendit, ut post divinas Scripturas &, quæ ex istis hauriri debet, pietatem juventuti scholasticæ iter ad optimarum artium disciplinas, præsipue græcas latinasque litteras, quam sieri posset, expeditissimum faceret. Ista Nosiri dexteritas atque industria in caussa suit,

nt non tantum primariæ dignitatis Cives Auguflani (quod superius monui) silios suos eius institutioni committerent, sed et e variis Germaniæ,
Italiæ, Belgiique civitatibus plurimi juvenes, horschelli gratià, Augustam advenerint, eius præceptiones avidis auribus imbibituri, eòque duce
ad perfectam linguæ græcæ cognitionem grassaturi. Quod ipsum ab his eò commodius sieri potuit, quòd, cum novum & splendidum illo tempore Gymnassi ædiscium, veteri ruinam minitante, excitaretur, ædes Resoris hoeschelli ita adaptatæ fuerint, ut peculiaribus conclavibus peregrini discipuli in contubernium convictumque Nosfrirecipi, sicque amatis studiis vacare opportunius
quirent. Inclaruit itaque magnopere sub Resore
tanto selicissimum Gymnasium, discipulosque eò
venientes patriæ, imo orbi litterato reddidit, ut
omni artium cultura expolitos, ita præcipue græcè doctissimos (u). Hæc de hoeschelli meritis
scholassicis.

Iam ad graviora deveniendum mihi est. Memini, in Alphabeto V. meæ Bibliothecæ Augustanæ, p. 11. monuisse: id curæ Xysto betule10 abs patrio Senatu suisse impositum, ut ille, ex monasteriorum Augustæ mutatæ Religionis occasione desertorum Bibliothecis, libris in unum locum congestis publicam quandam Bibliothecam excitaret: idque abs betule10 ita præstitum suisse, ut iste apparatus non spernendis incrementis auctus sit. Nova subin, eaque admodum magnisica ad hunc litterarium thesaurum accessio sacta est annô 1544. quò Senatus Augustanus (sors eodem betule10 pro eo, quem sovit, erga græcas litteras amore:

⁽u) Hæc iisdem fere verbis bruckerus, cui confentiunt freherus & crophius.

proque ea, quam habuit, linguæ huius peritia certe maxima, suadente (*) atque urgente) abs Antonio Eparcho, Episcopo Corcyrensi Codices manuscriptos græcos per Philippum Waltherum, Venetiis, pretio odingentorum florenorum auri coëmit (x). Post betuleium huic Bibliothecæ præfuit Hieromymus wolfius, post wolfium Georgius henischius, Viri doctissimi, qui illam propriis ingenii sui fætibus, iisque eruditissimis, locupletare minimè neglexerunt (y).

Ad hoc autem Musarum sacrarium primus Nostro accessus vel ante annum 1587. vel certe anno 1587. concessus: et horum Codicum (puta gracorum) utendorum copia Senatus Augustani liberalitate sasta est; quod gratiæ genus, sibi collatum, mox grato animo publice profiteri voluit in Dedicatione ad Homilias quasdam sacras &c. anno 1587. à se editas, de quibus vide in Catalog. Opp. Nostri, No. II. Egregiè vero usus est hac Senatus benevolentia Noster, tum ad sui nominis gloriam privatamque utilitatem, tum ad universæ Reipublicæ litterariæ emolumentum; quandoquidem horîs, quas a docendi munere habuit vacuas, in id strenuè incubuit, ut ineditos græcos Scriptores plures describeret, descriptos Adnotationibus, Lectionibus variantibus, aliisque modis apte ornaret, et sic ornatos typi ope in publicum educeret,

Hac

^(*) Hoc fuasu wolfil factum affirmat crophius l. c. fed ei fidem non habeo; cum wolfils primum post Augustam venerit, quam istud contigit.

⁽x) V. Pauli a STETTEN Chronick von Augspurg. T. I.

⁽y) V. WENDLERI Differt, I, de Merit, Reipubl. August. p. 43 - 46.

Hac ratione cum pulcherrimæ Hoeschell dotes in dies magis magisque clarescerent, permoti Patres patriæ ipfam Bibliothecam curæ eius committendam esse judicârunt. Quo id maxime tempore contigerit, incertum est, variantibus inter se Auctoribus, qui res Nostri perscripserunt. Iacobus BRUCKERUS (2) hanc spartam mature post Wolfil obitum (Obiit is anno 1580.) Hoeschello tradițam fuisse, inde colligit, quod annô 1589. ESPRINCARDO Bibliothecam monstraverit. At HOF-SCHELIUS facere iftud, exoratus à Georgio HENIscню, qui Bibliothecæ tum præfectus erat, et fors praxeos clinicæ negotiis, aut ætatis ingravescentis incommodis impeditus fuerat, potuit. Adde PLACIUM in Theatro Anonymorum no. 1046. ex colomesto affirmare: Esprincardum primum anno 1598. Augustam transivisse, Bibliothecamque inspexisse: qui anni numerus si stet, nec inter sphalmata vel fcriptoris, vel typographi accenferi poterit, tota argumenti Bruckeriani vis corruit. Quare Philippo Iacobo crophio (a) fidem adjungere malim, affirmanti: Nostrum anno 1593. quô Rec-toratum capessivit, simul et HENISCHIO adjunctum fuisse, & Bibliothecæ curam administrationémque suscepisse. Hanc dignitatem Nostro abrogare voluit WENDLERUS (b) dicens: probari non posse, quod is nomen issud publica auxoritate gesserit. Sed contra Iac. BRUCKERUS infert : " Nostrum in Adis scho-" lasticis expressis verbîs Bibliothecarium dici, et, , quod re vera is fuerit, vel ex uno Catalogo MSS. " Codicum Bibliotheca, à Nostro confecto, evinci " posfe;

(a) Itidem loco citato , p. 180. 181.

⁽z) Loco citato, pag. 453.

⁽b) In Differtat. 1. de Merit, Reip. August. p. 47.

", posse: Recte itaque à Colomesio, Baylio, Spize-

Certe maximo litterati orbis commodo accidit. ut istnd munus Nostro conferretur; qui hac ratione campum amplissimum nactus sibi videbatur, in quo, pro fingulari fua eruditione, follertia. dexteritate, vagari impigre atque exspatiari quam lacissime posset; adeo ut in eo munere obeundo an vel fide et dexteritate candidiorem; vel eruditionis litteraria, prafertim Pelafga, divitiis instructiorem. vel inserviendi voluntate promptiorem celeberrima ista Bibliotheca nancisci unquam potuerit, merito dubites? Cum enim apud Ioannem & Marcum Velseros, Christophorum & Quirinum Rehlingeros, Octavianum Secundum Fuggerum, Io. Iacobum Remboldum, summis tum Duumviratus honoribus functos aliosque plures gratia plurimum valeret, facile impetravit, Marco, quem dixi, maxime Velsero tunc Con/ule, dein Septemviro, denique Duumviro, Viro artis critica & philologica eruditionis per id atatis facile principe, opitulante, ut optimis libris thefaurus ille librarius augeretur. Hinc tanta optimorum & rarissimorum Operum copia: hinc tanta librorum gracorum præstantissimorum, ex Aldina, Stephaniana, Iuntina, Plantiniana officinis profettorum vis, qua ad aliarum invidiam Bibliotheca patria etiamnum superbit. Nec dubium, quin Hœschelii quoque hortatu factum sit, ut Marcus Velserus, triennio ante Nostrum fatis functus, amplissimam Bibliothecam fuam postremis voluntatis suæ tabulis publicæ Bib-liothecæ inferri (quod etiam sub Nostro sadum est.) jusserit (c): de quo videas velim præsentis Bibliothecæ Augustanæ Alphabetum II. p. 200, ubi WEND-LERI

⁽c) HEC ex druckero et crophio 11, cc. desumpli,

LERI de hac Velseriana Bibliotheca præclarum elo-

gium verbatim expolui.

Triplici autem maxime modo de Bibliotheca fibi concredita bene mereri conatus est hoeschelius: videlicet dum Catalogum gracorum Codicum in ea extantium confecit et publicavit: dum Viris litteratis ex ea varis modis suppetias rogatus, imo ultro (*) ac sponte, tulit: dum ipsemetex illa plurima inedita opera eruditione mira, insolita diligentia produxit in lucem.

Ut de Catalogo gracorum Codicum primò agam — Abierant anni circiter viginti, ex quo Vir quidam eruditus (d) graca Bibliothecæ patriæ cimelia à se descripta orbi litterato communicarat sequenti titulo: Catalogus gracorum librorum manuscriptorum Augustanæ Bibliothecæ: quem ea Respublica ideo edendum curavit, ut eos vel viris dostis interpretandos, vel diligentibus typographis (e) conferendos

(*) In huius rei confirmationem unus testis sufficit CASAUBONUS, in Epistola ad Nostrum XXVIIa. scribens: Allatum mihi est, habere te, Hoescheli dostissime! Athenæi Epitomen MSSiam. Ed statum adjeci Epistolæ jam scriptæ preces meas, ut eius libri usum mihi... concederes... Sperabam sane, quæ tuæ humanitas est, non denegaturum hoc te mihi, præsertim rogatum... At ecce! opiniome mea salsus sum, tu enim petitionem meam non exspectassi: sed ultro librum... utendum misssi. O benignitatem obviam atque prolixam!

(d) lac. BRUCKERUS Hieronymum WOLFIUM fuisse, putat; quod is illo tempore Bibliothecæ curam habuerat. Ceterum hunc Catalogum paucissimis visum esse, nec nisi duabus plagulis constare, idem BRUCKERUS affirmat: uti et solos sibrorum titulos brevissime indicari.

(e) Mutarat ergo Senatus Augustanus sententiam suam; nam cum prius Senatus Basileensis nonnullos istorum Codicum petivisset, à Ioanne Oporino describendos, repulsam tulit. V, Pauji à STETTEN Chronick von Augspurg, P. 374.

dos, modo de iis sartis tectis suo tempore restituendis caveant, ad augenda rei litterariæ commoda communicaret. in 410. Augusta Vindel. Ex officina Michael. Mangeri. 1575. Hanc propensam Eruditis obsecundandi voluntatem confiliumque vere nobile profequens Senatus Augustanus, cum, mox memoratus, indiculus five hiulcus effet five inveniri amplius haud posset, auctore maxime Marco velse-Ro, in mandatis HOESCHELIO dedit, ut novum horum Codicum Catalogum conficeret: quem is jufsa exsequens postquam publicavit, non historice folum, sed critice etiam elaboratum (f), ita placuit Eruditis, ut honorificentissimis eum judiciis pasfim exornarint : quæ quo minus hôc locô fusius proponam, temperare mihi plane nequeo. Ab Antonio Possevino (g) inter præstantissimarum Bibliothecarum Indices accensetur. colomesius (h) affirmat: Nous n' avons point de Catalogue des Manuscripts plus dode, ni mieux digéré, que celui - ci. Aussi, a - t - il été dressé par David Hoeschelius, ce celebre Bibliothecaire d'Augsbourg, où les Savans passent jamais, sans rendre hommage a la Bibliotheque et a celui, qui en avoit la direction (i). BAYLIUS (k) inquit : Le Catalogue des Manuscripts grecs de cette Bibliotheque composé de Hoeschelius & publié ? an

(f) Vide inferius in Catalog. Opp. Nostri, No. XVII.

(g) In Appendice ad Apparatum facrum.

(h) In Bibliotheque choifie.

(k) In Distionnaire histor. & crit.

⁽i) Ista latine sic reddi possunt: Non habemus Catalogum MSSsorum hoc aut doctiorem, aut digestum melius. Confecit autem illum David Hoeschelius celebris ille Bibliothecarius urbis Augustæ, quam Eruditi non transeunt, quin Bibliothecæ, et illi, qui huic præest, homagium prossiteantur &c. &c.

on 1595 est de main de maitre (1). Io. Alb. FABRIcius (m) hunc Catalogum veteri illo anni 1575. longe meliorem locupletioremque appellat. Antonius REISERUS in Præfat, ad Catal. testatur : Inditem hunc non tantum copia præstare, sed et quoad methodum et formam non paucis gaudere prærogativis &c. Adrianus BAILLETUS (n) postquam superius allata colomesii verba adduxerat, eundem in fequentia verba addentem inducit: Et qu' effectivement Dav. Hoeschelius étoit de plus propres du monde pour gouverner une bibliotheque (o). Hæc de Ca-

talogo.

Quid jam de Hoeschelit erga Litteratos voluntate, pronóque eorum incœpta adjuvandi studio, certe maximo, dicam? Videtur mihi ille & Bibliotheca fibi credita, veluti e quadam specula, benevolentiæ, assiduitatis et doctrinæ suæ radios per totum orbem sparsisse. Aliis Litteratorum Codices manuscriptos utendos transmisit. Alios / Lectionum variantium, ex iisdem Codicibus multa diligentia excerptarum, compotes fecit. Aliis denique, transmissis doctis observationibus suis. lucem prætulit, eorumque dubia dissolvit. Liceret mihi, Lector! in confirmationem dictorum, nubem testium provocare; sin minus hoc in alium locum fervarem, quô amicos Nostri longiori ferie nominabo. Istud inpræsentiarum monuisse sufficiat, nullum fere eius ætatis exstitisse litteratum Virum:

⁽¹⁾ Latine : Catalogus MSStorum. græcorum huius Bibliotheca ab Hoeschelio compositus, editusque in lucem anno 1595. partus est magistri in arte, ut aiunt.

⁽m) In Biblioth. grac. T. XIII. p. 533.

⁽n) In lugemens des Savans, T. II. P. I. p. 214.
(o) Latine: Et quod revera Hoeschelius omnium aptissimus fuerit, qui Bibliothecam regeret.

qui non aut per litteras aut coram Hoeschellum convenerit: non eius sententiam exquisiverit: non

eius opem flagitandam sibi duxerit.

Istis erga doctos officiis non contentus Hoesche. trus, fuarum maxime parțium esse censuit, ut ipsemet ad venerabiles illas antiquitatis reliquias excutiendas, fuâque operâ publicandas aggrederetur : quod ipsum favente is Minerva, felicissiméque perfecit. Hinc tot veterum Gracorum Scripta, è carcerum et pulveris squallore producta. Hinc tot emendationes Authorum gracorum, accurato judicio multaque crisi sastæ. Hinc tot eius doctissimæ Adno-tûtiones, in quibus nihil supersui esse rece colomesius monuit, & quibus tot Fragmenta anecdota ? manuscriptis desumpta apte interseruit; uti testatum reliquit Tac. BRUCKERUS: & subsequens Catalogus Operum Nostri tum evidentissime, tum copiofiffime demonstrat. Præstitit autem hæc omnia HOESCHELIUS pro singulari, quæ ipsi inerat, ivroxie (p) et arxivola (q) quibus adjutus locis desperatis medicinam sapissime attulit. Prassitit pro vastissima gracorum Scriptorum lectione, qua exercitatissimus παρωλληλισμό, (r) Veterum plerumque in margine ad-notavit (s). Præstitit deinde summa quoque side, quam Fronto συσπυς, Jesuita doctissimus, in No-tis ad Homilias S. Chrysosomi prædicans, att: Licet nostra Communionis non sit, bona tamen fide testum exhibuit; adeo ut horschello laus ea maneat propria: quod tum ecclesiastica, tum profanæ

(s) Hæc BRUCKERUS 1, c. p. 459.

⁽p) Ac si dicas : dexteritas in conjecturando.

⁽q) Sonat idem, atque ingenii acamen.
(r) Puta: uhi Veteres fecum mutuo confentiunt, aut verbo de distionibus sibi mutuo respondent.

fanæ Reipublicæ commodo maximo ex Bibliothecæ Augustanæ penetralibus et Scripturæ libros, & Patres, & Philosophos, & Historicos sacros ac civiles, & Grammaticos, aliaque vel primum eduxerit in lucem, vel saltem emendatiora & redintegrata, addito textu originario, vulgârit.

Quemadmodum Noster sategit, ut Libri, a se edendi, quam emaculatissimi, modisque omnibus persecti exirent; ita haud segnius studuit, ut iidem quam nitidissimi, nec sine externa specie ac venustate quadam, in publicam lucem emergerent. In eum finem hortator extitit Marco VELSERO, ut Typographiam ad infigne Pinus conderet, tum ab hoc celeberrimo Musageta, dum opes ei ac vita manserunt, tum aliis magnis Viris per viginti, et quod excurrit, annos multis impensis sustentatam, ex qua, elegantissimis typis gracis atque latinis, operam commodantibus egregiis typographis Ioanne Pratorio, Davide Franckio, Chrysostomo Dabertzhosero, vel Daberio (Hoc se nonnunquam nomine vocavit) & Michaele Mangero
prassantissima lucubrationes non hoeschelli duntaxat, sed aliorum quoque dossorum virorum mun-dissimo habitu, chartaque pulchra, solida, albicante prodiverunt: quæ editiones omnes rarioribus, non-nullæ rarissimis libris accenseri solent, nec Hoe-scheliano solum nomini, sed etiam urbi Augustæ perennaturam gloriam jure meritissimo conserunt. Esset, cur hôc loco paulisper vagarer, pluribusque de ista Typographia tractarem; nisi hoc ante me alii, nec indocte, præstitissent: uti Io. Georg. SCHELHORNIUS senior (t), dein & junior (u), B 2

⁽t) In Libro: Ergüzlichkeiten. IX. St. (n) Beyträge zur Erläuterung der Geschichte. 1V. St. p. 177. Jegg.

Iac. BRUCKERUS (x), atque Georg. Guil. ZAPFIUS (y) quorum Observationes non probare non possum; unum si demas, nimirum quod huius Typographiæ originem anno 1594. illigent: quam in annum sequentem (1595) rejiciendam esse cen-seo, nec male (ut puto) in subsequenti Catalogo Operum Nostri, Niv. XV. & XVI. evinco, Sed

ad Nostrum revertatur oratio.
Ut melius capias, Lector benevole! quomodo ad id doctrinæ fastigium, ad tantam eruditionis famam pertigerit HOESCHELIUS, scias velim, id duabus maxime rebus effectum esse: videlicet propenso Optimatum favore, et dulci litteratorum Virorum amicitia. Inter fautores ac patronos Nostri nominandi mihi funt Matthæus, et Marcus Velferi (z): Antonius Fuggerus (a): Wolfgangus Pa-lerus Patritius Augustanus (b): Ioannes Georgius, Daniel, Ioannes Iacobus, & Jeremias Oesterreicheri (c): Nicolaus, & Sigismundus & Burghausen Equites Silesiaci (d): Ioannes Græmus Comes in Montrois (e): Albertus à Stetten (f): Bonaventura Bödeccerus, Elcoviæ Dominus, Confiliarius Cæsa-reus (g): Casparus & Melchior Erhardi Cives Augustani (h): Carolus Rehlingerus (i): Io. Matthæus Wacke-

(x) In Miscellaneis Histor. philos. crit. litter. p. 455. (y) In Buchdrucker - Geschichte von Augspurg. T. I. fub finem. Confer etiam, si lubet, que ego monui in Alphabeto II. Bibliothecæ meze Augustanæ, p. 198.

(z) De Matthæo Velsero vide infra in Catalogo Opp. Nostri, N. I. IV. De Marco non attinet pluribus dicere; quis enim est, qui nesciat, eum HOESCHELIO quam impensissime favisse?

(a) V. Ibidem, N. VI. (b) V. Ibidem, N. XI.
(c) V. Ibidem, N. XII. (d) V. Ibidem, N. XX.
(e) V. Ibidem, N. XXIV. (f) V. Ibidem, N. XXV.
(g) V. Ibidem, N. XXIX. (h) V. Ibidem. N. XXXIII.
(i) V. Ibidem, N. XXXVII.

Wackerus à Wackenfels Eques, & Confiliarius cafareus (k): Andreas Bohemus vel Behem senior (1): Senatus universus tum Augustanus (m), tum Norimbergensis (n).

Amici autem Nostro fuere plurimi, iique doctrinæ laude per illa tempora florentissimi. Horum e numero funt Georgius Laubius perdoctus Medicus Augustanus (o): Theodorus Canterus Jurisconfultus (p): Joachimus, & Philippus Camerarii, filii Joachimi Camerarii fenioris (q): Adolphus Occo III. editis libris percelebris Medicus Augustanus (r): Iacobus Monavius Jurisconsultus (s): Hieronymus Commelinus doctus Typographus (t): Franciscus Raphelengius itidem eruditus Impressor librorum (u): Io. Georgius Herwartus ab Hohenburg maximi nominis Vir (x): Conradus Rittershusius (y): Thomas Segethus Scotus (z): Io. Georgius de Werdenstein Canonicus cathedralis (a): Gregorius Bersmannus (b): Marquardus Freherus (c): Robertus Thomson Anglus (d): Duackerus (e): Lau-

(k) V. Ibidem, N. XXXIV. (1) V. Ibidem, N. XXXVI.

(m) V. Ibidem, N. II. III. XXIX. XXXIX.

(n) V. Ibidem, N. XXXVIII.

(o) V. Ibidem, N. V. XIV. (p) V. Ibidem, N. XVI. (q) V. Ibidem, N. XIII. (r) V. Ibidem, N. XIV. (s) V. Ibidem, N. XVII. (u) V. Ibidem, N. XVIII. (u) V. Ibidem, N. XXVIII.

(y) V. Ibidem, N. XXXI.

(z) V. Ibidem, N. XXIX. & in Epiftolis Nostri inferius dandis.

(a) V. Ibidem, N. XXX.

(b) De hoc in Vita superins dictum, pag. 7. (c) Vide in Catalogo Opp. Nostri, N. XXXII. (d. V. Ibidem, N. XXXIV.

(e) V. Ibidem, N. XXXV.

Laurentius Rhodomanus (f): Ioannes Mourfius (g): Fridericus Sulburgius (h): Henricus Savilius (i): Wolfgangus Seberus (k): Henricus Stephanus (1): Ioannes Kirchmannus (m): Fronto Ducaus (n): Da-niel Heinseus (o): Theodorus Zvingerus Medicus Basileensis (p): Ioannes Caselius (q): Iacobus Scheg-kius (r): Justus Lipsus (s): Bonaventura Vulca-nius: Paulus Merula: Ioannes Livineius: Tobias Adami : Janus Gruterus : Godefridus Iungermannus: Elias Putschius: Ioannes Weitzius: Henricus Wottonius (t): Georgius Henischius: Van de Myle: Conradus KIRCHERUS, de quo peculiari paragrapho inferius agam: Petrus Pantinus: aliique innumeri, omnes in omni doctrinæ genere excellentissimi Viri. His adjungendi veniunt nonnulli, qui arctioris, imo arctissime amicitie vinculis Nofro cohæserunt, uti Andreas Schottus, Jesuita cumprimis doctus: Isaacus Casaubonus, cuius plusquam quinquaginta Epistolas ad Nostrum etiamnum habemus, in queis multa Nostrum docuit, et vicissim a Nostro doceri petivit; in quibus omnia ferme docta fua confilia cum Nostro contulit, atque

(f) V. Ibidem, N. XXXVII.

(g) Vide infra, ubi de Epistolis Nostri ago.

(h) Vide in Catalogo litterariorum taborum Nostri, qui alienis Operihus accessement, n. T.

(i) V. Ibidem, n. 2. (k) V. Ibidem, n. 4.
(l) V. Ibidem, n. 5. (m) Vide infra, ubi de Epistolis Noftri ago.

(n) Vide infra in Catalogo Operum à Nostro promisso-

rum, n. 1. (o) V. Ibidem, n. 4.

(p) Vide in Epistolis Nostro ad Remum, infrd exhibendis, N. VI. (q) V. Ibidem, N. VI

(r) Ita testatur Noster in Notis ad Horapoliniis Hieroglyphica à se edita.

(s) V. Justi Lipsii Opp. Tem. 111, p. 364.

(t) V. Bruckerum I, c. p. 458. & Crophium I. c. p. 184.

que communicavit. Iosephus Scaliger: Georgius Remus Patritius Augustanus, Jurisconsultus & Consiliarius Norimbergensis Reipublicæ, quem inter intimiores Nostri amicos annumerandum esse, si alia deessent omnia, vel solæ XVI. Epistolæ a me inferius exhibendæ commonstrant: Marcus denique Velserus, studiorum Nostri, et eorum, quæ præstitit, incentor, dux & adjutor summus: qui annua quoque pensione hoeschelum donavit, notante sundlingso in Historie der Gelehrtheit. p. 1483. Nec intra solius Latii limites hærendum, sed in Graciam quoque excurrendum mihi est, ubi Noster Maximum Margunium doctissimum Episcopum Cytherensem, et, huius haud dubie interventu sibi conciliatos, Constantinum Lucarim & Leontium Eustratium longe amicissimos habuit (u).

Ab his omnibus, uti posterorum etiam temporum Eruditis, hoeschelius et habitus est maximi, et honorisicentissimis testimoniis ornatus: quæ si hôc loco paulo susus exposuero, et Lestoribus meis pergratam, et samæ Hoeschelianæ peraccomodam me rem sacturum existimo. A casaubono Noster græcarum litterarum peritissimus, & Vir judicii secti vocatur. scaligerus, de Photio à Nostro edito loquens, hoc ei elogium scripsit: Tam egregium Scriptum non alio editore dignum erat, quam te; qui, tot bonorum auctorum editione, et eruditionem tuam & propensum in litteras animum tessari volueris. Casapar scioppius (x) testatur: eum abiturientes ex Germania Græcas litteras reprehendisse. Constantinus lucaris, & Leontius eustratius hoc Nostrum encomio mactant: græcas litteras ex Græsia.

(x) In Libro : de Arte critica , p. 19.

⁽u) Hæc affatim testata habes, Lector! in Catalogo Opp. Nostri brevi secutaro.

cia exulantes in Hoeschelio Augustæ domicilium ess. nactas. Elogia, quæ in Nostrum contulit Margunius, cum sint quamplurima, studiosè prætereo. In Libro: Clarissimorum litteris, ingenio, fama Vi-rorum Essigies. Augusta. fol. 1612. (ubi et Nostri visitur, exhibens Virum gravem, honesti et recti amantem, probum, moderatum) appellatur mag-ni illius Hieronymi Wolfii olim discipulus, nunc tanto magistro, liceat dicere, nulla celebritatis parte inferior. lo. Alb. FABRICIUS (y) de Nostro ait : Post Camerarium neminem novi, qui inter Germanos tantum græcas litteras amplificaverit, atque in lucem protradis variis praclaris monumentis, eorumque collectionibus tam bene fuerit de elegantioribus studiis promeritus, quem Dav. Hoeschelius. Henricus sa-VILIUS (2) non folum doctum fed et acutum Virum appellat. Nostri sequentibus etiam Adrianus BAIL-LETUS(a) meminit: Multas editiones Auctorum Gracorum curavit : multas Notas , Lectionésque variantes addidit; fed an multa traduxerit, nescio. Ego novi Verfionem Hieroglyphicorum Horapollinis, Homeliarum S. Chrysostomi adversus Judzos, Vita S. Antonii ab Athanasio scriptæ. Justus Lipsius vocat eundem Virum eruditum et industrium. Daniel HUE-TIUS affirmat: praclarum quoque Interpretando sibi paravit nomen David Hoeschelius, quo quum nemo eruendis Antiquorum Scriptis felicius incubuerit, tum in iis latine quandoque reponendis vix ulli primas concessit. Quod si sententias non aliquando com-

(y) In Biblioth. grac. T. XIII. p. 532. (z) In Prafat. ad Notas, Tomo V. Chryfostomi præ-

⁽a. In lugemens des Savans. T. II. P. III. p. 409. Errat autem ibi Bailletus, inquiens: primam tantum Hamiliam in Judaos excusam fuisse.

compleret de suo (quæ aliàs eius est in rependendis verbis diligentia) ceterorum luminibus obstrueret. KOE-NIGIUS Nostrum celebrem Philologum nominat, addens: Edidit Siracidem cum Notis; complures gracos Auctores (Procopium, Photium &c.) protraxit in lucem, adeoque de re litteraria optime meritus est. INDEX Librorum expurgandorum Madritanus anni 1667. tale Nostro testimonium tribuit, ut fatis pateat, eum fingulari in scribendo moderatione usum esse. Est autem sequens; Hoeschelius, Lutheranus licet, varia edidit veterum Austorum gracorum Opuscula cum Scholiis, in quibus vix occurrit, quod offendat : exceptis Epistolis dedicatoriis, quæ plerumque sunt ad hæreticos. SPIZELIUS sequenti encomio, certe maximo, ornat: Fuit, atque esse nunguam desinet in doctorum memoria lucidissimum non Germaniæ solum, sed et totius Europæ sidus, quod summi passim viri magnisecerunt & admirati sunt. Omnes Davidem Hoeschelium suspexerunt, eiusque certatim ambierunt amicitiam et familiaritatem. Hune græcarum litterarum phosphorum; hune ruenti Gracia divinitus suscitatum tibieinem; hunc veterum librorum restitutorem.

Lateri propior quo nemo Minerva,

Gratior aut Phæbi, Pieridumve cliens fuerit, crebro salutarunt; hunc immortali laude dignissimum esse judicarunt, eoquod egregium de Republica lit-teraria bene merendi animum nunquam deposuisset (b). Idemque spizelius (c) adjungere non dubitavit: Pracipuum industria sua curriculum Hoeschelius usque ad extremum vitæ spiritum in erudienda exer-cendaque in bonis litteris juventute Augustana con-ficiebat, non ignorans, quanta vis in prima illa inflitu-

(b) Hæc ex POPE - BLOUNTII Censura, p. 632.
(c) In Templo honoris reserato, p. 329.

situtione ad reliquum vitæ cursum inesset; tamque apte et eleganter hoc faciebat, ut nihil aptius: nam in sis scriptionibus, in quibus adolescentes exercebat, nit nisi grave, eruditum, fruduosum continebatur, et ex Græcis cumprimis autsoribus, quos interpretabatur, fententias, ad mores componendos idoneas, eligebat, fusiusque explicabat; quinimo in munere scholastico annos sex et triginta ita exegerat, ut tum disciputis suis, tum aliis exemplum esset probitatis, modessio, humanitatis, virtutumque omnium. Sinceram Hoeschelii pietatem tum domi, tum soris, gratamque gravitatem, et erga singulos humanitatem ac benevolentiam nemo complecti oratione posset, etiamsi veltet. Et quam præclare quamque feliciter demandatæs sibi sunctioni satisfecerit, plurimi testari possunt Virieruditi, qui e variis Germaniæ, Italiæ, Belgiique civitatibus Hoeschelii gratia Augustam se contulerunt, quibus Viri huius institutione uti, inque lingua græca prosicere curæ et cordi suit. Vere de illo dies potess, quoit:

Mille foro dedit juvenes, bis mille ministrorum

Adjecit numero, purpureaque toga.
Cum insuper celebratissima Bibliotheca Augustanzo administratio ipsi esset demandata, omni virium nisuus procuravit incrementum; nec ulli parcens labori, libros excusos pariter ac manuscriptos, maxime gracos, melioris item nota Authores, ac librorum editiones conquisivit; sicque Bibliothecam Augustanam, veluti publicum aliquod ararium, instruxit ad omnium promiscue indigentiam sublevandam. Et eum rarissmorum Codicum MSS. Gracorum, magno are ab Antonio Eparcho Episcopo Corcyrensi coemptorum copiam esset consecutus, maximam euram adhibuit, ne thesaurus iste librarius in arcanis Bibliotheca huius recessibus, veluti in perpetuo quodam eusandiname.

stative tur earcere; sed in publicam etiam lucem, magno cum totius Reipublicæ litterariæ bono et commo-

do, prodiret.

Nihil itaque famæ Hoeschelianæ officient, puto, quæ adversus eum in Scaligerianis secundis, p. 112. minus honorifica legere est : Hoeschelius Lutherien. mais docte; Si Velser ne le soutenoit, on l'auroit deja chassé: Il est bien pedan, mais bon homme: Hoeschelius en son Procope a fait imprimer des fragment de mes lettres, et de celles de Cafaubon: Hoefchelius non est magnus Gracus, sed diligentissimus. Hue-usque Scaligeriana. Latine: Hoeschelius Lutheranus. fed doctus : Nifi eum Velserus tueretur, jam expulsus fuisset : Putide litteratus est, attamen vir bonus : In-Procopio suo fragmenta litterarum mearum & Casau-boni imprimi secit &c. &c. Nihil hæc, inquam, officient samæ Nostri: sed enim Scaligeri ipsius. qui parum sibi constare, inde aperte dignoscitur; præsertim cum, præter superius allegatum encomium, etiam sequens in Epist. 389. Hoeschello scripserit: Quantum et hoc præsens, et sutura sacula tot bonis Austoribus, quos edidisti, demerearis, seriberem tibi; nisi scirem, te hoc non facturum: nisi intelligeres, quantum ed ipfo litteras juves, quæ per negligentiam quotidie percunt.

Sed encomiorum satis — Plura adhuc quisquis sibi cupit, adeat magirum in Eponym. crit. Boeclerum in Bibliograph. crit. Io. fabricium in Histor. Biblioth. suæ. Niceronii Memoires pour servir à l'Histoire des Hommes illustres & c. T. XXVIII.

Nil miror posthæc, tali Viro, qualis hoeschelius suit, ab aliis quoque Rebuspublicis honores decretos suisse. Sic Bastlea eum sibi petivit, uti crophius diserte testatur: Sic & Norimberga suum esse voluit, docendæ, Altdorsina in Academia,

mor-

moralis doctrinæ muneri præficiendum (d). Sed neutrâ harum vocationum (five nolente Nostro, five aliis id præpedientibus) exitum fortiente Augusta restitit hoeschelius, ubi anno 1614. sum-mum amicum & patronum suum Marcum velse-Rum, morte sibi ereptum; luxit: quo casu uti Musa insanabile vulnus acceperant, ita & HOESCHE-LII vena, satis hactenus sæcunda, exaruit. Supervixit is quidem triennium, cuius spatio adju-vandæ juventuti & amicis colendis, æque ac in omni vita, studuit (e). Interim vel tunc litterarum curam haud adeo seposuit, ut de vulgandis nonnullis plane ultra non cogitaret. Etenim ex Epistola XV. inferius danda discimus, eum anno 1616. Proverbia Salomonis ad modum Ecclesiastici à se emissi, publicare secum constituisse: sed hoc propositum, interveniente Nostri morte, præpeditum fuisse merito dolemus.

Fuit autem Davidi nostro annus à reparata per divinum Redemptorem falute MDCXVII. vitæ huius mortalis postremus; quo ipso ad diem XIII. Calend. Novembris humano consortio valedixit. Etsi vero inter homines esse desierit hoeschelius. tamen merita eius & laus manent, manebuntque, quamdiu Respublica litterata stabit, et suus bonis litteris studiisque gravioribus honor erit.

- Mortalitatis vero suæ probe sibi conscius Noflet, & horze feralis oppido memor, vivus sibi monumentum jam anno 1606. legerat fequenti epi-

graphe:

S. D. S.

(e) Consule, si lubet, Epistolas Nostri infrà exhiben das, N. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII.

⁽d) V. CROPHIUM, l. c. p. 186. & BRUCKERUM, l. c. p. 458. Ex his concludes, quam adductorum Scaligeri verborum fides vacillet?

S. D. S. DAVID. HOESCHELIUS. A ANNAEI, GYMNASII PRIMARIUS SPE. MINIME. DUBIA LAETAE, RESURRECTIONIS ET GLORIAE. SECUTURAE		OMNIS. CARO. FOENUM	
JULIANAE, HUBERAE CONIUG. AMANTISS AC LIBRORUM. OSSIBUS HUNC. QUIETIS. LOCUM AN. CHR. MDCVI. ELEGIT	LUX. MEA.	DAVID. HOESCHELIUS. A ANNAEI. GYMNASII PRIMARIUS SPE. MINIME. DUBIA LAETAE, RESURRECTIONIS ET GLORIAE. SECUTURAE SUIS JULIANAE. HUBERAE CONIUG. AMANTISS AC LIBRORUM. OSSIBUS HUNC. QUIETIS. LOCUM	DA EDUCET. ME, IN. LUCEM

C. I, R. S
DAVID. HOESCHELIUS
AUGUSTANUS
PETRI. F. PETRI. N
GYMNASII. AD. D. ANNAE
RECTOR
EIUSQ. CONJUX
JULIANA
HIERONYMI. HUBERI. F
MATTHAEI. N
SIBI. AC. LIBERIS
SPE. CERTA
BEATAE. REPARATION
AN. GRATIAE. MDCVI
M. H. FF. CC

Cum

Cum autem mortuum Ioann. Baptista, & Ioann. Fridericus ê gente Hainzelia, litteris & litteratis ornandis nata, sepulchro patrio inserri (quod honoris genus prius Betuleio & Wolsio exhibuerant) justissent, hoc ei Epitaphium posuere (f)

DAVIDEM. HOESCHEL. AUGUSTANUM PELASGAE. LITTERATURAE ANTESIGNANUM

XYSTO, BETUL, ET. HIERON, WOLFIO IOAN, BAPT, ET. IOAN, FRID HAINZELLI

> FRATRES. E. VI. SUPERSTIT IN PATERNO. MON L. M. IUNGENDUM. CC

NASCITUR. III. ID. APRIL. A. MDLVI OB. XIII, KAL. IXBR. AN. CHR. MDCXVII SCHOLAE. ANNEAE, PRAEFUIT ANN. XXXVI

Reliquum est, ut de rebus Nostri privatis seu domesticis pauca dicam. Annô 1581. die 24. Maii connubium iniit, uti crusius in Annal. Suevic. Dod. III. p. 777. disertè testatur, cum virgine Regina Gunthlerina. Hac (ut credibile est) brevi satis desuncta, uxorem alteram duxit (quod audivimus) Julianam, Hieronymi Huberi, siliam, ex qua silios suscepisse Nostrum inde liquet, quod unum horum Isaaco Casaubono, amico suo præcipuo, commendârit, Geneva collocandum: et quod Casaubonus in Epistola anni 1602. hunc suum amicum de morte unius siliorum consolari non omissit. M. Danielem Hoeschelium inter didascalos scholæ Annaana ad annum 1611. lego. Paulus patri super-

⁽f) V. PRASCHII Epitaph. August. P. I. p. 180, 218.

fuperstes Michaelem genuit, quem Magisterii honores Lipsiæ capessentem Benedicus carpzovius hisce affatus est:

Exoritur novus ergo sacris ex ossibus ultor Hæscheliæ gentis, shirpemque instaurat avitam, Ac cineres animat magni, inspiratque Davidis; Quem dudum æternis extremo solis ab ortu Vexit ad Hesperium nunquam moritura cubile Gloria quadrigis: &, quantum sustuit urbes Magnificas inter caput alta Colonia gentis Rhætorum, Vindone suo persusa Lycoque, Tantum ipse in dostis, longo quos ordine multos Egregie sæcunda dedit, caput extulit: et se Non mage Welseris, atque isso, jastitat illa.

& qui Michael anno 1669. in Gymnasio Annasna docere capit, satisque anno 1706. concessit (g).

Sed jam ad enumeranda Opera Nofiri, pergendum mihi est: quod eò libentius facio, quò in illis, per Bibliothecas indagandis, æquiorî fortuna usus sum præ cunctis, qui de Nostro ante me scripsère, Auctoribus: cum ferme omnia HOEschelli meletemata (pauca folum fi demas; quod monere non prætermitto) meis oculis perluftrarim, manibusque meis tractaverim: ex quo ad te. Lector benevole! duplex commodum redit; videlicet ut & tutò fidere queas iis, quæ affirmo: & ut accipias Catalogum hunc à sphalmatis, quæ in priores irrepferant, multis expurgatum, juxta ac multîs, quibus iidem deficiunt, rebûs auctum atque illustratum quam optime. Primo itaque exhibeo Catalogum Operum Nostri typis separa-tim procusorum. Hunc sequitur Index Operum Nostri, qui alienis operibus accessere, aut saltem accedere debuiffent. Succedit Elenchus Epiflolarum

(g) V. CROPHIUM I. c. p. 101. 103. 195.

1 Nostro extantium. Finem facit Indiculus Operum 2 Nostro promissorum vel meditatorum.

Opera Nofiri typis separatim excusa sunt se-

quentia

1577.

1. Oratio græca de humani generis lapsu eiusdemque restitutione, recitata sub initium anni 1577publice in celeberrima Schola Laugingana, austore Davide Hoeschelio Augustano. Lavingæ. in 410. Fo-

lia feu Pagellæ 8.

Dedicatio græco - latina ad Matthæum Welferum, Christophorumque Baumgartnerum Septemviros, & Carolum Hosium Senatorem dirigitur, ut specimen studiorum, præcipue in græcis litteris, alumnus ederet (a). Extat in Bibliotheca publica Augustana.

(a) Ita testatur Iac. Bruckerus in Miscellaneis Historiæ philosoph. crit. litterar. p. 460.

1587.

II. OMINÍON STOPO TIVOS MATIPOS: Homiliæ quædam saeræ Basilii M. Gregorii Nysseni, Nazianzeni, Ioannis
Chrysostomi, Cyri, Germani in præcipuas anni serias; cum Fragmento Cyrilli Alexandrini. Studio
Es opera Davidis Hoeschelii A. e libris calamo exaratis partim emendatiores, partim nunc primum editæ, cum eiusdem Notatiunculis, rerum item ac verborum Indice. Augustæ. Typis Michael. Mangeri.
Græce. in 8° Alphabetum I. Pagellæ 120.

Dedicatio prior ad Ant. Christoph. Rehlingerum & Ioann. Velserum Duumviros, Consules, & Seriatum data est à Nostro, inter alia dicente: Hus (Homilias) vobis, Viri magnifici! inscribere volui; quod vestra liberalitate veterum illorum MSS. Codicum (Bibliothecæ publicæ) utendorum copia mihi fasta

eft. . . . Sequentur Testimonia Veterum de Basilio &c. Carmen græcum προπεμπτικον Fabricii (haud dubie Simonis) de quo egi in Alphabeto III. Bibliotheca meæ Augustanæ, p. 10. aliaque latina Gregorii Bersmanni, Georgii Remi, Ioannis Maioris (sive Mair) Augustani, Georgii (a) Moeschi A.

Homiliis S. Io. Chryfostomi &c. Dedicationem ferundam præfixit Noster ad Hieronymum Walthe-rum IC. Io. Henr. Linckium, Conradum Helum, Georg. Vitellium, Scholæ curam non minimam gerentes, addens: Versus Nazianzeni axo pontes cum studiosis adolescentibus communicabo, modo illos alicunde supplere possim. Quadringenti enim et octoginta e Codice Augustano sidelissime cum paraphrasi a me transscripti Versus, minima eorum pars videntur, qui desiderantur (b).

Confer I. A. Fabricium, Tom. XIII. p. 534.

(a) De Moescho inferius paucula annotabo, inter Epistol. Nostri. N. XIII.

(b) De his Versibus vide inferius ad annum 1591.

1587.

III. Philonis Judai Opuscula tria 1. Quare quorundam in facris litteris mutata fint nomina ? 2. De formatione Evæ ex Adami latere & de utriusque lapfu. 3. Somniorum Josephi, Pharaonis, pincernaque ac pistoris allegorica Expositio, grace nunc primum edita sludio & opera Davidis Hoeschelii A. M. eiusdemque votatiunculis alicubi illustrata. Ex Bibliotheca Augustana. Francofurti, apud Io. Wechel. in 8º. Folia feu Pagellæ 143.

Dicatum Opus Antonio Christophoro Rehlingero, & Ioanni Welsero, Duumviris, Consulibusque ac Senatui Reipublicæ Augustanæ abs Hoeschelio, Artium Magistro (Sic ego duas illas litteras A. M. Bibl. August. Alph. VI. C inter-

inter-

interpretor) ad D. Annam praceptore classico. In ea dedicatione Philonis eruditionem laudat Noster, & cum Petro Apostolo collocutum esse putat, totumque Philonem suo nitori restituere promittit. Textui in margine adjecit loca Scripturæ, in calce Notas complures, quibus partim, quæ ipse Auctor alibi traderet, vel eadem, vel dilucidius: partim Patrum testimonia nonnulla ex MSS. inseruit; et Philonis quoque errores detexit. Nominat vero se tyronem & in hanc arenam modo descendentem (a).

Hic Nostri labor postea recusus, cum aliis Philonis Operibus, est Genevæ. 1613. Antverpiæ. 1614. Parisiis. 1640. item Francosurti. 1691. & in splendida ac rara editione Thomæ Mangey, T. I. p. 66. 620. Conser, si lubet, I. A. Fabricii Biblioth. grac. T. III. p. 166. 109. 118. & Cata-

logum Biblioth. Bunav. T. I. p. 159.

(a) Propter emendationem quandam in Notis allatam plagii Nostrum accusat Petrus Faber, præcipitanter, notante lac. Thomasio de plag. litter. S. 497. p. 208. uti obfervavit BRUCKERUS l. c.

1588.

IV. S. Ioannis Damasceni Presbyteri Oratio græco - latina in Transsigurationem Domini & Servatoris nostri Iesu Christi, ad MSS. Codicis Augustani sidem emendata et integritati reslituta. Accessit
Appendix complurium locorum Philonis, Basilii M.
Nazianzeni, Athenai, et aliorum Austorum, qui partim corriguntur, partim redintegrantur. Opera Davidis Hoeschelii A. M. Augusta. Typis Michaelis
Mangeri, in 8º Pagella 68.

In Dedicatione ad Matthæum Velserum (a) Ædilem & Scholarcham, Noster ait: Hunc litterarium laborem..tuæ Amplitudini potissimum inscrip-

⁽a) De Matthæo Velsero egi in Alphabeto II. Biblioth. Angust. p. 228.

fi... quod non olim tantum eius patrocinio & liberalitate studia continuare mihi licuerit, sed et nuper, beneficio novo (quo illo, nescio) quam mei provehendi cupida esset, eadem A. T. abunde satis declararit... In margine, & in fine occurrunt Notationes Nostri.

Hunc Libellum diligenter recensuit I. A. Fab-

ricius in Bibl. grac. V. XIII. p. 541.

1589.

V. Γάμμα Παραγγέλματα καὶ ἐτες άλλα ἔπη: Præcepta conjugalia & alia quædam Carmina in honorem Nuptiarum Cl. & D. Viri D. Georgii LAUBII (a) Medici Augustani . . . celebrandarum VII. Idus Jutii. 1589. Augustæ. Edita a Davide Hoeschelio Augustano M. in 4^{το.} Pagellæ 12. Græce & Latine.

Dicavit Noster memorato Sponso, observantice & grati in eundem, bene de se meritum, animi ergo. Ait inter alia: versus Veterum se in honorem nuptiarum excudendos curare, quam versus suo Marte scribere maluisse. Sunt autem Carmina ista: Psalmus CXXVIII. Graco metro expressus, quem Noster totidem versibus latinis reddidit: Gregorii Nazianzeni Pracepta conjugalia ad Olympiadem: Eiusdem de Providentia, de Tolerantia, de Paupertate philosophante Versus: Supplicationesque duæ ad Christum. Omnia (præter illa Pracepta conjugalia) hactenus anecdota.

(a) Huius quondam nec infelicis, nec ineruditi apud Au-

gustanos Medici Vitam habes infra in Mantiffa.

1589.

VI. Synonymia latino - graca D. Martini RU-LANDI, in duas partes conjunctas distincta: olim ab illo congeri capta, nunc passim emendata, et magna tam vocum quam phrasium accessione locupletata, opera David, Hoeschelii. in 8°.

2

Præce-

Præcedit duplex Dedicatio; prior, ut parti primæ; posterior, ut parti secundæ initium faciat; ambæ ad unum eundemque D. Antonium Fuggerum Comitem Kirchbergæ & Weissenhorni &c. qua Noster tum Gentis Fuggeriada in litteras et litteratos merita universim, tum singillatim Antonii extollit, eiusque munificentiam, qua oblata sibi a Nostro Opuscula quam liberalissime remuneratus est, Prior Dedicatio data est 7. Idus Augusti, 1589. posterior pridie Calend. Martii, 1590. Hinc colligo, his annis Synonyma ista, Hoeschelii curis aucta atque innovata, exivisse. NICERONIUS certe 1. c. recenset Editionem Augustanam, in 80 anni 1590. dein Genevenses anni 1612. 1618. & 1646. Iac. BRUCKERUS I. c. p. 470. memorat editiones Augustanas, anni 1607. 1612. Lipenius in Bibl. phi-Tofoph. p. 614. adducit Genevensem, anni 1613. Coloniensem, anni 1550. Ego vidi editionem anni 1594. Typis Mich. Mangeri, & aliam anni 1618. ex typographia Iacobi Stoer, in 8° vulgatam, a NICERONIO superiùs indicatam. Item editionem Coloniensem anni 1624. lego apud Theophil. GEOR-GI in Bücher - Lexicon.

Teste Thoma HYDE, in Catalogo Biblioth. Bodlejanæ, Noster hisce Synonymis addidit Ignatii Scaphophylacis magnæ Ecclesiæ, Alphabetum morale'; sed nec Bruckerus, nec ego in exemplaribus, à nobis visis, illud reperire potuimus.

1591.

VII. Oratio S. Gregorii Nysseni, de Filii & Spiritus santii Deitate. E Codice MSS. Reipublica Augustana nitori atque integritati restituta, studio & opera Davidis Hoeschelii A. Augusta Vindelicorum, excudebat Michael Manger. 80 Pagella 16.

Nun-

Nuncupavit Io. Georg. Hermanno adolescenti, quem et ingenuis artibus deditum, & pietati inprimis studere sciebat: in quo, addit, reste mi Io. Georgi! tam avi tibi parimus, Olympia Fulvia Morata, & alii dosti (a) coluerunt) quam optimi dostissimique parentis tui D. Hieronymi, de me quoque bene meriti, vestigia sequeris. In margine apparent Lectiones variantes. In fine additur Catalogus Opp. Nysfeni, iis asteriscò notatis, quæ excudit Mich. Mangerus. Sed hic Catalogus non tam plenus et perfectus est, ac ille, quem anno 1593. Gregorii Nysfeni Opusculis subjecit.

Confer I. A. Fabricium T. VIII. p. 157.

(a) Hos inter suit & Viglius Zuichemus ab Aytta, cuius plures Epistolas ad Georg, Hermannum videsis in PAPPENDRECHTI Analest. Belgic, Confer SCHELHORNII Amant. hist, eccles. T. I. p. 700.

1591.

VIII. S. Gregorii Nazianzeni, Theologi, Arcana seu de Principiis Versus CCCCXXCII, cum paraphrasi graca: Eiusdem Carmen contra Apollinarium. Item de Poëmatis a se editis, & quadam alia Graca nunc primum edita. Lugduni Batavorum 1591. in 8° item 1598. (a)

(a) Ita Iac. BRUCKERUS 1. c. provocans ad I. A. FAB-RICII Biblioth. Grac. T. XIII. p. 543. & P. I. CRO-PHIUS in Historia Gymnasii San - Annæani, Augusta, vernacula p. 197. De editione anni 1598. testatur etiam NICERONIUS 1. c. Mihi, etsi follicite inquirenti, hunc librum videre haud datum.

1591

IX. S. Gregorii Nazianzeni Definitiones. Esset hoc loco de istis dicendum; sed quia primam editi onem anno memorato sactam videre mihi non C 3 conti-

contigit, de editione fecunda ad annum 1509. in-fra, N. XXVII. ed prolixius agam. NICERO-NIUS l. c. titulum huius editionis sic effert: S. Gregorii Nazianzeni Definitiones Rerum simplices Ver-sibus jambicis CCLXVII. cum tatina prosaria ver-sione & notis. Anonymi Definitiones ordine alpha-betico, ex Codice Bibliotheca Palatina. Heidelbergæ. 1591. in 80.

1592.

X. Maximi Margunii Episcopi Cytherensis (a) Poemata aliquot sacra, grace nunc primum publi-cata studio & opera Davidis Hoeschelii A. M. E. Bibliotheca Reipublicæ Augustanæ, in 80. Lugduni Batavorum, Ex Ossicina Plantiniana. Apud Fran-ciscum Raphelengium. Græce. Pagellæ 12.

Poemata hæc cuncta versibus hexametris ac pentametris scripta, meráque disticha funt. Hinc BRUCKERUS; cui Opusculum istud oculis usurpare non licuit, aut saltem minus accurate observatum fuit, l. c. p. 463. toto coclo errat, dicens, hæc poëmata à Rittershusio postea, anno 1601. latinis versibus reddita, ac græco - latine vulgata esse; nam, quæ Rittershusius edidit, vere meréque Anacreontica MARGUNII sunt, & opus omnino diversum, de quo vide infra, N. XXXI.

(a) De hoc Viro, anno 1574. ad cathedram Cythero-rum in Cypro insula evecto, einsque Scriptis videri po-terit 1. A. Fabricius in Bibl. grac. T. X. p. 538. & ipse ex dictis corrigendus.

1593.

XI. D. Gregorii Nysseni Opuscula quinque. 10. De Prosessione christiana. 20. De Persessione, & qualem Christianum esse deceat. 30. Anagogica vi-tæ Mosis enarratio. 40. Contra Apollinarium. 50. De Fide. Grace nunc primum edita studio & opera Davi-

Davidis Hoeschelii Augustani. Lugduni Batavor. Ex ossicina Plantiniana. in 8º Pag. 96. Dicavit Wolphgango Palero, Patritio Augustano, litterarum ac litteratorum Patrono. Dedicationi succedunt Epistolæ binæ Max. Margunii, una ad facræ Philosophiæ Studiosos, altera ad Hoeschelium. Sequuntur Opuscula tria priora S. Gregorii, quorum tertium antecedit rursus Epistola Max. Margunii ad Hoeschelium.

Opuscula reliqua, videlicet quartum & quin-tum, nuncupavit Noster Georgio Remo, tum adhuc Guilielmo Comiti Widano à Confiliis, amico veteri. & pyladeo, inter alia dicens: Quæ tibi nuncupata juris publici ubi voles facere, non deerit...D.
Thomas canterus, ad quem perferenda illa curare poteris.... Subjicitur denuo Epistola Max. Margunii ad Hoeschelium, cui succedunt memorata duo Opuscula.

Usus est autem Noster ad hæc edenda Codice Augustano, & alio Margunii. Addidit omnibus Notas fuas, & ad calcem Catalogum Opp. Nuffeni, ex Augustana, Margunii, & sua privata collectum, quem inde recudi secit I. A. FABRICIUS in Bibl. grac. V. XIII. p. 538.

1593.

XII. Nomenclator, sive Index vocum trilinguis, in quem eæ fere dictiones secundum generum seriem conjectæ sunt, quæ in præceptis Grammaticæ occur-runt, indicata simul earundem declinatione. Auguflæ Vindel. in 80.

Dedicavit Io. Ceorgio, Danieli, Io. Iacobo, & Ieremiæ Oesterreicheris commensalibus olim suis, ac patronis: quorum muniscentiæ se plurimum debere; præter alios multos, satetur; quippe qui sibi,

vix facta fratris sui Georgii in Academiis studiorum caussi commorantis mentione, illico macenatis manum

porrexissent.

In Præfatione ait, se, quod eives Augustani conquererentur, trahi in scholis filios, hoc opus, Georgii Henischii consilio, suscepisse: uti vero hoc libro Nominum genera &c. ostendisset, ita se alib Verba comprehensurum; quod an præstiterit, valde dubito.

1594.

XIII. D. Ioannis Chrysostomi, Archiepiscopi Conflantinopolitani, Oratio in diem natalem Servatoris nostri Iesu Christi, edita nunc primum studio & opera Davidis Hoeschelii Augustani, ex Bibliotheca Augustana. in 8° Augusta Vindel. Typis Mich. Mangeri. Grace. Pag. 15.

Sacravit Foachimo, & Philippo cameraris; huic, Confiliario: illi, Archiatro Norimbergenfibus; ut bene de se merendi cupidissimis gratum animum declararet. Unica est Oratio; ob quod corrigendus I. A. Fabricius, plures esse innuens in Bibl. grac.

T. VII. p. 653, 654.

1594.

XIV. Andronici Rhodii, Philosophi peripatetici, Libellus and and i, id est: De animi Assectionibus: Et Anonymus de virtutibus & vitiis; editi opera Davidis Hoeschelii Augustani. Augusta Vindel. Typis

Michaelis Mangeri. in 80. Grace. Pag. 24.

In Dedicatoria ad Adolphum Occonem in reprovince larger, Marcum Windium compatrem suum, & Georgium Laubium, Medicos Augustanos, Noster inquit: Non dissimilis argumenti Libellus Andronici Rhodii in bibliothecis hadenus latuit: cuius apographum ab eximie reverendo & dodissimo viro D. Max. Margunio... ut primum accepi, cum nostro Chalco-

grapho, ut exprimeret, egi. Commodum vero accidit, ut amicus meus Fridericus Sylburgius de hoc meo proposito certior sasus, eiusdem Austoris exemplum manuscriptum ex Hispania ab Andrea Schotto sibi missum mecum communicaret. Collatis itaque inter se diversis antigraphis operam dedi, ut ille quam integerrime ederetur. Libello (a) præcedit Epistola Margunii ad Marcum Papadulum.

Versionem latinam Paraphrasi Nicomacheorum Aristotelis adjunxit Heinsius. Conser I. A. Fab-

ricii Biblioth. grac. T. II. p. 151.

(a) Tam pauca exemplaria impressa esse, monet Meurfium in Epistola anno 1614 exarata hoeschelius, ut haud sciat, ullane (quæ bibliopolæ est negligentia) Francosurtum venerint? Conser etiam Epistolas Nostri ad Kirchmannum.

1594 (*).

(*) Hic annus certo certius in mendo cubat.

XV. Gennadius Scholarius Patriarcha Conflantinopolitanus de Prædestinatione & Davide Hoeschelio, Aug. nunc primum editus. Augustæ Vindel, ad insigne pinus. Cum privilegio cæsareo perpetuo.

in 4to. Grace. Pag. 17.

Dicavit Nosler hoc meletema Monavio (a) sequenti inscriptione: Have. Iacobe. Monavi. Amplifsime. Nobilissime. Bene. Tibi. Bene. Tuis. David. Hoeschelius. Virtutum. Tuarum. Admirator. Earum. Ergo. Amoris. Et. Observantiæ. Ergo. Erodito. Te. Mnemosyno. Merentem. Merito. Mastum. Voluit. Sequitur Opus, quod Epistola græca Maximi Margunii ad Nostrum, die 18. Julii, anni a qui data clauditur; in qua Margunius (Ut mox latinis vocibus utar) sequentia scribit: Mittitur tibi vicissim å nobis

(a) De Monavio Vratislaviensi, docto IC10. videsis A-DAMI Vitas IC10rum.

bis aliquod munusculum, parvum illud, si tuis com-paretur, quibus nos jugiter locupletas: At si doni voluntatem, non dignitatem spectes, citò illud, etst parvum, magnum videbitur. Est præterea magnum, fi argumenti, quod pertractat, dignitatem attenderis; agit namque de Prædestinatione, quæstione in materia theologica plurimum necessaria. Accipe igitur benigne et, si volueris, maiorem ei operam impende,

tradens imprimendum chalcographis....

Annus impressionis in Tetulo, præter regulam consuetam, sic exprimitur: MDVIC. quod denotare videtur annum 1594. Sed vereor ego, ne mendum typographicum irrepferit; nam 1°. Libel-lus excufus est litteris græcis maioris moduli, qua-les est videre in sequenti Synopsi VII. Conciliorum, anni 1595. quam, novi hic typi primitias, aperte vo-cat Hoeschelius (Vide mox subjiciendum N. XVI.) 20. Maxime vero obstat numerus anni, Epistolæ Margunianæ adscriptus: quem haud alium, ac aunum nonagesimum quintum, interpretari posse exi-, Quod si hoc stat, rectéque ego sentio (uti. mecum doctiores sentiunt) Gennadius, quem primum, anno 1595. medio, Hoeschelius dono accepit, anno 1594. imprimi omnino non potuit. Hinc corrigendi funt Iac. BRUCKERUS, I. G. SCHELHOR-NIUS junior, quorum alter in Miscellan. Hist. crit. philos. litter. p. 464. alter in Beyträge zur Erläu-terung der Geschichte &c. IV. Stück, p. 186. hunc Gennadium & (quod consequens esset) typogra-phiæ ad insigne pinsis initia ad annum 1594. re-ferunt. Neque nos horum, utut doctorum, Virorum commovere auctoritas debet, aliter ut sentiamus; nam prior Opus ipsum non inspexisse: alter Epistolam Margunii minus accurate excussisse videtur. Confer, si lubet, I. A. Fabricii Biblioth. grac. T. X. p. 372. Vide G. G. ZAPFII Buchdrucker - Gefchichte von Augspurg. T. I. p. 180. quem & ipsum ex præmissis corrige quoad originem typographia ad insigne pinús: quam anno 1504. cæpisse, exhoc Gennadio probari non potest.

1595.

XVI. Synopsis septem SS. Conciliorum acumenicorum. Grace. Ex Codice MSS10. Bibliotheca Augustana. Augusta Vindel. in 410. Ad insigne pinus.

Cum privilegio Cafaris. Pag. 9.

Dedicavit Noster Theodoro CANTERO Ultrajectensi Consuli monens: Quum, Vir amplissime! primus
isshic per litteras mecum amicitiam inieris: primus,
issic vicinia, libellos quosdam meos regio charactere,
non absque sumptu aliquo tuo, imprimendos curaris
(a); novi hic typi græci primitias (b), Conciliorum generalium synopsin, græce nunc primum editam, tuo etiam nomini potissimum inscribo....

Hoc Nostri Opus commelinus Getasii Cyziceni Attis Concilii Nicani I. subjunxit: et Elias eningerus ad calcem Canonum Apostol. & Concilior. in 410. 1614. Witteberga exculorum addidit. V.

I. G. SCHELHORNIUM juniorem l. c. p. 187.

(a) Libelli hi videntur este: S. Gregorii Nazianzent Arcana. Maximi Margunii Poemata aliquot. S. Gregorii Nyssen: Opuscula quinque, de quibus vide supra ad annos 1591. 1592. 1593.

(b) Ecce! quinam Liber primus in typographeo ad infigne pinus litteris græcis majoris moduli exculus fuerit, quibus et mox sequentes Libri: uti Catalogus Græcerum Codicum; Horapollinis Hieroglyphica; Camariotæ Synopsis Rhetoricæ; Cabasilæ Oratio; & antea memoratus Gennadius ipse excusi sunt.

1595.

XVH. Catalogus gracorum Codicum, qui sunt in Bibliotheca Reipublica Augustana Vindelica, quadruplo quam antea audior. Augusta Vindel ad infigne pinus. in 410. Cum Privilegio casareo perpetuo.

Pagellæ 32.

Initium Operis facit Inscriptio sequens: Quisquis Reipublicæ litterariæ faves, five Lector! sive Typographe! horum omnium Codicum, five interpretandi, sive conferendi, sive edendi, îta tibi sutura copia est: si de iis incolumibus restituendis caveris. In Dedicatione, qua hanc lucubrationem Hieronymo commelino typographo, eique perdocto, in propensa voluntatis mnemosynon offert; monet Hoeschelius , quæ sequuntur. Thesauri fub terra defossi nullum esse fructum, Ptolomæus ille Phi-ladelphus olim dixit... Hoc certe constito novum Bibliotheca Augustana indicem a me confieri voluiffe... Marcum (a) Vellerum .. ipfe mihi perfuadeo . at &c. &c. Confer, fi lubet, MORHOFII Poluhift.

In iplo Catalogo accurate notata initia opuscu-lorum et inscriptiones: in margine indicata, quæ edita fint, quove loco, editore & typographo. BAILLETUS afferit: Catalogum hunc anno 1605. fuisse recusum: in quo alios Viros doctos, uti Conringium, Labbaum, Wendlerum, Caveum fecutus est. Sed Iac. Bruckerus horum auctoritates

⁽a) Non solum justu Velseri prodiit hic CATALOGUS, fed etiam zre, uti discimus ex Epift. Nostri ad Kirchmannum. Dubius autem hæreo, utrum vox: as, hôc loco potius fumptus, an vero characteres denotet?

omnes reprobat, dicens: hanc editionem eorum nemini visam esse, & Augustanis plane ignorari.

Exemplar huius Catalogi, annô 1595. procufi, possidet G. G. zaprius autographis Hoesche-

lii observationibus auctum & emendatum.

Tanti fecit hunc Nostri Catalogum Bernardus de Montfaucon, ut illum Bibliothecæ Bibliothecarum Manuscriptorum novæ inserendum duxerit; etsi integrum non expresserit. Fuse etiam de eodem. Catalogo agit clement in Biblioth. curieus. Ec. Tom. VI. Conser G. G. zapfil Buckdrucker-Geschichte von Augspurg. T. I. p. 181. Reliqua in laudem huius Catalogi habes superius, pag. 16.

1595.

XVIII. Hieroglyphica Horapollinis, a Davide Hoeschelio fide Codicis Augustani MSS. correda, suppleta, illustrata. Augusta Vindel. ad insigne pinus. Cum Privilegio casareo perpetuo. in 410. Alphabe-

tum I. Pag. 26

In nuncupatoria ad Marc. VELSERUM ista occurrunt memoratu digna: Tibi, Vir amplissime! tur hos libellos inscribam, multæ me causæ impellunt. Te enim austore ac hortatore laborem hunc suscepi: tuo solius benesicio typis adeo elegantibus myslica hæc πονημάτια (a) prodeunt. Et quemadmodum olim Bernardinus Trebatius Vicentinus, primus horum isρογλυφικών interpres Conrado Peutingero IC. primo reliquiarum antiquitatis in urbe nostra indagatori suam lucubrationem nuncupavit: ita tibi earundem παλαιστήτων, quas vocant, instauratori atque interpreti, ε primo Annalium Augustanorum scriptori, eundem Horapollinem a me recognitum jure dicandum duxi patriæ nostræ ocello, per quem litteras hic revasci.

⁽a) Confer Epist. Nostri ad Kirchmannum.

nasci vere dixerim.... Succedit nuncupatoriæ Epiflola græca Maximi margunii, Nostro longè amicissimi, ad Philosophiæ Studiosos. Sequitur Opus
ipsum cum versione Bernardini Trebatii, non Io.
Merceri, uti in aversa titulo pagina dicitur (b):
Merceri verò Notas suis junxit Hoeschelius. Opus
claudit Epistola græca memorati Maximi margunii ad Hoeschelium. Juvat assure, quæ A. schortus M. velsero de hoc Libro scripsit: Interpretor quotidie de superiore loco Hieroglyphica.... Laborem mihi valde minuit David (Hæschelius) notis
additis; digitum enim ad sontes intendit... Vide
G. G. zapf Bruchdrucker-Geschichte von Augspurg.
T. I. p. 183.

Doctos hos Nostri labores Io. Pifev, sed latine duntaxat, accedere Io. Pierii Valeriani Hieroglyphicis a se editis justi: eosdem in suas areolas derivavit Cornelius de Nauw, Horapollinem anno 1727.

Trajetti ad Rhenum, in 400 denuo vulgans.

Confer Io. A. Fabricium, T. I. p. 90. & Catalog, Biblioth. Bunav. T. I. p. 58. 59. MORHOFII Polyhist. qui editionem Augustanam anni 1605. in 4to. adstruit: quod & NICERONIUS 1. c. facit.

Præ-

(b) Ita affirmat BRUCKERUS l. c. sed ei contradicit l. G. SCHELHORNIUS junior, l. c. p. 189. monens: se contulisse Textum latinum cum Versione TREBATIA Basileensi anni 1518. & discrimen adeo magnum detexisse, ut affirmare non dubitet, meliorem Merceri versionem abs Hoeschelio datam suisse. Rem optime extricat NICERONIUS l. c. dum dicit: Fallitur BAILLETUS, in Iugemens des Savans no. 905. assens, Versionem latinam, huic editioni additam, Hæschelii esse. Fallitur similiter LABBEUS in Mantissa antiquariæ suppellestilis assermans, eam Ioannis Merceri esse; nam est Bernardini Trebatii Vicentini, sed abs Hæschelio recognita.

Prædictus G. G. zappius etiam huius Opeldæ exemplar, autographis Hoeschelii Notulis interstinctum, possedit. Tum has, tum præcedenti No. XVII. indicatas Notulas anecdotas juris publici facere, mecum institueram primitus; sed, cum maximam partem græcæ essent, animi sententiam mutavi: quod græca multis nostræ ætatis hominibus parum placitura arbitrabar, utpote quibus jam sordere vel latina cæperunt, haud advertentibus, sublatô principum linguarum studiô, veram solidamque doctrinam omnem brevi tempore interituram esse.

1595.

XIX. Synopsis Rhetorica Matthai Camariota a Dav. Hoeschelio edita. Augusta Vindel. ad insigna vinus. Cum privileg. casar. vervetuo. in 10. Pag. 12.

pinus, Cum privileg. cæsar. perpetuo. in 4¹⁰. Pag. 12.

Dicavit Noster Georgio Mæscho Augustano, Collegæ suo, φιλέλλην (a): quod non solum secum in hac lingua auditor Hieronymi Wolsii fuisset, sed ne nunc quidem illius studium aspernaretur... Dedicationem excipit Epistola Margunii græca, qui Nostro hoc Opusculum miserat. In sine occurrit rursus alia Epistola dicti Margunii.

Aliam editionem, mihi haud visam, anni 1597. in 400 memorat Iac. BRUCKERUS I. c. hoc titulo: Matthæi Camariotæ συνοπτική παράδοσισ της Ρητορικής: Compendium Rhetoricæ, editum curå D. Hoeschelii

Aug. Vind.

Recudi fecit Io. Schefferus, Hamburgi in 80. 1675. Vide Fabricii Bibl. grac. T. IV. p. 475. item Lambecium in Comment. de Biblioth. Vindobonensi, T. VIL p. 385. n. A. ubi corrigit Hoeschelium, qui Opus hoc Matthao Camariota, iola Margunii coniectu-

⁽a) Interpretare : Amator graca lingua.

jectura nixus, adscribit; etsi, secundum Codicem ipsum Margunianum, incerto auctori () tribuatur. Addit, Camariota Compendium Rhetoricae quod MSStum. in memorata Bibliotheca extat, diversum omnino esse ab eo, quod Noster vilgavit. Confer I. G. schelhornium juniorem, & G. G. ZAPFIUM ll. cc.

1595.

XX. Nicolai Cabafilæ Oratio contra Foeneratores à Davide Hoefchelio edita. Augustæ Vindel. ad insigne pinas. Cum Privilegio cæsareo perpetuo. in

4to. Pag. 12. grace.

Nobiliff. & Ampliff. Viris Nicolao & Sigismundo û BURGHAUSEN, in Stolz, Equitibus Silefiacis, hanc Orationem, studii perpetui monimentum, lib. mer. dedicavit Nosler. In fine adjecit binas Margunii Epistolas græcas, à quo hanc Orationem acceperat, etsi non integram.

Confer I. A. Fabricii Bibl. grac. T. V. in Ni-lis, p. 73. 74. in Notis. & G. G. ZAPFII Buch-

drucker - Geschichte &c. T. I. p. 185.

1597.

XXI. Lamprias de Scriptis Plutarchi Charonenfis, et grace et latine nunc primum editus. Augusta Vindel. ad insigne pinus. Excudebat Ioannes Pratorius.

in Ato. Pagellæ. 12.

Dicavit Noster Francisco Raphelengio typographo, dicens: Mitto ad te, Raphelengi prostantiffime! librorum Plutarchi Catalogum-typis expressum, quem antiquitatis scrutator diligentissimus, Andreas Schottus, hàc transsens nobis reliquerat calumo exaratum &c. Ineditos Plutarchi libellos, additis astericis, ab editis sollicite distinxit Hoeschelius.

Acce-

Accessit hic Nostri labor Operibus Plutarchi, græce et latine, Francosurti 1599. duobus in solio voluminibus excusis. Eundem recudi fecit I. A. rabricius in Biblioth. grac. Vol. III. p. 333. ob id corrigendus, quod, Hoeschelium hunc Catalogum ê (nescio) qua Bibliotheca Italiæ accepisse, perperam moneat: uti bene observavit Iac. BRUCKE-Rus in Miscell. Hift. philos. crit. litter. p. 465. ubi etiam p. 471. personatum CLARMUNDUM in Vitis Eruditorum, vernaculè scriptis, asserentem: Abs Hoeschelio Plutarchum editum fuisse, redarguit, eumque Lampriam de Scriptis Pluterchi cum ipso Plutarcho miscuisse, affirmat.

Confer, si lubet G. G. ZAPFIUM l. c. p. 189.

1597.

XXII, Hermetis Trismegisti Iatromathematica ad Ammonem Ægyptium, a Dav. Hoeschelio Aug. græ-ce et latine edita, side MSS. Codicis emendata, suppleta, cum Notis. in 8º. Augustæ Vindel, typis Mich.

Mangeri. Pag. 32.
Dicavit Noster sequenti inscriptione: Ornatiffimo Viro Ioanni Bartholomæo Rollenbuzio T. Pharmacopoeio Augustano Medicinam astrologicam ter maximi Sacerdotis, Philosophi, Regis David Hoeschelius Aug. Amoris ergo Donum. In fine addita est Ioann, Stadii Interpretatio liberior.

Confer, si vis, I. A. Fabricii Bibl. grac. T. I.

p. 59. & Iac. Bruckerum 1. c. p. 465.

1597.

XXIII. Basilii Selenciæ Episcopi Homilia de Infantibus ab Herode occisis, a Dav. Hoeschelio Augustano, side libri calamo exarati redintegrata & e-Bibl, August. Alph, VI. D mendamendata. Augustæ Vindel, ad insigne pinus. Io. Prætorius excudebat, in 80 Pagellæ 12. græct (a).

Titulum Dedicatio excipit sequens: Galliæ Ocello Isaaco Casaubono Homiliam Basilii Seleuciensis
Episcopi: De Infanticidio Herodis, a se interpolatam side Codicis MSii. David Hoeschelius Augustanus, Mompessulum prosessuro, voti ergo D. D. In
sine pauculas Notas adjecit Noster.
Prodivit rursus separatim seec Homilia (una

Prodivit rursus separatim Rec Homilia (una cum altera eiusdem argumenti, Auctore anonymo) additis versione Georgii Remi, eiusdemque et No-

firi Notis , in 4to. Heidelberga. 1598 (b).

(a) Vide G. G. ZAPFIUM l. c. qui Opus istud in Bibliotheca monasterii Weingartensis exstare monet: unde illud commodatò accepi.

(b) De hac editione fecunda teftatur I. A. FABRICIUS

in Biblioth. grac. T. VIII. p. 133.

1599.

nus non nisi Fragmentum extabat, e Codd. MSS. Reipublica Augustana & Davide Hoeschelio August. grace nunc primum edita. in 4to. Augusta Vindel. ad insigne pinus. Cum Privilegio casareo perpetuo. Pag. 9.

Dicavit Noster Ioanni Gramo Comiti de Mon-

Dicavit Noster Ioanni Gramo Comiti de Montrois, Scotorum nobilissimo, dicens inter alia: Hanc Historiam, Comes illustris! tuo nomini dicare volui; quum ex horum sis numero, qui utrumque sunt experti: & varia hominum diversis in locis ingenia, & linguas tum veteres illas elegantes ac cultas, quam novitias et vulgares appellari solitas didicerunt. Eodem me singularis tua humanitas impulit ac summum benevolentiæ sludium, quo me, antea ignotum tibi, hic completti non es dedignatus...

Confer I. A. Fabricii Biblioth. grac. T. III. p. 397. unde disces, hoc Nostri labore (fi quis post

post Alexandr. Tollium (a) Appianum vulgare cogitet) editionem exornari debere: et, si vis, G. G. Zapfium l. c. p. 189.
(a) Edidit is Appianum anno 1670. Amstelodami.

1599.

XXV. S. Ioannis Chryfostomi de Sacerdotio Libri VI. graci & latini, 700. amplius locis emendati, aucti, illustrati ope librorum manuscriptorum ex Bibliotheca Palatina & Augustana. Opera Dav. Hoesche-lii Augustani. Augusta Vindel. E typographeio M.

Mangeri, in 80. Alphabetum. 1. Pag. 100.

Dicavit Nofter Alberto & Stetten Confuli Augustano, cuius in se benevolentiam & in studiosos liberalitatem laudat. Nuncupatoriam excipiunt Epistola græca Margunii ad Nostrum, & alia ad sa-cræ theologiæ Studiosos: Veterumque testimonia. Versio latina lacobi Ceratini, & Germani Brixii est. Ad calcem Notæ Hoeschelii positæ sunt.

Confer I. A. Fabricii Bibl. grac. T. VII. p. 651. ubi ait: hos Nostri labores in græco - latinas Chry-sostomi editiones Ducæanam, Parisiis. 1641. aliás-

que migravisse.

XXVI. S. Maximi Martyris Mystagogia. Ex Codicibus MSSiis. Reipublicæ Augustanæ & Maximi Margunii, græce nunc primum edita, cum interpre-tatione latina. Eiusdem S. Maximi Definitiones, integritati restitutæ, opera Davidis Hoeschelii Augustani. Ex officina typographica Ioannis Prætorii. in 80. Pag. 92.

Præeunt Epistolæ græcæ Hoeschelii ad Max. Margunium, & huius ad Hoeschelium responsoria. Alia Epistola Margunii sequitur ad sacræ Philosophiæ Studiosos. Notulæ paucæ sunt. Versio latina

Gentiani Herveti eft.

Con-

Confer I. A. Fabricii Bibl. grac. T. VIII. p. 733. 740. & Bruckerum l. c. p. 466.

1599.

XXVII. S. Gregorii Nazianzeni Definitiones Rerum simplices, græce primum ex Augustana Bibliotheca editæ a Dav. Hoeschelio cum eiusdem Hoeschelii Notis, et latina Versione Ioannis Leunclavii V. C. nunc recusæ. in 8°. Ex Officina Mich. Mangeri.

Pag. 15.

Hæc est Editio, quam vidi; primam namque anno 1591. Heidelbergæ prodivisse, tum ex dictis & dicendis patet: tum etiam prodit Dedicatio hobschelli data anno 1591. Idibus Martii, quæ et huic secundæ Editioni præsigitur, scripta ad Petrum Steurnagelium I. V. L. Dicasterio Augustano a Libellis, compatrem suum & Ioannem Stirzelium amplissimo Ordini ibidem a Manibus, ut gratum pro benesiciis acceptis animum ostenderet. Ibi inter alia ait: Editæ sunt ante XX. annos (1571) Desinitiones S. Gregorii, sed hæ duntaxat latine, interprete. Io. Leunclavio. Verum quia dulcius ex ipso sonte bibuntur aquæ, non ingratum me doctis sacturum existimavi, si, qua essent lingua scriptæ, easdem publicarem. Usus sum autem Codice inclyti Senatús Augustani...

In Catalogo Bibliothecæ Bodleianæ a Thoma HY-DE vulgato memorantur: HOESCHELLI Notæ ad Gregor. Nazianz. Definitiones rerum simplices. Hei-

delbergæ. 1591. in 80.

Notas Hoeschelii, suæ Desinitionum S. Gregorii editioni, anno 1578. Lipsiæ, in 8° vulgatæ inseruit Adam. Rechenberg. V. Catal. Biblioth. Bunav. T. III. p. 82.

XXVIII.

1600.

XXVIII. Geographica Marciani Heracleota, Scylacis Caryandenfis, Artemidori Ephefii, Dicaarchi Messenii , Isidori Characeni. Omnia nunc primum , præter Dicæarchi illa, a Davide Hoeschelio Aug. ex manuscriptis Codicibus edita. Augustæ Vindel. ad insigne pinus. Græce. in 8° Pag. 112.

Confecravit Noster Io. Georg. Herwarto ab Hohenburg, I. V. D. Exassessori summi tribunalis Imperii. & Excancellario supremo SSml. utriusque Bavariæ Ducis, Confiliario eiusdem intimo, Præfidi Suaba, inclytorum Statuum Bavaricorum Cancellario, fequentia monens: Cuiusmodi, eruditæ antiquitatis, anagraphæ posteaquam in M. Velseri.. manus inciderunt, primo eas quoquo tempore impri-mendas esse censuit. Usus est autem Hoeschelius in conferendo Apographo Velleriano Codicibus Palat. Elea. & Isaaci Casauboni, itemque Io. Georg. Herwarti. Habes ibi & Isaaci Casauboni Epistolam ad Nostrum, et Excerpta ex litteris los. Scaligeri ad eundem: in margine variantes Lectiones: in fine Notas Hoeschelii, & Schediasmata Henrici Stephani de Opere Dicarchi, deque Sophoclis apud Dicæarchum versibus.

Confer I. A. Fabricii Biblioth. græc. T. III.

p. 33. & G. G. Zapfium 1. c. p. 192.

1601.

XXIX. ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΦΩΤΙΟΥ. Librorum, quos legit Photius Patriarcha, Excerpta & Gensura, quatuor MSSis. Codicibus ex Gracia, Germania, Italia , Gallia collatis. David Hoeschelius , Augustanus, primus edidit. Notis, in quibus multa Veterum Fragmenta antehac inedita, illustravit. Augustæ Vindel, ad insigne pinus, Cum Privilegiis S. C. MajeMajestatis & christianissimi Regis Galliarum, in folio. Alphabeta 10. Pagellæ 30.

Splendidissimo Operi præmittitur Dedicatoria Nostri ad Quirinum REHLINGERUM, & Marcum VELSERUM Duumviros urbis Augusta Præfectos, ac totum Collegium Septemvirum. Succedit Epi-fiola græca Maximi Margunii ad litterarum ama-tores. Hanc excipiunt Veterum de Photio Testimonia: Elegia Jani Gruteri maxime in laudem velseri, qui permagnam in hoc Opere partem habuit: Georgii Remi & Conradi Rittershusii Epigrammata tum græca, tum latina: Thomæ Segeti Scoti Carmina. Succedit ipsa Bibliotheca et eius Index. Huic subjiciuntur PHOTII Epistolæ aliquot, Bonaventuræ Bodeccero, Domino Elcoviæ, S. C. M. à Consiliis, una cum Notis in Bibliothecam, à Nostro dicatæ verbis sequentibus : Cum, Vir amplissime! non hic tantum coram, verum etiam absens per litteras, Photii Bibliothecam mihi diligenter commendáris, nec quicquam eorum prætermitti volueris, quæ ad illam five augendam, five ornandam & expoliendam facerent: nactus volumen Epistolarum eiusdem Photii e Libris Max. Margunii . . calamo exaratis ineditum, suasu Virorum dodorum, consensu etiam D. Caroli Rehlingeri Affinis tui, Scholarchæ nostri, paucas quasdam inde excerptas... im-primendas curavi. Has tuis auspiciis in lucem pro-dire patiaris, Vir magne! qui NB. nulli sumptui pepercisti, quo Thesaurus hic ê tenebris erutus juris tandem publici fieret: Quo nomine ut posse-ritas amnis plurimum tibi debebit, ita gratias pub-lice ago & habeo, quas possum maximas. Tua au-tem censura acerrima non has solum Epistolas sed et Notas in hoc Opus Photii eruditissimum subjicio, quas &c. &c. Ad calcem legere est: Augusta Vindel.

del. Ex officina typographica Ioannis Prætorii.

Anno MDCI.

Quanto ambitu petita, quanto data sit Editio hæc, quam insuper typorum nitor, chartæ munditia, totus denique habitus mire commendant, aperte testantur insertæ Casauboni & Scaligeri Epistolæ, qui Nostro suas quoque observationes transmiserunt (a). Ceterum hic hoeschelli nostri labor pluries postea recusus prodiit; nam postquam Andreas schottus eam Bibliothecam latine (b) convertisset, dicatam Marco velsero, illa Augustæ, anno 1606. tomis duodus, altero græco altero latino; dein Genevæ uno tomo, græco - latine, columnatim anno 1613. denique eodem modo Rothomagi anno 1653. væniit (c). Conser Philippum Allegambe in Biblioth. Script. Soc. Jesu.

Epistolæ Photii, å hoeschello vulgatæ, rursus in Collectione Epistolarum Photii, quæ Londini. 1651. cum Versione latina Richardi Montacutii edita suit, prodivere, una tamen omissa, quæ

Ioanni πραιποσίτφ και πατρικίω inscribitur.

D 4

XXX.

(a) Confer Daniel. Heinstum in præsatione Aristarchi. Fabricii Bibl. græc. T. IX. p. 379. Mart. Hanckium de Scriptoribus Rer. Buzantin. p. 395. I. G. SCHELHORNII Beyträge &c. 1V. St. p. 194. 201. BAUMGARTNER Nachrichten von merckwürdigen Büchern, 7. Theil. p. 506. G. G. ZAPFIUM l. c. p. 195.

(b) Hanc editionem, itidem ad infigne pinus imprefam effe famptu Velferiano, discimus ex Epifl. Nostri ad Kirchmannum. Confer lo. G. SCHELHORNIUM, & G.

G. ZAPFIUM II. cc. fi placet.

(6) Mirari satis nequeo, GUNDLINGIUM in Historie der Geleirtheit, p. 1483. scribere: hanc Photii editionem haud raram esse; cum tamen Hoescheliana omnia, & Libri ad insigne pinus excusi rarioribus accenseri debeant.

1601.

XXX. Phrynichi Epitome Dictionum Atticarum Libri III. sive Ecloga a Petro Ioanne Nunnesso Valentino integritati restituta, latine conversa, eiusdemque et Davidis Hoeschelii Aug. Notis, in quis & aliorum Auctorum loca partim emendantur, partim illustrantur, aucta in 400 Augusta Vindel. Typis Michael. Mangeri. Cum insigni pinus, & S. C. Maj.

privilegio. Alphabetum 1. Pagellæ 36.

Præcedit Nunnesii ad Andr. Schottum Dedicatio in modum Inscriptionis exarata. Sequitur Nuncupatoria Day, Hoeschelii ad Io. Georg. de Werdenstain (a) Canonicum Eichstadiensem atque Augustanum, Ducis Boiorum Consiliarium, in qua Noster sequentia monet: Non erat animus, Notis Nunnefii, et dollis & copiosis, mihi ab Andr. Schotto hic Augustæ relidis quicquam attexere. Sed cum &c... Quod observationum genus tibi . inscribere nihil sum veritus, cum me non lateat, quam a teneris annis fueris in omni studiorum genere versatus, quam variorum Auctorum lectione delectatus. tibi eruditionis laudem peperisti, qua non tantim paffim locorum ad tui amorem et observantiam viros quosque doctissimos invitassi; sed Principum etiamillustrium favorem..atque amicitiam conciliassi. Neque te hac просфытом offensum iri cur sperem, facit singularis tua humanitas & benevolentia, qua me completieris. Ne dicam, quod alia quacunque à me hadenus edita & probasti, & in hoc laborum genere sedulò ut pergerem, auctor nunquam non fuisti.

Ante

⁽a) De isto Viro pauca monui in Bibliotheca Auguflance Alphabeto IV. p. 207. Hoc in caussa suit, cur locum, supra verbatim allatum, eidem perhonorissicum, hic attexere volui. Etiam in Supplementis, ad sinem huius Alphabeti annectendis, nonnulla de eo moneo.

Ante Indicem rerum posuit Noster Epistolas V. quatuor Basilii M. unam Antipatri ad Basilium, ex Codice græco Augustano primum a se editas, græce.

Codice græco Augustano primum a se editas, græce.

Hunc Nostri laborem additis los. Scaligeri Notis in Phrynichum, & Nunnessi Notas, Trajesti ad Rhenum recudi secit lo. Cornel. de Pauw in 4°.

1739. Vide inserius, ad annum 1603. No. XX-XV. Conser Catalog. Biblioth. Binav. T. I. p. 158.

& I. A. Fabricium in Bibl. græc. T. IV. p. 523. G.

G. Zapsium, l. c. p. 194.

1601.

XXXI. Maximi Margunii, Episcopi Cytherorum, Hymni anacreontici, cum interpretatione latina Conradi Rittershusii.in 8° græco - latine. Augustæ. Exossicina typographica Ioann. Prætorii. Pagellæ 72.

Hymnos istos anacreonticos, omnino diversos 2 Poematibus MARGUNII, de quibus ad annum 1592. No. X. dixi, Conradus RITTERSHUSIUS Hoefchelio nostro inscripsit graca Epistola, ex qua discimus: " Rittershusio Augustam advecto Nostrum " dono dedisse Hymnos hos ea conditione addita, " ut illos, latine redditos, typi ope vulgaret." Laudat deinde Rittershusius, inter amicos alios, quorum alloquio fruitus fuerat, nominatim Marcum Velserum. Tandem in laudes Margunii excurrit. Rittershusii epistolæ subnectuntur duæ Epifolæ ipsius Margunii ad eundem. Sequuntur Carmina in Rittershusium encomiastica Gregorii Bersmanni, Georgii Remi, Michaelis Virdungi, Huldrichi Buchneri P. L. His succedunt Hymni Margunii, ad quorum finem adfuta videre est varia pia Carmina, Conradi Rittershusti, Thomæ Golneri Franci, Melch. Kochii IC. loann. Pici Mirandulæ, Georgii Remi, Præcipue ibi annotandus venit antiquus Hymnus, -quem

quem ex membranis, apud Marcum Velserum, menfe Augusto anni 1599. descripsisse se fatetur idem Rittershusius: quique de 12. lapidibus pretiosis (Apocalypseos c. 21. v. 19. 20.) agit. Itaque nullam aliam partem in hac opella Noster habet, quam quod eius edendæ & consilium dederit, & curam gesserit; de quo vide inferius inter Epistolas Nostri, No. III.

1602.

XXXII. Adriani Isagoge SS. Litterarum: & antiquissimorum Græcorum in Prophetas Fragmenta, opera David, Hoeschelii August. ex manuscriptis Codicibus edita. in 410. Cum Privilegio cæsareo. Augustæ Vindel. Typis Ioannis Prætorii. Cum insigni pi-

nas. Grace. Pag. 48.

Aversa Tituli pagina exhibet Contentorum elenchum sequentem: I. Adriani Isagoge, & Codd. MSS. Boico, & nob. V. Marg. Freheri. II. Synopsis Prophetiarum, incerto Auctore, ex Augustano Codice. III. Hefychii presbyteri Hierofolymorum sixni a sive upahana in XII. Prophetas minores, & in Esaiam, ex membranis Bibliotheca Augustana. IV. Argumentum in Hieremiam, Ioann. Chrysostomi, ex Cod. Boico: & in Threnos, adismoro, ex Augustano Codice. V. Argumentum in Ezechielem, Theodoreti: Aliud item, Polychronii, & membranaceo Codice Augustano. VI. Argumentum in Danielem, ex Codice Bavarico. VII. Africani & Origenis Epiftolæ aμωβαΐαι de historia Sufannæ, ex Bibliotheca V. Cl. Andr. Schotti Antverpiani: cum fragmento de Sufan-na, Io. Chrysostomi, ex Augustano Codice. VIII. Synoptica Historia de vita et obitu Prophetarum. Lx eodem membranaceo Augustano Codice. Hæc funt contenta Operis — Succedit Epistola Nostri ad Marquardum Freherum dedicatoria, cuiús exordium

erdium est: Redit ad Te, Vir eximie, Adrianus tuus, neque is absque soenore, ut arbitramur. Non enim solum cum alio MSS. Codice, quem e Boica Bibliotheca... Io. Georg. Herwartus ab Hohenburg M. Velsero.. misit, tuum contulimus &c. &c. In margine citationes Textuum Scripturæ, in sine Notas suas addidit Hoeschelius.

Opus hoc Nostri, insertum Criticis sacris, T. VI. p. 10. Edit. Francosurtensis, habes, Lector! ex editione Londinensi, lo. Pearsonii, eorundem Criticorum illò translatum. Conser I. A. Fabricii Bibl. grac. T. IX. p. 381. BUDDEI Isagog. in Histor.

theolog. litterar. p. 1429.

1602.

XXXIII. D. Ioannis Chrysostomi contra Judæos Homiliæ VI. græce nunc primum III. MSS. Codicibus Palatino, Augustano, & Cyprio inter se contatis: latine partim modo, partim emendatiores ac integriores, quam antea, editæ, opera Davidis Hoesschelii. August. Augustæ. Ex typographeo Ioannis

Prætorii. in 8º Alphabetum 1. Pagellæ 96.

Dicavit Noster Caspari et Melchiori Érhardis civibus Augustanis, quorum in eos, qui Ecclesia, qui Scholis serviebant: in adolescentes erudita doctrina deditos munisicentiam prædicat; Melchioris præsertim, qui nec ari suo pepercerat, quò editio hac maturari posset. Sequuntur Epistola Margunii ad Christianos amantes Christi: alia eiusdem, uti & Constantini Lucaris ac Leontii Eustrathii (a) amicæ Epistola græcæ ad Nostrum: item Josephi Scaligeri latina ad eundem. In sine Hoeschelius addidit

⁽a) Hic Cyprius fuit, & ex huius membranis, quas ex patria Augustam secum attulerat, Hoes helius supradictos Sermones transscripsit.

Isidori Pelufiotæ Epistolam de abolita Judæorum

Politia , & Notas.

Hunc Nostri laborem, tum alii Editores Chryfostomi, tum maxime Bernard. Montfauconius, (quem
vide T. I. p. 583. feqq.) saltem ex parte adoptandum sibi duxit. Confer I. A. Fabricium, T. VII.
p. 653. 654.

1603.

XXXIV. Eclogæ Legationum: Dexippi Athemiensis, Eunapii Sardiani, Petri Patricii & Magistri, Prisci Sophistæ, Malchi Philadelphensis, Memandri Protectoris. Cum Corollario excerptorum & Libris Diodori Siculi amissis, XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. Omnia & MSS. Codicibus & Davide Hoeschelio Augustano edita. Augustæ Vindel. Typis Io. Prætorii. Additum est insigne pinûs. Cum Privilegiis S. C. Majestatis, & christianissimi Regis Galliarum, in 40. Græcè. Al-

phabetum 1.

Sacravit Noster Io. Matthæo Wackero a Wackenfelsa, Equiti, S. C. M. a Consiliis Imperii aulicis, sequentia monens: Eius (Libri) quæ de Legatis agit, partem Fulvius Ursinus... ante annos aliquot quam multos edidit; partem ex SSmi. Maximiliani Boiorum Ducis & Cl. Viri Andreæ Schotti bibliotheca, quæ nemini rem publicam juvare cupienti non patet, nos jam evulgamus... His corollarium addidimus, Eclogas Librorum Diodori Siculi amisforum, quas ex Codice Ludovicì Alemanni Florentini dostissimus R. Thomson Anglus mecum amice communicavit. Hæc Veterum monimenta, Vir amplissime! tibi tantæ dignitatis tantæque eruditionis dicare non suissem ausus, nisi. Marcus Velserus Duûnvir noster, amicus tuus me consirmasset:

tuius liberalitati editio hæc debetur... Nil dicam de beneficio (quodnam illud? in obscuro est) quo me in reipublicæ litterariæ commodum ornasti maximo &c. Ex quibus Codicibus ista hauserit, hoeschelius peculiari pagina indicavit, Veterumque testimonia præsixit, annotationes autem nullas adjecit.

Ex primæva editione ista hæc postea in Corpus Historiæ Byzantinæ (Editionis tum Parisinæ, tum Venetæ) resectis tamen, quæ interea cum ipso Diodoro vulgatæ suerant, Legationum Eclogis,

transierunt.

Confer Io. A. Fabricium, Biblioth. græc. T. IV. p. 230. 491. & I. G. SCHELHORNIUM junior. l.c. p. 196.

XXXV. Ad Phrynichum et eius Interpretem, Viri illustris Notæ a Dav. Hoeschelio editæ. Extypo-

graphia Michael. Mangeri. in 410.

Vide superius, No. XXX. Hic labor non est Nostri, sed enim Iosephi scaligeri, ipso Hoeschelio testante in Epissola ad Meursium, 1603. scripta: "Mitto tibi Notas ad Phrynichum eius, quem aquilam in nubibus appellat lipsius; quod aciem oculorum ipsius nihil sugiat; de quo duakerus hec ad me: In Phrynicho quam elegantes sunt Observationes magni illius nostri? Memini, quum adhuc Andreas Dudithius viveret, indignari ipsium sepius solitum, quod in legendis Austoribus ipse animadvertere non potuisset, quæ scalliger alsud agens, vel somnians etiam, depremendisset. Sed est hæc virtus magnorum ingeniorum, ut, quod alii vix immenso labore consequi possunt, ipsis sub manu nascatur." Conser I. G. schelbore.

HORNIUM junior. 1, c. p. 195. Hoc Opus videre mi-

1604,

XXXVI. Sapientia Sirachi, sive Ecclesiasticus. Collatis Lectionibus variantibus membranarum Augustanarum vetustissimarum, & quatuordecim præterea exemplarium. Addita Versione Latina vulgata, exe Editione Romana. Cum Notis Dav. Hoeschelii Augustani, in quibus multa SS. Patrum loca illustrantur. Cum insigni pinus. Augustæ Vindel. apud Ioann. Prætorium. in 8°. Alphabetum 1. Pagellæ 56.

Dicatum Opus Andreæ Bohemo N. seniori, virtute ac prudentia ornatissimo, mœcenati litterarum honorando, ubi Noster ait: Salutaria vitæ ac morum præcepta.. non e Lyceo, non ex Callirhoe Attica, non ex hortis eius, qui noluit subveniri erroribus; sed ex Academia cælesti illa, ex sontibus Israeliticis, eSS. Litterarum Paradiso... sumenda sunt. Laudat deinde Noster studium, quo mæcènas iste non solum ad huiusmodi Libros legendos, sed etiam ad eos in usum & utilitatem juventutis edendos incubuit, imitatus Velserum et alios.

Recusum Opus hoc in Criticis sacris, T. III., p. 1782. Edit. Francosurtensis, ed translatum ex Editione Londinensi, Io. Pearsonii, eorundem Cri-

ticorum.

Confer I. A. Fabricii Histor. suce Biblioth. T I. p. 278. Le Long Biblioth. sacr. so. Frid. Mayer Bibl. Biblioth. Dissert. ult. I. G. schelhornium junior. l. c. p. 197. & G. G. Zapfium l. c. p. 199. Augustinum calmetum in Bibliotheca sacra.

1605.

XXXVII. Origenis contra Celsum Libri VIII. & Gregorii Neo - Casarcensis Thaumaturgi Panegyris

gyris in Origenem, a David. Hoeschelio ex Bibliothecis elect. Palat. Boica et Augustana grace et latine nunc primum editi. Accessere Nota & Indices. Augusta Vindel. ad insigne pinus. Cum privilegio casareo. in 400. Alphabeta 5. Pagella 42. In fine:

Imprimebat David Franck.

Inscripsit Carolo Rehlingero, Domino in Burck-walden, Judicii Augustani Assessoria & Scholarcha, cuius liberalitate typis vulgatum est hoc Opus. Interpretatio est Sigismundi Gelenii, passim tamen correcta: in margine variantes Lectiones et loca Veterum adjecta, in Notis accomanza Veterum, imprimis Origenis ex Philocalia inserta. Adjutores huius laboris Nostro suerunt Isaacus Casaubonus, cuius etiam Epistolam habes p. 497. & Laurentius Rhodomannus, de quo consule in ipso Opere, p. 496.

Postremus Opp. Origenis editor Carolus de la Rue meminit huius operæ Nostri verbis sequentibus: Anno 1605. Libri VIII. contra Celsum græce et latine pordiverunt, interprete Sigismundo Geslenio, cum Notis D. Hoeschelii. Eosdem denuo græce adjuncta Geslenii interpretatione Cantabrigiæ 1658. in lucem dedit Guilielmus Spencerus. Hæc editio typis recusa est Cantabrigiæ 1677. Græca, prout Davidis Hoeschelii editio serebat, secutus est Spencerus.

Confer I. A. Fabricii Bibl. grac. T. V. p. 219. Catalogum Biblioth. Bunav. T. III. p. 68. I. G. Schelhornium junior. l. c. p. 198. G. G.

ZAPFIUM 1. c. p. 202.

1607.

XXXVIII: Historiarum Procopii Casareensis Libri VIII. nunc primum grace editi. Accessit Liber de adisciis Justiniani sere duplo quam antea auctior, opera David. Hoeschelii Aug. Augusta Vindel. apud David. Francum. Cum Privilegiis S. C. Maj. et Regis

gis christianissimi, in folio. Grace. Alphabeta. 5. fo-

lia, seu pagellæ 20.

Dicavit Christophoro Furero & Paulo Harsdorfero Duumviris, Septemvirûmque Collegio, & Decurionum Ordini Reipublicæ Norimbergensis, his inter alia verbis: Amplitudinis vestræ patrocinium Procopio nostro quærendum existimavi, idque eo audacius, quod huius mihi austor etiam. M. Velserus. exsisterit: Quin et ea de caussa, ut hæc grati animi quædam esset significatio pro singulari illa in me Amplitudinis vestræ voluntate, cuius sustragiis ad munus docendi publice in celeberrima Altdorsii Academia vestra vocatus sui.

Codicem unum ex Bibliotheca Boica Io. Georg. Herwartus: alium Joseph. Scaligerus passim à se emendatum: tertium Isaacus Casaubonus manu exaratum pereleganti Petri Chabanai (a) Nostro submiserunt. Idem Casaubonus, quæ ad Librum de adificiis Justiniani supplendum Carolus Labbaus IC. e veteri Codice transscripsit, Hoeschelio communicavit. Sumptus maturandæ editioni necessarios Io. Georg. Oesterricher, Ioannes Huep-her, & Wolfgangus Emekoser, cives Augustani, suppeditaverunt. In margine Lectiones variantes, in sine Notæ Hoeschelii, & Indices comparent.

Hoc Nostri labore, tanquam fundo novæ editionis, usum se prositetur Glaudius maltretus, qui Procopium post Nostrum edidit, quem videsis in Corpore Historiæ Byzantinæ, editionis Parisiensis,

dein et Venetæ.

Consule I. A. Fabricii Biblioth. grac. T. VI. p. 251. I. G. SCHELHORNIUM junior. l. c. p. 207. G. G. ZAPFIUM, l. c. p. 208. XXXIX.

⁽a) Fuit hic CASAUBONI ex forore nepos, optimus adolescens, quem mors præmatura rapuit. V. CASAUBO-RE Epistolam 387.

1610.

XXXIX. Alexiados Libri VIII. ab Anna Comnena de Rebus à Patre gestis scripti. Nunc primum a David. Hoeschelio A. ex August. Reipublicæ Bibliotheca editi. Augustæ Vindel. ad insigne pinus. Cum Privilegio cæsar, perpetuo, Græce. in 410. Alphabetum 1. Pag. 6.

Nuncupavit Noster Marco Velsero & Ioann. Iae. Remboldo Duumviris, Septemvirumque Collegio Augustano, Opusmagni viri (ut ait) auctoritate a se susceptum. In præsatione dolet, non nisi octo Libros dare sibi licuisse, & hos quoque perpetud sere lacunatos: unde optat, ut malo huic occurrat Petrus Faber Senator Tholosanus, apud quem magni Cujacii Codicem exstare dicebatur. Sed hunc sata vivis citius eripuerunt. Addit Latinorum testimonia de Alexio Comeno. In margine Lectiones variantes, in sine Notas Hoeschelii habes. NICERONIUS l. c. ait: Reperitur in aliquibus Catalogis etiam editio anni 1618.

quæ forsitan una est atque eadem cum præsenti.
Post Nostrum Alexiadem edidit Petrus Possinus Libris XV. retentis Hoeschelii Notis, quam habes in Corpore Historiæ Byzantinæ (editionis tum Parisinæ, tum Venetæ) ubi ait: Hoescheliano huic labori, utut lacerata & incredibiliter mendosa data fuerint, tamen suam apud viros dostos gratiam con-

Aiti//e.

Consule I. A. Fabricii Bibl. grac. T. VI. p. 391. Hanckium de Script, Byzantinis, T. I. p. 513. Boecleri Bibliogr. critic. p. 311.

1611.

XL. Vita S. Antonii Eremitæ å S. Athanasio græce scripta, é Codice Boico nunc primum edita cum David, Hoeschelii Aug. Interpretatione & Notis. Au-Bibl. August, Alph. VI. E gustæ gustæ Vindel. ad insigne pinus, imprimebat David-

Franck. in 4to. Pagellæ 88.

Inscripsit Noster Antonio Velsero (a) Epistola graca. In fine Lectio varians adjicitur, ex Codice MSS. Henrici Savilii. Accessit Parisiensi editioni Opp. S. Athanassi, a Petro Nannio 1627, vulgatæ: demum in editionem Bernardi Montsauconii migravit, utut ab hoc Viro doctissimo absolutior edita.

Consule I. A. Fabricii Bibl. grac. T. V. p. 302. Ingolstadii editam male (ut in aliis) Spizelius in Templo Honor. reser. assert, notante Iac. Brucke-

ro. l. c.

(a) De huius meritis in Rem litterariam egi in Alphabeto II. Biblioth. Augustan. p. 147.

1611.

XLI. D. Augustini Liber de Gestis Pelagii, nunc primum editus. Cum privilegio casareo perpetuo. Augusta Vindel, ad insigne pinus, in 8º. Pagella 58.

Huic editioni præfatum esse Hoeschelium, monet I. G. schelhornius junior 1. c, &, haud dubie hunc fecutus, G. G. ZAPFIUS 1. c. etsi nomen Nostri ibi haud appareat: unde nescio, utrum hæc opella ei satis recte tribuatur. In præfatione dicitur: Libellus antehac omnes Augustinianorum Operum conquisitores . . fugit; nunc demum Fæfulis in Bibliotheca Abbatice S. Bartholomæi Cann. Regg. Lateranenf. repertus. Eius antigraphum cum Scipio Cobellutius ... Roma ad Marc. Velserum Duûmvirum Augustanum misisset, visum pulcherrimæ gemmæ publicam lucem non effe invidendam.... Exemplum Roma missum cum fide expressimus, & lectiones variantes ad oram adscriptæ, inde sunt: sed quæ in ima pagina, plerasque Antonius Velserus

rus Canonicus Frisingensts inter legendum subitaria conjectura annotavit; paucas aliquas, audaciores paulto non, agnoscit... Ex his corrigendi supracitati Schelhornius & Zapsius, qui narrationi sue aliquot leviora errata insperserunt.

1612.

XLII. Philonis Judai de Mercede Meretricis non accipienda in Sacrarium Tracatus. Graci. Ex MSS. Codice Augustano, cum Notis. Augusta. 1612. in 8° Hunc Libellum, quem videre mihi haud licuit: & quem posteriores Opp. Philonis editiones omnes exhibent, sola NICERONII, dein & I. A. FABRICII (in Biblioth. grac. Libro IV. p. 111. 112.) auctoritate memoro.

1614.

XLIII. Philo aul año isdiuno: de Numero septenario, grace editus à David. Hoeschelio. Augusta. Vindel. in 410. Adjecta Fragmenta II. Libri eiusdem de Providentia; deinde Niceta de septem mundi Admirandis; denique locus Hippocratis de septem Gradibus vita humana, & S. Gregorii Nysseni, ex sermone de Pentecoste, de numero septenario.

Ita testatur Iac. BRUCKERUS I. c. p. 470. citans Fabricii Biblioth. grac. T. XIII. p. 302. Confer, si lubet, I. G. schelhornium juniorem, G. G. ZAPFIUM, U. cc. Mihi, quò minus hanc editio-

nem viderem, iniquior fortuna obstitit.

Primus edidit hoeschelius, ex Codice, ut conjectura est, Vaticano, No. 379. Versio Federici Morelli nomen præfert, illo tamen Viro in multis indigna admodum; unde eam de novo conficiendam sibi duxit Thomas manger in nova Opp, Philonis editione: quam vide T. II. p. 277.

E 2

Hoc

Hoc loco non attexere non possum, quæ in Catalogo Bibliothecæ Bunavianæ T. III. p. 54. lego: Philonis omnia; quæ extant, Opera ex accuratissima Sigismundi Gelenii & aliorum interpretatione, partim ab Adriano Turnebo & Christianissi. Regis Bibliotheca, partim å (NB) Christiano Hæschelio ex Augustana, edita & illustrata. Huic novissimæ editioni accessere variæ Lediones, et elegantissimus eiusdem Philonis de Septenario Libellus & de Providentia Dei Fragmenta. Francosurti. 1691. Quis Christianus iste hoeschelius fuerit, diu anceps hæsi; donec inspecto ipso Opere detexi, Catalogum Bunavianum turpe mendum præserre, et legendum esse Davide (non Christiano) hoeschelio: cuius suprà memoratus labor huic editioni et ipse accessit.

1624.

XLIV. Post sata Nostri prodiverunt: P. Terentii Afri Comædiæ sex germanico - latinæ, tersissimis Versionibus Cll. & Doctt. p. m. Virorum, Matthiæ schenckii & Davidis hoeschelli, Scholæ Annæanæ olim Primariorum. Opera et sumptibus Bernardi heupoldi, Scholæ eiusdem Præceptoris (a) foras datæ anno:

A love principlyM, De love finis Init. Augusta Vindel. Excudit David Franck. in 80.

Ita BRUCKERUS 1. c. p. 471. & CROPHIUS in Historia Gymnasii San - Annæani, Augustæ vernacula, pag. 198. docent. Prior fætum indignum tantis nominibus, haud dubie ex distatis, corum dificipulis olim oblatis, consarcinatum esse judicat. Posterior, allatam BRUCKERI sententiam comprobans, inquit:

⁽a) HEUPOLDI merita pandi in Alphabeto III. Bibliotheçæ meæ, p. 202. 223.

inquit: " Credibile eft, schenckium hæc talia " discipulis, quorum in numero & HOESCHELIUS tum fuit, dictavisse: deinde Hoeschelium, classi V. præsectum, eadem elimasse, suisque rursum discipulis in privatum usum proposuisse: denique HEUPOLDUM typis evulgaffe, exiguo honori Auctoribus futura; quippe qui longe politio-, ra producturi fuissent, si litteratis ac doctis offerenda scripsissent; nec unicè in discipulorum gratiam Versionem istam, absque multa præpa-, ratione, labore proletario adornassent. Istud cer-, te manet: fieri haud potuisse, ut schenckius , & hoeschelius, unitis viribus atque juncta opera, in hac Versione facienda elaborârint: Unde est, cur Librum hunc scholasticum HOESCHE-. 110 ipsi tribuere dubitem." Confer, si lubet, I. A. Fabricii Biblioth. latin. & GOTTSCHED in Libro: Vorrath zur Historie der dramatischen Dichtkunst, p. 184.

Post Libros à Nostro seorsim vulgatos, jam de litterariis Laboribus Hoeschelii, qui alienis Operibus accesserunt, aut accedere debuissent, dicen-

dum est. Huius generis funt.

1º. Notæ aut (si mavis) Observationes in Clementem Alexandrinum, de quibus Fridericus syl-BURGIUS (a) testatur : Contribuerunt autem ad hanc Editionem do aissimi Viri; Theodorus Canterus, Ioannes Arcerius, David Hoeschelius, &c. &c... Attamen etiam excerpta MSSia. nonnusquam aliquid opis attulerunt, qua nobis pauciora Palatini Codices, plura Hœschelio subministravit liber Augustanus, quamquam confusus &c. passim mutilus ac de-pravatus. Ex editione Sylburgiana transierunt hæ

(a) Edidit hie anno 1592. Heidelberga, in fol. Clementis Opera.

Notæ in editionem Oxoniensem a Ioann. Pottero ad-

ornatam anno 1713.

2º. Observata ad S. Ioannis Chrusostomi Opera. Hinc Henr. Savilius in limine editionis suæ sequentia profiteri non dubitavit: Egregiam nobis & strenuam operam navarunt Viri amplissimi dostissimique... Thuanus, Marcus Velserus... David Hæschelius... Itaque Librariis nostris aditus patesastus ad Bibliothecam regiam Lutetiæ, Palatinam, Augustanam &c. &c. Videsis etiam Tomum VIII. editionis Savilianæ, ubi Castigationes & variantes Lectiones ad Homilias S. Chrysostomi in Genesin, & Epistolam ad Romanos ex MSSis. Augustanis à Nostro collectæ occurrunt.

30. De Cana Domini. De hoc meletemate vide

inferius, ubi de Epistolis Nostri ago, nº. 5.

40. Notationes in Julii Pollucis Onomasticon, quas Wolfg. Sebero communicavit, teste Epistola inserius danda, no. 8. De his scripsit Isaacus Casaubonus ad Seberum sequentia: Crucior exspectatione editionis; eum præsertim adsit tibi Hæschelius, Vir græcarum litterarum peritissimus, & judicii recti: Et Seberus ipse operam, sibi à Nostro præstitam, in præsatione his verbis expressit: Tertium Codicem MSScum. e Bibliotheca Augustana ad me curavit Hæschelius; cui Notarum quoque bonam partem refero. Transserunt hæpostea unà cum Seberi Notis in splendidissimam editionem Pollucis, anno 1706. Amsselodami, abs Tiberio Hemsterhuysio, in solio vulgatam.

5. Annotata in Thucydidem, quæ ad Henr. Stephanum mississe se, in quadam Nota ad Io. Damasceni Orationem de Transsiguratione Domini, ipsus monet. Sed illis antequam Stephanus uteretur, diem is suum obiit: quare Noster Isaac, Casaubonum

per

per litteras sciscitatus est, utrum nihil horum in Bibliotheca Stephaniana ipsi occurrisset. Rescripsit Casaubonus anno 1599, sequentia: Quod scribis de Notis tuis in Thucydidem, non memini quicquam tua manu scriptuminvenire, cum Stephanicæ Bibliothecæ reliquias non poenitendas nuper recognoscerem. Sed sieri potest, ut id exemplar aut manus, aut oculos nostros sugerit. Spero Paulum Stephanum, ubi primum erit occasio, sub incudem magnum illum Scriptorem esse revocaturum & tuo benesicio usurum: me certe habebit hortatorem assiduum. Ceterum Annotationes in Thucydidem manuscriptas Hoeschelii (fors ex Bibliotheca Stephaniana ed delatas) in Bibliotheca Argentoratensi servari, resert boeclerus in Bibl. crit. c. 5. p. 162.

6°. Annotationes ad Isaaci CASAUBONI meletema, hoc titulo: Inscriptio vetus graca, continens dedicationem sundi ab Herode M. Rege actam, nuper ad urbem Romam in via Appia effossam, quas à Iacobo bruckero, Augustano magni nominis Erudito, sibi communicatas Io. Lamius novissimae editioni Opp. meursii inseruit, ubi vide T. I. p. XIII. & T. VII. p. 875. Has ex Italia receptas memoratus bruckerus Bibliothecæ Augustana intulit, ne forte pristina sata (tineis et squallori ereptæ suerant) experirentur. Conser bruckeri Miscellanea &c.

P. 473.

7º. Notæ in Michaelis Apostolii (a) Paroemias, quas Petrus pantinus, harum Paroemiarum edi-E 4

⁽a) Apostolius, Byzantinus, patria à Turcis occupata exul, è Græcia in Italiam venit medio saculo XV. Primò benignè a Bessarione habitus, postea eius liberalitate destitutus, in Creta insula libris describendis vitam toleravit. Vide I. A. FABRICII Biblioth, grac. T. III. p. 285. & T. X. p. 222.

tor Lugduni Batavorum, in 4th. 1619. cum suis and notationibus conjunxit: uti ex colomes10 (Bib-

liotheque choisie) monet NICERONIUS, l. c.

8º. Poematia varia & Epigrammata, graca (a), latina (b), quæ à Nostro, et li pro sua modestia nec à Musis afflatum se, nec labra caballino sonte sibi proluta esse, fateri voluerit (c), confecta reperiuntur in diversis Libris ea ætate publicatis. Hinc ob graca merito inter gracos Poetas locum Nostro assignavit Laurentius Crassus in Histor. Peet. grac. quorum in numerum adscribere eundem omisit Lizelius.

(a) V. BRUCKERUM 1. c. p. 472. & CROPHIUM 1. c.

p. 199.

(b) Confer Philipp. Iac. CROPHIUM, 1. c. p. 94. Viele item superiùs in Catalogo Opp. Nostri No. V. & Parentalia Georg. TRADELII. Augustæ, in 4to. 1599. cui & ipsi inter amicos Davidis nostri locus dandus est, et cuius Vitam descripsi in Alphabeto III, p. 209.

(c) Vide Dedicationem ad Præcepta Conjugalia &c. fu-

perius No. V. indicata.

De Epistolis Nostri — Non hôc locô repetam illas hoeschelli Epistolas, quas per decursum Catalogi Operum à Nostro editorum, suo quasque ordine paullo ante indicavi. De reliquis dicendum.

1. In Marq. Gudi & Claud. Sarravii Epistolis a burmanno editis, T. I. p. 187. occurrunt Nostri Epistolæ IV. ad Ioann. Kirchmannum, & I. ad Ioannem Meursium, omnes (ut Iac. Bruckerus l. c. ait) luculenti testes & voluntatis Nostri erga Viros doctos, & exacti in rebus ad criticam artem spectantibus judicii (a). 2. Idem burmannus in Sylloge Epistol. T. II. p. 353. exhibet Epistolas Nostri III. ad Josephum Scaligerum. 3. Rursus I. ad Joseph. Scaligerum inter M. Velseri Opp. ab Arnoldo edi-

(a) Confer Catal. Bibl. Bunav. T. I. p. 1926.

ta, p. 799. 800. extat.4. Epistolam I. Nostri ad Ioachimum Camerarium in crenti Animadversionibus philologicis & historicis, T. VI. c. 3. S. 2. p. 184. leges. 5. Epistolæ II. Nostri, quas inter illa: De Cana Domini, ad ssacum Casaubonum, in Epistol. Cafaubon. Collectione. 1709. Roterodami. pag. 65 r. 664. reperiuntur. 6. Epistolas V. Nostri ad Ioannem Meursium in nova Opp. Meursii editione Florentina, T. XI. p. 124. 170. 193. 238. 249. Ioan-nes Lamius exhibuit. 7. Habetur etiam Nostri Epistola ad Jungermannum. 8. Similiter aliquot Epistolæ extant in B. G. STRUVII Adis litterariis, uti monet ARENHOLD in Biblioth. Epistolarum. 9. WOLFII Supellex epistol. & litter, de sequentibus Nostri Epistolis testatur: de una, ad quem, non additur: de una ad Georg. REMUM: de una, ad MEURSIUM. 10. Epistolas XVI, hucusque anecdotas, prospera forte mihi oblatas, ad dictum Georg. Remum ICtum. & Confiliarium Norimbergensis Reipublicæ, in fine huius Narrationis ego do.

Hactenus de Epistolis Nostri, quarum notitia habetur. At funt procul omni dubio multo plures adhuc, quæ in Bibliothecis latent. In Bibliotheca certè Krafftiana Epistolas Nostri extitisse, monuit schelhornius in Amanitatibus litterar. T. III. p. 116. & figuæ forte alicubi funt aliæ.

Denique, ut & de Operibus à Nostro promissis

vel meditatis pauca dicam, funt illa:
1°. Homiliæ VI. S. Ioannis Chrysostomi contra Eunomianos. Has se publicaturum, & sex alias. cum duobus MSS. collatas, recudendas curaturum esse, Noster ad oram Catalogi MSS. Bibliothecæ Augustanæ annotavit. In Præfatione vero ad Nomenclatorem suum monuit, se præter S. Ioann. Chrysostomi Orationes contra Judgos, & Libros de SacerSacerdotio (Prodiverunt ambo hæc Opuscula typis excusa, ut superius, Nis. XXV. & XXXIII. habes) alia quoque huius Patris Scripta prælo adornâsse. Nihis tamen horum (uti bene observavit Iac. bruckerus l. c. p. 471.) foras prodiit, nec etiam prodiisse, notavit I. A. Fabricius, qui in Bibl. græc. T. VII. p. 654. editiones Homiliarum quam diligentissime recenset. Istud ideo factum, cum Bruckero conjicio; quia circa illa tempora & Fronto Ducæus, Parisis: & Henricus Savilius in Anglia edendo Chrysossomo operam impenderunt: quibus, utpote Viris sibi amicissimis, haud dubie Collectanea sua Noster communicavit; uti quidem de Savilio ex præmissis plane constat.

2. Prophyrius aud anoxão tão induxes: sive de Absinentia animalium. Consule Epistol. ad Kirchman-

num.

3. Gnomici Scriptores. De his scripsit Meursio anno 1603. in verba sequentia: Huius generis alia subjicerem, nisi de his ipsis Gnomicis Scriptoribus, cum tribus MSS. Codicibus à me collatis, edendis: ut & de Theognide ad totidem libros comparato co-

gitarem: Adde Epist. ad Kirchmannum.

4. Epistetea: Enchiridium, Arianus, Simplicius. Dehis ad Meursium anno 1610. scripsit sequentia: A-liter modo vices rependere non possum, donec Episteta recognoro, ad quæ cum dossissimus D. Heinsius suppetiarum quid pridem promiserit, ei etiam Alexiados exemplar mitto, ut calcar addam. Conser aliam (si lubet) ad eundem Meursium anno 1614. datam: uti & litteras Casaubono scriptas anno 1612. item Epist. ad Kirchmannum, & Jungermannum.

5. Cyrillus adversus Julianum Apostatam. Promi-

fit in Epift. ad Kirchmannum.

6. Pfelli Logica, quam se vulgaturum in præfatione ad Nomenclatorem fuum pollicitus est : fi ei in typographiis locum impetret, quia Librarii eiusmodi libros abhorrent; quòd paucos emptores habeant.
7. Philocalia Origenis a Basilio M. & Gregorio

Nazianzeno ex Scriptis eius collecta. Vide mox ci-

tatam Præfationem ad Nomenclatorem.

- 8. S. Gregorii Nysseni λόγοσ κατηχητικόσ, de quo vide eandem Præfationem. Forsitan hic est Serme ille: Quod non putandum sit, tres dici Deos oportere, quem græce cum quibusdam aliis ad Christ. Plantinum (a) mist, ut imprimeretur: qui quomo-do perierit, nescire se dolet, cum tamen Sylburgius, se ministro certe tradidisse, rescripserit.
- (a) Vide Catalogum Operum S. Gregorii Nysseni, quem Noster ad calcem Opusculorum V. eiusdem S. Patris a se anno 1593. editorum adjecit. Conser Catalogum Codd. gracor. à Nostro editum, p. 36. n. 62.
- 9. Carmen aureum (Pythagoræ) ad fidem MSStorum. restitutum, quod vulgaturum se, Kirchmanno in quadam ad eum Epistola promisit. Conser Epistolam Nostri ad Meursium anno 1603. scriptam, p. 125. novæ Editionis Florentinæ, Opp. Meursii, T. XI.
- 10. Proverbia Salomonis, de quibus, cum membranis non unius Bibliothecæ collatis, ea forma, quâ prius Siracidem five Ecclesiasticum (a) vulgaverat, vulgandis se cogitare, annô 1616. in Epistola ad Georg. Remum data scripsit. Vide inter Epistolas mox subdendas, decimam quintam.

(a) Vide superius in Catalogo Opp. Nostri, No. XX-XVI.

Non est, benevole Lector! non est plane, eur dubitem, horum nonnulla, typîs expressa, lucem visura fuisse, si longius vitæ spatium Nofro datum fuisset: nec, eô satis supremis suncto, relicta Autographa, quæ plena bonæ frugis, plena doctrinæ suisse, ex editis quilibet judicet, sædum plane in modum disjecta distractaque suissen; uti

CROPHIUS 1. c. p. 192. dolenter refert.

Scilicet hæc est rerum humanarum inconstantia ingens, hæc longe tristissima vicissitudo, ut, quod multo labore & sollertia indesessa congesseris, incautus id atque illiteratus hæres facile interire patiatur: quod ipsum in doctis maximorum Virorum reliquiis accidisse multoties & acerbe doluit litterata Respublica, probe cognitum habens, quanto istud damno suo, quanto detrimento eveniat. Sed apage nænias, nil profuturas!

Succedant Epistolæ Nostri XVII. hucusque anecdotæ, ne forte et has sinister aliquis casus, aut fortuna iniquior erudito orbi æternúm subducant.

DAVI-

DAVIDIS HOESCHELII EPISTOLÆ XVII

ANECDOTE,

INSPERSIS NOTULIS
AD EARUM INTELLIGENTIAM
FACIENTIBUS.

Monitum,

Epistola I. melius Attestatum sive Testimonium moreum appellari poterit. Relique XVI. omnes ad Georgium REMUM Jurisconsultum percelebrem, & Consiliarium Noricum (Huius Vitam in Alphabeto I. Bibliotheca mez Augustana, pag. 153 — 169. proposui) abs moeschelio scriptze suerunt. Eas ut hoc loco, ex autographis, a Georg. Guil. zappio mihi benigne communicatis, integras darem, Hosscheliani nominis celebritas suasite

I, Lectori benevolo Salutem!

Cum multæ sunt rationes, quibus hominum generi nunquam non insidias struit serpens ille antiquus; tum duæ potissimum, Tyrannis et Hypocrisis. Illam intelligo, quum aperto is agit Marte; hanc, quum cuniculis oppugnat, idque vel per sese, vel per homines atheos, quorum is ministerio utitur. Alterum horum experti sunt primi parentes, quibus isle los sune promittere, legem Dei violaturis, non dubitavit: alterum filius ip forum Abelus, contra quem divino cultui vacantem manus fratris Caini armavit. Esque hac Ecclesia calamitas fere perpetua, quam aut violentia, aut imposturis simulate opprimere cona-tur. Sed, quæ Dei est immensa misericordia, mergi nonnunquam, haud submergi eam patitur: et semper viros excitat iis præditos donis, quibus Sa-tanæ conatus impediant, atque irritos faciant. Tales vidi hactenus, præter alios, in familia hic Au-gustæ Ehingeriana (a) extitisse fratres, qui singulo avitum et paternum secuti vestigium, Theologia fludio (quæcunque pericula in hoc sint extimescenda) animum appulerunt, et specimina suturæ in palæstra christiana industria adhuc ephebi ediderunt. Multum namque refert indus in vier Bres n'erwe iditiodai. Quo plus spei de Samuele etiam EHINGERO potest con-cipi, ingenio et natura vel maxime ad Theologiam idonea prædito. Neque non solum pium atque assiduum in litterarum cultura se gessit, verum et ixion fuit (quod in ministro D. Paulus requirit) **per ** surac Te o vupua nava aves; ut omnino confidam, ubi

⁽a) De iis, qui ex familia Ehingeriana Theologiæ studio sese sacraverunt, eorumque gestis videsis lac. BRUCKERI Vitam Elia EHINGERI, p. 2. seqq. in Notis.

occasio discendi uberior sese obtulerit. eos ipsum ou emamperes facturum progressus, quibus vel patria, vel alii cuicunque politia olim cum fructu sit serviturus. Proinde rogatos velim viros cordatos et doctos, consilio, auxilio eundem Samuelem (b) juvent, quo facilius cursum absolvat, et maturius suam is operam aliis publice navare possit. Lector quisquis bene vale!

Exaravit Augusta Vind. 3. Cal. Maji, Anne

1610.

David Hoeschelius A. Scholæ ibid. Rector mpp.

(b) Hic Samuel EHINGERUS Problemata ethica felecta præside Martino BANZERO Augustano, postea Professore Wittebergensi, publica disputatione ventilavit, munerique sacro Holzhusii in Francis præsecus suit: uti monet Iac. BRUCKERUS 1. c. pag. 12. qui idem alias Litteras commendatitias ab eodem HOESCHELIO, et Georg. HENISCHIO anno 1609. Samueli datas, l. c. p. 11. exhibet.

II.

S. Gratum perquam mihi fuit, clarissime D. Doctor! animi tui studium et candor; quamquam satis perspecta jam olim sinceritas secit, ut te semper, ut me alterum, deamarim. Recepi Nicephorum, sed non significasti quidquam de nova editione, illamne moliaris tu, an alius? Mitto γωγραφικά (Illorum interpretationem præ manibus habet D. RITTERSHUSUS) quæ curavi exprimenda (a), ne nihil hoc mercatu Francosurum. Proximo Θιι θίλουτο forsan habebitur Photius; omnia secundo (b) edita præter Notas

(a) Vide supra, in Catalog. Opp. Nostri, No. XXVIII.
(b) Secundo ait, uti ego autumo; quia jam anno 1560.

Photii Myriobiblon, Venetiis, in folio vulgatum suit tease LIPENIO in Biblioth. theol. T. I. p. 580.

Notas, quas ut contraham, est necesse, nisi, contra promissum Catalogo Francosordiano sastum, entores velim remorari, non sine labe. Hac cursim, adest enim Cancellarius Monacensis (c), qui me vocat. Bene vale!

Non. VIIIbr. 1600. Augustæ Vindelicorum.

Nemessin (d) recusam, e catalogo librorum intellexi; ubi ergo non desuerint exemplaria, forsan abs te impetrabo unicum; nis velis alterum adjicere pro D. VELSERO, seu alio quocunque amico.

(c) Est is procul dubio Io. Georg. HERWARTUS, Vir

iple doctissimus.

(d) De hoc Opere REMIX vide Alphabetum 1. Bibliotheca meze Augustana, p. 160.

III.

S. Nisi ex tuis litteris intellexissem, Dodor clarissime! Politarchæ vestro cum podagra lustam subinde, ut olim Wolfio nostro cum lithiasi, essez mirarer, ne quid dissimulem, ipse quoque moram illam. Et, verum ut fatear, non semel à nostro sum interrogatus Poliucho (a) quid Noribergà? Nosti quippe, Magistratum aliquando ex benevolentiæ sudio, erga subditos aliorum, colligere, sibi quoque saveri. Sed hæc ad te, qui certior voluisti sieri, nihilne dum? Mitto literas communi amico, quibus inclusa prima charta Aranspoortson (b). Fretus candoris constantià ipsius, justi chalcographum in excudendis reliquis pergere. Pro singulis chartis singu-

(a) Urbis Prafeitus.

Bibl. August. Alph. VI. F

⁽b) Sunt Maximi MARGUNII Hymni anacreontici, quos cum interpretatione latina anno 1601. in \$0. Augustæ edidit Comadus RITTERSHUSIUS, & HOESCHELIO prævià græca Epistola dicavit. Vide superius inter Opp. Nostri ad annum 1601. No. XXXI.

fingulos petit Joachimicos, non (ut antea) Hispanicos: quum exemplaria quadringenta se redempturum promiserit, ducenta purioris, totidem crassioris papyri, id est, solius chartæ pretium, præter illud typographicum, quod pro multitudine philyrarum, quas nonnulli vocant, plus minusve. PHRYNICHI Ecloga Dictionum Atticarum (c) sub prælo est, quod haud memini, an proxime scripserim: quam sequetur editio Homiliarum VI. Io. crysostomi xar' IsSulw (d). VELSERUS noster jubet me periculum facere in Rehlingero (e) nostro, num sumptum recipere in fefe velit , PROCOPII Historici , qui luce perquam dig. mus, ed lingul, videtur, quaipfe fcripfit; quum ita male ab interprete acceptus sit: quod tentare cogito. Bene vale! Thomas Segetus (f) juvenis (ut vere judicas) eruditissimus vivit Venetiis, nisi locum mutarit: nam in are isthic fuit aliorum.

Exaratum Augusta Vindelicorum. 1601. pridie

Pentecoftes.

IV.

(c) Vide fupra in Catalogo Opp. Nostri No. XXX. (d) Vide ibidem, No. XXXIII.

(e) Est hand dubie Quirinus REHLINGERUS, qui cum Marco VELSERO Duûmviratum gessit, aut etiam Carolus REHLINGERUS Scholarcha, cuius sumptibus postea ORIGENES contra Celfum anno 1605. abs HOESCHELTO editus est.

(f) Thomas segethus gente Scotus, postea anno 1628. Traffatus Variorum de Italia Principatibus. Lugduni Batavorum edidit. V. LIPENII Biblioth. jurid. p. 422. & JOE-CHERN Gelehrten - Lexicon. Extant etiam ab eo: Mederquare υπόγμα ad Ampliff. V. Henricum WOTTONUM Equitem . SSmi. Britannia, Gallia, Hibernia Regis ad Venetam Rempublicam Legatum. Hanovia, 1507. ut docet EHINGERUS in Catalogo Biblioth. Augustan. p. 852. Eius Carmina habes in limine (ut fuperius monui) Photii ab Hoeschelie 1601. Augustæ editi, quibus præcipue Davidis nostri humanitatem prædicat. De hoc Segetho mentio recurrit inferius in Epiflola XV.

IV.

S. Qui tibi has adfert, Doctor clarissime! receptus in Scholam nostram suisset, niss musicæ imperiția eum impediisset. Ne igitur aliam discessus hinc causam habuisse videretur, rogavit, ad certum ishic hominem literarum quid iysi ut darem; per quem in quamcunque Norimbergæ scholam aditus pararetur. Ignoscas igitur, facessam tibi quod negotium, et tantulum adesse non gravaberis ei, quantulum res tuæ sinent. Bene vale. Raptim Augusta Vindelicorum, 6. Id. Junii. A. 1601.

٧.

S. Mitto, clarissime D. Dostor! per te D. casello exemplar Siracii (a) a me editi, qui si tuo suffragabitur calculo, non male operam videbor posuisse. De Prudentii hymnis quidam edendis cogitat, cuius cum Giphanius o marustrino manuscriptum exemplar habuerit, vide an ope D. RITTERSHUSII in attention ad tempus impetrari possit. Literas abs te mihi scriptas legit velserus: non item (quod nolui) Hoeningo (b) inscriptas, dia tin ivoissi adiposiav tointuis attention attention, quia seorsim mittere animus erat. Thesium compilator est à autòr, qui e colloquiis cum nostro illas congessit potius, quam digessit, sic tamen ut dissima (c) prius legerit, qui mihi in hesterna cana dixit: non esse refutatas theses, si quis jubeatur legere hunc vel istum. Eadem se ratione posse Bellarminum aut Stapletonem legendum di-

(a) Vide supra, in Catalogo Opr. Nostri, No. XXX-

(b) Est fine dubio Marcus HENNINGUS, de quo in Mantissa vide.

(c) Vox hæc idem sonat ac quidam, aliquis. Quem sibi velit hîc hoeschelius, dictu perdifficile est.

cere, qui trastatum de Ecclesia Wittakerianum publice resutarit; ut alius Blessæum, lingua Gallica. Ad vitam Volsii (d) nostri, quæ potero colligere, mittam proxime. Bene vale et in ταχυγραφία ignosce; maturat enim discessum è κομίζων.

Non, Sextil. A. 1604. Augusta Vind.

Si minus videbitur fasciculus, CASELIO mittendus, munitus; tuum quoddam adde xuduuum aut fidelius tabellario committe.

(d) Est Hieronymus Wolfius, celeberrimus Philologus, Rector Gympasii San-Annæani Augusta, & Bibliothecæ publicæ Præsectus: Descripsit in variis schedis is Vitam ipse susm, quam nostro ævo excerptim dedit lac. BRUCKERUS in Miscellan. Histor. philosoph. litterar. critic, p. 356. seqq.

VI.

S. Intellexi, Doctor clarissime! G. WILLERUM

(a), cuius frater nunc latet, dum passus est persuadere

(a) Est is Georgius WILLERUS Civis & Bibliopola Augustanus, qui primus Catalogos Librorum, etiamnum mercatoribus librariis ufitatos, in vulgus edidit ab anno 1564. quorum postea Collectio prodiit hoc titulo : Collettio, in unum corpus, omnium Librorum hebræorum, græcorum, latinorum, nec non germanice, italice, & hi-Spanice scriptorum, qui in Nundints Francosurtensibus ab anno 1564. usque ad Nundinas autumnales anni 1592. partim novi, partim nova forma et diversis in locis editi vernales exstiterunt, dejumpta ex omnibus Catalogis Willerianis singularum Nundinarum, & in tres tomos distincta &c &c. &c. in 4to. Ex oficina typographica Nicolai Basai. 1592. Dicavit Bassaus hunc Catalogum Philippo Ludovico Comiti de Hanau & Rheineck , Domino in Ninzenberg , de Nostro dicens : Conscribendorum Catalogorum primus auctor exflitit &c. Vide Thefaurum bitliothecalem, T. I. p. 5. 6. Retinuit autem WILLERUS hunc Catalogorum publicandorum morem multo post temdere sibi ut Consiliorum BEROI (b) exemplaria omnia redimeret, tanquam opus maxime suturum venale; quia contrarium nunc experiatur, non nist tum Noriberga sibi euraturum Biblia illa nova huc adserri; cum (quod in aliis libris distrahendis siat) accepturus sit a quibuscunque litteras, qui mitti ea sibi cupiant. De Vita volfil nostri, quam legit noster etiam politarcha (c), quid censeas, velim scribas. Putat enim idem ille, posse in pauciora (idque tua opera) contrahi, quum alicubi liberius scripsise quadam videatur. Et memini, zwingerum mihi scribere to parapitu, quod radutivitud de castalione volfius, molliri posse, ut defuncti mambus parcatur, Viri de litteris eruditis meritisimi (d). Num M... reddiderit sasciculum tibi, sac sciam, cui incluseram Sirachii exemplar D. caselio (e). Hac raptim sub ipsum Petri de Ladfeur

pore. Hinc in Bibliotheca FF. VEITHIORUM, Augusta, habetur eiusdem Willeri Catalogus Francosurtensum Nundinarum autumnalium anni 1625. vernal um anni 1626. sutumnalium anni 1626. omnes in 4to. Augusta, per Michaelem Sivr impressi. Patris exemplum secuti filii Elias & Georgius similes Catalogos publicarunt; de quo vide Perillustris Pauli a stetten junioris Kunst-Gewerb und Handwercks-Geseichte von Augspurg. T. II. p. 11. ubi tamen annus impressionis in mendo cubat.

(b) De editione Confiliorum BEROII, Augusta anno 1601. à lo. DREZLERO accurata vide Bibliothecam meam Augustanam, Alph. I. p. 48.

(c) Interpretare : Urbis Prafes.

(d) Sebastianus CASTALIO & ZWINGERUS Medicus, notiora Eruditis nomina funt, quam ut plura de iis di-

cere, opus sit.

(e) Est is Io. CASSELIUS, Philosophiæ et Eloquentiæ Prosessor Helmstadii, qui anno 1613. humanis valedikit de quo videri poterit ADAMUS in Vitis Philosoph. HENRICI Vita eruditissim. Viror. WITTE Diarium. feur Coloniensis discessum. Bene vale, Vir prastantissime!

15. Cal. VIIbr. 1604. Augustæ Vindel.

Acta Eruditorum latina. Hulus casselli jam in præcedenti Epiflola mentionem fecit HOESCHELIUS nofter.

VII.

S. Accipies, clarissime D. Doctor! a patruele tuo cistam, cui exemplaria (a) Procopii IIX. sunt inclusa, compacta, et quinque rudia. Septena inter VII - Viros distribuenda, et octavum pro Bibliotheca Urbis publica. De quinque, unum offerre non gravaberis D. Achatio cum literis ad ipfum; alterum D. Camerario IC. addita salute plurima; tertium tibi; quartum Rittershusio; quintum, cuicunque videbitur e Senatorum numero deberi. Quod si viura censebuntur aliis etiam mittenda, fac sciam; habebis occasione prima. Nobilem D. Nuzelium rogavi, ut meo nomine incluto Senatui offerre dignetur, quod tua voce ab illo facile impetrabis. D. Achatius (nescio) quem Arlicum interpretem in fui memoriam Augustanze Bibliotheca donum promisit. Idem quos Livii libros habeat m. f. ex ipfo, velim, cognoscas: novam namque editionem illius Historici molitur Gruterus propter Codicem optimum Palatinum. Hac, raptim; tu amici negotium juva. Bene vale.

Augusta Vindelicorum, pridie Paschatis christia-

ni. A. S. N. 1607.

(a) Vide supra in Catalogo Opp. Nostri, No. XXX-VIII.

VIII.

S. Rector Scholæ Schleusingensis (a) sub prelo habet novam Pollucis editionem, Doctor clarissime!

(a) Est Wolfgangus , sebenus, qui anno 1608. Pol-

et de nonnullis me consuluit locis, qui corrigi posse existimem. Monui pro eo, ac potui: quas ad ipsum literas per mercatorem isthic, Dn. P. Heugelium curare poteris, eius (ut colligo) patronum. Litera P. utrum Paulum an Petrum notet, ignoro: facile explorabis. Mitto exemplum Thesium D. Rittershusio (b); nam te prius arbitror a me accepisse. Num adhuc animus sit tibi Hypomnemata Græcorum Patrum in Proverbia Salomonis edere, secognita prius abs te: sac sciam. Id sieri optat A. schottus (c). Bene vale.

Augustæ Vindel. 4 Cal. Julii. A. S. N. 1607.
D. RITTERSHUSII Ilidorum exspecto.

LUCEM Francosurti, apud Wechel, in 4to. grace et latine edidit, usus duodus Codicidus MSStis. Palatinis atque Augustano. V. FABRICII Bibl. grac. T. IV. p. 490. De sebero consuli poterit LUDOVICI Notit. Ephor. Schleusingens.

(b) Conradi RITTERSHUSII nomen notius est in Reipublica litteraria, quam ut plura de eo monere opus

habeam.

(c) Audream schottum puta Jesuitam doctissimum, moeschelio nostro amicissimum.

IX.

S. Tardius rescribo, Dostor clarissime! quia prius nihil literarum dare volui, quam intelligerem, Rehlingero suam sidem in docendo ac diligentiam Knopæum tuum probare. Sic igitur paucis habeto. Cum heri alia de caussa me D. Scholarcha ille conveniret; qualem se novus acceptangeret, primo omnium interrogavi. Is, quantum præ se tulit, eius industria et moribus acquiescit. Quando verò sit aliò, quemque in locum hinc silium cum Pædagogo missurus: ut primum cognovero, saciam ut scias. Litteras his inclusas velim ad D. RITTERS-

HUSIUM tuto perferendas cures: iis enim Chirographum continetur nobilis Dn. Reinholdi à GHE-REN Regiomontani, qui convidorem egit, agetque in ædibus eiusdem D. RITTERSHUSII, a quo cum prius esset mihl de meliore nota commendatus, impetravi ei hic mutuo slorenos quadraginta. Quos per te mihi side bona provina tu regionale prima quaque missum iri consido. Quod si acceptam illam pecuniam retinere, et tantundem hic a Dn. fratre numerum mihi numerari volueris: perinde suerit. Modo de re omni certiorem me temporius digneris facere. Nam aliunde accepi, et nosti, quam id genus hominum propicio solutionis mori offendatur. Ne igitur officium amico propter amicum præsitum, mihi fraudi sit: patiaris negotium hoc tibi esse curæ. Bene vale.

Augustæ Vindel. Cal. VIIIbr. 1608.

Si quid xoulspe exfolveris, fac sciam; reddetur-

X.

S. Liberatus, Cl. Dn. Dostor! pulvere scholaslico M. Seberus, ad ecclesiasticam evectus est dignitatem. Qui quum Alexiados (*) partem a me acceperit, casu hic aurigu illius transeunte, cum editionis initium sieret: ad eum cures velim per amicum Dn. Heugelium, istic quem habet, chartas etiam
reliquas. Adjunxi exemplar, eidem inclusum sasciculo, pro Ecclesiæ Schleusingensis antistite: a quo
accepi versus quosdam hactenus in Naz. (a) desideratos, qui vere proximo typis Lutetianis lucem
aspicient. Cogitant de nova editione Parissis etiam

^(*) Vide fupra, in Catalog. Opp. Nostri, No. XXX-IX.

⁽a) Puto legendum esse: Nazianzeno.

Scriptorum Synesii; ut et Basileæ Operum Philo-nis, Græce, quidam Koening, bibliopola: modo buius consilium non intervertat pestis, quæ illic graf-satur, qua medicus et physicus eximius zamus est mortuus Theod. Zvingerus p. m. Quid commodi sit sperandum e conventu Monacensi, forte cognoscam ex tuis. Ad pacem certe non videntur nutare Scripta illa radireurica. quæ legi, et in Catalogo Vuilleriano extant, nec tamen amplius venalia pro-flant: primum E'Eirasus Epistolæ monitoriæ Regis Britanniæ (b) ... Alterum vernacula lingua editum , (ut Exetasis) nomine et loco fictitis; illa latine forma octava: hoc quarta, hac epigraphe: Herren Christophen von Ungersdorf Christliche Gratulation oder Glückwünschung an die Evangelisch Landstend in Osterreich, wegen behaupter und erhaltner Augspurgisch Confession. In hoc, præter alia reperiuntur hac verba . . (c) . . Ab iis , qui talia in suo Dominio (quod vocant) imprimi patiuntur, εκ ιφήτητ εδι γιησιότητα, γρωγε μάλλος δι πόλεμος και λυκοφιλίας mihi pollicerer. Tu si quid conjeceris melius aut certius, ex te lubens cognoscam, quem omnino rogatum velim, são xonão miso ad me libere scribere, ne tædeat: par, quantum potero scierove. reddam. Bene vale.

Augusta Vindel. Non. IXbr. 1610.

(b, c) His locis HOESCHELIUS amico suo prolixe exponit scommata et convicia adversits Principes Est. in dictis Libris occurrentia: quæ plane supprimenda duxi.

XI.

S. En proficiscitur tandem ad vos, clarissime D. Dodor! Heinhoferus (a) tuus. Qui, quum cum

(a) Hainhoferi, clari cives Augustani, suêre; quos inter præcipue memorandus venit Philippus HAINHOFER, de

morbo fuerit conflictatus aliquot feptimanas; nec paucioribus, liberatus licet adversa valetudine, & Schola absuerit: valde vereor, ut examinatori cuicunque, pro eo ac par erat, sit responsurus. Quare subsidio sibi diligentiam velim comparet, ut hactenus negleda compenset; quum prasertim ingenio videatur effe tardiusculo, quod quali quali ovenrion facile cognosces. Plura ex literis prius exaratis : quibus addo, non videri mihi pacem Monachii, fed inducias tantummodo factas, cum in pago (ne quid de alus scribam) nobis vicino, Hausteten, numerus militum augeatur. Feruntur et Saxones de Ju-liaco novas turbas, non absque publica Germaniæ noftræ clade , moturi. Mirum etiam hoc plerisque accidit omnibus, sui the isponios tam altum agi filentium: quum eius non minus servituti eximendæ, quam Juliacensis belli eavendi, princeps illustrissimus Anhaldius Imperatoriæ Majestati autor extiterit. De singulis, si placet, aut vacat, tuum responsum expectabo. Hann ispenso.

Non. IXbr. Calculo novo, 1610. Augusta Vin-

delicorum.

Quid fiat Novellis, quando eas fimus à communi amico habituri? Quid item Nomocanoni ve duris; utrum illum quoque (eo fine à me pridem ipsi missum) cogitet utraque lingua edere (b), per occasionem expisceris licet.

XII.

de quo in Mantissa paulo fusius agam: & quem Georg. REMUS, is ipse, ad quem supra posita Epistola scripta est, Adsinem suum & Amicum optimum maximum vocanit in Carmine sunebri anacreontico, quò unius é silis Philippi nostri mortem decoravit. V. Bibliotheca meze Alphabetum 1. p. 163.

(b) Quis hic communis amicus fuerit, me doctiores

divinent? nisi forte fit, Conradus Rittershufius.

XII.

S. Extors tandem, Doctor clarissime! pridem S. Extorsi tandem, Dostor clarissime! pridem quod solvi oportebat, aureum nummum, quem Rabo dedissi mutuum, et Ducatum directars in laborum compensationem. Quod si majus est debitum (vel meritum est) nam et expensas secisti et occupatus suisti: livere scribito; cum Dn. Carolo Rehlingero agere possum, in perpensaporum nardondor isi. De reliqua pecunia, pro convidu, Cl. Dn. Queccius (a) apriore mercatore, ut antea, est accepturus, quidquid expenderit. Celare non possum, existimare Dn. Herwartum (b) sumptus fore majores, quam scheda primum huc missa suerit ossensum. Pro mensa enim, cum cerevista sextario, petiti 44, sl. pro Musaco et lignis sl. 12, pro lexulo 6, sl. pro lotrice sl. 3. sao et lignis fl. 12. pro lectulo 6. fl. pro lotrice fl. 3. Cuius summa annua (honorarium namque pro institutione et repetitione hic excipio) foret st. 65. Se-cundum rationes spacii trimestris huc missas (quam-quam non semper exponuntur eadem) summa esset excessura longe beneficium, quo tres illos alumnos ornare macenates ipsorum decreverunt. Quare admoneri poterunt iidem, ut quam parcissime, conten-ti maxime necessaris, vivant.

Cum porro animus sit, meum quoque filiolum circiter Pascha mittere Altorsium, cui non nisi 40. st. impetravi stipendium, velim præmunias per viam, per occasionem; donec ipse ad D. Queccium scripsero: quibus conditionibus domi suæ possit, velitve illum, 13. annor. puerum, alere. Lectulum habebit proprium; sed cur ægre cum aliis vivere ipsum, patiar, causa vel maxima, quia tot exempla corruptorum pravis sodalitiis in dies singulos video. Mit-

tet

(b) Vide ibidem.

⁽a) Vide paulo inferius in Epiftola XIV.

tet D. Rumlerus (c) quoque illuc filium, et suo sumptu nepotem ex sorore noster Mæschus, qui simul poterunt apud vel Dn. Queccium, vel alium sorsan, Musæum et mensam habere; modo spatium sit eius domicilio. Sed paucis prius scribere non gravabitur, quò pretiò. De aliis su es aliàs. Bene vale.

Augusta Vind. 7. Cal. Mart. 1616.

(c) Vide inferius in Epistola XVII.

XIII.

S. Gratum fuit, D. clarissime! ex tuis litteris cognoscere, storenos quinquaginta utriusque nostrum, meo et Mœschi (a) nomine, Altorphium te curăsse; ostiduum enim ante Dn. fratri tuo tantundem pecuniæ in auro a nobis suit numeratum. Longe autem gratior tuus in patriam ardens amor; cui (quantum in te est) consultum cupis laborando solicite de viro illo, qui cum laude ac frustu juventutem in artibus dicendi erudiat. Quæ enim Scholarcharum est mens, Mathemata minus huic ætati arbitrantur prodesse, quam rexima isla peraddiunta. ideoque nobis osservi harum disciplinarum solertem magistrum gestiunt; quia Henischius (b) noster viribus

(a) Georgium Moeschum ab anno 1578. in Schola Aunama, Augusta docuisse, tradit Phil. Iac. Crophius in Historia vernacula eiusdem Schola, p. 100. Epitaphium eius in cometerio suburbano teste Praschio suit sequens: D. O. M.D. Georgio Moeschio. Vir in studio theologico, ling. orient. & mathest eximius, Praceptor Classis III. Schola Annea sideliss, pie in Christo calebs obdormiens XXIV. Julii, anno Christi MDCXVIII. nunc vero suturam prorum resurrectionem exspectans....

(b) Est Georg. HENISCHIUS, Vir doctissimus & Mathematicus insignis, qui Augusta docuit, simulque ar-

tem medicam exercuit.

ribus tam corporis, quam animi exhaustus, vere γίμο (ut Lucianus loquitur) παλίμπαισ. Plura me scribere non patitur subitus hinc abitus τῶ γγαμματοφέρε, silius D. Busenreiteri (c) sororius, a quo hasce accepturus es. Bene igitur vale.

Augustæ Vindel. 15. Cal. Julii. A. 1616.

(c) Vitam lo. BUSENREITERI, Augustani, Juris Professioris in Altdorfina Academia, dedit WILL in Nürnbergischen Gelehrten - Lexicon.

XIV.

S. Nunquam est petitum a quoquam, Dostor clarisme! Formulæ Concordiæ (quam vocant) ut subscriberet, Scholæ operam qui navaret. Nuper autem, quum parens diceretur Ecclesiasses Amberagæ, silius putabatur savere magis partibus illius loci, quam huius: ad quam suspicionem declinandam volebant vel Altorsii cum D. Schoppero (a) vel hic cum uno et altero Ecclesiæ Ministro amicam orginam sieri. Unde qui postea est receptus Magister Wittembergicus, a nemine, Religionis nomine appellatus suit. Mist dostissmus M. Queccius (b) literas nostro Herwarto (c) quibus certiorem ipsum secit de progressu trium illorum in sludiis eb, quo diligentiam probarint Scholarchis, ideoque publicis prælectionibus audiendis digni suerint judicati. Gratulabar illis; D. Carolus Rehlingerus ovixaen: verum ecce

(a) De Iacobo SCHOPPERO CONSule ZELTNERI Vitas Theolog. Altdorfinor. Inhæsit is tenaciter Formulæ Concordiæ, unde et cum Volcarto aliisque Crypto - Calvinianis collisus est. Obiit, quà Restor Altdorfinæ Academiæ, anno 1616. die 23. Septembris.

(b) Est procul omni dubio Georg. QUECCIUS, doctrinæ moralis & græcæ linguæ Professor Altdorsinus, de quo, si lubet, vide freheri Theatrum Eruditor. &

WITTE Diarium.

(c) Iudico, hunc HERWARTUM Scholarcham fuisse.

ecce postridie venit ad me idiograma (d) iste, (ut literis ad eundem D. Queccium tòr disa vocavi) meque artilizatura coegit scribere: translationem illam præmaturam nostris displicere. Quaso me apud amicum purges, ne levitatis crimine præter meritum noter: eumque jube, scripturum ad me, tuis potius includere, quam beneficiariorum literis; ne utriusque nostrum anipacia ipsi patesiat. Plurimum certe obstat sæpenumero prudentum consiliis et bonorum commodis, haud scio, qua sua selicitate. In odio siquidem est plerorumque omnium: et tamen pervincit. Deus ipsi aut det mentem saniorem, aut nos tandem (si mereamur) hoc onere levet. Bene vale

Augusta Vindel. 10. Cal. Julii, 1616.

(d) Idingrimum est, qui peculiares sibique soli proprias sententias in animo sovet. Quem hoe verbo notet HOESCHELIUS, penitus ignoro, nisi sit unus ex Scholarchis eius ætatis.

XV.

S. Literas non unas, Doctor clarissime! Pragam pro privilegio libris edendis impetrando misi; sed nihil responsi accipio. Certiorem igitur me velim facias, num Thomas Segethus (a) illic locorum adhuc vivat, per quem id negotii peragi posse consido. Quia Proverbia Salomonis cogito ea forma imprimenda curare, qua prius Siracidem, et quidem cum membranis collata non unius Bibliothecæ: id velim tihi dane mesotii et se cura anter Sciellacium. tibi dare negotii, ut (qui antea Spicilegium (b) in illa edidisti) interpretationem in te reciperes psalmorum et hymnorum ann birm, qui in Codice Constantinopoli empto των Παροιμιών τε Σολομώντου eidem adscribuntur

(a) Est idem, de quo superius Epistola III. dictum suit.
(b) De REMI Lucubratione in Proverbia Salomonis vide Alphabetum I. Bibliotheca mea Augustana, pag. 161.

buntur: quorum apographum mittam, ubi primum consenseries. Nam potes, et quia potes, non nega-bis hoc Ecclesia, qui etiam D. Augustini operibus operam nonnullam es navaturus. Eius Augustini primum vidi tomum, cuius in titulo promissa e prafatione (in qua folius Erasmi editionem secutos se profitentur) non video, quam sint sutura splendida. Extant eiusdem Opera Venetiis impressa, item Lugduni forma 8a. În hac margini additur varians Lectio, que illam novam editionem ornaret maxime, nifi in Notis ad Operum calcem Appendix eiusmodi sit expedanda. Puerile est vitium, quod velim tamen abefse, stque, quisque, néque, notari accentu : quem tam demum tolerare possumus, quum est copula. Ut si dicam, quò doctior, quoque humanior, eo commendatior. Sed si dictio quoque idem significat, quod etiam, accentus est otiosus. Verum hac hadenus. In ip/o etiam Titulo pro Monimenta malim Monumenta. Dicimus enim documenta, emolumenta &c. Verum ista defendant, iis qui utuntur. Tu scis, neque Gallos, neque Anglos, neque alios alibi locorum doctos istis uti. Hac raptim. Bene vale.

Augusto Vindelicorum. 14. Cal. IXbr. 1616.

S. Mitto Autographa, unius Augustani; alterius Pomerani; uterque, lectis tuis litteris, manum atque operam obtulit. Parentibus ambo nati honestis; nisi quod ipsos optarim, progresso in literis esse altius. Sed alterum n καλλυγιαφία forsan commendabit, cuius sidem in describendo expertus est D. Byrglius. Adseribo sal. pl. a meo genero, qui gratias agit habetque pro benevolentia studio, in Herdesiano (a) illo negotio. Librum D. Minderi (b) de Pestilentia

(a) Vide mox sequentem Epistolam XVII.

(b) De Raymundo MINDERERO, Medico Augustan perdocto, vide in Mantissa.

recusum iri, et quidem audiorem, prioribus exemplaribus jam distradis, ajunt: interea mitto eiusdem Doctoris Aloëdarium. Hac raptim, Ausonia. Bene vale.

Pridie feriarum D. Matthæi, 1617.

D. Henischii filius revixit. Ecce enim, Professoris defuncti vicem subit Monspeliæ (sive in Nonte Pessulo) dum alius surrogetur: ipse, ut ait eius soror, literas ad te daturus; quod maturius velim sieri, quum locus Altorphii adhuc vacet. Peccabit, meaopinione, graviter senem parentem **** atque alios non aliter honorans; pecuniæ haud scio quantum sibi mitti cupit.

XVII.

S. Autor fui, clarissime Domine! D. fratri tuo, at D. Rumlerum (a) ipse conveniret, voluntatem eius coram cognosceret, eademque occasione autorio filium. Annuo sere spacio adfuit scribæ senatorio; manum ei et expeditam et elegantem arbitror esse. Moribus est temperatis moderatisque, facie liberali, nisi quod progressus in literis non ille, quem velim. Pomeranus cæteroqui, sperare se ait, scribendo emendari posse, quod minus jam arrideat; sidem promittit atque industriam. Quare tu pro arbitrio delige ex his duobus eum, in quem animus magis inclinaverit. Gener meus rogat, ne graveris sormam præscribere quitantiæ (quam vocant) qua D. D. Herdesianos (b) acquieturos existimes, ne ossicium humanitatis, quod nolit, fraudi tibi st. Inclusum epistolium Beitmillero tradi velim: cuius interesse arbitror, mature accipere. Pluribus non opus, nam cætera ex aliis. Bene vale.

Augusta Vind. Cal. VIIIbr. 1617.

(a) Credo esse Ioann. Ulric. RUMLERUM, de quo in-

ferius in Mantiffa agam.

(b) Sunt mea opinione Io. Christophorus & Justimus fratres, filii Christophori Herdesiani celebris Confiliarii Norici; quorum hic Confiliarius, alter Syndicus Norimbergensis fuit. V. Joechern Gelehrten - Lexicon. MANTIS

MANTISSA AD VITAM ET EPISTOLAS DAVIDIS

Nota, Lector!

In præcedenti Vita & Epistolis, inter alia mentio injecta est Philippi hainhoferi, Marci henningi, Georgii laubii, Raymundi mindereri, loannis Ulrici rum-leri. De his cùm plura dicenda suppeterent, quam quæ ibi commode per modum Notæ exponi poterant, te ad præsentem Mantisam remittendum duxi, in qua Notitias de quinque Viris istis doctissimis à me pridem collectas jam in medium afferendo datam sidem libero. Adjeci aliam quoque Notitiam de Hieronymo laubio Medico, idque ob ipsam nominis affinitatem, tum quod eundem ex posteris supradicti Georgii raubii soisse, mini plane persuasum habeam.

HAINHOFERUS (Philippus)

Noster, cuius mentio superius pag. 89. incidit, anno MDLXXVIII (*) die 21. Julii, Augusta, patre Melchiore opulento mercatore, matre Barbara Hörmannin de Guttenberg (a) natus, vix quinquennis, cum matre, quæ Georgio mylio Super-intendenti Augusta ob turbas, Gregoriani Calendarii occasione excitatas, pulso addictissima fuerat, Hieronymo BECHLERO Viro docto, postea ducalis Camera Wirtembergica Confiliario, in disciplinam traditus est, quocum ætatis anno fere 16. fratre Hieronymo comitante, in Italiam, Patavinamque Academiam venit optimarum artium & linguarum, præcipue vero Juris cognitione ingenium exculturus. Traducto Patavii biennio Senas profectus, ibi sub Legum Doctore Luccarinio de quodam Institutionum paragrapho publice disputavit. Posthæc, peragrata Italia in Germaniam revectus, Coloniam Agrippinam petiit, ut sermonis gallici ac belgici perfectam sibi scientiam compa-At peste ibi coorta, iter per Belgium, maximaque Germaniæ emporia instituit: quô confectô patrios lares anno 1598. revisit : ibidemque anno 1601. Reginam Weiblingerinam, Georg. Ulrici mercatoris cum primis divitis, ac materteræ fuæ filiam connubio fibi junxit.

Quemadmodum *Philippus*, dum in *Italia* fuit, perque diversa itinera sua mirum erga varia artis opera amorem, nec minorem in illis dijudicandis dexteritatem contraxerat; ita paulo, postquam patriam

(a) MOEHNERUS in Genealog. Patriciar. Stirpium MSSia.

^(*) Vide Monumentum eius sepulchrale, inter PRASCHII Epitaph. T. I. p. 184.

patriam repetierat, ad condendum Musaum quoddam animum adjecit: idque picturis maximorum Italia, Belgii, Germania artificum, variis naturæpartubus, priscæque artis operibus, instrumentis mathematicis, horologiis, automatis, aliisque rebus non nisi rarissime obviis, ad summam intuentium omnium admirationem, instruxit: quæ inter Scrinium eluxit, opus musivum, vermiculatum, gemmisque rarissimis ornatum; de quo ipfemet testatur: illud ab inspicientibus inter Mundi miracula octavô locô connumeratum fuisse: quod postea Senatus Augustanus, 6000. Imperialibus redemptum, Gustavo Suecorum Regi anno 1632. dono obtulit (b). Noster autem HAINHO-FERUS mox aliud simile Scrinium æque pretiosum elaborari juslit, quod deinde Augusus, Dux Brunsvicensis 6000. Imperialibus comparavit.

Hinc Dominicus Custos, Chalcographus peritifimus, Librum: Clarissimorum litteris, ingenio, sama Virorum Icones, Augusta. 1612. non solum Nostro, quà eruditarum, elegantium et subtilium artium assimatori candidissimo & sautori meritissimo inscribere; sed etiam eundem in hæc verba alloqui minime dubitavit: Scimus te elegantia omnis assimatorem et judicem adeo gndrum, adeo amantem: non latina modo eruditionis, sed et exoticarum aliquot linguarum adeo dostum & scientem: talium aliarumque virtutum nomine non uni ex Principum ordine adeo acceptum esse, ut, inter Germania Principes, si vel solos Boiorum et Pomeraniae Duces in te optime adsectos nominem, illi instar omnium esse possimi. Quanquam etiam in hac urbe ades tuas a

⁽b) Paul. à STETTEN senior in Chronick von Augspurg. T. II. p. 179. 182. Paulus à STETTEN junior ponit 6500. Imperiales.

Principibus quibusdam inspectas, & elegantiæ quandam in hoc genere officinam nuncupatas norimus &c. Hinc merito jure à stettenso (c) Vir docus & Matheseos cumprimis expertus, appellatus est.

Matheseos cumprimis expertus, appellatus est.

Hoc modo cum Principibus innotuisset, dignus quoque ab illis habitus est, cuius opera suis in negotiis uterentur. Sic anno 1607. à Gallia-rum Rege: anno 1610 a Marchione Badensi, itemque a Philippo, Pomerania Duce Agens est renunciatus: à quo postremo etiam mandatum accepit, Matthia neo electo Romanorum Imperatori de adepta cæsarea dignitate gratulandi: quod cum Francosurti sacere non posset, morbo subite correptus; postea Norimbergæ, valetudini spe citius restitutus, effecit, quando Matthias eam urbem transivit, ditiones suas repetiturus. Idem Pomeraniæ Dux tam in amoribus habuit Nostrum, ut filium eius, Philippum Hainhoferum, sacro ê sonte levare dignatus sit (d), nec quiescendum sibi putârit prius, quam Noster, Stettinum profectus, ibi Principem fuum coram salutasset. Extant in hanc rem : Carmina gratulatoria Amicorum in felicissi-mum iter , quod nohilis & amplissimus D. Philippus Hainhoser Patritius Augustanus ad aulam Stettinensem confecit. Augustæ. 1617 (e). In eo itinere abs memorato Philippo Duce, in Consiliariorum album adlectus suit: quod honoris genus & Dux Brunsvicensis, Augustus, Princeps perdoctus anno 1625. in Nostrum conferre dignatus est. Dux quo-

⁽c) Paul, astetten senior l. c. p. 746. Paul, astetten Erläuterungen der in Kupser gestochenen Vorstellungen &c. 40. p. 99.

⁽d) V. PRASCHTUM I. c. p. 185.

⁽e) V. EHINGER Catalog. Biblioth. August. p. 877.

que Boiorum, Wilhelmus, ei negotia varia demandare non dubitârat.

Neque folum exteris Principibus, sed et patrize suze inserviit Noster. Iam longiori ex tem-pore membrum is erat Senatus majoris (ut aiunt) quippe Patritius minorum gentium; fed nullo publico negotio fungebatur. Verum anno 1628. Curator Zechæ, vernacule Zechpfleger, ad D. Annæ, & anno sequenti (1629) Assessor Dicasterii urbici (Stadt - Gericht) est constitutus.

Paulo post mutari Augusta facies Religionis, et sinistriora Acatholicis ingruere tempora cœperunt; quibûs quas legationes Noster obiverit: quæ pertulerit : quid deinde Gustavo, Suecorum rege, depopulata Germania etiam Augustam urbem obsidente ac capiente gesserit, discere tibi licet, Lector! ex Pauli a stetten junioris Libro: Lebens-Beschreibungen zur Erweckung bürgerlicher Tugend, T. I. p. 269. segq. ex quo multa per decursum huius narrationis excerpsi: cui addes Pauli a stet-TEN senioris Historiam vernaculam Augustanam, T. II. Ab hoc eodem Rege inter Patritios, quorum plures is tum creavit, connumeratus Noster, multisque gratiæ omnino fingularis testificationi-bus ornatus fuit: Per idem quoque tempus novo Senatu lecto Ædilitiam dignitatem accepit. Sed belli illius fortuna conversa etiam sua omnia conversa vidit HAINHOFERUS noster : qui ex illo tempore fibi, Musisque vixit; donéc tandem anno 1647. die 23. Julii mortalitatem explevit, perturbatis nonnihil rebus fuis.

Nihil, typis procusum quod esset, repperire a Nostro potui; at Manuscripta eius varia extant. Etenim

I. De-

I. Descripsit itinera à se in adolescentia & studiorum tempore facta, eaque in accuratum Diarium redegit: quod in ducalem Bibliothecam Guelpherbytanam postmodum transivisse, putat Paulus &

STETTEN junior, l. c. p. 272.
II. Multà diligentià itinera, à se in virili ætate confecta, litteris mandavit: uti iter ad Ducent Pomerania aliasque in transitu aulas: item aliud ad Ducem Saxonia aliosque Principes, pro caussa Acatholicorum circa tempora belli Suecici susceptum: quæ ambo Diaria vidisse se in memorata Bibliotheca, testatur mox laudatus Paulus à STETTEN 1. c. p. 276. 278. Huc pertinet, quod LAMBECIUS in Commentar. de Biblioth. Vindobon. Casar. T. II. p. 915. recenset, Volumen chartaceum, in folio, multis imaginibus æri incifis exornatum, quo continetur Philippi Hainhoferi Relatio Germanica de itinere suo in Aulam Dresdensem & reditu Augustam Vindelicorum anno 1629.

III. Stemmatographiam familiæ suæ confieri jussit, venustate et arte, quæ ibi inter se certant, alias sere omnes vincentem. V. Paul. a stetten

juniorem, l. c. p. 276. 284. 285.

IV. Maioris momenti est Opus, quod Paulus à STETTEN senior in Historia vernacula Auguflance urbis Tom. II. in prævia Notitia Scriptorum Rer. August. No. 2. A. 6. recenset hoc titulo: Philipp Hainhofers &c. &c. Diarium die schwedische Occupation der Stadt Augspurg betreffend vom 7. April 1632. bis 5. Odobr. 1635. Opus fo-lide feriptum & publicis auctoritatibus munitum, Judice eodem Paulo à STETTEN; qui se illô, non fine multo fructu, in conscribenda patria eius ætatis historia usum esse, candide profitetur.

Para-

Paraverat sibi Noster numerosam pretiosamque Bibliothecam, quæ post eius obitum Bibliothecæ Guelpherbytanæ illata est, una cum Libris eius musicis; nam et artis musicæ, præcipue testudine ludendi, peritus exstiterat. Quo Musaum eius devenerit, nescitur; credibile tamen, illud Nostra satis suncto, dissipatum suisse.

HENNINGUS (Marcus)

Qua origine natus sit HENNINGUS noster, de quo superiori pag. 83. dictum, memoriæ prodidit Martinus crusius, ipse amicus Nostri; dum in Annal. Suevic. Dod. III. p. 834. sequentia scripsit: Egit Gregorius HENNINGUS, amici mei Marci pater, ab anno 1549. usque ad 1584. Advocatum Augustanæ Reipublicæ, ortus ex oppido Lusatiæ superioris, Lauba, patre Nicolao, ibi consule. Factus autem Doctor Juris in Italia anno 1554. Patavii suerat: uxoremque anno 1556 ex mercatoria Stenglinorum samilia, Felicitatem, Marci Senatoris siliam, Lucæ Medici sororem duxerat: et anno 1586. usque in sequentem annum apud Palatinum, Georgium Ioannem, Cancellarii munus obierat. Nunc (1590.) senectute et valetudine debilis est.

Hæc de ortu Nostri crusius. Eum in patria schola San - Annæana docuisse, ad annum 1594. assert Philipp. Iacob. crophius in Historia vernacula eiusdem Gymnassi p. 101. Inter celebres autem Genealogos annumerat fabricius in Libro: Abris einer allgemeinen Historie der Gelehrtheit. T. III. p. 989. & 991. Inter claros Germaniæ Poëtas recensendum jure esse, dicenda consirmant. Scripta Marci reperire mihi contigit sequentia:

1. Carmen elegiacum prolixum in Adolphos Occones, celeberrimi nominis Medicos Augustanos.

Extat

Extat in Vitis occonum à Iac. BRUCKERO. in 410. editis.

II. Carmina in Nuptias Antonii Fuggeri & Barbaræ Comitissa de Montsort anno 1591. celebratas. versibus heroicis scriptum: quod Epithalamion, egregium, nominare non dubitavit Mart. crusius 1. c. p. 837.

III, Historia nova et vera de amplissimo regno Chinæ. in 3º Francosurti. 1599. V. LIPENII Bib-

hoth. philosoph. p. 276.

IV. Tyrolensium Principum, Comitum, ab anno virginei partus 1229, usque ad annum 1599. Eicones singulorum: Insignia: quorundam Emblemata. Ex Raymundi Fuggeri &c., Musao, Calatura & officina Dominici Custodis; cum Epigrammatis & brevibus Eulogiis Marci Henningi in fol. Aug. Vindel. 1599, iterum 1623. V. Ehinger Catalog. Biblioth. Augustar. pag. 567.

V. Atrium heroicum Casarum, Regum, aliorumque Summatum ac Procerum, qui intra proximum saculum vixère, aut hodie supersunt, imaginibus LXXII. illustratum. Chalcographo & editore
Dominico Custode, anno saculari 1000. cum Proèm.
et Epigramm. M. H. A. V. (Lege Marci Henningi
Augustano - Vindel.) Pars I. 1600. Eiusdem Atrii
&c. Pars II. Eicones XXXI. 1600. Eiusdem Atrii
&c. Pars III. Eicones XXXI. 1601. Eiusdem Atrii
&c. Pars IV. Eicones XXXIII. in solio. Typis
Ioann. Pratorii. 1602. V. EHINGER, l. c. p. 559.
567.

VI. Saxoniæ Ducum Cæsarib, creand. VII-Virum; & cæterorum a Friderico I. ad Christianum II. fratres & agnatos genuinæ Essigies cum Collect. & Epigrammat. Marci Henningi in sol. August. Vin-

del. 1601. V. EHINGER l. c. p. 568.

VII.

rum D. Ioannem Wolfgangum Freimonium (*) in Randeck &c. scriptum Carmen a Marco Henningo. Augusta Vindel. 1603. V. EHINGERI Catalog. Bib-

hoth. August. p. 853.

VIII. In secundas, secundissimas, Nuptias SSmi.
Principis Ferdinandi II. electi Romanorum Imperatoris, eum SSma. Principe Virgine Eleonora Mantuæ Ducissa, anno 1622. Oeniponte celebratas Carmen syncharisticum. in 4to. Augustæ Vindel. E Typographeo Saræ Mangiæ viduæ. Ibi inter alia canit:
Ille ego, Vindelicam quando Augustissime Cæsar!
Cæsareo intrasti Augustam sublimis honore (a).

Ille ego, Zindelio qui Carmina pauca Philippo
Tum scripsi, proavum atque tuas tangentia laudes:
Zindelius quæ aptata suis tibi Carmina plectris
Obtulit atque modis (quin & placuisse recordor)
Ille ego jam redeo.

Quamlibet & primus me sexagesimus annus (b) Evi urgens Carmen cogit frigescere....

Nunc, ex quo vixi Linzi (c), trigesimus amus Nobilibusque sui non male gratus, abit. Nec mihi Nobilitas visa est humanior usquam Austriact, Teuto nobile quidquid habet.

Tunc

(*) De Vita & Scriptis clarissimi huius Viri vide Librum: Allegemeines historisches Lexicon. Basel. Confer Io. Nep. MEDERER Annales Academia Ingolstad. T. Il.

(a) Ferdinandus II. anno 1619. Augustam adveniens, inde profectus paulo post est Francosurtum, in Regem Romanorum eligendus.

(b) Ex hoc colligitur, Nostrum circiter anno 1561. in

dias luminis auras prognatum fuisse.

(c) Puta: Lincii.

Tunc Schallenbergus, tunc me Tschernemblus amabat

Tunc Hohefelderi, tunc Starhebergiaci: Jörgeri, Polhemiadæ; quosque Austria plures Supra Anasum claros germine dives alit (d)

Pene tamen binis vixi illic messibus (e)

IX. Fragmentum Epistolæ, à Nostro ad Carol. STENGELIUM anno 1621, scriptæ, exhibui in Alphabeto III. Bibliothecæ Augustanæ, p. 138.

(d) Ecce! Quantorum Virorum gratia fruitus sit No-

fler ?

(e) Ab anno, ut ipse testatur in margine, 1591. usque ad annum 1593. Quid autem muneris ibi gesserit, non indicat.

LAUBIUS (Georgius)

Georgii LAUBII superius in HOESCHELII Vita pag. 35. mentio incidit; qua de re, dati inibi promissi memor, hôc locô asseram, quæ de illo dicere habeo.

Natus is Augustæ annô â partu Virginis MD-LIV. bonis & honestis parentibus, ubi ætatem addifcendis litteris aptam attigit, liberalium artium præcepta in patrio Gymnasio ad S. Annam, sub Viro celeberrimo Hieronymo Wolfio, imbibit. Inde Tubingam missus, ita ad studia incubuit, ut, nondum expleto vitæ anno 18. jam supremis in Philosophia honoribus capessendis idoneus fuerit judicatus. Quibus gestis, cum naturali quodam impetu ad medicinam ferretur, & venia et sumptibûs necessariis à parente impetratis, in Gallias contendens, Montempe fulanum, ex longissimo temporis spatio singulari Medici studii sama slorentissimam Academiam, venit; Ibi aliquantisper commoratus, in Italiam abiit, inque ea orbis regione Paduam. Paduam, Pisas, Florentiam lustravit, eventu tam prospero, ut in quodam postremæ urbis nosodo-chio medicandi partes sibi concreditas habuerit: annoque 1576. ætatis 22. in Pisana Academia solito apparatu Medicinæ Dostor renunciatus sue-

rit (a).

Hôc modô, jatrica laurea infignitus, & a prificarum linguarum, græcæ præsertim, humanio-túmque litterarum scientia instructissimus domum rediit, in qua præclarissimos sludiorum eius prosectus imi ac summi subsellii cives, quibus aptissima de ingeniis recte judicandi facultas inerat, tum agnovere celeriter, tum eiusdem exitu longe selicissimo usa

funt (b).

Uxores habuit duas: priorem, Veronicam Weiblingerinam, quam anno 1576: posteriorem, Ioannam Rehmiam primariæ familiæ virginem, quam anno 1589. connubio sibi junxit; ex prima quinque, ex secunda quatuor liberorum pater essectus. Postremas nuptias David hoeschelius edito Libello: Pracepta conjugalia &c. condecorandas sibi duxit (c). Qui idem suam erga Nostrum amicitiam, nomini eius Andronicum Rhodium consecrando, testari voluit.

Annum

(a) V. ADAMI Vita Medicor. p. 153. & FREHERI Theatr. Erudit.

(c) Vide superius inter Opp. HOESCHELII, No. V.

item No. XIV.

⁽b) Vide mox citatum Adamum & crusium in Annal. Sucvic. Dod. 3. p. 834. ubi ad annum 1590. inquit: Augusta Vindelica multos claros hoc tempore habebat Doctores medicos, ut Marcum Windium, Ioann. scheurlinum, Io. Ulr. Rumlerum (De hoc paulo post dicam) Casparum Guttmannum... Georg. Laubium, Wirgungum &c. &c.

Annum 1597. fatalem Noster habuit, & præmatura et celeri morte vivis erepeus; nam cum epulo cuidam nuptiali interesset, gravissimis repente doloribus correptus, domúmque reportatus, 10. die Novembris exspiravit, cum annos vixisset nonnisi 43. Corpus eius terræ mandatum fuit in cœmeterio superiore ante Portam, quam vocant, rubram; uti docet epitaphium Nostri, à Daniele PRASCHIO allatum (d).

Melchior ADAMUS in Vitis Medicor. p. 153. fequenti Nostrum eiusque mores encomio ornavit: În praxi seu medicina facienda, sungens munere Phyfici Reipublica Augustana, fuit fidelis et felix, er-ga Deum pius, in lectione Bibliorum assiduus. In vita civili pacificus, aveanne; & tam diviti, quam pauperi in suo officio fideliter præsto fuit : beneficus erga egenos omnes, præcipue scholasticos, si quos bo-

nte indolis noverat.

Tempus, quod à praxi medica vacuum nactus fuit, optimis studiis dicavit Georgius noster: cuius rei evidenti argumento funt Libri, quos partim

edidit, partim prælo paravit. Sunt illi I. Ioannis Anglici Praxis medica: Rosa Anglica dicta, quatuor libris distincta: de morbis particularibus; de febribus; de chirurgia; & pharmacopoeia; emendatior & in meliorem redacta ordinem; recens edita opera et sludio Cl. V. Dod. Philippi Schopfii Physici Durlacensis &c. in 410. Augustæ Vindelicorum. Typis Michaelis Mangeri. 1595. Dicavit schopfius (e) Librum hunc Nostro, quem Medicum & Philosophum prastantissimum, amicum fuum observandum appellat, monens sequentia, ex qui-

(d) In Epitaph, Augustan. T. III. p. 94. (e) De Schopfio videri poterit KESTNERUS in Medicinisches Gelehrten - Lexicon. 4to

quibus, quid laudis ex hac editione ad Georgium nostrum redeat, discimus: Quia consuetudine receptum est, ut libro cum novo tum veteri, aut qui accessione aliqua locupletatus atque correstus de novo cuditur, patronus aliquis quæratur, cuius auspicio in lucem prodeat; tu mihi, Cl. Vir! ex multis solus occurris, cui hoc jure quodam me debere sentio. Nam ut taceam benesicia tua, cumulate in me collata, necdum compensata, insuper etiam meretur hoc tua præclara dostrina conjuncta cum virtute: meretur hoc tua humanitas, qua tibi multorum Dostorum animos devinxisti: denique hoc meretur nominis tui celebritas & existimatio, quam tibi medendi usu acquisvisti. Sed nec hoc dissimulandum est: quod autor fuisti, quod oviesvis (f) xai iprodicizaro (g), ut Rosa Anglica omnibus numeris absoluta in publicum ederetur: quod sumptus hoc nomine secisti, non gloriæ stimulis aut lucri impulsus, sed utilitatis publicæ proposito atque amore & c.

II. Lucæ osiandri Commentarios in Psalmos Davidis ex latino in linguam vernaculam con-

vertit.

III. Simeonem SETHUM, Medicum celeberrimum, ex græco in latinum fermonem transtulit. V. David. Hoescheli Catalogum MSStorum. Biblioth. Augustanæ, p. 55. ubi dicitur: "Nostrum, hunc præclarum Medicum ex Codice Augustano, emendåsse, & cum nova Versione latina typis, committere voluisse". Confer Fabricii Biblioth. græc. T. X. p. 321.

Neque hoc, neque præcedens Opus, interveniente Nostri morte, lucem vidit: Nostri (inqum)

cuius

(g) Est is , qui Opus aliquod urget.

⁽f) Vox hæc idem sonat, ac Adjutor, propriè Coo-

cuius etiam honorificam mentionem faciunt KEST-NERUS in Medicinisches Gelehrten - Lexicon. KOE-NING in Biblioth. vet. & nov. BRUCKERUS in Vitic Occonum. WILL in Biblioth. Noric.

LAUBIUS (Hieronymus)

Georgio LAUBIO Medico, Medicus alter apte jungitur Hieronymus LAUBIUS; tum ob ipsam nominis affinitatem; tum quod ex supradicto Georgio, fors abavo, originem duxisse, mea quidem

opinione, censendus sit.

Hunc Hieronymum patrià Augustanum suisse, ex Catalogo Collegarum illustris Academia casareo-Leopoldina Curiosorum Natura didici: de adolescentia autem illius, et studiis in juvenili atate comperire hactenus quivi nihil, præterquam quod se totum arti medicæ consecrârit. Atque in hoc studii genere quam amplam sibi tum eruditionem tum samam comparaverit, inde judicatu sacillimum est, quod jatricæ scientiæ subsidiis adjutus in exteram adeo aulam penetrarit, Regis Dania Medicus aulicus, (quem eum Alla memoratæ Academia vocant) et Nosodochii regii Hasniensis Medicus (Hoc honoris titulo illum mangetus in Bibliotheca Scriptorum Medicorum T. III. ornat) constitutus.

Inter mox memoratæ Academiæ membra anno 1718. Hieronymum nostrum, sub nomine Fauslini, adlectum suisse, testatur Catalogus Collegarum eiusdem Academiæ, no. 333.

Exstant ab illo (uti monet mangetus loc. cit.) In Ephemeridibus sæpius laudatæ Academiæ Ger-

manicis,

Centuria III. & IV.

Observatio 162. Paracentesis abdominis sæpe rei-

Centuria V. & VI.

Observationes: 21. De abscessus Ovariorum. 22.
De Anatome Calculosa.

Centuria VII.

Defuncti. 40. De Steatomate in cavitate pectoris.

41. De notabilibus in anatome Hydropici inventa.

Centuria VIII.

Observationes: 21. Caries ossis bregmatis & temporum dextri cum cerebri pudresadione. 22. Calculosi & ulcere renis assisti Anatome. 23. Abscessus lumbaris cum carie vertebrarum dorsi & lumborum.

Centuria IX.

Observationes: 14. Paralyticus ex carie eranii; et apostemate cerebri. 15. Ex lue venerea olim curati, postea sebri pestorali demortui Anatome. 16. In phthisici anatome ren sinister duplex repertus. 62. Post variolas constuentes hydrops pestoris & abscessus hepatis. 63. Arenulæ in glandula pineali repertæ. 64. De rene monstroso Hydropici.

Centuria X.

Observationes: 6. Vulnus capitis ad cerebrum usque penetrans post 5. septimanarum decursum lethale, 7. De vulnere thoracis per accidens lethali. 8. De vulnere lienis et renis sinistri lethali. 9. In slexura cubiti graviter vulnerati anatome. 10. Ex scirrho ventriculi Vomitus assumptorum diuturni. 83. Puelta hydrocephalica anatome. 84. Cordis insolita magnitudo in cadavere assimate convulsivo Defuncti. 85. De ventriculi expansione slupenda in cadavere ebrii. 86. Hepar magnum et purulentum hamorrhagia narium diuturna caussa. Hucusque mangetus. Præte-

Præterea à Nostro in Actis physico - medicis me-moratæ Academiæ in 400 habentur.

Volumine I.

Observationes: 148. Spina ventosa semoris sinistri: Vomicæ pulmonum duræ. 149. Dolor lumbaris cum motu semoris abolito ex abscessu interno
et carie vertebrarum. 150. Ulcus in dorso magnum
ad pleuram penetrans cum carie costarum. 151. Ashma grave cum hernia umbilicali. 152. Vomicæ
pulmonum, et partium abdominis: Serum copiosum in capite.

Volumine II.

Volumine II.

Observationes: 17. Empyematicus abscessu sponte orto et aperto præter spem convalescens. 18. Abscessus saccatus in thorace phthisici. 19. Pericardicum sanguine distentum, et cor arrosum in cadavere orthopnoici. 20. Pericardicum cartilagineum cum corde coalitum in cadavere hydropici. 21. Lienis et Renis ruptura ex casu ab alto lethalis. 22. Cranium et sternum curiosum Scorbutici cum calculis pulmonum. 103. Costarum a sterno separatarum coalitus novus: Coli in intestinum restum prolapsus. 104. Scorbutici ulcera sinuosa varia. 105. Cachecticus cum carie ulcerosa brachii, manús, et genu. 106. Parotides exulceratæ cum vomicis pulmonum et mesenterii. 107. Empyema cum sanguine intra pericardium extravasato. 108. Lienteria ex abscessu mesenterii magno. 109. Aortæ ossescnia in sene apoplestico. ne apoplectico.

Dedit Noster hasce postremas Observationes ex Hasnia, anno 1728. 14. Febr. In sequentibus Voluminibus nulla Nostri amplius occurrit mentio: Unde conjicio, eum fors morte interceptum hu-

manis valedixisse.

MIN-

MINDERER (Raymundus)

Raymundus' noster, de quo supra pag. 95. mentio sacta est (*), avum maternum habuit Laurentium Danum sive Thennum: patrem Balthasarem, insignes ac samosos sui temporis Chymicos: matrem Mariam Annam Thennin. Fratre usus est Gottsrido, aurisice: sorore Maria, quæ Bartho-

lomao ab Esch pictori nupsit (a).

Non habeo, cur dubitem, Nostrum mature discendis litteris humanioribus admotum suisse. Subin verò Ingolstadium veniens ibi studia sua profecutus est: in cuius Academiæ Inscriptorum albo ad annum 1590. non sine speciali hoc elogio memoratur: Inter recens Academiæ Inscriptos multi hoc anno insignesque viri ac juvenes exstiterunt.... Raymundus Mindererus Augustanus, magni postea nominis Medicus, atque editis etiam libris clarus. Insignitus est autem Noster, Doctoris Medici honoribus, in mox memorata Academia anno Christi MDXCVII (b).

Maximos à puero & per studiorum tempora patronos expertus est DD. Ernestum & Io. Albertum, Comites de Oetiingen & c. horumque parentes illustrissimos; quod gratus agnovit, in Dedicatione ad Threnodiam suam medicam dicens; Secunda

(a) V. PRASCHII Epitaph. August. T. 11. p. 93. & Præsationem Nostri ad Opus suum de Calcantho.

^(*) Augustanum patria fuisse, innuit joecherus in Gelehrten Lexicon. Sed huic aperte contradicit Vir doctissimus michel in Beyträgen zur Oettingischen Geschichte &c. T.111.p. 101, monens: Nostrum in Dynastia Oettingo - Waltersteiniana natum suisse. In Epitaphio inferius apponendo domo (non patria) Augustanus vocatur.

⁽b) V. MEDERER Annal. Acad. Ingolfiad. T. II. p. 122. 149.

vero haud minus urgens (cur hoc Opusculum ipsis dedicaret) causa, meæ in vos submissa observantiæ candor extitit, per quem fateor, me post Deum omnia a vobis piisque parentibus vestris accepisse: ita ut Oettingano vestro stemmati... cunta debeam. Huius enim muniscentia educatus, nutritus, sussulus, ac benesiciorum cumulata multitudine quasi pressus hucusque sui. Atqui vero Oettingani vos Comites, parentes vestros... repræsentantes, quos ideo parentes appello, vos (inquam) me in studiis educastis, in Academiis hinc inde alimoniam mihi præstitistis, victum amicumque subministrastis, & humanioribus... studiis exemptum & ad medicam Facultatem animum applicantem, ulteriorum gratiarum superadditione, itineris mei medici cursum promovisis.

Tametsi ex prædictis satis clare pateat, præter Ingolsadianam alias quoque Academias visitatas à Nostro suisse, hactenus tamen, quæ nam illæ fuerint, invenire mihi non licuit. Igitur ad certiora convertor. Noster studiis itineribusque suis eruditis defunctus Augustam redivit, ubi anno MDCVI. ædiculam S. Ægidio sacram et domum Vicariæ (ut aiunt) Vicinis ad pium hoc opus concurrentibus, instauravit teste Carol. STENGELIO (c), qui Inscriptionem supra portam eius

Ecclesiolæ positam hanc affert:

AEDICULAM. DEO.
ET. MEMORIAE.
SANCTI. ÆGIDII. SACRAM.
SITV. ET. VETUSTATE,
CORRUPTAM. VICINIA.
PRIVATA. IMPENSA. RESTITUIT.

ANNO. MDCVI.

H 2 Annus (e) In Commentar. Rev. August. T. II. p. 324, 325. Annus sequens (1607.) magnam in civibus Augustanis, & per totam viciniam stragem edidit, lue contagiosa exorta; cui ut occurreretur, Noster, à Senatu Nosodochio pestilenti præsedus, una cum Carolo WIDEMANNO (d), Io. Iacoboschislero, & Hieremia cneulino (e) multa diligentia, ac studio multo laboravit. Cumque singulari Dei benesicio inter tot ac tanta tam funestiarum insessionum pericula ab omni intoxicationis vitio & malignitate custoditus suerit, dignum esse judicavit, ut quæ in tam gravi morbo apud ægros notas-

(d) Carolus WIDEMANNUS, patrià Monacensis suit, Augusta vero artem medicam sactitavit, ubi anno 1616. Collegii Medici Vice - Decanus renunciatus est. Obiit anno 1638. reliquens: 10. Annotata medico - chymica, quæ G. H. WELSCHIUS suis Chiliad. II. exotic. Curat. & Observat. medicin. inseruit. 20. Annotata alia medico-chymica, quæ idem WELSCHIUS in suis Centuriis IV.

Confil, medicinal. exhibet.

(e) Hieremias CNEULINUS, filius Tobia, de quo mox dicam, artis medicæ Doctor, & per 28. annos Nosodochii pestiferi Præfectus fuit. Obiit die ultima Decembris, anni 1631. V. BRUCKERI Vitas Occonum, pag. 25. & 26. Tobias autem CNEULINUS, patria Giengensis Suevus, anno 1572. in Bafileensi Universitate Medicina Doctor creatus, & Augusta anno 1576. Nosodochio pestilenti. addito annuo 150, florenorum stipendio, præesse justus est, (Vide mox laudati BRUCKERI Vitas Occonum, & FABRICII Historie der Gelehrtheit. T. 111. p. 540.) Reliquit Observationes seu Historias medicas, quas Ioannes SCHENCKIUS postea Operi Observationum medicarum, rararum, novarum à se edito inseruit; in pravio Aufforum elencho de Nostro dicens: Medicus Augustanus industrius, qui in conquirendis tum aliorum, tam fuis quoque Hiftoriis mittendis sedulam operam navavit. Virum celebratissimum vocat Lucas schroeckius in Hygaia August. p. 12. Ter Decanatus munere functus vitam finiit anno 1601. die 7. Decembris,

notasset & observasset: quin etiam ex sida prædictorum DD. Collegarum, qui in eadem arena secum cum tanto morbo desudârant, communicatione didicisset, boni publici caussa divulgaret. Itaque edidit suum Libellum de Pestilentia, quem Marco velsero & Ioanni Iacobo rhembolto Duumviris, Septemvirumque Collegio dedicavit. Quæ prima Nostri Opella, ut prodiit, doctorum calculos plurimorum tulit ita, ut protinus in alienas diversas ac exteras regiones suerit distrac-

ta (f).

Quare non solum huius Opusculi editionem secundam anno 1619. multis petentibûs, præcipue Helvetis Acronianis, & ad Hercyniam Sylvam habitantibus, utpote quorum sines non ante multos annos plurimorum hominum strage milleque miseriis inimica hæc lues repleverat, adornavit; sed alia quoque plura, pro eo, quô agebatur, Proximum adjuvandi (*) incensô studio vulgavit, magno virorum doctorum applausu excepta. Ubi vero anno 1617. Disquistionem suam de Calcantho edidit, adversarios sibi Ætium cletum, Petrum castellum (g) aliosque (sive quod virtuti semper comes H 2

(f) V. Dedicationem Nostri ad Libellum suum de Pe-filentia. Editio altera.

(*) Passim hoc studium apertis verbis declarat in Prafationibus suis.

(g) Ætius cletus, Medicinæ Doctor Roma, Exercitationem de Calcantho adversus Nostrum edidit. De Petro castello, patria Romano, Medico consuli poterit mandosius in Biblioth. Roman. & Kestnerus in Biblioth. medic. Fuit alius quoque castellus (Ioannes) Augustamus, Philosophiæ ac Medicinæ Doctor, hactenus paucissimis notus: qui, primum ingenis sui partum, Trasatum de Peste, nec non de ipsius caussis, signis,

eat invidia, sive quod veritas disputando limari debeat) expertus est; sed contra hos caussam Nostri dixit desenditque David verbezius Medicus Augustanus (h). Hinc tantum absuit, ut ista controversia samze Raymundi nostri nocuerit, ut eidem etiam amplisicandze conduxerit.

Certe maxima iatricæ scientiæ laude claruisse mindererum, plurimorum Nobilium, Ducis quoque Bavariæ Maximiliani, atque ipsius Romanorum Imperatoris Matthiæ, qui eum in Archiatrorum suorum numerum adscribere minime dubitârunt, judicium confirmat: deinde etiam synchronorum Scriptorum clarissima testimonia evincunt. A Carolo stengelio (i) audit is famosus, insignis ac celeberrimus Medicus. A Petro eckholto (k) Physico Lindaviensi extat sequens Nostri encomium: Mindereri dostrinam ut admiror, ita eius labores et conatus in adornanda Medicina sinceriori plurimum laudo & celebro. Optandum eset, ut Academicis laboribus et studiis solum vacare, et libris edendis, adjuvando sic quam plurimos, inhærere posset: & non solum ægrotis sanandis, ubi tamen etiam felicissimus est, vacare et tempus insumere cogeretur. In ipsius Pharmacopæia, & Tractatu contra Pessen

præsagiis, curatione et præservatione, Augusta, in 80, Christoph. Mangi typis anno 1608. excusum Wolfgango Theodorico Archiepiscopo Salisburgensi, cui multis no-

minibus obstrictus fuerat, dedicavit.

(h) David. VERBEZIUS Carno - Lubeanus, Medicus, Augusta, Ulma, Stuttgardia, Argentorati, denique Spira artem medicam factitavit. Præter alia, de quibus Lindenum in Scriptor. Medic. & WITTE in Diar. biograph. videsis, scriptit: Responsionem pro Raym. MINDERERI Disquisitione jatro - chymica de Calcantho.

(i) In Commentar. Rer. August. 1. c.

(k) V. Aloedarium marocostinum Nostri, p. 227.

Lighted by Google

stem multa habentur, ex ipsius inventu, ut rara, ita mihi approbata; ut iis in mea etiam praxi qualicunque utiliter et cum laude utar, & in curandis ægris multum proficiam; quare ipsum meritò amo ac veneror... Deus largiatur ipsi longævam vitam, ubi haud dubie prosecturus in dies plurimis prodesse, et suas lucubrationes multis communicare, et sic æternum nomen nancisci possit. Accedit Philippus hoechstetterus, et ipse doctus Medicus Augustanus (1) qui, post mortem Nostri, eius Aloedarium

(1) Philippus HOECHSTETTERUS Augustanus, Medicine Doctor, Physicus patrize urbis suit. Ab eo extant. Io. Rararum Observationum medicinalium Decades tres &c. in 80. Augusta Vindel. apud Sebastianum Mylium, typis Andrea Aperger 1624. Ilo. Rararum Observationum medicinalium Pars secunda, continens Decades tres sequentes, nimirum IV. V. VI. &c. in 80. Augusta Vindel. Apud Sebastianum Mylium 1627. In huius secunda partis Dedicatione, qua illam Senatui Augustano, omnibusque universim Civibus Augustanis sacravit, tractat Noster Quastionem: Utrum medice vivere sit, miserè vivere? De istis Observationibus ait Lucas scroeckius celeberrimus Medicus Augustanus in Hygeia sua: Opus insigni labore, industria, et dostrina resertum... nulla unquam atas venerari desinet. IIIo. Secunda vice edidit Raymundi mindereria Aloèdarium multis auctum, de quo suprà. Obiit anno Christi 1635.

Exflitit etiam quidam Ioann. Philippus Hoechstetterus, quem filium præcedentis Joechern in Gelehrten-Lexicon T. II. p. 1634. facit, sed mendosè; cùm schroecktus paulo ante laudatus l. c. eum nepotem præcedentis suisse, & physicatum Rottenburgi ad Tubarim accepisse, diserte affirmet. His adducor, ut credam: Nostro patrem suisse Ioann. Philippum Hoechstetterum, qui teste Paulo & stetten in Chronica vernacula, T. 1. p. 559. artem medicam jam anno 1640. Augustæ exercuit. Sed ad Ioann. Philipp. Hoechstetterum filium redeo. Is anno 1670. in Ienensi Acade-

loedarium secunda vice vulgavit; cui editioni, ne fola prodiret, alios Austoris partus Höchstetterus adjunxit, animatus eo Austoris verbo: quod sua arcana tempore hoc bellifrugo velit omnibus esse in rapinam; quodque is per hos sætus, quamvis cælebs, posteritati se visturum dixiset. Tum subdit noechstetteres: Fuit certe Raymundus in inveniendis medicamentis sollers et ingeniosus: in applicandis dexter et selix: habuitque purgantia medicamenta benigniora, sibi quasi obsequentia; ita ut fortiora diagridiata, &, quæ coloquinthidem habent, quasi neglexerit. Ideo, hanc sortem et fortunam secutus, multa, eaque utilia peperit medicamenta ex sublimi et judicio prægnante ingenio, quibus deinde sæcunda & selix subscripsit praxis. Quæ cum in suis editis hinc inde sparsa essent, aut adhue in officinis nostris

mia, sub præsidio I. T. schenckii Medicinæ Doctorcreatus est habita prius 10. Dissertatione de Cinnamomo. in 4to. Extant quoque à Nostro IIo. Dissertatio de Lapide fulminari. IIIo. Kararum Observationum medicarum Decades VI. antehac editæ (puta à Philippo Hoechstettero avo, ut supra) quibus nunc accessere quatuor aliæ Decades, nunquam hactenus visæ Ec. in 80. Francosurti et Lipsiæ. Apud Laurentium Sigismundum Cornerum.

Multo ante hos tempore vixit etiam aliquis Sofephus hoechstetterus, cui (si moehnero in Stematograph. Stirpium Patritiarum Augustanarum MSSiacredimus, pater Ioannes, mater Catharina Ehingerin
de Balzheimb suit; & â quo extat: Bernardini Occhini
(Hic, desetta side catholica & Ordine S. Francisci, ex
Italia in Germaniam prosugus aliquamdiu Augusta concionatus suerat) Zwanzig Predigen von den sürnehmsten Hauptstücken christichen Glaubens &c. aus dem italienischen übersetzt durch Joseph Höchsteter. in 4to. Neuburg an der Thunaw gedruckt bey Hannsen Kilian. 1545.
V. Catalogum Biblioth. Bünavian. T. III.

nostris recondita, noluimus eius Lectores privare, sed huic Aloëdario adnectere, ut sit instar alicuius

peculiaris Difpensatorii RAYMUNDI.

Quid jam Philippum Menzelium (m) Medicinæ Doctorem & Professorem Ingolstadianum: Ioannem Bayerum Rhainanum, Jure consultum: Ed-mundum Hollingum (n) Anglum, itidem Medicinæ Doctorem & Ingolftadiensem Professorem: Albertum Menzelium (o) filium supra laudati Philippi, Doctorem medicinæ & Professorem ibidem: Gregorium Gastelium (p) Priorem San - Udalricanum Augustæ: Julium Schillerum, Juris Doctorem: Ioannem ab Esch, Canonicum S. Mauritii itemque S. Petri: & Carolum Stengelium (q) commemorem, qui omnes encomiasticis Garminibus latinis, Stengelius etiam gracis, Libello Nofiri de Pestilentia præluserunt: quibus addi poterit Ioannes Hornungus (r) Rottenburgo - Tuberanus, Phyficus Heidenheimensis. Quid Philippum Mauritium Schonlinum, Archiatrum Frisingensem: Bartholomæum Moserum (s) Henrici a Knöringen Episco-pi Augustani & Collegii Dillingani Physicum ordinarium: atque Maximilianum Mermannum, Phyficum Augustanum nominem, qui Nostri Opus H 5 de

(m, n, o) De his tribus doctiffimis Medicis vide Annales Academ. Ingolfiad. a Ioann. Nepom. MEDERER editos. T. II.

(p) De Gregorio GASTELIO pauca dixi in Alphabeto

III. præsentis Bibliothecæ Augustanæ, p. 135.

(q) STENGELII merita fuse exposui in dictæ Bibliothecæ

Alphab. III. p. 133 - 181.

(r) HORNUNGUS minime incelebris Medicus suit, de cuius Scriptis vide LIPENII, tum etiam KESTNERI Biblioth. medic.

(s) MOSERI Lucubrationes recenfent iidem LIPENIUS & KESTNERUS.

de Calcantho versibus commendarunt. Ouid ad Davidem Verbezium (t) Physicum_Ulmensem: Iacobum Berckmillerum, DD. Fuggerorum Polyatrum: Narcissum Wagnerum Augustanum, Donawertanum Physicum: Constantinum Oesterum, Ducis Pomeraniæ Medicum: Ioannem Georgium Brenggerum (u) Medicum Kaufburanum: Laurentium Gualtherum Kuchelium, Physicum Ulmensem : Albertum Menzelium, de quo suprà : Hieronymum Reusnerum (x) Medicum Nördlinganum: Iacobum Eckholt (4) Physicum Memmingensem: Huius parentem Petrum Eckholt, Medicum Lindaviensem: Philippum Ludovicum Ebendum (2) Doctorem Memminganum: Bartholomæum Merclinum, Physicum Lavinganum: Marcum Wolfhardum, Doctorem Biberacensem provocem, qui omnes Aloëdarium Nostri censuris ac testimoniis honorificentissimis exornarunt?' Quid Ioannem Drexelium, Parochum à Nostro fæpius sanatum: Ferdinandum Sagittarium Oenipontanum, Philosophiæ ac Medicinæ Doctorem, Medicum Maximiliani Bavariæ Ducis: Urbanum Schlegelium Medicinæ

(t) De VERBEZIO superius in Nota (h) dixi.

(u) Io. Georg. BRENGGERUS Augustanus artem medicam primum Kausburæ, postea in urbe patria sactitavit. Extant ab eo Litteræ ad Philipp. Hoechstetterum de quibusdam Observatis & Dubiis, quas habes cum eiusdem Hoechstetteri Observat. medicinal, 1624. excuss.

(x) Quis, nisi in historia litteraria hospes sit, huius Medici laudes ignorat, a KESTNERO aliisque celebra-

tas?

(y) Iacobi ECKHOLTI merita discere licet ex LINDE-

NIO, KESTNERO.

(2) De EBENDO vide WITTE Diarium, & LIPENIE Biblioth. medic.

dicinæ Doctorem appellem, qui Nostri Threnodiæ medicæ debitas laudes cecinere? At juvabit saltem hæc commemorasse, ut Lector! quinam amici Nostro ac encomiastæ suerint, cognoscat; atque inde justam doctrinæ eius ideam mente concipiat.

Quod ipsum ut à legentibus facilius siat, non incongruum fuerit, de medicandi methodo, qua Raymundus usus est, ipsis illius verbis dicere. Ait igitur: Ego, licet inter chymicos fumos natus, et inter spagyricos surnos ac fornaces educatus, fornicibus eorum crebro adhæserim; Hippocraticam tamen, Galenicamque methodam toto meæ praxeos decursu semper feaatus sum, quam etiamnum amplector, promittens vovensque, me ne latum quidem unguem ab ea receffurum ... quantumvis non iis semper medicinis utar, quæ ex sola vegetabilium aut animalium closse depromuntur; sed quandoque metallicis ac mineralibus remediis gaudeam, quæ cetera medicamenta sulcitant: ne Medicina in desperationem acta videatur, quando morbi novi ac duriores, vel inveterati, puris vegetabilibus cedere recufant. Et rurfum ait : Calcanthi feu Vitrioli famam a maledicis quibusdam inique traductam . . . pro modulo meo tutaturus protestor, me Galenicis Medicis, qualis ego ipse sum (licet Hermeticas disciplinas Galenicæ dostrinæ nonnihil conjunxerim) nullatenus adversaturum; nisi in quantum hi spagyri-cam artem, quæ Hippocraticam et Galenicam doc-trinam persicit ac consummatam magis reddit, studiose, si non malitiose, obscurare satagunt ...

Hæc funt, quæ de Raymundo MINDERERO dicere habui, quem, medicis laboribus feliciter, prosperéque desunctum, anno 1621, mors vivis

eripuit. Epitaphium eius, præclarum certe, exhibet Praschius (a):

HIC. SITUS. EST

RAIMUNDUS. MINDERER. DOMO. AUGUSTANUS.
MEDICANDI. ARTE. PROXIMUS. HIPPOCRATI
MATTHIÆ. IMPERATORIS. AUGUSTI
MAXIMILIANI. BOIORUM. PRINCIPIS
INCLUTÆ. REIPUBLICÆ. AUGUSTANÆ
MEDICUS. PRIMARIUS

PUBLICIS. INGENII. MONUMENTIS. ÆTERNUS RELIGIONE. CATHOLICUS'

MORIBUS, INTEGRIS. ET. INCULPATIS CÆLEBS. INTACTUS

FAMA. ET. VIRTUTIBUS. NOBILIS EHEU

QUAM. ALIIS. SALUTEM
FELICI. CURA. SÆPE. ATTULIT
IPSE, TANDEM. ÆGER. NON. ÆGRE. PERDIDIT
VT. ÆTERNAM. REPERIRET

ANNO. P. C. N CIO. IOC. XXI, III. IDUS, MAIAS

Lucubrationes, à Nostro relictæ, sunt quæ sequuntur:

I. De Pestilentia Liber unus veterum & neote-

Ficorum observatione constans. in 80.

Hanc editionem (quam anno 1608. factam monet EHINGERUS in Catal. Biblioth. August. p. 397. consentiente etiam mangeto in Biblioth. Script. Medic.) dicavit Noster Marco velsero & Io. Iac. Rhembolt Duumviris, Septemvirumque Collegio; út superiús morui: cúm vero citò hæc divendita suisset, secundam paravit, soan-

⁽a) In Epitaph. Augustan. T. I. p. 227.

ni Iacobo REMBOLTO (Velserus interea fatis concesserat) & Hieronymo IM - HOFIO Duumviris Septemvirumque Collegio consecratam, impressam Augusta in 8° Apud Andream Apergerum. 1619.

gustæ in 8° Apud Andream Apergerum. 1619.

II. Aloëdarium Marocossinum in 8° Augustæ 1616. Apud Christophorum Mangium. Dicavit Nosser Georgio, Ioanni, Hieronymo, & Maximiliano fuggeris, quorum a multis annis Medicus ordinarius suerat. In Præsatione sequentia monet: Hæc Raymundus vester jam serme inclinans, ac rerum numerosa vicissitudine desessus, licet adhuc juvenis videri possit, attamen laborum onere senescens posteritati subjunxit,... Aloëdarium hocce in patriæ usum et pii Physici memoriam offerens... Quod si Deus vitam ac salutem dederit, recusum de Pestilentia libellum meum, eundemque austum & locupletatum adjesto Indice; et addita simul de Febre porphyroide seu petechiali Appendice spessabis. Præstitit etiam promissum Noster (uti ex No. antecedenti vides) anno 1619.

Ceterum Aloëdarium hoc, à Philippo hoechs stettero auctius, ut superius monui, prodiit anno 1622. & 1626. Confer, si lubet kestneri Biblioth. medic. p. 663. & seguierii Biblioth.

botanic.

III. De Calcantho seu Vitriolo, eiusque qualitate, virtute ac viribus, nec non medicinis ex eo parandis Disquisitio iatro - chymica, frigidis ac crudis quorundam de Vitriolo sinistre sentientium opinionibus & sententiis opposita, in 410. Augustæ Vindel. Apud Saram Mangin. 1618. Consecravit Ioanni FABRO (b) Bambergensi, Medicinæ Dostori, Pau-

⁽b) De Ioanne fabro, Medico doctissimo, vide kestmeri Biblioth. medic. Joechern Gelehrten - Lexicon. Mangeti Biblioth. Script. Medic.

ti V. simplicium medicamentorum Præsedo &c. amico et fautori suo singulari, qui ipse à Nostro, pandi sibi accuratius Vitrioli usum ac vires, flagitarat. Conser kestnerum l. c. p. 664. 665.

tàrat. Confer Kestnerum l. c. p. 664. 665.

IV. Threnodia medica, seu Plantus Medicina lugentis. in 8°. Augusta Vindel. Excudebat Andreas Aperger. 1619. Hoc Opus, in quo Medicinam a variis malignis objectionibus, impostutis Agyrtarum & magicis præstigiis tuetur, artique innocenti apologiam scribit, dicavit Noster Ernesto, & Ioanni Alberto, Comitibus de Oettingen, patronis suis maximis. Vide fabricii Hi-

ftorie der Gelehrtheit , P. I. p. 603.

V. Medicina militaris, seu Libellus castrensis &c. Gemaine Handstücklein zur Kriegs - Artzney gehörig. mit wohlgegründeten Experimenten gezieret, und den gemeinen Soldaten, Ritter, und Knechten zum Nuzen an den Tag gegeben, in 80. Augspurg. Durch Andream Aperger. 1620. Dicavit Nofter Ottoni Henrico FUGGERO, Baroni in Kirchberg &c. S. C. M. Tribuno militum. Rursus prodiit Liber Augustæ 1626. teste LIPENIO in Biblioth. medic. p. 266. KESTNERUS in Biblioth. med. p. 487. memorat editionem Norimbergensem, anni 1667. monens, conringium in Introduct. ad Art. medic. de hoc Nostri Libello, C. VII. S. 13. perquam honorifice scribere; imo C. XII. S. 4. eum parvum quidem, sed elegantissimum vocare. Ego vidi editionem Norimbergensem in 120. à Jeremia Dumler excusam sine nota anni, cuius ad calcem adiectum est

VI. Consilium, oder räthliches Gutaehten, die jeztschwebende und unter den Soldaten mehrertheils grasserende Sucht (Morbus erat Hungaricus dictus) betreffendt. Datum est Consilium istud anno 1620.

dic

die 20. Novembris. Confer Theophili GEORGI Bücher - Lexicon, ubi huiusmodi meletema No-stri, in Batavam adeò linguam versum, anno 1719.

Amstelodami prodiisse monemur.

VII. Pharmacopoeia Augustana, cum Præfatione Nostri, qui eam Senatui Augustano consecravit. De præstantia huius Operis superius pag. 118. Petrus ECKOLTUS Lindaviensis testatus est. Iac. BRUCKERUS in Miscellaneis Histor. crit. philos. lit-terar. p. 499. ait: Eam ab Adolpho occone III. primum editam, a successoribus vero, inprimis mag-ni nominis et experientize Medico Raymundo min-DEKERO emendatam et austam, in plerisque S. R. I. locis', ditionibus, urbibusque, imo in exteris quoque regionibus pro norma rei pharmaceutica habitam & usurpatam fuisse.

VIII. Epistola Medica, quam exhibet Ioannis HORNUNGI supracitati Cista medica, in qua Epi-stola clarissimorum Germania Medicorum asservan-

tur. 1625. Norimbergæ, in 410,

RUMLERUS (Ioann. Ulricus)

De RUMLERO, cuius mentio superius p. 96. fac-ta est, hôc locô monenda sunt sequentia:

Is Augusta patre Macario natus, inclyti Achtlis Pirminii GASSARI, itidem Medici Augustani ex filia nepos, exeunte fæculo XVI. et XVII. ineunte floruit. Eum valde præclara indole præditum, majorumque exemplis ad optima incitatum, fuis præcipue sumptibus in diversis Germaniæ Italiæque Academiis rarissima muniscentia alebant U-dalricus & Antonius, splendidissima illustrissima pro-sapiæ Fuggerinæ lumina, & nausragantibus litte-ris saustissimi Castores, non natura quidem, sed inufitata

fitata eruditione, prudentia, et liberalitate gemini. Etenim RUMLERO (uti aliis plurimis) non tantum vitæ necessaria, sed etiam libros, ceteraque disciplinarum instrumenta larga manu suppediturunt. ... Sic jadis artium et medicinæ sundamentis solidioribus, Florentiam missus est, amplissimis commenda-titiis instructus, quæ liberam illi praxis facultatem A SSmo. Etruriæ Duce impetrarent. Nec frustra sane, ut qui, præmisso examine, mox eam, Adsistentis titula, in nosocomio S. Mariæ novæ obtinuerit. Spartam idcirco nactus sibi videbatur, quam omni cura et industria ornaret: Quidquid enim notatu dignum quotidie occurrisset, præter plurima alia & fautoribus et amicis communicata, futuris quondam usibus adnotabat, laboribus quoque pharmaceuticis & chemicis operationibus, occasione data, intentus. Accepta dein Basileæ, manu Casparis Bauhini su-prema Laurea in patriam revocatus, & Jeremiæ Martii, post unum aut alterum, successor nominatus d Senatu, plurimis annis nosodochii curam magna cum laude atque industria non minus, quam magno gravissime ægrotantium levamento gessit. Exstitit apud Georg. Hier. Velschium, famæ maximæ Medicum Augustanum, qui Nostri suppellectilem libratiam, post eius obitum, suam fecit, in huius rei memoriam integrum Diarium propria Nostri manu feriptum, in quod tam nomina ægrotantium, quem affectuum species, & remediorum successum singulis diebus reserebat. Neque solum civibus in urbe, sed et extra moenia nobilibus Viris, circumcirca accersitus aut litteris consultus, omnibus inserviendo ma-xime satis secit, Cl. Medico, Georg. Laubio, huic eum fortunæ, amica commendatione, paulatim admovente. Quin ab extrema Britannia SSma. Anna Regina, aliquot Epistolis italice scriptis, hoc eum honohonore dignata oft, ut integrum Pharmacothecium, medicamentis suce valetudini convenientibus refertum, ab illo mitti sibi postularet. Collegis præterea suis, quos plurimos dollissimosque habebat, prudentia. eruditione, & humanitate singulari adeo commendatus exsitit, ut sæpius Collegii medici Præsidem lettum, adscriptis in albo Medicorum nomini eius sequentibus verficulis, tanquam infigni eloquio, condecorarint.

Huic scopus unus erat, cunclis prodesse, nocere Nemini, amare bonos, & tolerare malos,

Sic ultra tres & triginta annos patriæ inserviens. anticipante nonnihil climacterico illo, quem Cafar Augustus apud Tranquillum senibus periculosissimum pronunciavit, ex hydrope obiit lienis præcipue feditione excitato, non tamen omnino ignoto exitu, utpote quem, per adversas stellarum errantium revolutiones fibi comminatas, ex astrorum scientia, qua non vulgariter pollebat, diu ante praviderat. Extant à Nostro :

I. Observationes medica; quas habes in Georg. Hieron, VELSCHII Sylloge Curationum &c. in 400.

Augustæ Vindel. ,1668.

II. Miscellanea Observat. Consil. & Epistol. medic. quæ reperiuntur in VELSCHII Confiliorum medicinalium Centuriis IV. Ulmæ in 4th. 1676. III. Schediasmata varia epistolica; Extant ibidem.

IV. Collectanea & Experimenta; quæ invenire est in VELSCHII Exoticarum Curationum &c. Chi-

liadibus II. Ulma. 1676. in 400.

V. Diligentiæ Nostri debentur Marcelli Cumani Observationes medica, quas, dum Florentia egit, fibi oblatas ex Autographo descripserat, dein vero VELSCHIUS fuo ære, inter reliquos RUMLERI libros, coemptas in Sylloge Curationum &c. edidit.

Finis Mantissa.

Bibl. August, Alph. VI.

KIRCHERUS (Conradus)

Patria Augustanus, studiis Tubinga vacavit; ubi recitato Problemate hebraico (Utrum inimicis maledicendum) quantam linguæ sacræ cognitionem sibi comparâsset, luculenter ostendit: quando in ea Academia anno 1581. die 16. Augusti abs Samuele HAILANDO, quartum Decano, Artium et Philosophia Magister renunciatus suit (a).

Succedente tempore Ecclesiasten egit Donau-

werdæ (b) primo, deinde Jaxtdorfii.

Inter celebres Philologos collocat Nostrum GUND-LINGIUS in Historie der Gelehrtheit. Claris Lexicographis annumerat fabricius in Historie der Gelehrtheit T. I. p. 113. & T. III. p. 923. Exstant ab eo:

I. Concordantiæ veteris Testamenti graca, hebrais vocibus respondentes addiction in 410. Francosurti. Volumina II. Apud Claudium Marnium & Haredes Ioannis Aubrii. 1607. Opus vastum, eleganter excusum: quod, septennali labore a se consectum, Auctor Senatui Augustano consecravit, cuius munificentiam ac liberalitatem ab ineunte atate in se exundantem senserat. Secutus est autem Noster tum in scribendo Opere isto exemplum Xyssi Betuleii (c); nam quemadmodum is gracas Novi Testamenti Concordantias condiderat, Senatuique patrio sacraverat: ita & Conradus noster Veteris Testamenti Concordantias graco - hebraicas collegit, et memorato Senatui dicandas existimavit.

[&]amp; Eiusdem Germano - Græciam, p. 103. 104.

⁽b) V.: Ibidem, in Parakpomenis, p. 75.
(c) BETULEIUM, & eius Concordantias N. T. laudavi in Alphabeto V. Bibliothecæ Augustanæ, p. 2, 16.

Quare ait: Ex ingentibus laborum fludibus etudatus ad tutissimum patriæ portum appello, & sacrum Concordantiarum islarum Thesaurum... Dominationi Vestræ humillime offero: & sicut Betuleius p.m. Augustanæ Reipublicæ sacrum esse voluit, quod indesesso studio collegerat; ita vestigiis Cognati islius mei insistens ego, quidquid hoc est, eidem, patriæ scilicet suavissimæ, dicatum esse cupio... Ex Musæo Suevo - Werdano...

In egregio hoc Opere foras producendo Conradum nostrum doctissimum, vir itidem doctissimus, Godofredus jungermannus adjuvit; de
quo Noster in præsatione testatur: Ubi calamus
peccavit meus, egregiam in eo operam... jungermannus (d), ad præsum singula legendo repetens,
me absente præstitit. Inter Viros autem et Amicos eruditissimos, qui Nostro, ut Opus hoc persiceret, piè juxta ac pertinaciter institerunt, principem locum David hoeschelius tenuit, usum
eius in græcis etiam Patribus urgens subinde &
commonstrans. Unde bene (meå sententiå) conjicit Petrus burmannus (e), de hoc Opere intelligendum esse hoeschelium, quando is anno
1601. Josepho scaligero scripsit: Amicus quidam meus describit Indicem græcum veteris Testamenti, å se magno labore constructum. Ei vere biblico Thesauro typographum quæro, atque id negotii bongarsio dedi.

2

Præ-

(d) JUNGERMANNUS plura edidit, & Correttoris in officina Wecheliana munus obivit: ex qua ipia KIRCHERK Concordantize prodiverunt, uti additum in fine Infignacyincit.

(c) In Sylloge Epistolarum & Viris illustribus scripta:

rum. T. 11, p. 354.

Præclare de hoc Opere judicavit Augustinus CALMETUS in Bibliotheca facra feribens : Opus eft utilissimum, non Scripturæ tantum lectioni inserviens, sed addiscendo etiam, quam potissimum significationem singulis hebræis vocibus Veteres græci Interpretes affignaverint; sicut etiam legendis gracis Patribus plurimum confert. Cum autem Auctor non nisi græca Complutensi editione in Opere adornando usus fuerit, optandum fuisset, ut potius Romanam, Complutensi sine controversia præslantiorem, prætulisset. Prodiit iterum Opus illud duobus Voluminibus, in folio, Antverpiæ et Ultrajedi. 1718. cui editioni Abrahamus TROMMIUS præsidens ordinem, quem Kircherus secutus est, immutavit. Ille enim hebræum alphabetum præstituit : Trommius græcum maluit &c. &c. ACTA Eruditor. Lipfienfium, ad annum 1719. p. 49. post commemoratas TROMMII Concordantias dicunt: Equidem jam ante ipsum... Conrad. KIRCHERUS simili opera defundus erat , & Concordantias in LXX. Interpretum Verfionem, quas fua laude Trommius mactat, fatis diligenter feriptas ediderat; sed præterquam quod ille liber, rarior sactus, in tabernis librariis haud amplius compareret &c. &c. Confer Le LONG Bibliothecam facram. Richard SI MON Biblioth. choise T. I. p. 256. VOGT Catalog. Libror. rarior. p. 336.

II. De Usu Concordantiarum græcarum in Theologia. in 40. Wittebergæ. 1622. V. LIPENII Biblioth. Theolog. & Allgemeines historisches Lexicon.
WOLFIUS in Surelle Et. epist. & litter. p. 34. in-

WOLFIUS in Surelled. epift. & litter. p. 34. indicans Volumen 272. Epiftolarum ad Balthafarem meisnerum (f) scriptarum, addit sequentia: Sunt in

⁽f) Fuit is Professor Wittebergensis, de quo viderle poterit Freherus in Theatro Eruditorum. WITTE in Memoriis &c. ROLLIUS de Professoribus &c.

in his paucæ quædam ad alios scriptæ. Præ reliquis eminent Io. Andreæ, Christoph. Arnoldus.. Conradus KIRCHERUS.

MAYR (Georgius) Soc. Jesu.

Dum Georgium MAYRUM (*) nomino, Virum nomino multigena eruditione præditum, plurimarum linguarum (græcæ præfertim ac hebraicæ) longe peritiflimum; de quo fi plura in medium attulero, eò majorem abs lectoribus meis gratiam initurum me confido: quo pauciora, hactenus de illo memoriæ prodita, invenire est.

Protulit Georgium nostrum, & Societati Jesu

Protulit Georgium nostrum, & Societati Jesu tum in Germania nascenti, & Orbi litterato perutilem suturum, Raina urbs Bavariæ ad Lycum amnem sita, anno circiter MDLXIV. Is, cum puer adhucdum in triviali schola eo usque prosecisset, ut characteres Tituli, imagini Christi e cruce suspensi superscribi solitos, latinos esse cognosceret: nesciret tamen, quæ qualesque essent reliquæ litterarum notæ; percontatus est à ludimagistro, quid notæ illæ sibi vellent? Reposuit hic: litteras esse idiomatis, quo tum gens Græcorum extera, tum Hebræorum, ex qua multos per viciniam oberrare noverat Noster, uterentur: de reliquo his litterarum ductibus nil indicari aliud, quam quod Latini suo charactere signarent. Sensit

(*) Bene distingui à Nostro debet alius Georgius MAYER Monacensis, artium liberalium Magister, & Parochus Tegernseensis: a quo vidi. I. Gemeine Beichtsorm... sampt andern kleinen, schönen und geistlichen Trastättim. in 80. Tegernsee. 1577. 11. Ein kurzer, doch nuzlicher Tractat von den dreyen Haupttugenden, als Glaub, Hosnung und Liehe Esc. in 4to. Ibidem. 1578. quem dicavit Ernesto è Ducibus Bavaria, Episcopo Hidestiemensi & Frisingensi, Patrono suo.

fit mox puer vehementi se desiderio accensum, linguam non latinam duntaxat, sed et gracam hebraicamque addiscendi. Atque ocyus triplici huie studio, quantum per ætatem magistrosque licuit, totum se improba diligentia impendit (a). Scili-cet à parvis sepe initis ad maxima itur.

Sic dum ad studia impigrè incumbit, laben-tibûs annîs in Academiam Ingolstadiensem deser-tur; ubi annô MDLXXXIII. novendecim anno-rum juvenis, post absolutam Dialesticam, Societati Iesu sele addixit. Rem sequentibus verbis narrant Annales eiusdem Academia, T. II. p. 82. ", Dedit Academia nostra eodem anno (1583) ", Ordini Jesuitarum egregium tyronem Georgium ", Mayerum ... jam_tum trium linguarum peri-" tum, latinæ scilicet, græcæ, & hebraicæ, qua-" rum specimina prorsus præclara exhibuit in O-" pusculis græcis & hebraicis à se editis".

Jactis itaque in Bavariæ urbe, cui Landsberga nomen, vitæ religiofæ pro Societatis more fundamentis, studia sua, linguarum præcipue vete-rum & externarum, resumere minime intermist multo majori, quam antea, tum opportunitate tum progressu: adeo ut, postquam sacerdotio initiatus fuerat, tribúsque folennibus votis fese ob-firinxerat, denuo in Academiam Ingolftadiensem veniens, anno MDXCIII, græcæ. ac hebraicæ linguæ elementorum tradendorum munus in illa Universitate acceperit; in quo bene gerendo eam operam diligentiamque posuit, ut Annales prædictæ Academiæ T. II. p. 131. & 133. sequens ei elogium scribere non dubitârint: Reserunt Asia Univer fita-

⁽a) Hæc iisdem ferme verbis testatur Ignatius AGRI-T. II. p. 262.

versitatis ad hunc annum, hebraicarum litterarum cognitionem, quæ ab aliquot annis sere negleda ja-cuerat ob Auditorum paucitatem, magna cepisse incrementa; cum duodeni ex sæcularibus Theologiæ Auditoribus magno ardore ad illud sudii genus animum applicarent, ac brevi tempore processus facerent non poenitendos, opera maxime Georgii MAYERI, qui eam Lectionem hoc anno pro Cornelio Adria-

ni fuscepit.
Fluebat annus MDXCVI. cum Noser, nescio qua de caussa, aut quorum negotiorum ergò, Romam (b) ivit (successorem in docendi munere nastus Adamum (c) TANNERUM) nisi forte hoc eo consilio fastum sit, ut in hac terrarum orbis dominatrice urbe, ad quam omnium regnorum incolæ consluunt, haberet, ut exterarum linguarum ampliorem sibi cognitionem pararet, partámque in emolumentum sanctæ Religionis essunderet: de

qua re videri poterit infrà in Catalogo Opp. No-

firi No. VII.

Quamdiu Romæ substiterit, dicere non habeo. In Germaniam autem reversus, annô MDXCVIII. ab illustrissima Fuggerorum gente in Concionatorem ad S. Mauritii in urbe Augustana, & primus quidem ex Sociis, adoptatus suit: ubi posthac ad vitæ suæ sinem usque per annos viginti quatuor mansit, dignus ob id, cui in hac Bibliotheca locum dem.

In ea statione positus Noster, totum se tum sacris, tum litterariis occupationibus impendit. De sacris — Rei catholicæ stabiliendæ multis mo-

(b) V. Annales' Academ. Ingolftadiensis, â I. N. ME-DERER editos, T. II. p. 146.

(c) De TANNERO vide ALLEGAMBIUM, SOTVELLUM, Annales mox citatos, WITTE Diarium.

dis, præcipue apud Bavaria Duces & Antistitem Augustanum Henricum & Knöringen, infignites ftuduit : præstantî, quâ diversorum idiomatum genera complexus fuerat, memorià fuffultus adversarios solide revicit : xenodochia pauperum, contubernia militum, reorum ergastula lubentissime perlustravit: nec unquam plus operæ Procerum amplitudini, quam Popelli tenuitati tribuit. Sed ista prolixius exposita habes apud ALLEGAMBIUM (d) & Ignatium AGRICOLAM (e) ex quibus hæc delibaffe sufficiat.

De litterariis — Intermedio tempore amata ftudia, linguarum maxime exterarum, profequebatur strenue: qua in re pluribus aptistimis circumstantiis adjuvari se senserat. Prima fuit binorum Virorum, Societati summa potestate præfectorum, Claudii videlicet AQUAVIVÆ & Mutii VITELLESCI æqua. voluntas: AQUAVIVÆ quidem, qui cum eminentioribus scientiis singularem amorem cognitionemque græeæ ac hebraicæ linguarum conjunxerat : & illas litteras non solum ipse in gravissima ætate, occupationum autem mole propemodum infinita, tanquam veteres as jusundos amicos sæpissi-me as tantum non quotidie invisere solitus suerat: sed etiam easdem suis pro Instituti ratione et B. Ignatii decreto, plurimum commendare fluduerat (f): VITELLESCI vero, quem Noster sic affari (g) minime dubitavit: Inter communia vota, quibus R. T. Paternitati animi corporisque vires quam maxime diutur-

mam à Kemptis.

⁽d In Biblioth Script, Soc. Jefu.

(e) In Histor. Soc. Jesu, Provinciae German. super.

T. Il. p. 262. 263. & T. IV. p. 329.

(f) Hæc testatur Noster in Dedicatoria ad suum Tho-

⁽g) In Dedicatoria ad Vitam S. Ignatii 1616, editam.

diuturnas ad Societatem . . recte administrandam omnes illius filii a Deo O. M. enixe flagitamus, illud haud postremum est, ut in hac religiosa familia, cum aliis scientiis, linguarum quoque principum studia in dies magis, ipsius consilio & austoritate, ubique efflore-scant, atque ab ipsius decessore (Aquaviva) in hunc finem fapienter cogitata, imo non infeliciter coepta ad optatum exitum perduci possint. Accedebat Gregorii Roseffii Rectoris primum Collegii Augustani, postea totius Provinciæ Præsidis nutus: Sociorumque, pontani maxime & RADERI (h) tum in Collegio Augustano manentium, et singulari græcæ litteraturæ laude florentium exemplum. Mire hæc omnia secundabat Viri cuiusdam ex ordine ecclesiastico primarii pia liberalitas: cuius, etsi nomen, fors ipsomet jubente, reticuit Noster, at munificentiam silendam haud duxit; etenim in Præfatione, trigefima Aprilis, anno 1614. data, ad Fasciculum Litaniarum graco - latinum, typis S. Nicolai a se editum sequentia monet: Quam opellam a me haud invito susceptam mox insigni sua li-beralitate ecclesiastici ordinis Vir quidam primarius Augustæ complexus est. Is enim cum intellexisset, huius Libelli pretium, si e nostratibus typographis quispiam novos utriusque linguæ typos in hanc editionem suis sumptibus comparaturus esset, multo maius futurum, quam ut a tenuioris fortunæ adolescentibus commode emeretur, hosce novos inse typos non exigua impensa curatos, pro suo in pietatis ac litterarum studia amore, tam huius, quam aliorum Libellorum latino - gracorum editioni posthac (ut spe-) randum est) instituenda benigne donavit. Hæc de studiorum adjumentis, quæ Nostro adfuerunt.

(h) ROSEFFII, PONTANI, RADERY laudes accurate

perferipfi in Alphabeto V. Biblioth, Augustan.

Liceat mihi hôc locô digredi paulisper, & de Infigni atque Typis S. Nicolai paulo fusius dicere. I. Infigne S. Nicolai saltem jam anno 1613. exstitisse, ex Catalogo Opp. nostri Georgii, inferius exhibendo. No. III. discimus. Exhibet autem Infigne hoc effigiem S. Nicolai episcopi, cui circumscriptum lemma: Beneficentiæ et Communitatis nolite oblivisci, legere est. 2º. Typis S. Nicolai procufa dicuntur plura opufcula, inferius recensenda, No.II. III. VII. VIII. IX. 3º. Qua ratione Infigne istud typis novis, latinis & græcis, à quodam Viro primario ecclesiastici ordinis auctum fuerit, paulo ante moniti fuimus - Hinc amplecti nequeo fententiam Georg. Guil. ZAPFII, memoratum Fasciculum Litaniarum inter fœtus typographiæ Velseriana accensentem, & hoc modo Insigne pinus cum Insigni S. Nicolai miscentem. Interim negare nolim, Virum illum ecclefiasticum primarium, Velseri aliorumque civium Augustanorum laudatissimo exemplo, ad simile quid audendum excitatum fuisse: nec etiam inficias iverim, types illos nevos, à Viro ille primarie non exigua impensa curatos, pristinam mutasse sedem, atque è typographéo Velseriano, cuius instrumenta et utenfilia, rebus velseri plurimum perturbatis, morteque eius paulo post secuta, fortassis jam distrahi coeperant atque dispergi, ad Insigne S. Nicolai migravisse. Plura tempus docebit.

Iam ad Nostrum revertor — Pervasit eruditionis Georgii sama omnem Germaniam; unde sactum, ut passim ventitarent Epistolæ etiam à Principibus Viris, quibus varias quæstiones ac dubia proponerent: et verò etiam responsa, quæ petierant, & dubiorum solutiones reciperent: præcipue

pue in facrls litteris ad verbum interpretandis eius consilia exquirebantur; adeo ut cum doctissimis viris, atque etiam cum Roberto Bellarmino, frequens ei fuerit litterarum commercium (i). In hanc rem procul omni dubio plura invenire est in Epistolis doctissimi Cardinalis istius, quas Iacobus fuligattus in unum volumen collectas Roma 1650. apud Manelphum in 12°. vulgavit: ego autem, dum hæc scribo, Augusta expiscari non

potui.

Hæc inter Georgius, studiis jugiter intentus. Novum Testamentum noviter grace convertit, quod moriens prælo paratum probatumque reliquit, teste ALLEGAMBIO in Biblioth, Script. Soc. Jefu. p. 551. Similiter Martyrologium Romanum in eandem linguam traduxit, testante sorvello in Biblioth. Script. Soc. Jesu, pag. 292. Inde vero ad maiora progressus, mox dictum fanctum Testamentum ex latino in hebræum vertit, quasi colophonem editis à se lucubrationibus additurus : quod magni laboris nec minoris momenti Opus ut ipse accurate fimul ac collato cum eruditis, qui in Urbe ex omni litteratura, omnique gente, ac tempore funt perquam multi', confilio novis curis elimandum refumeret, vifum est Moderatoribus operæ pretium, Romam evocare Georgium. Ivit is, fed brevi, postquam advenit, in Collegio germanico non absque eruditorum luctu, rebus humanis valedicere coactus est, improbo ac inexorabili fato istos tres ingenii partus orbi litterato'invidente (k).

Obiit

(k) lidem Il. cc.

⁽i) Allegambius, & Historia Soc. Jeft. U. cc.

Obiit autem anno à reparata salute MDCXXIII. die 25. Augusti, à natali suo LVIII. à vitæ religiofæ exordio XL.

Opera Nostri, typis procusa quæ habentur,

funt sequentia

I. Evangelia & Epistola, quæ dominicis & sestis diebus totius anni in Ecclesia legi solent, in 120. Ingolstadii, typis Adami Sartorii, græco-latine. 1610. Edidisse Nostrum hæc, utut suppresso nomine, testatur allegambe in Biblioth, Soc.

Jesu. p. 157.

II. Officium B. V. Maria latino - gracum in 120. c. fig. ligno incisis, & privilegio casareo; rubronigre. Accesserunt Orationes aliae plurimae. Augustæ Vindelicorum, ad insigne pinus, imprimebat David Francus, 1612. Przemittitur effigies B. V. Mariæ à Wolfg. Kilian nitidissime sculpta. In præfatione Noster ait: Laude dignam operam . . Fridericus MORELLUS ... hoc in genere præstitit, dum bene magnam Mariani istius Officii partem e latino in gracum sermonem convertit. Atque utinam! huius pii libelli graco - latina extarent exemplaria. Verum illa aut non amplius venalia reperiuntur: aut quæ extant, ab illa correcta et de novo approbata latini Officii editione differunt, quam Clemens VIII. in posterum usurpandam præseripstt. Hac igitur qualiquali opera nostra essettum est, ut (sa-cultate prius Romæ impetrata) hoc B. Virginis Osficium, utraque lingua conscriptum, nova isthac forma ederetur.

De hac editione meminerunt I. G. SCHELHOR-NIUS in Beyträgen zur Erlauterung der Geschichte. IV. St. p. 206. & ex hoc G. G. zapf in Buchdrucker - Geschichte von Augspurg. T. I. p. 215. 216. Ego vidi eam in Bibliotheca San - Udalricana. eana, uti & alteram, rubro-nigram itidem, cum epigraphe: Augusta Vindel. Excudebat Christophorus Mangius, typis S. Nicolai. 1615.

III. Cantica Natalitia catholica, germanice, grace, latine. in 80. Augusta Vindelicorum. Ad In-

figne S. Nicolai. 1613.

Huius Libelli Auctorem non alium, quam Nofirum, esse, mihi locus, ætas, insigne ipsum persuadent penitus: tum etiam verba Præsationis,
in qua dicitur: Unà cum latinis ac germanicis Canticis, quæ Christo nato quotannis magno pietatis
fensu accinere soletis, græca iisdem melodiis decantanda... nunc accipite, accepturi quoque alio tempore hebraica jam conscripta; ubi eorum typorum
topia comparata fuerit. Et revera quinquennio
post

IV. Cantica paschalia quadrilinguia, (nimirum latine', græce, hebraice, germanice) pietate doctrinaque storenti Collegio S. Hieronymi, in Academia Dillingana, dedicata, in 80. Augustæ Vindel.

1618. prodiverunt in lucem.

V. Petri canisii Catechismus graco-latinus, cuius plures editiones factæ sunt: quas omnes recensere nec queam, nec velim.

Subsequentibus annis eundem Cathechismum etiam hebraica Versione addita vulgavit: de qua

editione dicere pergo.

VI. Petri CANISII S. J. Theologi Catechismus catholicus cum interpretatione graca & hebraica, editus opera Georg. Mayr. in 80. Dillinga. Formis academicis. Apud Udalricum Rem. 1621.

Sacravit pietate dostrinaque præstantibus Iuvenibus, in Societatis Jesu Academiis, sanskæ linguæ studiosis, dicens: Quantopere multis jam annis multi ti iidemque non vulgaris eruditionis Viri, trium prin-cipum linguarum amantes, desiderarint, ut P. Petri Canissi... Catechismus tot ante variarum nationum linguis .. evulgatus græco quoque et hebraico idiomate quasi publice loqueretur, pluribus verbis hoc loco recensere supervacaneum fuerit. Quam quidem duplicis issius interpretationis opellam, pro veteri meo in utramque hanc linguam studio jam olim haud ægre mihi imponi passus sum, verum non pari even-tu. Græca enim Catechismi Canissani versso mox typos græcos paratos invenit, et annis jam non paucis discipulorum nostrorum manibus teritur. Hebraicæ vero interpretationis editionem non solum typorum hebraicorum . . fed etiam plurium vocum, quas facra hebraica V. T. volumina non suppetunt, inopia impedivit. Verum postquam piorum & communis boni amantium Virorum subsidio typi ipsius linguæ non exiguis fumptibus comparati erant, paulo post hæc altera quoque remora tolli coepta est. Eru-ditorum enim hortatu eæ, quæ desiderabantur, vo-ces aut secundum analogiam e propriis radicibus hebraicis formatæ ac novatæ funt (Multæ enim res Christianorum, ut veteribus Hebræis ignotæ erant, ita etiam nominibus caruerunt) aut ex probato usu Rabbinorum petitæ, aut denique a Syris Christianis, quorum lingua, Hebræam nostram, matrem suam agnoscit, acceptæ sunt, non tamen absque aliorum huius linguæ peritorum consilio & approbatione...
VII. Idem Catechismus imaginibus expressus, quas

VII. Idem Catechismus imaginibus expressus, quas (ut Allegambius l. c. testatur) etiam addidit Catechismo italico Rob. Bellarmini, & hispanico Hieronymi Ripaldæ; quin et gallico, & anglico, & germanico, slavonico, bohemico, & aliis; ne cui genti deesset. In eandem rem sequentia Historia Soc.

Soc. Jesu, provinc. German. super. T. II. p. 262. marrat: Stupenda prorsus industria Compendium doctrina christiana à Petro Canisso editum in alias linguas transferre est aggressus, perfecitque tam feliciter, ut jam vix natio sit sub sole, qua non percipiat lingua sua loquentem magnalia Religionis catholica. Nec enim soli exinde Germani & Latini, sed etiam Græci ac Hebræi, Itali, Galli, Hispani, Lusitani, Angli, Poloni, Bohemi, Slavi, ipsi etiam Sinæ ex unius Georgii interpretis calamo opportunitatem nasi sunt, orthodoxum dogma ta Canisso in quinque collectum capita, suo quisque legen-

di sermone vernaculo.

Huius Catechismi imaginibus expressi, addito textu greco, exemplar vidi Augusta, apud Christophorum Mangum, anno 1613. impressum, cum Insigni S. Nicolai, Venduntur & Ioanne Krugero Bibliopola. in 8º. Præcedit Epistola Nostri græca. in qua (ut statim latino sermone utar) præter alia monet : Postquam Petri Canisii Catechismum ante multum temporis Superiorum jussu in gracum transtuli, brevi intellexi, hunc laborem meum, etft exiguum, fructu neutiquam caruisse; nam Libellus iste non solum ad privatam adolescentum, sed etiam ad publicam discipulorum in scholis nostris utilitatem conduxit... Nunc autem novam et priori majorem, discipulis nostris gratificandi, occasionem mihi capere videor: cum nostratium Dominorum pia tiberalitate, imagines ex buxo Indica confesta fuerint, quibus orthodoxæ fidei nossræ capita non inepte exprimuntur. Quod ipsum eo gratius accidit,
quò pluribus linguis aptari hæ icones possint. Subdit: "Catechismum Canisii, sic ornatum, latine
"jam et germanice non sine fructu vulgatum suisse: " nunc quod his duabus linguis præstitisset, se græ-,, cæ

" cæ quoque illustri linguæ præstare... sperare" que, fore: ut non solum aliis ubique disper" sis, sed etiam in ipsa Græcia ad Societatis scho" las modò ventitantibus discipulis editio hæc,
" imaginibus exornata, peraccepta sutura sit".

Vidi etiam similem editionem addito textu gallico
P. Io. Bapt. Romain, hoc titulo: Le Catechisme
de Pierre Canisius.. exprimé par images. Augsbourg.
Avec Privilege de l' Empereur. 1614. in 80. In sine habetur Insigne S. Nicolai. Imprimé par Christophle Mang. Les Exemplaires se vendent... chez
Lean Chardon Savoyart de nation &c.

VIII. Fasciculus sacrarum Litaniarum ex SS. Scripturis & Patribus, Romæ approbatus, nunc primum in pium usum studiosæ Iuventutis græce redditus. in 120. Augustæ Vindelicorum. 1614. In fine: Augustæ Vindelicorum. Excudebat Christophorus Mangius typis S. Nicolai. Venditur ibidem a Ioan-

ne Krugero Bibliopola.

Confer G. G. ZAPF Buchdruckergeschichte von

Augspurg , T. I. p. 218.

IX. Thomas & KEMPIS de Imitatione Christi latino - gracus. in 12°. Augusta Vindelicorum. Typis S. Nicolai. 1615. In fine legitur: Augusta Vindel. Excudebat Christophorus Mangius typis S. Nicolai.

Dicavit Noster hanc suam opellam Claudio A-QUAVIVÆ S. J. Præposito generali, inter alia monens: mirum videri posse, quod pius Austor, cum in tot tamque variarum nationum, ubique extra Europam sparsarum, linguas translatus fuerit, apud solos Græcos hastenus tacuerit. Quare se non tam suo amore, quo hanc linguam a puero se prosecutum esse non invitus fateretur, quam, Patrum suorum hortatu, eum interpretandum suscepisse.

Lig and by Google

X. Institutiones Linguæ hebraicæ, in 80. Augustæ, typis Christophori Mangii 1616. Ingolstadii 1624. in 120. Lugduni. 1659. in 80. (Ita allegambe, & Balllet mox de novo citandi) Norimbergæ. 1695. in 80. (Ita Georgii Bücherlexicon) lipenius in Biblioth. philos. p. 408. recenset Editiones sequentes: Genevensem in 80. 1623. Lugdunens. Sequan. in 80. 1622. 1652. 1659. quæ postrema eadem esse videtur cum paullo superius indicatå.

Has Institutiones valde laudatas suisse, assirmat allegamblus l. e. & Adrianus Ballletus in Libro: Iugemens des Savans T. II. P. III. p. 205. de iisdem sequens judicium ferre non dubitavit: La Grammaire hebraique du P. Mayr (a) n'a pas été moins éstimée que celle du Cardinal Bellarmine et il paroit, qu'elle a été d'assez grand usage par le nombre de ses editions. Hoc ipsum Opus susius describendum sibi quoque duxit Augustinus calmetus in Bibliotheca sacra, P. III. ubi, postquam de Bellarmini Institut. ling. sanct. egerat, addit: Institutiones etiam resert Opus Georg. Mayeri sapius & variis in locis recusum, nond ac postremo (b) Tubinga. 1603. in 8°. In sex partes distributum exhibet, in prima rationem legendi & pronuntiandi Hebraum, in secunda agit de nomine, in tertia de verbo, in quarta de dictione, in quinta de syntaxi, in sexta de poësi Hebraorum. In calce legitur

(b) Confer superius dicta: et ex his corrige, qua

perperam narrat CALMETUS.

⁽a) Gallica hæc latinè sic converti possent: Haud minoris, quam Grammatica hebraica a Cardinale Bellarmino vulgata, assimata suit Grammatica P. Mayr: et ex editionum numero patet, illam magno usui suisse.

gitur exercitatio grammaticalis in Jonam, vel saltem id præsert editio Lugdunensis anni 1622. Vit erat Jesuita, & slorebat anno 1622. Hôc enim data est Epistola eius dedicatoria ad Bellarminum Cardinalem. Confer LE LONG Biblioth. sacr. quem, dum hæc scribo, ut ad manus haberem, fortuna negavit.

XI. Vita S. Ignatii S. J. Fundatoris latinograca, ex hispanica, quam R. P. Caspar Quartemont eiusd. Societ. latine reddidit. Interprete Georg. Mayr. in 12°. Augusta Vindel. 1616. In fine legere est: Apud Christophorum Mangium. Præsigitur Estigies S. Ignatii à Wolfgango Kilian sculpta.

Dicavit Noster Mutio Vitellesco S. J. Præposi-

to generali.

XII. Officium Angeli Custodis Pauli V. P. M. auctoritate publicatum: in gratiam vero Congregationum B. Virginis Mariæ nunc primum latine struul ac græce editum opera Georgii Mayr. in 12. Antverpiæ. Apud Heredes Mart. Nutii & Ioann. Meurstum. 1617.

XIII. Osficium Corporis Christi, de Festo & per Odavam, latine & grace editum, ac Fraternitati eucharistica Augustana dedicatum. in 12°. rubronigre. Augusta Vindel. 1618. Ibidem 1649. in 12.

In dedicatione laudat Noster Marcum Fugge-Rum, cuius singulari pietatis ardore Fraternitas hat, priorum temporum injuria obscurata, prissino splendori restituta suit: monetque, Libellum nonnullorum, qui huic laudatissimo cœtui inscripti erant, consilio ac sumptu primum prodire.

In fine addidit Litanias de V. Sacramento Eucharistia & Sequentiam S. Thoma: Lauda Sion.

graco - latine.

XIV. Vita S. Ignatii centum imaginibus expresfa, quam (testante ALLEGAMBIO 1. c.) nomine Augustani Collegii serenissimo Bavaria Duci dedicavit. Augustæ. 1622.

Nostri memoriam etiam agunt koenig in Biblioth. vet. & nov. witte in Diar. biograph. & joechern in Gelehrten - Lexicon.

MOIBANUS (Ioannes)

MOIBANUM Virorum doctiffingerum amicitiæ et elogia omnino dignum reddunt, ut eius memoria in hac Bibliotheca cum laude agatur. Quod dum facere paro, ducem aptissimum sequi placet Ioannem CRATONEM Vratislaviensem Medicum, qui Nostri, quippe amici sui singularis, Vitam Conrado GESNERO Medico & Philosopho eximio id petenti, non sine maximo doloris sensu, descripsit, narrationem suam sequenti Virgilii versu orsus:

Infandum, Gesnere! jubes renovare dolorem.

Patrem habuit Nofter Ambrofium, SS. Theologiæ Doctorem, in Wittebergensi Academia optimarum artium Professorem, postea Pastorem Vratislaviensem (a): matrem Annam ex antiqua & laudabili Bonicorum familia. His parentibus ad diem 3. Kalend. Martii, anni MDXXVII. procreato Ioanni nostro tanta adfuit excellentia ingenii, ut valeret, ubi hoc vel mediocriter intenderet: atque ex se & natura sua non modo plurimarum rerum cognitionis capax esset, verum etiam inveniendo sagacissimus. Erat illi insuper ea mentis felicitas, ut & in exquirendis rebus plurimum

⁽a) De Ambrosio MOIBANO videri potenit Melch, ADA-MUS in Vit. Theolog. PANTKE de Passoribus Vratislavienfibus.

aleretur: & agitandis magna cum industria oblectaretur. Hinc minime mirum' videri debet, eum temporis lapsu Virum, abundanti dostrina excultum, inque artibus optimis, litteris & linguis versatissimum ac exercitatissimum evasisse.

In prima pueritia hebraicas litteras à patre didicit: in publica autem schola à M. Andrea Wing-Lero Ludimoderatore veteri et optimo, atque à M. Balthasare neandro in latinis litteris et primarum artium studiis eruditus est. Domi quo-que præclaros magistros habuit primum quidem Antonium carchesium Virum in græcis & latinis litteris summum, judicio politissimo præditum, cuius nominis splendor, cum propter Juris scientiam eximiam casareus sactus sit Consiliarius, in summorum Regum àc Principum aulis innotuit: deinde Hieremiam venetum, cuius ingenium excellens, doctrinæ eruditio, judicii acrimonia magno Reipublicæ Vratislaviensi tum ornamento, tum in judiciis publicis adjumento suit. Hi eum in græcis litteris & arte poetica exercebant. venetus etiam in Musica & Arithmetica ita instituit, ut per omnem ætatem primæ insormationis vis enituerit.

Cum vero ad γραφικών singulari naturæ impetu raperetur, non solum studiose imitatus est bonitatem manûs M. Boni Rosleri Scriptoris optimi, & ad similitudinem literæ eius prope accessit; sed etiam imagines atque pisturas exprimere conatus est. In ista vero arte quantum, nullo unquam magistro usus, naturæ vi atque incitatione prosecerit, estigies præstantissimorum hominum, quas ille pictas reliquit, testantur. Certe Ioannes crato, cuius verbis ipsissimis in hac narratione fere omni utor, in suo Musæo tum Ioan-

Ligarday Google

nis Baptistæ montani Medici celeberrimi (b) tum Ioaznis Baptistæ hainzelii (c) Consulis Augustani imagines à Nostro depictas adservavit. Idemque crato subdit: Meam etiam essignem non solum artisticosissime coloribus pinxit (moibanus videlicet) verum etiam egregiè sculptam non tam meo merito vel rogatu, quam sua erga me voluntatis amicissima propensione expressit.

Hanc autem erga me illius affectionem amantiffimam inde sumpsisse initium arbitror: Quod cum
adolescens ex Academia in patriam ante viginti duos
annos reversus essem, nec ille domesticos praceptores haberet, rogatus a patre eius Ambrosio, cui nihil denegare poteram, aliquot mensibus illi, atque
Georgio LAUREAE, usum praceptorum Dialectices
& Gracca lingua in paternis meis adibus, quanta
maxima poteram diligentia, ostenderim: atque ita illorum studia adjuverim, ut me deinceps perpetuo,
cum uterque Doctor artis, medica sactus esset, &
secundum vetus Dictum, magistrum superarent, in
praceptoris loco habuerint.

Postea, cum moibanus Wittebergæ supra quinquennium Philippum melanchtonem audivisset, honorem, qui Artium Magistris tribui solet, quem nunquam assectaverat, sibi delatum recepit, eodemque Philippo auctore ac hortatore Norimbergam prosectus, ibi D. Geuderi (d) liberos privatim erudivit, multosque versus græce & latine K3

(b) Docuit is Potavii medicinam, de quo consule Freherum, Ghilinium, Kestnerum, Teistierium.

(i) Io. Bapt. HAINZELII, tanquam summi litterarum et litteratorum Mæcenatis, sæpius in præsenti Bibliotheca mentio sacta est. De eodem confer DOPPEL-

MAYR in Nürmbergischen Künstlern . p. 72.
(d) Geuderi, gens patritia Norimbergensis.

scripsit: in qua exercitatione si diutius versatus esset, haud dubie ad eum Poetices gradum in utraque lingua pervenisset, quem non nisi summa ingenia, musico incitata impetu, singularis stu-

dii industrià asseguuntur.

Erat illo tempore amplissimæ Reipublicæ No-rimbergensis Medicus, Doctor Cornelius sittardus Coloniensis vir in bonis literis præclare versatus, et præstantium ingeniorum amator et admirator maximus, qui plurimum re herbaria delectabatur. In huius igitur scientize cognitionem cum moibanus quoque pervenire cuperet, conjunctissime. cum Sittardo vivebat: et studiose descriptiones herbarum ex græcis Auctoribus, imprimis Diofeoride, conquisitas ita sibi notas reddebat, ut memoriter recitare posset. Vires etiam investigabat diligenter, et omni animi contentione, cum præclare in universa Philosophia esset versatus, ad rem medicam ferebatur. Id cum CRATO reversus paulo post in Germaniam, et liberalitate atque benevolentia fumma D. Ioannis Baptiflæ HAINZELII, Augustæ retentus cognosceret, pro sua erga moibanum singulari et propensa vo-luntate, currentem, ut dicitur, excitavit, et ad eundem, quæ sibi ad artem medicam discendam rectissima esse ratio videretur, summa side perscripsit. Quod amicitiæ obsequium quam sibi gratum acciderit, quamque cratonis monitis adjutus ipse fuerit, Noster litteris ad cratonem tum ex Italia, tum Germania missis crebro postea gratis-sime prositeri non intermissi — Sed silum orationis perfequi placet -

MOIBANUS, postquam CRATONEM morari Augusta compererat, bona cum gratia à GEUDERO hero suo dimissus, illò advolat, amicum suum

- opti-

optimum conventurus. Sed cum ille iter in patriam jam inivisset, memoratus Ioannes Baptissa HAINZELIUS, omnium litteratorum fautor maximus, singulari atque perpetua benevolentia mor-BANUM complectendum sibi duxit, et gratia at-que auctoritate, qua in Republica illa præcipue florebat, perfecit, ut Noster, præsectus studiis si-liorum præstantissimi Viri D. MANLICHII, cum illis in *Italiam* ablegaretur. In ea regione vixit *Ioannes* noster omni mente, cura, et cogitatione studiis artis Medicæ deditus Patavii atque Bononiæ fere quadriennium, ac non modo præcipuos Doctores audivit: verum cum propter Græcæ et Latinæ linguæ peritiam res illi in perfacili cog-nitione versaretur, diligenter Veterum scripta evolvit, et de præcipuis doctrinæ partibus fententias doctifimorum hominum cognovit. Erat etiam in eo tanta ingenii agilitas et memoriæ bonitas, ut facile, quæ legeret vel audiret, observare posfet. Proinde magna celeritate Italicam atque Gracam linguam, qua nunc vulgò ntuntur, ita addidicit, ut cum Italis et Gracis, de quibus vellet rebus, colloqui posset. Quia vero in Poetica, Musica, et Pictura singularem in modum excellebat, et scientiæ suæ documenta dare poterat, in præstantium virorum et præcipuorum artisicum notitiam pervenit; ac, cum aliis plurimum, sibi perexiguum tribueret: ita eorum benevolentiam conciliavit, ut facile ab iis disceré, et de eorum præstantia sua meliora facere illi liceret. Sed a Philosophis & Medicis raro discedebat, qui quantum-illius ingenio tribuerint, vel ex eo apparet. quod MAYNETUS (e) eximius Philosophiæ et Me-K 4

⁽e) De Maynetto vel Mainetto agit MANGETUS in Biblioth, Script, medic, T. H. P. I. p. 129.

dicinæ Professor Bononiæ librum suum mil wied fiction มต์ สเธริมาตัว , versibûs Moibani commendatum , in publicum exire voluerit. Scripfisse eum autem aliquid de usu atque abusu sensuum erudite atque piè, quod libro proponeretur, scire se crato: verum an divulgatum suerit, cum eiusmodi meletemata in Germaniam raro perserantur, pro

certo affirmare non posse, ait.
Interim duæ maxime res nostri studia turbaverunt; nam cum primum in Italiam venit, Ioannes Baptista Montanus, propter quem, ut tanquam dogmaticæ Medicinæ restitutorem audiret, impellente Cratone præcipue Italiam appetiverat, correptus morbo est, ex quo et decessit. Tertio post anno, videlicet, qui a Christo nato numerabatur MDLIV. patrem Ambrosium fato sibi rap-tum amisit; unde matris sollicitudini subventurus insequenti anno in Germaniam rediit, et posteaquam cum Hainzelio et Manlichio, ad quorum voluntatem tanquam parentum conformare se studebat, de loco, in quo artem, quam recte didi-cerat, exerceret, deliberaflet, in patriam venit. Sed cum videret, omnia difficilia esse, atque mediocritatem et quîetem rebus omnibus anteferret, locum expetens, in quo Veterum scripta, sine quibus neminem neque doctum neque prudentem Medicum sieri posse intelligebat, in otio penitus evolvere posset, Ambergam Nariscorum se contulit, eique reipublicæ suam operam addixit. Dum in isto loco suit, cum cratone de interpretatione græcorum Auctorum in arte medica, de præceptis illius atque usu plurima per litteras disputavit: plurima insigni diligentia per epistolas limavit, quibus se non modo excitatum, fed

fed etiam magnopere adjutum fuisse, testari pofrea CRATO non erubuit.

Cæterum cum amici Augustam eum retrahere cuperent, uxoria re allicere conati sunt. Itaque, oblatà lectissimà puellà, conjugio eam sibi jungi facile est passus. Sed neque sic statim Augusta remansit. Verum Estheram suam secum Ambergam deduxit. Instantibus autem amicis, ut rediret, et stipendio publico Senatus austoritate sibi decreto, anno MDLVIII. Augustam denuo venit; atque in ista Republica cum summa integritatis, candoris, aliarumque virtutum laude ad extremum usque spiritum vixit.

Initio, cum nondum in hominum cognitione versaretur, neque se more perverso atque pervulgato Medicorum, in quibus minimum est veræ atque solidæ doctrinæ, ostentare ingerereque posset, ne Senatui et Reipublicæ in vita otiosa videretur esse dedecori, convertendos sibi e Bibliotheca publica duos Libros dioscoridis Anazarbai ad Andromachum de facile parabilibus medicamentis sumpsit (f). Labente vero tempore cum optimi et sapientissimi homines perspicerent, eum in universa Philosophia et Veterum cognitione ita versatum esse, ut vix ulli scientia artis inserior videretur: usu autem exercitationeque facile plerosque alios superaturum esse, illius consilio in dubia vel adversa valetudine usi sunt.

Qua fide autem, quam follicita atque accurata confiderantia, quam diligente cura munus fuum obierit: quam ille æqualibus nunquam fefe præpofuerit: quam fenum confilia non fuerit afpernatus, ex viris illius ætatis optimis ac præ-

⁽f) De his Dioscoridis libris inferius pluribus dicetur.

stantissimis, quibus ille familiariter notus fuit, discere licuit. Verum ne sic quidem malevolen-tize quasi morsiunculas essugere potuit; quod ip-sum tamen laudem illius augere atque illustrio-

rem reddere judicamus.

Irritabilis quidem et ipse erat, et movebatur ardentius; verum placabilem se facile præbebat. Utcunque fit, morum et integritatis testes habuit maxime idoneos, amplissimos Viros Hainzelios, Herwartos, Mantichios: studiorum verò, Virum illustrissimum Ioann. Iacob. FUGGERUM, qui Nofiro, editionem Dioscoridis paranti, Codicem MSS. Oribasii e celebri sua Bibliotheca utendum humanissime communicavit, sicque ut Dioscorides, mil-le locis depravatus, collatis veterum medicamentorum descriptionibus, integritati restitueretur, plurimum contulit: D. Achillem GASSARUM: Hieronymum WOLFIUM: multosque alios doctos Viros.

Agebantur ea ætate plerique magni viri Augusta veluti quodam animi impetu ad discendas mathematicas artes. Horum exemplo, inprimis vero D. Pauli HAINZELII (g) excitatus, in istostudii genere, industria et laboribus Cypriani LEO-

Distinct by Google

⁽g) Paulus HAINZELIUS, quantum mathematica studia adamaret, satis ostendit, dum in prædio suo, Gogginga, anno 1570. auctore celebri Mathematico Tychone de BRAHE sub dio mobilem Quadrantem astronomicum ingentis magnitudinis ex abiegnis trabibus conftrui fecit, cui similem Germania universa non viderat. Semidiameter enim XXI. pedes geometricos continebat ac in lymbo 90. pro artificio gradus, ad folis &c. elevationes observandas aurichalco satis notabili quantitate infculptos habebat. Sed egregia hæc machina quarto post anno ventorum violentiæ cessit.

VITII (h) ita brevi temporis spatio prosecit, ut CRATONI ipsi, in hac scientia versatissimo, admirationi esset. Certe eidem in quadam Epistola quasi præsagiendo scripsit, se tum conjugis, tum sure ipsius vitæ ob satalem signorum cælestium concursum haud parum metuere: quem metum vanum non suisse, exitus docuit.

Hinc tristiora me vocant, et præmatura Nostri mors sinem narrationi imponere celerius suadet. Amiserat is conjugem, dissicili partu siliolum grandem ac validum enixam, conjugem optatissimam, fidissimam, observantissimam, cuius desiderium ferre haud valens præ delore, quem ima
mente premebat, in febrim incidit, qua vigesimo octavo post obitum conjugis die, nono autem
Maji anni MDLXII. extinctus est, cum vixisset
annos XXXV. menses II. dies XVI.

Mortuum tum alii, tum præcipue Hieronymus Wolfius, et Joachimus Camerarius carmine epitaphio defleverunt; hic quidem græco, ille latino vocans Nostrum Medicum, Astrologum, Poetam, Virum optimum, græce latineque doctissis

mum (i).

De litterariis moibani laboribus nonnulla in decursu orationis dicta sunt, quibus jam, quæ sequuntur, addes, Lector! Loca quædam Galeni et Hippocratis diligenter emendavit, corumque conversiones correxit. Traductionem Vita Bellisarii e Græco, ut ajunt, vulgari adornavit. Versus eius paucos extare, ex quibus tamen ingenii

⁽h) De LEOVITIO videri poterit Hosmannus in Lexico univers. vossius de mathematicis Scientiis. TEISSIE-RIUS.

⁽i) Habes hee Carmina ad calcem Dioscoridis, de quo paulo post dicam.

Nostri excellentia eluceat, monuit cravo. Plura alia affecta reliquisse Ioannem, tradidit Melchior Adamus (k). Verum hæc omnia in publicum haud dimanasse, credibile est. Moriens Versionem Dioscoridis commendavit Achilli Pirminio Gassaro, petens, ut Conrado Gesnero, de quo præclare sentiebat, absolvendam perpoliendamque mitteret. Igitur edita eius, quæ sequuntur, sunt Opera.

I. Entidade un in Cl. et D. Viri, D. Raphaelis Seileri Augustani, J. U. Doctoris eximii, et Comitis Palatini Nuptias, anno MDLIX. X. Cat. Octobr. Augusta Vindelicorum. in 8°. Excudebat Philippus Ulhardus. Est Carmen Gracum prolixum a nullo, qui de Moibano hactenus scripsere, memoratum, a me in Bibliotheca Monasterii SS. Udalrici et Afra, Augusta, observatum. De Raphaele Seilero autem videsis, Lector! Bibliotheca meæ Augustana Alphabetum I. in quo Vitam eius et Scripta suse proposui pag. 174-188.

II. Europhorus Pedacii Dioscoridis Anazarbæi ad Andromachum, hoc est: de Gurationibus morborum per medicamenta paratu facilia, Libri II. nunc primum et Grace editi, et partim a Ioanne Moibano, partim vero post huius mortem a Conrado Gesnero in linguam latinam conversi, adjectis ab utroque Interprete Symphoniis Galeni aliorumque Gracorum Medicorum. in 8°. Argentorati. 1565. Titulum sequitur Ach. Pirmin. Gasfari Epigramma in librum ipsum; huic succedit Dedicatio Conradi Gesneri, qua opus Senatui Augustano inscripsit, his inter alia verbis: "Nova hæc huius volu, minis... in illustre nomen vestrum nuncupatio

⁽k) In Vitis Medicorum , p. 55.

tio ... non meo fed Ioannis Moibani nomine; " optimi fane Viri et omni litterarum genere doc-" tissimi ... ante biennium apud vos pie defunc-" ti instituitur. Ereptus enim hic nobis est in " ipso ætatis & ingenii vigore, conjugem paucos, ante dies extinctam, pupillis tribus relictis, se-" cutus". Dedicationem excipit Epistola Gassari ad Conr. Gesnerum, qua eum nomine Ioannis nostri fatis defuncti rogat, ut succedaneam Diofcoridi operam impendat. Tum fequitur Ioannis Cratonis Narratio de Vita Nostri ad Conr. Gesnerum: Gesneri Epistola græca ad Cratonem, & Præfatio in Opus ipsum, cui insertum habes Fragmentum Epistolæ Nostri ad Gesnerum, quatenus illa Dioscoridis editionem respicit. Opus claudunt Carmina superius memorata Camerarii, Wolfique, & Index. De reliquo hic Dioscorides multo usui fuit Ioann. Schenckio, quando is Opus fuum Observationum medicarum, rararum, novarum &c. condidit.

III. Ex Nostri Museo prodit Alexipharmacum præstantissimum, quod, a loanne Cratone acceptum, cum Gesnero communicavit. Extat id antidotum in Libello germanico, cui titulus: Gistjager, cura Wilhelmi Triphyllodacni edito, anno 1567.

ROTH (Henricus)

Henrici Roth memoriam seræ posteritati servavit clarissimi nominis Vir, exoticarum præcipue linguarum illustrator doctissimus, Athanasius KIRCHERUS Soc. Jesu, in China illustrata, fol. Amsselodami. 1667.

Fuit

Fuit Nosser patrià Augustanus (a), Mogorica in India Missionis Operarius indefessus, & linguæ Brachmanica doctissimus, à quo multa ad Opus, quod de China scribendum sibi sumpserat kircherus, attinentia didicit; quando is ex regno Mogor Romam venit: intérque alia eidem Kirchero insolita virtutis lapides serpentinos, à Lustanis, la Pedra della Cobra, vocari solitos dono obtulit. Quin audiamus kircherum ipsum, in Prastatione ad Chinam illustratam de Nostro & Ioanne Grubero Linzensi Austriaco, laborum & itine-

rum focio, in hæc verba loquentem:

Subsecuti sunt . . alii duo Patres Germani , P. Toannes GRUBERUS unus, alter P. Henricus ROTH Augustanus, Viri studiorum cultu insignes, nec non magna rerum experientia docti, qui eam mihi rerum rarissimarum ubertatem contulerunt, ut iis describendis lingens copia pæne me inopem fecisse videatur. Et postquam multa de P. Grubero sub-jecit, addit: Qui in laborum ... socium P. Henricum ROTH, Virum prudentia & doarina conspicuum, Agræ tum rei christianæ promovendæ intentum, adscivit. Qui, dum hac scribo, mecum continuo morantur, eaque, qua ad divini Numinis gloriam & boni communis emolumentum quovis modo profutura norunt, communicare non ceffant. Quoniam vero Patribus continuo in salute animarum procuranda dissentis, neque otium tempusque & media ad rariorum quarundam rerum, quas in suis per vastissimas illas mundi regiones susceptis itineribus observarunt, notitias tum describendas tum in

⁽a) V. Chinam illustratam, in Prafatione. Utrum autem Noster patritia familia huius nominis, quæ Augustæ extitit, cretus suerit, etsi vix dubitem, tamen asserere molim.

lucem edendas suppetat, hoc à me contenderunt, ut; quæ tanto labore et sudore compererant, blattis ac tineis cedere non sinerem, sed in unum volumen congesta, in Reipublicæ litterariæ bonum publicæ luci traderem. Quod hoc Opere me præstiturum, eis pollicitus sum.

Debentur itaque sollertiæ Nostri plura meletemata, quæ laudatus KIRCHERUS, non sine grata commemoratione nominis Henrici nostri, suæ

Chinæ illustratæ inseruit.

1. Her ex Agra Mogorum in Europam, ex relatione PP. Ioannis Gruberi & Henrici ROTH, quod

bis confecerunt. Vide 1. c. p. 85.

11. Itinerarium S. Thoma Apostoli ex Judaa in Indiam. De hoc scribit KIRCHERUS l. c. p. 91. fequentia: Multum fane luminis ab eximio P. Hen-rico Rhodio (ROTH) qui universam pæne Indiam peragraverat, accepi. Siquidem ex Goa, in Mogolum regnum, missus in Dalcan, quod modo regnum Visipor dicitur, Gati monte superato venit in Col-conda; & hinc in Montipur; et recto in Boream itinere Bengalam & Decanum regnum; & hinc per Delli urbem redta Agram, Moguli regis curiam, pervenit. Quam autem rara et curiosa in tanto itinere observarit, ipsemet suo tempore in ITINERA-RIO suo tuci dabit. Hic, inquam, cum de Narsingiæ regno, & Meliaporæ Reliquiis S. Thomæ celeberrimis rationaretur, dixit: in hunc usque diem in Christianorum archivio prater alia Iter quoque, quod S. Apostolus ex Judæa in Indiam confecisset, conservari, seque ex syriaca lingua in latinam versum penes se habere : quod cum vehementer desiderarem, votis meis non illibenter annuit. Est autem id, quod fequitur &c. &c.

III. Dogmata varia fabulosissima Brachmanum, præcipue de decem Incarnationibus Dei, quas credunt Gentiles, Indiani extra & intra Gangem, latinè interpretata, cum siguris. Hæc exhibet kircherus l. c. p. 157. communicata sibi à Nostro, de quo idem monere non omist: Ut erat Brachmanicæ linguæ peritissimus, ita quoque ex ipsorum arcanioribus libris præcipua extraxit dogmata, ea intentione, ut Missionariis inter Brachmanes versantibus modum, quo tantas absurditates facilius confutare possent, traderet. Verum quia res consideratione haud indigna mihi visa fuit, hic brevem eorundem enarrationem ipsis supradisti P. Rothii verbis subjungendam censui...

IV. Elementa linguæ Hanscret, seu Brachmanicæ in India orientali, quæ, Tabulis V. æreis incisæ, peculiari attentione dignæ videntur; et de quibus kircherus l. c. p. 162. monet: Utuntur Brachmanes nonnullis litteris, quas arcanas vocant, nullique tradere solent, nisi quos ex sua sesta iudicant esse ad eas discendas aptiores. Verum, uti supra dixi, cum P. Henricus Roth, iis ad veram salutis semitam deducendis totus intentus, sine lingua & litteratura eorum id veluti adviato videret, per quendam Brachmanem, summa benevolentis sibi devinctum, et jam ad Christi sidem suscipiendam inclinatum, et jam ad Christi sidem suscipiendam inclinatum, totam & linguæ et litteraturæ, philosophandique rationem litteris hisce conditam, sex annorum impenso sludio consecutus est. Verum ne quidquam curiosarum rerum omissse videar, hic Elementa eorum, manu P. Rothii eleganter descripta, adnessam...

V. Epistola vernacule scripta ad quendam Sacerdotem Societatis Jesu in Germania, data Roma ma circa annum 1664. paulo ante prælium ad S. Gotthardi. Hanc exhibet P. Fosephus storck-LEIN in Libro : Der neue Welt - Bott &c. T. I.P. I. p. 113. adjecta fequenti præmonitione, quam latinis verbis reddere juvat:

" P. Henricus ROTH, Augustæ in Suevia or-" tus multas Asia regiones sæpius peragravit, " tandemque Agra, metropoli magni Mogolis, " anno 1653. refedit. Inde quorundam negotio-" rum tractandorum juxta, ac novorum Opera-" riorum conducendorum caussa Romam repetiit: " confectisque negotiis fuis, una cum novis com-" militonibus Agram rurfus venit; ubi, diutur-" nis nec infructuosis laboribus perfunctus, de-" mum spiritualis plenus solatii, anno 1668. die " 20. Junii, pie in Domino obdormivit. Plures "Epistolas exaravit, quarum non nisi una, à "me mox danda, et hæc quidem male tran"scripta, ad manus meas pervenit..."

Ita P. STORCKLEIN, qui l. c. Epistolam illam

mox fubjicit.

SENDERUS (Clemens)

Accidit SENDERO nostro, docto Cænobitæ San-Udalricano & Historico industriosissimo idem, quod compluribus Eruditis accidisse dolemus; de quorum commeritis laudibus tum ætas â nostro ævo remotior, tum temporum, quibus vixere, turbulentia multum subtraxisse deprehenduntur. Profecto duæ res istæ efficiunt, ut pauca sint, quæ de Clemente nostro afferam. At vel hæc pauca, litteris mandata, seræ posteritati servasse juvabit.

Primam lucem Nofter aspexit Lavinga, oppido ad Danubium sito, anno Christi MCCCCLXXV. Bibl. August, Alph. VI. in in die S. Clementi facra, natus parentibus Caspare sendero & Walburga Reichenbeckin de Aislingen, non omnino ignobilibus, uti conjicere ex eo licet; quod patrem suum sapius Diatis & Tractationibus Principum interfuisse narret: sororemque suam Ioanni Hitsetter de Laugingen, Philippi Comitis Palatini, & utriusque Bavaria Ducis Interpreti, Præsectóque Coquinæ matrimonio junctam suisse testetur.

De pueritia Nostri & didascalis, quibus usus est, dicere non habeo; cum horum nihil ipse litteris prodiderit. Anno autem MCCCCXCVI, seria VI. post sestum S. Bartholomæi Ordinem S. Benediæi in celeberrimo Asceterio Augustano ad SS. Udalricum & Asram complexus est: ubi, jactis vitæ religiosæ sundamentis, anno sequenti (1497) in sesto Omnium Sanctorum solennibus ad aram votis se totum Deo mancipavit. Quadriennio post (1501) sacris Ordinibus initiatus, in sesso Epiphaniæ Domini primum supremo Numini Missa sacrissicum obtulit.

Sic Deo & religiosæ familiæ addictus tempus, a sacris occupationibus vacuum, studiis laudabili admodum conatu sacravit, incitatus (ut credere omnino sas est) syncænobitarum suorum, quos variis scientiis egregie imbutos tum Cænobium aluit San - Udalricanum, e:g: Leonardi WAGNERI, sonnis GRIESHERR, Wilhelmi WITTWER, præcipue vero Viti BILDII (a) exemplis. Horum certe vestigia quanta diligentia sacutus sit Noster, ex Catalogo Opp. infra subjiciendo quam claristime patet, in quo ingenii Senderiani partus ad annos 1503. 1504. 1505. 1507. comparent.

Exin-

⁽a) Horum omnium merita litteraria exposui in Bib-

Exinde, proh dolor! annorum aliquot intervallum vitæ Nostri seriem turbat usque ad annum 1517. quo eum in Vrsinensi, prope Kausburam civitatem imperialem, cænobio egisse, invenio & inserius liquide ostendo. Quid vero ibi, aut quamdiu egerit, dicere haud queo.

Reversus autem in suum monasterium & scri-

Reversus autem in suum monasterium & scribendis libris strenuam operam navare perrexit, & Prioris quoque munus annô 1527. gestit (b). Vixit adhuc annô 1536. Obiit XVI. Calend. Feb-

ruarii: quô annô, incertum.

Hæc de Vitæ Nostri circumstantiis — Iam de sitterariis eius meritis — Præter Poëseos & Eloquentiæ subsidia, quæ sibi Noster comparavit, Juris quoque ecclesiastici scientiam, et Astrologiam excoluisse eundem, omnino credibile est. Maximo autem Historici studii amore ductum suisse, commonstrant tum Chronicon vernaculum Augusanum, tum Volumina XI. chronographica, in eænobii San - Udalricani Bibliotheca adhucdum asservata, de quibus omnibus dicere aggredior. Extant itaque à Nostro.

I. Volumen Juris canonici, in cuius fine hæc legere est: Finit Breviarius Decretorum ac Decretalium sexti & Clementinarum totius canonici Juris excerptæ... per Fr. Clementem Sinder de Laugingen ... anno salutis 1507. in 410.

II. Volumen Adversariorum astrologicorum, in 8%.

III. Armarius Anima. Est Codex spissus, chartaceus in 8°, dicatus Ioanni schrott Abbati L 2 San-

⁽b) Narratas hucusque Vitæ Nostri circumstantias excerpsi ex Manuscriptis ab eo relictis. De Prioris autem munere, à Nostro administrato, testatur bildius in quadam suarum Epistolarum.

San - Udalricano przevio Carmine, cuius hoc est initium:

I, Liber! Augustam fausto omine, tramite redo:

Ulrici sacri limina tutus adi!

Salve natale (*) folum! Dominum, divosque Patronos Abbatem, Fratres tuque faluta meos.

Perlege, loannes! Fratrum venerabilis Abbas, Fratris Clementis paucula Scripta tui &c. &c. In fine habentur sequentia: Explicit Armarius Anima. . editus & conscriptus . . . in monasterio Ur-

finensi ... anno salutis 1517...

IV. Chronick von der Stadt Augspurg. in 410. Vidi hoc Opus, corio nigro tectum, in Bibliotheca Collegii quondam Societatis Jesu. Vidit ante me Felix Andreas OEFELIUS Bibliothecarius electoralis Bavaricus, dum in bello annis 1740 - 1750. à Maria Theresia Austriaca adversus Carolum VII. Imperatorem gesto exulem aulam secutus, Augusta vixit: unde etiam in Peutingerianis suis (c) fequenti illud elogio condecorare non dubitavit: Opus est plenum bonæ frugis. SENDERUS res Augustanas saculi XV. ad quas post paucas pagellas delabitur, diligenter & ingenue complexus est ea diligentia, ut non tam annales, quam diaria patriæ suæ (Rectius dixisset: Augustæ) ad posteros transmittere vo-luisse videri queat. Dignum omnino Opus, quod in lucem edatur integrum, nullaque sui parte mutilatum! Hæc OEFELIUS, Vir in dijudicandis Veterum Scriptis, dum fuit, perspicax satis & aucutus; quod Scriptores Rerum Boicarum ab eo editi fatis declarant. Idem Chro-

(*) Puta, ob Professionem religiosam. (c) Est Opus anecdotum, ab Viro hoc doctissimo,

dum per illa tristia tempora Collegii Soc. Jesu Bibliothe-cam lustrabat, congestum; quod mecum humanissime communicavit: uti sepius etiam Epistolis suis me salutare non est dedignatus.

Chronicon Nostri sub titulo latino laudat Paulus & STETTEN senior in Geschichte der Stadt Augspurg. T. I. in Vorbericht von Scriptoribus Rerum Augu-

flanarum. S. I. n. 31.

De reliquo Chronicon hoc, ab origine urbis ad annum 1536. excurrens, dedicavit Nosler anno 1536. die S. Ioannis Baptistæ, Hieronymo Fuggero (d) Cæsareæ Regiæque Majestati Consiliario, Civi Augustensi, Fautori suo, inter alia dicens: Nachdem ich yberstissig gespirt hab, was Liebe und Naygung E. H. zu diser Kayserliche Stadt tregt... Aus solichen geursacht zu diser geschwinder geverliche Zeit gern wolt wissen haben, was sich doch vor langer vergangner Zeit... hye sich hab zutragen. Auf solichs hab ich die Handt angelegt, und kurtzlich beschrieben, wie es gschriftlich und mundlich mit groser Mye, Arbait und Kossen an mich gelangt ist vil mit Bescheydenheit umbgangen: nachtayllens verschonet, so vil die Beschreybung der Hysseri hat künden gedulden (e)... Ceterum senderwographico, de quo mox agam, derivässe, censeo.

V. Multo majoris & molis, & momenti est sic dicta Chronographia Senderiana, XI. Voluminibus in 410. constans: cuius primus (quod scio) meminit Bernard. PEZIUS in Dissertat. isagog. ad Tom. I. Thesauri Anecdotorum. p. XXXIII. addens: eam magno Bibliothecae San - Udalricanae ornamen-

(d) Natus is annô 1499. czelebs obiit annô 1538. de quo videri poterit Liber: Imagines Fuggerorum & Fug-

gerarum. in folio. 1618. pag. 7.

⁽e) En! ut senderus diserte protestetur: se multa prudenter omisisse, seque, quantum veritas historica pateretur, Proximo pepercisse. Hæc observasse, Lector! sructu non carebit in iis, quæ sub sinem huius Narrationis dicentur.

namento esse. Quare illam accuratius describendam

judico.

Itaque Volumen 1. à Nostro anno 1523, finitum, continet Historiam ab orbe condito usque ad Christum natum.

Volumen 2. anno 1524. finitum, res gestas ab

anno Christi 1. usque ad 311. complectitur.

Volumen 3. ab anno 311. in annum 564. patet. Volumen 4. temporum cursu (f) intercidit.

Volumen 5. ab anno 1300. in annum 1439. circiter extenditur; in cuius fine leguntur: Qua de caussa Dux Georgius p. m. dum generum suum Rupertum Palatinum hæredem sui principatus instituit, prætendebat, quod Ducatus superioris Bavariæ au eum non pervenerat jure hæreditario, sed per modum emptionis: quare licite possit eundem Ducatum vendere seu ex testamento delegare secundum beneplacitum suum. Quæres sæpius in Diætis trastata et ventilata est, ut audivi si patre meo, qui sæpius huiusmodi Diætis & Trastatibus intersuit, & demum Centenarius 22. die Maji, qui suit dies S. Romani, seria sexta ante sessum Pentecosses, circa horam 7. nostis anno 1523. mortalitatem explevit.

Volumen 6. anno 1526. à Nostro absolutum, Hiftoriam ab anno 1440. ad annum 1493. exponit.

Volumen 7. itidem anno 1526 à Nostro confummatum, ab anno 1494. ad annum 1525. excurrit.

Volumen 8. ab anno 1525. usque ad annum 1528. extenditur. Huic Nosler titulum fecit: Brevis Catalogus seditionum, tumultuumque, ac concursantium Rusticorum superioris Germania, dostrina Luthe-

⁽f) Errat P. PEZIUS I. c. dicens: Volumen quintum periisse; cum tamen quartum hoc desideretur.

Lutherana concitati &c. &c. Inseruntur multa alia historica.

Volumen 9. continet Historiam ab anno 1528. in annum 1529. Sequitur Historia Obsidionis Viennensis, præmissa sequenti Admonitione: Veridica urbis Wiennæ obsidionis per Turcas Descriptio, prout ego edodus sum ab his, qui huiusce rebus à principio obsidionis usque in finem inibi in urbe Wienna fuerunt; scilicet a nobili Viro Vito de Walden-burg SS. Regis Ferdinandi supremo Magistro viro-rum bellantium, Stipendiorum elargitore, atque Thefaurario: & Petro Stern de Labach einsdem præfati Regis in bello latino Secretario: nec non a Sororio meo Ioanne Hitstetter de Laugingen illustrissimi Principis Philippi Comitis Palatini atque Ducis utriusque Bavariæ Interprete & coquinæ suæ Magistro. Succedunt Oratio sacra anni 1503. anni 1504. anni 1505. anni incerti: alia anni incerti: Oratio capitularis anni 1530. Oratio anni 1515. anni 1514. alia anni incerti (*) Totum Volumen clauditur Vita S. Onuphrii, à Nostro descripta.

Volumen 10. res anni 1529. & Diætæ imperia-

lis Augusta anno 1530. habitæ exsequitur.

Volumen 11, narrat, quæ annis 1530 - 1533.

evenerunt.

Volumen 12. varia Asta publica, ad Historiam Ducatus Würtembergici attinentia, annorum 1520. 1532. 1533. & 1534. idiomate germanico scripta exhibet.

Ferme omnibus Voluminibus Indicem Rerum fubjecit Noster; cuius Opus (præprimis quod ad res sui ævi attinet) optimæ notæ est, atque ita L4 fuse

^(*) Has Orationes omnes Nostro tribuendas esse, vix dubito. Illa anni 1530. plane Clementis est, ut subscriptio docet.

fuse gesta plura exponens, ut Auctor ephemerides scribere voluisse videatur. Sæpius etiam Instrumenta publica inserta conspiciuntur. Sinceritatem Auctoris, quæ propria dos est Historici, certissime vel hoc commonstrat, quod ne quidem Ab-

batibus sui monasterii parcat.

VI. Hæc est Collectio Senderiana, ex qua post unius, à Nostri morte, sæculi spatium excerptus prodiit Liber: Relatio de ortu & progressu Hæresum in Germania, præsertim verd Augustæ Vindelicorum, ex antiquis Annalibus MSSiis. cuiusdam contemporanei sideliter descripta, & nunc publici juris sala. in 410. Ingolstadii. 1654. Opus simplici esse quidem, sed sincero stylo scriptum, uti reliqua Nostri Opera, affirmare non dubitavit Corbinianus khammius (g). At censuram Acatholicorum nonnullorum essugere illud haud potuit; ac si Auctor nimis acerbo scriptionis genere usus sit. Addunt tamen iidem, multa illud notatu digna continere, ac rarum esse (h). Conser, si lubet, so. Georg. schelhornii Sammlung für die Geschichte &c. 80. 1779. Historiam litterariam Ord. S. Bened. T. 1. & IV.

(g) In Hierarch. August. T. III. Regul. p. 110. (h) In Historie von Augspurg, T. I. in Vorbericht de Script. Rev. August. S. 2. n. 2.

SUPPLEMENTA

A D

I. II. III. IV. V.

ALPHABETUM

BIBLIOTHECÆ

AUGUSTANÆ.

ALPHABETUM I.

ANEMOECIUS (Wolfgangus)

Pag. 9. lin. 34. post verba; in Pandest. Branden-

burg. adde :

Hanc secundam editionem, cui præmittitur ANEMOECII Dedicatoria ad optimæ indolis puerum Antonium Meutingium discipulum suum, data Augusta, pridie Kalend. Junias, anno 1533. fusius descripsit Michael DENIS in Libro: Wiens Buchdruckergeschicht, pag. 373. à quo sequentia, ad Vitam ANEMOECII nostri magis illustrandam, facientia discimus; " nimirum eum, dum Monachii ad " S. Petrum docuit (præter Tatium ALPINUM, Ju-" ris postea in Academia Ingolstadiana Professo-" rem) Simonem LEMNIUM, celebrem Poetam; " à Luthero sic dicta Epistola pastorali impetitum; " itemque Wolfgangum HUNGERUM, fuccessu tem-" poris in memorata Academia Ingolftadiensi Ju-" ris Profesiorem, Cancellarium Frisingensem, Ad-" fessoremque Judicii Cameræ imperialis Spiren-" sis inter discipulos suos numerasse: eundem cum , quodam PREITNERO juniore profectionem in " Italiam præparasse: sed ab illa à Decano S. Pe-" tri præpeditum fuisse; quod Anemoecius Vesperis " interesse omisisset, fors etiam animum ad eo "tempore magis magisque increbescentes doc-, trinas propensiorem ostendisset: hinc eum, vo-, catione accepta, Ulmam annô 1532, secessis-" fe, ibique haud ita diu commoratum Augustam " venisse annô 1533."

Pag. 10. lin. 20. post verba: in Pandeat. Bran-

denburg. adde :

IV. Aurea Dida Pythagora. Horum Didorum explanationem anemoecium emissis, testis docet

cet certissimus Georgius PRECHTIUS, qui post Nostrum illa Dicta anno 1558. Viennæ in 4⁵⁰ edidit,
monens in Dedicatoria: "Explanationem Ane"moecianam ineptam; suam sustorem, nec verbis
"alligatam, sed Religioni nostræ magis consenta"neam esse". V. Michaelis DENIS Wiens Buchdrucker - Geschichte. p. 558. 559. Ceterum quô titulô, locô, annove editio Anemoeciana prodiverit,
hactenus indagare haud quivi.

FABRI (Ioannes)

Pag. 69. lin. 5. post verba: merito legendum &c. &c. adde:

Hanc Nostri lucubrationem Nicolaus olahus Hungariæ Primas recudi fecit haud dubie Viennæ, annoque 1558; uti bene conjicit Michael DENIS in Wiens Buchdrucker - Geschichte. p. 679.

Pag. 70. lm. 31. post verba: & QUETIF 1. c. adde:

His editionibus annumeranda est Viennensis latina, anni 1558. in 4to. quam mox memoratus Olahus, Archiepiscopus Strigoniensis, suis sumptibus publicavit, teste Michaele DENIS in Wiens-Buchdruckergeschichte, p. 567. qui affirmare non intermisit, "Ioannem FABRI in hoc Opere, multa S. Scripturæ, Patrum, & Antiquitatum ec, clesiasticarum lectione sese exercitatissimum prodidisse".

GLETLE (Joseph Bernardus)

Pag. 77. lm. 23. post verba: Universit. Salisburgens. 1. c. adde:

egit, provocans inter alia ad meam Bibliothecam Augustanam, Judas Thaddaus ZAUNER in Libro: Biographische Nachrichten von den Salzburgischen RechtsRechts - Lehrern. in 8°. p. 38. ex quo, in supplementum à me in mox citata Bibliotheca Augusta-

na dictorum, sequentia excerpere libet:

"GLETLEIUS juri discundo Salisburgi sub Hermanno hermete & Ioanne Balthasare braunio coperam impendit. Fuit eorum e numero Juris"Consultorum Salisburgensium, quos solida & repurgata dostrina commendat. Vir multæ lectionis ac vastæ, & in Scriptis dijudicandis naris oppido emunctæ. Videantur in eum finem eius Quæssiones ex Parte III. Pandesarum. C. 21.
"n. 1. ubi Pandesarum Interpretes lustrat, ac secernit: & præcipue eius Selesta Juris publici, "C. 1. in quo eorum, qui ad illud usque tempus de Jure publico scripserant, Austorum lucubrationes tam resto, quam libero judició notat. Præterea stylo usus est puriore, & docendi ratione magis systematica, quam illius ætatis surisconsulti catholici consueverant".

Editiones Operum GLETLEII, à me ignoratas, ZAUNERUS memorat sequentes: Traslatus canonico-civilis de Testamentis. Pars. I. Salisburgi. 1733. in 410. Selestæ Quæstiones Juris ex Parte I. Pandestarum. in 410. ibidem. 1733. Selestæ Quæstiones Juris ex Parte II. Pandestarum.in 410 ibidem. 1706. Jurisprudentia fundamentalis, seu prima &c. ibi-

dem. 1735. 4to.

Ad Librum: Anatomia Legis Amortizationis & Immunitatis ecclesiasticæ, quod attinet, zauneRo non probantur, quæ P. Franciscus schmier, &
Historia Universitatis Salisburgensis de eo, tum ad
GLETLEII, tum ad ipsius Universitatis samam servandam, monuerunt. Contra placent illi, quæ
personatus Editor, qui primum octodecim ab obitu Nostri annis partum illum produxit in lucem,
ipse

ipse lucifuga, asseverare non dubitavit. At huius Editoris haud tanta esse videtur auctoritas, ut sidem mereatur. Deinde (ut dem, gletleium de Immunitate ecclesiastica præter solitum sensisse) quis est, qui in se recipiat, larvatum editorem in Opere, ut ait, posshumo, cui nomen suum præsigere studiose omisit, non omnia licere sibi putasse: adeo ut de vera jactati Auctoris mente jam certi quidquam statui, amplius haud queat.

Utcumque sit: memorata Anatomia rursus anno 1740: Heidelbergæ, in 8º. typis excusa suit.

MARIANUS (Christophorus)

Pag. 127. lin. 24. post verba: Bibliothece theological. I. p. 114. adde:

De hoc Opere Nostri egit quoque Frid. Gotthilf. FREYTAG in Adparatu litterario, ubi libros
partim antiquos partim raros recenset. T. I. p. 109.
candide prositens, se plane ignorare, quis, qualisve marianus suerit? Sed hoc satis abundeque
ex iis, quæ ego de illo narro, discet, quisquis
volet: atque inde cognoscet, non tam altum esse
de Austoris Vita silentium, ac freytagius pertendit. Vocat deinde idem hoc Opus "Argumen"tum Satyræ absurdissimæ in Evangelicos Protestan"tes, iocis, risu, ineptiis, lascivia plenæ, Plau"tinis magis, quam Paulinis distis distinctæ, it
"Austor ait." Equidem hæc sunt verba mariaNi in Dedicatoria, sed, ut verus eorum sensus percipi queat, ecce tibi, Lector! locum istum non
mutilatum, sed integrum & omnibus suis verbis
perscriptum:

Sed fallor, an (nescio quis) mihi aurem vellicat, & immurmurat: Tantone Viro tantulum Con-

vivium

vivium dicari, et quidem â theologo, risu, jocis, ineptiis, lascivia plenum, Plautinis magis quam Paulinis sententiis distinctum &c. Sane, Reverent dissime Praposite! rem iste meram et meam loqui-tur. Et hic suit hastenus mihi, quod aiunt, unguis in ulcere. Norunt enim amici cæteri, similia me judicia & cavillationes pertimuisse, atque adeo vix tandem concessisse, ut Convivium hoc emitterent: non quod defensio justa deesset, sed quod quietem turbis & litibus, quas mihi paratas sciebam, anteserrem. Ceteroquin quod ad ipsum genus hoc fcribendi attinet, tantum abest, ut ista commenta-tum esse poeniteat, ut à quibusdam etiam gratiam sperare posse aut debere videar. Quid enim est, in hoc Convivio Theologo Austore indignum; sive rem, five modum, sive finem scriptionis huius consideres? Tum tria hæc capita: Rem, modum, Finem, multis exponit, ac purgat Auctor, quem, si lubet, vide.

REMUS (Ægidius)

Pag. 153. lin. 21. post verba: donec tempus plura doceat , adde :

Multiplici indagandi labore perfunctus fequen-

Multiplici indagandi labore pertunctus lequentia, ad Nostrum spectantia, ulterius detexi:

Paviæ in Italia commorans, una cum Ulrico
HUTTENIO Equite, græcis litteris studuit. Matthao LANGIO Cardinali &c. Archiepiscopo Salisburgensi, cuius Vitam in Alphabeto V. Bibliothecæ meæ Augustanæ suse expositam habes, a secretis Epistolis, postea etiam a secretis Consiliis suit.
Quando idem Cardinalis à rebellibus Subditis anno 1525. in Arce Salisburgensi obsessus suit, una cum illo manfit, malorum focius. Unde &

II. Historiam Obsidionis eius scripsit: quam post duo serme sæcula Marcus HANSIZIUS in Metropoli Salisburgensi, pag. 605 - 608. luci dedit. - De Nostro Casparus Ursinus vellus hæc cecinit: Ægidius præstante REMUS cognomine, quo non Candidiorem animam Lucina in luminis auras. Protulit, ipse sacras leges, Romanaque jura Novit, & est inter Consultos Principis unus. & Richardus BARTHOLINUS (Vide FREHERT Script. Rer. German. T. II. p. 640 & 664.) in hæc verba scripsit: Interim ego ad colomitium meum, quem Mecoenati simillimum judico, me contuli; ubi & Pierium GRACCHUM (Callimachum aut Philetam alterum; ita elegos scribit) STABIUM, STIBORIUMque Mathematicos, ac Ægidium REM Jureconsultum, Virum tum moribus cultissimum, tum Historiarum disputatorem subtilem ac eruditum, conveni: qui apud colomitium convictores fuerant, nullusque non dies est, in quo & disputando, & legendo quippiam præclarum assequi non possis... Hoc BARTHOLINI testimonio adductus Faustinus pro-CHASKA in Libro: Miscellaneen der Böhmich - und Mährischen Litteratur, T. I. p. 75. nostrum Ægidium, membrum Sodalitatis Danubianæ suisse, asserere non dubitavit. Vide Indicem citati Libri: & Michaelis DENIS Wiens Buchdruckergeschicht. p. 218: et Alphabetum V. meæ Bibliothecæ Auguftanæ, p. 63.

Cum variæ sint Scriptorum de anno, quo Noster episcopatum Chiemensem adivit, item quò annô vivendi sinem secit, sententiæ; optimum sore judico, sequi ea, quæ tradit Liber: Parnassus Boicus. in go. CLXV. Bericht, pag. 424. ubi series Episcoporum Chiemensium ex monumentis

Chiemenfibus accurate disponitur, suoque singuli loco nominantur; etsi hinc inde lacunæ occurrant, quæ suppleri haud poterant. " Antecedit " ibi Nostrum Bertholdus PURSCHTINGER, non PIRSTINGER, qui anno 1508. episcopatui " przeesse cæpit, vulgavitque Librum: Teutsche " Theologey, quem anno 1527. ex Rottenhaslach, " die 4. Decembris, Matthæo LANGIO Cardinali " & Archiepiscopo Salisburgensi dedicavit. Unde " corrigi debet Catalogus Episcoporum Chiemensium, " Historia Salisburgensi FF. MEZGERORUM subne-" xus, qui jam anno 1520. Rertholdo successo-" rem in episcopatu male assignat (*). Berthol-" do succedit Ægidius REMUS, ex antiquissima fa-"milia Remiorum Augusta, Canonicus cathedralis " prids Passaviensis : qui rexit episcopatum annis " fex. Hunc fequitur Hieronymus MEITTINGE-" Rus, itidem Canonicus Paffaviensis, qui anno " 1536. episcopatum obtinuit &c". Hæc sufficiant pauca quidem, at certa.

(*) Est, cur dubitem, utrum hoc reste moneat Parnassus Boicus; nam cum Matthæus LANGIUS in Epistola, anno 1528. ad Bertholdum data, inserius in Addendis ad Alphabetum V. assernda, eum vocet Episcopum quondam Chiemensem, sastum esse suspicor, ut Bertholdus anno 1520. vel postea, ob decrepitam ætatem (ut ipsemet haud obscure innuit) episcopatu decesserit.

REMUS (Georgius)

Pag. 163. lin. 3. post verba: Francof. 1612. excu-

Duo etiam Carmina nostri Georgii, minime insipida, in laudem Epitaphiorum Augustanorum à Daniele PRASCHIO in 4to. editorum habentur in limine eius Operis.

Bibl. August. Alph. VI,

Pag. 164. lin. 28. post verba: vulgatam migraverunt, adde.

Similiter Q. Aurel. PRUDENTIUM illustrare non intermisit, teste Io. Alberto Fabricio Biblioth. lat. T. II. dicente: Nota Georg. Remii in loca quadam prudentii Cathemerinon, Apotheosin, Hamartigeniam, Psychomachiam, & contra Symmachum, leguntur in editione Weitziana, p. 508. 519. Sancto insuper Augustino operam navasse, remum, vel saltem navare cogitasse, testis est hoeschelius, in Epistola XV. superius pag. 95. allata. Idemque nos docet in Epistola VIII. supra p. 87. proposita, remum editionem Hypomnematum Gracorum Patrum in Proverbia Salomonis meditatum fuisse.

Pag. 166. lin. 8. post verba: Vol. 1. n. 10 (f) adde. Epistolas XI. ad Ioannem MEURSIUM habes in Editione novisima Florentina Opp. Meursii. T. XI.

Pag. 168. lin. ult. post verba: vix crediderim, adde.

XXIII. Carmen autographum, quô Noster catholicum de Meritis bonorum Operum dogma taxavit, in folio, eóque unico, inter manuscripta sua Bibliothecæ habuit Io. Wern. Huberus Basileensis, teste Catalogo eius Bibliothecæ, p. 13. 10. 60.

In Addendis & Emendandis

Ad Diatriben: de Origine & Incrementis Artis typographicæ in Urbe Augusta Vindelica: pagina penultima, ubi de Erhardo RATDOLT serino est, adde post verba (Vide litterarisches Museum. Vol 11. sasc. 2. p. 273.)

Salisburgensis pariter metropolitica Ecclesia Erhardi opera utendum sibi consuit, dum ei Statuta provincialia, in Synodo anni 1490. conscripta, transmist: quæ Noster anno sequenti (1491.) in folio

folio, typis excudit. Extant in Bibliotheca San-Udalricana, Augusta. Confer, si lubet, P. Placidi BRAUN, Amici mei inprimis colendi, Notit. histor. litterar. P. II. p. 217. ubi plura de Ioanne quoque BEMLERO et controversis Bibliis, anno 1466. ab eodem excusis, videre est in Præfatione.

Pag. ultima, lin. ultima, post verba: qui annis &c.

Cr. &c. adde.

In numerum Typographorum Augustanorum venit insuper R. Paulus ÆMILIUS, a quo in Bibliotheca electorali Bavarica; Pentateuchus Legis . . . cum Lectionibus in lingua germanica per manus R. Pauli Æmilii in Augusta, Anno 304. in folio. extat: qui ÆMILIUS in fine suarum Epistolarum ad inclytissimum Virum Widmanstadium se nominare solebat Typographum ad S. Ursulam (bei Santt Urstil) Augusta; uti monet Gerhoh. STEIGEN-RERGER in Versuch von Entstehung &c. der churfürstlichen Bibliotheck in München. p. 21. Confer Paul. a STETTEN junioris Kunst-Gewerb-und Handwerck - Geschichte von Augspurg, T. II. p. 10. ex quo discimus sequentia, pag. 9. 10.

"Erhardum RATDOLTUM, antequam ad artem "typographicam fe contulit, fcriniarium, nontrivia-"lem, sed artificio sum egisse: eumque anno 1473. " quadriennio nimirum, priusquam Venetiis ad cu-" dendos libros incubuit, ftatuam Viri ex gypso in "Curia, haud proletariæ artis opus, finxisse,...

De Libro: Tewrdannek, anno 1517. Norimbergæ excuso, disputant, utrum Textus litteris mobilibus excusus, an buxo insculptus sit? Hoc postremum in Præfatione novissimæ Editionis eius Libri, Augustæ anno 1679. publicatæ, disertîs verbîs afferitur: et ocularis accuratior inspectio, ductúsque, supra infraque elementa seu litteras M 2

con-

conspicui, probant. Eiusmodi enim typos typographi componere nesciunt. Quare ego argumenta, quibûs litteris mobilibus esse procusum, asserere quidam conantur, posthabens, veteri sententiæ, Textum buxo insculptum assirmanti inhærendum reputo: mecumque reputant plures, â me consulti, typographi, quorum hac in quæstione auctoritas magni ponderis esse cognoscitur.

* * *

ALPHABETUM II.

CÆSAR (Ioannes)

Pag. 32. lin. 7. post verba: appellatum effe innuit,

Hunc Ioann. Baptistam Cl. Henr. Christ. Senckenberg in Præfat. ad T. I. Selectorum Juris & Historiarum, p. 33. ubi de litterariis Urbis Francofurtensis laudibus agit, unà cum Pio Felice cæsake, Eruditis eius Civitatis annumerat: et l. c. p. 549. Syndicum urbis eum nominans monet, Ioannis Baptistæ, haud dubie nostri, "Notas in Stantutum Francofurtense, paucas illas, in quadam, Bibliotheca privata se vidisse, at Bartolum et "Baldum adeo sonantes, ut his Monarchis magis, quam Resormationi intentus suisse videatur.

CÆSAR (Pius Felix)

Pag. eadem, linea ultima, post verba. Versionem Ger-

manicam, adde.

Excutiens forte H. C. SENCKENBERG Selecta Juris &c. repperi, memorata duo Opuscula Pii Felicis nostri diversa inter se esse; nam prioristitulum sic effert senckenbergius:

Recht-

Rechtliche Deduction, Bedencken, und Antwort auf die frage: Ob (*) dem eingerissenen Unwesen in des H. R. Stadt Franckfurt die Rädleinsführer und Uhranheber desselben, vermög habenden Kayferl, und Königl. Privilegien, vor des H. R. Acht, und andern Bestrassungen besreyet seyn, oder nicht? Gedruckt zu Höchst im Iahr 1615. in 4to. Hæc Deductio latine etiam anno eodem, in 4to. emissa fuit.

(*) Addendum videtur : bey.

DREXELIUS (Hieremias)

Pag. 55. lin. 16. post verba: Germanica 4000. adde.
Opus hoc, in linguam gallicam versum à P.
colomme Barnabita, nuper prodiit Parisiis, apud
Briand, sub titulo: Eternité malheureuse &c. Vide Religions - Journal, Maynz. XIII. Jahrgangs
V. Stück, pag. 471.

IMHOF (Augustinus)

Pag. 83. lin. ultima, post verbá: S. Augustini, adde. Memoriam Nostri etiam agit Io, Christoph. Ade-Lung in Fortsezung - und Ergänzungen des Jöcherschen Gelehrten - Lexicon. T. II. p. 2278. ubi ei adscribit:

VIII. Leben der S. Margaretha von Kreuz, ex latino Nicolai de Roncaglia. 4to. Augusta. 1687.

Errat autem ADELUNGIUS, Nostrum Augustinianum faciens; nam aliud est, Augustinianum: aliud Canonicum Ord. S. Augustini esse.

MARSCHALLUS (Matthæus).

Pag. 36. lin. 3. post verba: annis creverat, adde. Et studiis in Academia Ingolstadiana, in cuius Annalibus, T. I. p. 10. eum inter Inscriptos ad annum 1475. lego, vacaverat.

M 3

VAN-

VANNIUS (Udalricus)

Pag. 126. lin. 18. post verba: virginei partus 1509.

Condiderat nimirum circa illa tempora Maximilianus 1. Imperator, Princeps litterarum bono natus, Collegium quoddam Vienna, in quo clarissimi & atate provectiores adolescentes optimarum disciplinarum præceptis erudiri solebant. Hoc ipfum nomine Palastra Viennensis (nisi me fallunt omnia) vocat Noster: in quod tum PEUTINGE-RI commendatione, tum PEUTINGERO amicissimi Blasii HOELZELII, interventu admissus, inter alios complures etiam Ioann. volscium Zwollensem, Nicol. GERBELLIUM, Joach. VADIANUM commilitones studiorumque socios habuit; qui egregii juvenes in scribendis versibus tractandaque poesi inter sese mira æmulatione certarunt : prout Fauslinus PROCHASKA in Libro: Miscellaneen der Böhmisch - und Mährischen Litteratur, T. I. p. 72. 73. & VADIANUS iple in Præfatione ad Eclogam : Fauflus: anno 1516. Viennæ in 4to, impressam testantur.

Pag. 126. lin. 19. post verba: Nostri & Ioann. FRU-TICENI, adde.

(Hunc Sodalitatis Colomitianæ membrum fuiffe repperio in Faustini prochaska Miscellaneen der Böhmisch- und Mährischen Litteratur, T. I. p. 74-76. 79. ubi Casp. vellum Ursimum citat, de fruticeno in hæc verba canentem:

Infigni mihi sede collocetur Facundo Fruticenus ore notus.) tum perge: juvenum adhuedum &c.

VELSE-

VELSERUS (Marcus)

Pag. 183. lin. 17. post verba: texers in animo of, adde:

Profecto quam acutè in Scriptis Historicis viderit, fatis declarat eius de THUANI Historia judi-cium. Miserat ille Vir doctus Nostro Opus suum, Nostrique de eo sententiam exquirebat: qui re-scribens THUANO, cum ei styli elegantiam non ademerit, plerisque tamen gravioribus rebus ab eodem narratis vix quidquam veritatis inesse, modeste quidem, sed tamen satis aperte significavit. En illius verba: De Censura, inquit, quod petis; magna est surura Scriptionis ad omnem posseritatem fine controversia commendatio. De rebus; Palaemon ego non sedeo. Nimis quam dissicile homini nato assectus exuere, et semper rectà ad veritatis scopum collineare. Caroli et Francisci, exempli caussa, hifloriam qui non aliter Gallus, aliter Germanus narret? Nec unquam alter alteri, quod verissimum esse ipse credat, et quovis pignore contendat, tamen per-suadeat. Iam in ceteris eadem est ratio; ubi præ-sertim ad consilia, ad jura provinciarum, ad bello-rum caussas, ad privatam Principum vitam, et multo maxime ad caussam Religionis ventum. Veritas sere imo puteo latet. Nos summam sæpe pro ea aquam libamus, aliena præfertim fide, tanquam haustris, us: Apertius deinde Noster suam de eo Opere mentem Scipioni GENTILI, id quidem ægre ferenti, cum Augustam transiret, verbis explicuit. Contra idem VELSERUS de BARONIO eiusque Annalibus ecclesiasticis pro merito honorificentissimum judicium tulit. Sed, cum me breviorem esse, multa cogant, de his omnibus consule Hieronymi LA-GOMARSINII Actionem in Thuanum, inter Julii POGGIANI Epist, & Orat. T. II. p. 384. & 401. M 4

of the way Goo

item Cafp. SAGITTARII Introduct. in Historiam ecclefiaft. p. 155. & 295.

Pag. 207. lin. 8. post verba: ausnehmend gezeigt,

Cum in hoc Opere plura Numismata proponat velserus, ob id Anselmus BANDURUS Nostro locum in Bibliotheca fua numismática affignare nullo modo dubitavit, in qua sequens eidem encomium scripsit, pag. XX.

Marcum VELSERUM Augustanum, præcipuam inter Germanos sua atatis Antiquarios eruditionis, diligentia, judicii laudem merito jure consecutum este constat. Huius sunt Rerum Augustanar, Vindelicarum Libri VIII. &c. cuius in Operis Libr. VI. Numismata quadam in Rhatia et Augusta Vindelicorum, ut quidem opinatur, cusa: nec non alia in VII. et affabre sculpta exhibuit, & accurate interpretatus eft.

Pag, 223. lin. 6. post verba: á se demuo editos, adde.

XI. Epistolam unam ad Josephum scalige-Rum (aliam, ab editis inter Opp. Velseri Norimbergæ. fol.) exhibet Thomas crentus in Animadvers. philolog. & histor. T. IV. p. 147. Exordium sequens est: Salve, Vir illustris! Liturgiæ Romat Venetias jam redierunt: inde cis paucas dieculas hic exspectamus &c. &c. XII. Epistolas duas ad Cafarem BARONIUM reperire est in eiusdem Cardinalis Epistol. & Orationibus, Roma in 419. 1759. Tom. I. p. 277. & 465. in quarum prima Annales ecclesiasticos laudat, tantúmque Opus ab alio, quam Baronio non potuisse perfici arbitratur: quasdam de Sanctorum Gestis quæstiones proponit: demum Fulvio ursino officiosam à se salutem nunciari slagitat; in secunda vero mittit BARONIO exemplar FragFragmenti cuiusdam Synodi, fæculo VIII. celebratæ, nono Amalium Tomo inferendum.

Pag, 226. lin. 12. 13. post verba: fors etiam p. 803.

804. adde.

Certiora funt, quæ de Catalogo Episcoporum Augustanorum, à Nostro contexto, monuit Iacob. GRETSERUS, in Prafatione, ad Catalogum historicum Episcoporum Eichslettensium, dicens; Bonam operam navavit Caspar BRUSCHIUS... cum Catalogum Episcopatuum, et qui eos administrarunt, Episcoporum collegit, collectosque in lucem dedit: cuius vestigia alii postea secuti accuratius quarundam Dioeceseon & Præsulum indices texuerunt, ut SERARIUS Moguntinensium, GUILLIMANNUS Argentoratensium, Marcus VELSERUS paulo ante mortem fuam (Obiit ille 1614. die 23. Junii) Augustanorum, et Wiguleius HUNDIUS eorum, qui metropoli Salisbur-gensi subjiciuntur. Prodiit certe anno 1614. appo-sito Pinus insigni, Augustæ, in 4¹⁰ Episcoporum Augustanorum Vindelicorum Catalogus. Insertis nominibus plerorumque Canonicorum et Civium Augustanorum, qui ad ecclesiasticas dignitates evecti. Ex-cudebat Christophorus Mangus. Dicavit Ioann. KRUE-GERUS, Civis & Bibliopola Augustanus Henrico Episcopo Augustano, in Dedicatoria his verbis usus-Honorati & eruditi hominis Catalogus Episcoporum, Augustanorum, quam maxima potuit, cura studioque compositus cum mihi nuper offerretur, seci non gravate, ut eum sumptu meo excudendum darem. Nec videre potui, cui συταγματιο issue, vel pro successio-ne iustius, vel pro tempore (in xeniolum videlicet anni huius novi) commodius dedicarem, extra Celstudinem vestram. . . . Tribuunt Catalogum hunc Wolfgango HARTMANNO Perillustris Paulus a STET-TEN senior (Vide eius Historie von Augspurg, T. I. M 5 in

in Vorbericht de Scriptoribus Rerum Augustana-rum) et haud dubie huius auctoritate motus we-GELINUS in Bibliotheca Scriptorum Rerum Suevicarum, pag. LXII. Sed ego hunc esse Catalogum illum, a gretsero indicatum: et (quod fequitur) velseri esse, quasi pro certo reputo. Per-suadet hoc testimonium GRETSERI synchroni; perfuadet locus impressionis, et typographeum ipsum, ex quo prodiit; persuadet adeo tempus editionis; persuadet denique, quod nullus alius Catalogus Episcoporum Augustanorum, circa illa tempora typis procusus, habeatur. Interim non negârim, Hartmannum forsitan editorem Catalogi huius esse (quod infirma valetudo, familiaris rei tristis perturbatio, aliæque tacitæ rationes velsero fuaserint, ut ne suum nomen præponeret) quan-quam nec koenigius in Bibliotheca veteri & nova: nec Liber: Allgemeines historisches Lexicon, dum alia HARTMANNI Opera recensent, hocce ei attribuant.

* * *

ALPHABETUM III.

FREHERUS (Marquardus)

Pag. 36. lin. 8. post verba: Commentarium, pag. 194. 8 352. adde.

Post schuzzium etiam Anonymus quidam ex Ordine Minoritarum Conventualium, in Opere à se vulgato: Romani Pontificis summa Austoritas, Jus, & Prassantia &c. in 410. Faventia. 1779. multis freherum redarguit, dignus, quem confulas, Lector!

Pag. 45. lin. 20. post verba: filum abrumpit, adde.

Quid de Originibus hisce, tum etiam de Corpore Juris Graco - Romani, deque frehero ipfo senserit Conrad. Samuel schurzfleischius, exponit Godefredus Wagener in Schurzsleischius; suis, pag. 76. verbis sequentibus: Marquardus freherus Assertor Juris Palatini maximus. Videatur Liber de Originibus Palatinis, Liber (dico) multæ eruditionis et tuendæ Palatini Electoris causfæ peridoneus. Magis intellexit veterem Reipublicæ Germanicæ slatum, quam hodiernum (Goldassus de Regno Bohemiæ, II. 16. n. 1.) Edidit Tomos luculentos Juris Graco - Romani.

STENGELIUS (Carolus)

Pag. 181. lin. 14. 15. post verba : de hoc ipso Scripto detineam, adde.

Superat unum, quod monere plane debeo, nimirum Nostri Epistolas, numero XLI. ad P. Ioannem RIEBER Cænobitam Weingartensem (Non Bucelinum; uti male scripsit G. G. zapp in Reiß-Beschreibung durch einige Klöster Schwabens. 400.) in dicto monasterio exstare; ex quibus res eo tempore gestæ non parum illustrari possent.

THOMÆ (Hieronymus)

Pag. 208. lin. 27. post verba: curavit recudendam, adde.

Assuere hôc loco oportet, quæ de Nostro Godofr. WAGENER in Schurzsteischianis, pag. 108. memoriæ prodidit: Hieronymus THOMÆ, Augustanus, Giessæ æqualis meus (videlicet schurzsteischii) & Poetices teutonicæ gnaviter studiosus ac litterarum humaniorum mediocriter gnarus, animum

ad

ed by Google

ad Jus applicavit, non oblitus Historiæ; modo non præcipitasset consilium, cum uxorem Giessæ duceret: ex quo salum, ut, propter rem tenuem, Augustam Vindelicam recipere se, corrigendæ sortunæ caussa, coadus suerit.

TRADELIUS (Georgius)

Pag. 218. lin. 2. post verba: hilaritatem provoca-

bat, adde:

Facilis hæc et amoena conversandi ratio ita Salomonem frenzelium Vratislaviensem, Poetam laureatum, affecit, ut is Nostro eiusque silio Philippo suam Brevem et succinstam Adumbrationem Augusta Vindelicorum urbis in Germania Augustissima, versibus conscriptam, dedicandam omnino censuerit: Nam, cum ab iis non solum in amicitiam receptus, sed specialibus benevolentiæ significationibus exceptus esset, cohibere se nequiit, quin publico scripto, tum ad gloriam urbis Augustana perpetuandam maxime idoneo, tum nostris temporibus ob ipsam sui raritatem plurimum commendabili, gratum eisdem animum palam tessaretur.

* * *

ALPHABETUM IV.

KNOERINGEN (lo. Egolphus de)

Pag. 10. lin. 12. post verba: quoad viveret, rema-

neret (b) adde.

Ibi ita stiblino & dinnero placuit, ut ii, sua de Cæde Melchioris Zobell Episcopi Wirceburgensis Carmina Nostro dedicantes, non solum se eiusdem multas ob caussas studiosissimos, libere professi sint; sed etiam præclarum studiorum testimonium

nium eidem dederint hisce verbis: Deus opt. max. studia tua, quæ fæliciter & magno bonorum virorum applausu suscepisti, semper gubernare ac provehere velit! ut olim te talem Reipublica præftes, quatem te fore non modo speramus, sed jam pro certo habemus... Friburgi Brisgoiæ, die 16. Febr. 1561. Vide Ign. GROPP Script. Rer. Wirceburgens. T. I. P. 317.

Pag. eadem, lin. 15. 16. post verba: Canonicus Herbipolensis et Scholasticus, adde.

(Et possessionem quidem huius Canonicatus per Resignationem Martini de Helldritt anno 1556. 29. Octobr. accepit: Capitularis dein factus est anno 1561. Ad Scholastici vero dignitatem adscendit anno 1564. die 20. Novembris; uti monet mox citatus gropp l. c. p. 717.)

Pag. 15. lin. 11. 12. post verba: Ecclesia profutu-

ros sperabat, adde:

Minime hôs locò prætereundum mihi est, quod de Nostro in Ignatii GROPP Scriptoribus Rer. Wirceburgens. T. I. p. 57. narratur verbis sequentibus: Io. Ægolph. a KNOERINGEN, fummi Templi (Herbipoli) Scholasticus ... anno 1565, puerorum Scholam ad fummam Adem (ibidem) reformavit & redditibus annuis dotavit. Munificam Reformatoris operam Inscriptio supra Scholæ januam exarata omnibus pratereuntibus, cum perenni eiusdem præconio, commendat:

D. O. M.

Cum ad Dei laudem et Reipublicæ huius felicem diuturnitatem non minus pertineat, juventutem una cum pietate bonis litteris, probisque moribus institui: quam urbem mænimænibus cingi ac firmari; tutissimum quippe præsidium longæ incolumitatis in prudentum Virorum consiliis & sapienti omnium rerum administratione positum est. Quare loannes Egolphus ex nobili et équestri à Knoëringen familia natus, huius Templi Scholasticus, & Augustanus Canonicus hancScholam & Musarum Domicilium, authoritate summi huius Templi Senatûs, ex ossicio, quo sungebatur, legibus reformavit, ac certis quibusdam redditibus dotavit, Opusque præsens suis sumptibus P. C. Anno Christi M. D. LXV.

SCHAUMBURG (Petrus &)

Pag. 26. lin. 78. ubi de loanne a WERDENBERG 24 gitur, post verba: peritis ubique munita, adde.

Non folum autem suis, sed & exteris ob doctrinam admirationi suit; Hinc sama eius excitatus Rudolphus agricola Frisus, Vir in orbe litterato notissimus, a se latine versum luciani Libellum de non facile credendis Delationibus nomini Ioannis nostri inscribere non dubitavit, in Dedicatione præter alias Antistitis laudes hanc præcipue mirari se prositens, quod is adversus Delationes, quas apud ipsum, utpote in principatu positum, multas sieri necesse sit, tam invictum tamque immotum præstet animum. V. Rudolphi Agricolæ Lucubrationes. 4to. Coloniæ, p. 245.

Sub hoc dignissimo Antistite vixit Magnus PIRGMANN vel PIRCKMAYER Plebanus in Pfrontzen, Poenitentarius generalis memorati Præsulis,

et Vicarius Chori Ecclesiæ Augustensis, ut semet ad annum 1478. vocat. Ab hoc vidi in Bibliotheca Ecclesiæ Cathedralis Augusta manuscriptum Modum emendandi publicos peccatores in Indulgentiis plenariis pro S. Cruciata per Innocentium Papam VIII. concessis pro partibus Alamanniæ & præcipue in Dioecesi Augustensi observatum. Obiit anno 1502. 5. Kal. April.

Pag. 27. lin. 34. ubi de Friderico a ZOLLERN fer-mo est, post verba: gloriari liceat, adde.

Sub Friderico Episcopo exstitit M. Sixtus HAU-GEN, cuius memoriam servavit nobis Liber quidam Bibliothecæ Ecclesiæ cathedralis, hac subscriptione: Hoc Opus, Graduale dicier vulgo so-litum, permaximis & cura et sollicitudine Magistri Sixti Haugen revisum et castigatum sinit seliciter, impressum Augusta industria & impensis Erhardi Rat-dolt. 1494. XII. Kalend. Julii.

Sub eodem Friderico vixit quoque Ioannes ZIEG-IER, à quo vidi in Bibliotheca RRmi. Capituli Ecclesiæ cathedralis Directorium, in 4to. rubronigre impressum ab Erhardo Ratdolt anno 1497. 18. Kalend. Februar. in cuius capite leguntur sequentia: Quapropter Fridericus Dei et apostolica Sedis gratia Augustensis Antistes .. Erhardo Ratdolt præbuit suum consensum ad imprimendum su-pradictum Indicem ... Quale Opus sagacitas sua diligenti discussione ac emendatione per venerabilem Virum Ioannem Ziegler, facerdotem ac vicarium chori Augustensis, in hac parte expertum ... sub debita dispositione Festorum solennium celebrandorum, tam mobilium quam etiam fixorum, per Rubricas, ad modum Kalendarii consummari secit; pro quo orate.

Pag. 28. lin. 20. ubi de Henrico d' LICTHTENAU agitur, post verba: steiner 1766. vulgato, p. 137. adde.

2. Litteras Indulgentiarum 40. dierum, Fraternitati S. Crucis in oppido Schwarzach, petente Nicolao de TETTELBACH Armigero, à Nostro datas annô 1510. pridie Idus Martii, integras exhibet Ignatius GROPP in Script. Rer. Wirceburgens. T. I. p. 24.

Pag. 30. lin. 24. ubi de Henrico de KNOERINGEN fermo est, post verba: Academia T. II. p. 113 & 117. adde.

Dehinc lustravit Italiam, eiusque mores et studia litterarum, ut experientiam, prudentiam, civilis & ecclesiastici Juris peritiam, velut pretiofar merces, secum inde referret.

Pag. 32. lin. 18. ubi de eodem Henrico sermo est, post verba: studium vetat, adde.

4. Epistolam ad Cæsarem Baronium, quâ Noser luculentas non minus, quam sinceras persolvit gratias, quod Cardinalis huius sultius auxilio Augustanam adeptus sit Ecclesiam, seque ei totum devovet ac consecrat, habes in Baronii Epist. et Oration. Romæ in 410-1770. Tom. III. p. 271.

Pag. 35. lin. 30. post verba: commendatum habere velit, adde per modum Nota (*)

(*) Vixit sub Cardinale Petro Magister Rudolphus, Plebanus Ecclesiæ majoris Augustensis, cuius Collettanea Sermonum adservat Bibliotheca monasterii S. Crucis Augusta. Aliquibus horum Sermonum adscripti sunt anni 1426. 1427. 1428. 1429. 1430. 1433. Huins Rudolsi meminit Burchardus Zenck in Chronica Augustana, vocans eum Dostorem, & Canonicum cathedralem. V. OEFELII Script. Rer. Boic. T. I. p. 243. Fuit etiam seculo XV. (sive hic, sive alius) Rudolphus, Atchipresbyter Augustensis Ecclesiæ majoris; à quo in Bibliothèca eiusdem Ecclesiæ repperi Trastatum de Benedistione Aura adhibito SS. Sacramento. De vi vocis: Archipresbyter, consuli poterit dy-fresne in Glossario Latinit.

STADION (Christophorus &)

Pag. 60. lin. 18. post verba: nunquam moritura no-

In finu Wolfgangi Andrew REHMI, de quo inferius dicetur (teste Georg. ABERZHAUSER in quodam suorum Manuscriptorum) immortuus;

Pag. 61. lin. 9. 10. post verba: Angelus pacis dillus, adde.

Funebri eum Carmine M. Sebastian. SOLIDUS Guntianus in Necrophilorum seu Funerum Libro I. prosecutus est, teste Michaele DENIS in Wiens Buchdruckergeschichte, p. 658. & 659. qui adjicit: Virum plane excellentem suisse Christophorum, cui ne quidem WERLICHII plenum amarulentia Chronicon, T. II. p. 277. commeritas laudes denegare potuit.

Pag. eadem, lin. 29. post verba: Corpus Dillingam,

Comitantibus Reipublicæ Norimbergensis, ut habet mox citatus ABERZHAUSERUS (Tanta, etiam post mortem, ei reverentia habita est) Consulibus aliquot.

Pag. 63. lin. 8. 9. post verba: et insignem Mathe

maticum, adde,

Post obitum à M. Sebastiano solido Guntiano epicoedio in Necrophilorum Libro II. jure ac merito celebratum.

Pag. eadem, lin. 25. post verba: Roffensi Episcopo, adde.

Sic anno 1530. editum à se Ioannem Chrysostomum dedicandum Nostro censuit, quem sancto huic Antistiti æquiparans ait: Incomparabilis Episcopus felicibus laudatissimi Præsulis auspiciis prodit in lucem. Neque enim parum multa inter vos conveniunt: vitæ integritas, divinarum litterarum amor, judicii Bibl. August. Alph. VI.

reditudo, veritatis libera professio, nec vulgaris Zelus erga Christi sponsam Ecclesiam....
Pag. eadem, lin. ultima, post verba: Catal. Test.

Verit. p. 200. b. adde.

Præcipue autem videsis Ignatii GROPP Script. Rerum Wirceburgens. T. I. p. 300.

Pag. 64. lin. 7 .- post verba: infra videbimus, adde. Hinc et Ioannem ECKIUM multa gratia complexus est: quare is Episcopo nostro suos Commentarios in S. Dianysii Areopagitæ Theologiam mysticam, non fine præclaro encomio, anno 1517. gratus dicavit.

Pag. 68. lin. ult. post verba: & lestu dignissimum.

adde.

Cuius præcipuos compilatores Conradum BRU-NUM, Iacobum HENRICHMANNUM, & Wolf. Andream REHMUM, Viros candore animi, rerum experientia, dollrina & Sapientia incomparabiles fuisse,

rurfus tradit allegatus ABERZHAUSERUS.

. V. Litteras Indulgentiarum 40. dierum Fraternitati S. Crucis in oppido Schwarzach à Christophoro nostro, Wormatia anno 1521. die Veneris, 22. mensis Martii, petente Nicolao de TETTEL-BACH Armigero, concessarum exhibet Ignatius GROPP in Script. Rer. Wirceburgenf. T. I. p. 24.

S. SYMPERTUS.

Pag. 79. lin. II. post verba: No. I. videri poterit, adde.

Compertissimum deinde est, Sanstum nostrum Concilio Salisburgensi I. in oppido Boioariæ Riesbach, hodie Dynastiæ Landishutanæ, anno 709. celebrato adfuisse et subscripsisse, uti videre est in Conciliis Salisburgensibus à P. Floriano DALHAM vulgatis, p. 35.

TRUCHSESSIUS (Otho.) de Waldburg.

Pag. 97. lin. 18. post verba: Herbipolensem Praposituram, adde.

Cardinali FARNESIO à Paulo III. commendatam, anno 1554. obtinuit, possedit que usque ad annum 1562, teste Ignat. GROPP in Script. Rer. Wirceburgens. T. I. p. 701.

Pag. 117. lin. 12. post verba: emporium habeat, adde.

Ista sufficiant de Academia Dillingana, cuius initia & progressus susus enucleatiusque tradidit Josephus de SARTORI in Monumento Gratitudinis in Ressaurationem Academia Ottoniano - Clementina & E. 1782, in 4to. quem, si lubet, consulas.

Pag. 127. lin. 22. post verba: Nostro sacraveruni;

In hunc censum quoque venit Valentinus PAcæus (sive Valentinus Hartung, Frid) de quo p. 115. memini; qui S. Ignatii Antiocheni Opuscula, grace, anno 1557. Dillinga, per Sebaldum Mayer nitide excusa Cardinali nostro dedicavit longa, lectuque oppido digna Epistola.

AITINGER (Wolfgangus)

Pag. 147. lin. 23. post verbum: Coloniens, adde. Imo Correstoris munus, quod ea ætate multam doctrinæ commendationem habuisse nôrunt omnes, apud Erhardum Oeglin & Georg. Nadler typographos Augustanos ab anno 1508. usque 1512. sustinuisse Wolfgangum, monet Perillustris Paulus a stetten junior, in Kunst-Gewerb-und Hand-wercks-Geschichte von Augspurg, T. I. p. 38.

KRETZ (Matthias)

Paucula de Matthia KRETZ attuli in Alphabeto IV. Biblioth. Augustan. p. 167. 168. Hisce addi debent omnia, quæ modo expositurus sum.

Patria Nostro fuit Landsperga, urbs in finibus Bavaria superioris ad fluvium Lycum posita; Patet iftud ex Iac. HENRICHMANNI Institut. Grammatic. & ALTENSTAIGII Vocabulario Vocum &c. in quorum fronte Epigrammata Matth. KRETZ Landspergii occurrunt. Prodivisse autem eum in hanc lucem fæculo XV. exeunte, inde conjicere licet, quod in fronte Operis: Triumphus Veneris Henr. BEBELII, cum commentario Io. ALTENSTAI-GII. 4to. 1515. excust, Noster jam Theologia cultor appelletur. Fratrem habuit Paulum, qui postea monasterio Indersdorfensi, Abbas postulatus, præfuit. Matthias autem noster Tubingæ studuit litteris humanioribus sub Viro harum peritissimo, magnamque in orbe litterato ex iisdem famam consecuto, Henrico BEBELIO; quem postea, ut gratum decebat discipulum, Epistola ad ALTEN-STAIGIUM anno 1513. 16. Calend. Junii ex Pollinga, monasterio Canonicorum Regularium S. Augustini, in Bavaria superiore sito, data (Vide mox laudatum Triumphum Veneris &c.) contra adverfariorum cavillationes defendere non omisit. Quamdiu Noster in Tubingensi Schola manserit, dicere non habeo; Tubinga Pollingam venit, ubi ab anno 1513, usque in annum 1516, mensemque Augustum, religiosorum Fratrum Instructorem', ut aiunt, egit, haud dubie in eo munere Ioanni Altenstaigio (de quo in Alphabeto hoc p. 151. vide) suffectus. Hinc in fronte mox dicti Triumpfü Veneris &c. ipse prositetur; se per illa tempora.

pora, una cum suis, a Conrado HARTMANNI De-cano Pollingensi multis beneficiis cumulatum suisse.

Agebatur annus MDXVI. cum abs Ioanne A-VENTINO, Ernesti Ducis Bavaria præceptore, Societas litteraria Ingolstadii constituta suit, de qua Io. Nep. MEDERER in Annal. Academ. Ingolstad. T. I. p. 100. sequentia monet:

Nec vero annus est alius, qui huius Societatis initio magis conveniat; invenio enim plerosque, qui huius Sodalitatis membra scribuntur, tum Ingolstadii commoratos fuisse; atque Leonardum imprimis ab Eck Sodalitatis Principem ac Patronum; Ioannem Aventinum illius Audorem; Georgium Behamum Salicetanum sive Weidensem; Ioannem Kneisfelium Ingolftadiensem; Urbanum Riegerum sive Rhegium Lindaviensem; Hieronymum Anfang Pfaffenhovensem; Matthiam KRETZIUM Landsbergensem (Acta artistica Tubingensem dicunt; ideo puto, quod in illa Academia Artium Magister sit creatus) Georgium Schackium Wemdinganum; Davidem Rottmundum Buchornensem &c. Hos vero præcipua quadam cum Aventino amicitia conjunctos fuisse, ex Actis artisticæ Facultatis colligo; referunt enim ad primam Septembris, Magistrum Ioannem Aventinum comparuisse in Concilio Facultatis, ac nomine Illustrissimi Principis Arionisti, hoc est: Ernesti petiisse novam Bursam erigendam, cui praesse debeant M. Urbanus Rieger, et M. Matthias KRETZ. Quod autem LIPPERTUS (Vide eruditif-fimi Viri huius Commentationem: Nachricht von ehemaligen gelehrten Gesellschaften in Bayern, quam habes in Abhandlungen der churbayerischen Akademie. T. I. p. 13.) referat, pleraque carmina ab huius Sodalitatis hominibus edita, ex Liliorum contubernio fubscripta esse, mire iterum savet: in-N 3 renio

venio enim ad decimam tertiam Octobris hae verba: Eodem die Magister Matthias kretz admitti petiit pro regimine Bursæ Lisii, cui petitioni Facultas annuit, et ei regimen Bursæ commisit, conventoremque constituit, ea tamen conditione; ut statuta et leges Facultatis super regimine Bursarum observet. Videntur itaque in Bursa seu contubernio Liliorum suos quasi conventus celebrase, atque ex illo tanquam Musæo partus ingenii sui in sucem emissse— kretzium subsequentibus etiam annis speciali quadam gratia apud Serenissimos Bavariæ Duces valuise, ut eadem Acta commemorant, haud dubie Leonardi Eckii et Ioannis aventini

commendatio fecit.

Tenuit Noster Bursam Liliorum biennii spatio. quo elapso, jam Theologiæ Baccalaureus formatus renuntiatus, anno 1518. die 28. Januarii novo Collegio Regens præficitur. Elegerant quidem Artiflæ novi Collegii in Regentem Ioannem Schröttingerum Marcklensem neglecto KRETZIO, etfi litteras commendatitias à Wilhelmo Duce attulisset. Litigatum aliquamdiu hac fuper re fuit; cum die 16. Januarii, 1518. novæ Litteræ à ferenissimo Duce advenerunt, quibus prohibebatur: ne Facultas, nec verbo nec facto, ullo modo impediat Matthiam Kretz in sua Regentia &c. &c. His litteris lectis conclusit tam Universitas quam Facultas: in hoc negotio quiescendum esse. &c. Sic à regimine Collegii remotus Schröttingerus, præsectus est Burfæ Liliorum , in locum scilicet KRETZII : qui Regentis novi Collegii dignitatem occuparat. V. Io. Nep. MEDERER Annal. Academ, Ingolflad. T. I. p. 107. 109: 157.

Muneribus fuis dum probe fungitur Noster, dumque ad studium theologicum gnaviter incumbit,

bit, annus 1519, eidem summos in dicta Facultate doctoratus honores attulit: quibus infignitus Augustam sub eiusdem anni finem ad concionandi munus in æde D. Virginis advocatur, relinquens in Regimine novi Collegii successorem memoratum Ioannem Schröttingerum, sibi die 5. Decembr. substitutum. Vide mox citatos Annales, T. I. p. 100.

Cum cathedralis Ecclesia Augustana duos habeat Concionatores, antemeridianum unum, alterum pomeridianum, suspicor Nostrum primo vices pomeridiani Ecclesiastæ egisse; donec anno 1522. Toanne voegelino Viennam fecedente, antemeridiani partes suscipere à Christophoro à Stadion jussus est. Fors etiam voegelinus cathedram Nostro cessit, aliquanto ante tempore, quam Augustam liquit. Utcumque se istud habeat; constitutus in Concionatoris munere Nofter populum catholicæ doctrinæ pabulo reficere, & contra nafcentia eo ævo dogmata præmunire strenue allaboravit: qua re fieri plane debuit, ut adverfæ partis præcones in se concitaret. Sed de hoc inferius -

Quantâ doctrinæ famâ Matthias fuerit, vel inde colligi potest, quod anno 1530, in samigera-tissimis Comitiis Augustanis jubente Carolo Cæsare Consessionis Augustanæ discutiendæ, examinandæque provinciam, una cum aliis catholicis Theologis, acceperit: annoque 1540, ad Wormatiense Colloquium à Duce Bavaria Wilhelmo, cum Eckio

& aliis, ablegatus fuerit.

Verum cum Augustæ å Lutheranis (Verba funt Annalium Academiæ lugolstadianæ) misere incesseretur vexareturque, deserta Augustana conditione Monachium migravit, ubi rursus Ecclesiasta munere fundus est aliquamdiu. Eò secessisse Nofirum anno 1534. vocante Wilhelmo Duce, atque NA

ab eodem Decani ad S. Mariæ honorem obtinuisse, tradit I. G. SCHELHORNIUS junior in Beyträgen zur Erlauterung der Geschiehte, IV. St. p. 165. Sed jam anno 1533, se a prædicto Duce ad Decani munus Monachii apud D. Virginem abseitum suisse: nihilque diligentius ab eodem Principe sibi commissum suisse, quam ut populo verbum Dei crebro exponeret, ipse tradit in Dedicatione ad Libellum

fuum de Miffa. Erasmi, quem prior ad amicitiam provocaras Noster, extant binze ad eum litterze (V. Erasmi Opp. Lugduni Batav. T. HI. P. II. p. 1361. 14251) In harum una anno 1531. 22. Decembr. data Virum absolutissimum vocat Matthiam nostrum: in altera, prolixa admodum, data 1531. 11. Mart. de illorum temporum gestis familiariter edocet Nostrum, demumque sic affatur: Tuam eximiam perpetuamque pietatem non folum ex tuis litteris, verum etiam ex aliorum Scriptis cognovi, Dominique benignitatem in te exosculor: Gratulor etiam felicitati tuæ, qui tot annos eadem in urbe (Augustæ) fada verbi divini semente, cum bona gratia collegarum tuorum ad ampliorem fortunam (Monachium, puto) vocaris. Hæc de Erasmo - Humanitatem Noffri et philanthropiam prædicat Carmen, quod in ROEDERI Historia de Colloquio Wormatiensi, p. 173. legere est.

lam de Scriptis Nostri paulo fusius, quam in Alphabeto IV. meze Bibliotheca dixi, dicendum

est. Sunt sequentia.

I. Præter varia, eaque minime inficeta, Carmina, propemptica Librorum ea ætate vulgatorum, quæ inter maxime memorandum est prolixius illud, BEBELII Triunspho Veneris. 1515. prætixum: præter Epistolam apologeticam pro Henrica

rico BEBELIO, de qua superius memini: habetur insuper à Matthia nostro, antiquitatis & meliorum litterarum studiosissimo (Sic inscriptio habet) Carmen in laudem so. Aventini; quod inter alia Sodalitatis litterariæ Ingolstadiensis Carmina, Augustæ, 1518. in 410 procusa, extat.

II. Von der Mess; und wer der recht Priester

II. Von der Mess; und wer der recht Priester sey, der Mess habe; auch zum Theil, ob sie ein Opfer sey durch D. Matthiam KRETZ zu Augspurg zu unser Frauen im Thum gepredigt: im Iahr MD-XXIIII. in der Antlas - Wochen. in 4to. In sine legitur: Gedruckt in dem Augstmonat. MDXXIIII. Rursus prodiit Friburgi in Brisgovia, anno. 1525.

Ostendit Noster ista lucubratione, se in S. Scripturæ lectione apprime versatum, & sermonis hebraici ac graci non ignarum suisse. Hæc tamen non obstiterunt, quin eum anno 1525. Leo Judaus, amicus Zwinglii, edito Scripto impugna-

ret; de quo vide schelhornium l. c.

III. Tractatus de Confessione auriculari. Utrum hæc Concio, quâ Nosler, in æde summa Augussana, Consessionem auricularem anno 1524. ex catholicæ Ecclesiæ sententia desendit, excusa suerit, hactenus dubitatum suit. Sed mihi illa ex Bibliotheca Pollingensis Canoniæ communicata est, hoc titulo: Ain Sermon von der Peicht, ob sie Gott gebotten hab, durch D. Matthiam Kretz zu Augspurg, zu unser Frawen im Thum gepredigt. Im Iahr MDXXIIII. auss Sonntag Letare. Adversus eam Anonymus quidam Libellum vulgavit hoc titulo: Gespräch-Büchlein von einem Webern und einem Kramer über das Büchlein des Matth. Kretz von der himmlischen (heimlichen) Beicht, so er zu Augspurg in unser Frauen Thom gepredigt hat. 1524 in 4to. V. Librum: Ministerium

evangelicum Augustanum, in 4to. & schelhor-

IV. Trastatus tripartitus, cuius titulum in Alphabeto IV. meze Bibliotheca satis accurate exposui, ita ut nihil ultra sit, quod hoc loco addam.

V. Concio de Purgatorio, quam indicavi in mox dicto Alphabeto IV. In titulo exemplaris, quod oculis meis usurpavi, additus quidem est annus impressionis, sed adeo male expressus, ut

nosci haud queat.

VI. Brevis & plana sacratissima Missa Elucidatio in 4to. 1535. Prolusit unus ex præcipuis Ducis Bavariæ Ministris, Baro Christophorus de Schwarzenberg Libello huic decasticho encomiastico. Post Titulum sequitur Dedicatio eiusdem Baronis ad Albertum juvenem, Principem Bavariæ: tum Simonis Minervii, ab archivis Senatûs Monacensis, Carmen in laudem Operis: denique Matthiæ kretz nuncupatoria ad eundem Principem Albertum. Succedit Opus, quod proliko Wolfgangi sedilli monachi Tegriensis Carmine ad eundem Albertum clauditur.

Præter Leonem Judæum, & Anonymum, de quibus mentionem feci, habuit Matthias alium quoque adversarium sibi M. Michaelem Kellerum, sive cellarium, quem civitas patria, primum omnium, constituerat, ut, ex doctrina Lutheri, ad populum in Ecclesia Nudipedum (vulgo Barfüsser) diceret. Proyocârat hunc Noster ad Colloquium Religionis, in quo de quatuor capitibus: nimirum de merito bonorum Operum; de Consilis evangelicis; de Turbis & Seditionibus, quas excitari per prædicationem novorum dogmatum Catholici assirmabant; de invocatione Sanstorum, inter se disputarent. Disputationem habitam, ut sieri associatione.

let, varii fermones fecuti; quare petitum à cel-LARIO, ut relationem de illa publicaret; quod is et fecit. Vide schelhornium l.c.

Tum huic, tum aliis adversus se vulgatis Libellis respondisse Nostrum, suamque caussam Scriptis in contrarium editis desendisse, etsi minime dubitem, tamen horum expiscari hactenus quivi nihil.

Hæc gestorum Matthiæ laudabilis series — Hæc kretzii, Viri academicis honoribûs, Eruditorum sui ævi amicitiâ, Principum denique

favore inclyti verior imago.

De CELLARIO plura scire quisquis cupit, confulat sehelhornium sepius nominatum l. c. qui Scripta illius ac gestà fusius exposuit. Unum hoc loco adjiciendum censui, quod, quiqui cellarii meminerunt, commemorare neglexerunt omnes: solus vero Clemens senderus iu Chronica vernacula Augustana MSSia. quam Hieronymo fuggero dedicavit, memoriæ prodidit; cuius verba latine

reddere juvat.

M. Michael CELLARIUS Straubinga, quod docendo populum commoveret, à Duce Wilhelmo comprehendi jussus, & Monachium in jus raptus, non nisi multis lacrymis, & plusquam supplici corporis habitu Degradationis poenam, sibi intentatam, ægre evasit; posiquam dogmata sua ejuraverat, eaque amplius nunquam sparsurumse, edito sacramento sirmarat. His gestis judices Duci multa tandém intercessione persuaserunt, ut ipsis Cellarium donaret, liberúmque dimitteret. Is paulo post Augustam veniens, & Præco ad Nudipedes institutus, neglecto juramento, quo se obstrinxerat, contra Sacramentum Altaris, Virginem Mariam, Sanctos & c. vehementissime concionari coepit. Taceo reliqua senderi, cuius narrata in Rela-

entrantina (anno)

Relatione historica de ortu & progressu Haresum &c. in 4to. Ingolstadii 1654. excusa, consirmantur. Ad illustrandam porro historiam turbarum in

Ecclesia Lutherana Augustæ à cellario, utpote Zwinglio - Lutherano (nam in articulo : De Coena, mordicus Zwinglii sententiæ inhæsit) excitatarum faciunt, quæ in alia Anonymi Chronica Augustana MSSia. lego: Bey des (Ulrich REHLINGER Confulis) Regierung haben sich vill seltzamer Spaltung unnd Irrungen zuegetragen zwischen den Predigcanten hie zu Augspurg; dann es waren vil seiner Predigcanten hie, die predigten das Wort Gottes wol, unna auf die Weis, wie es der Churfürst zue Sachssen, und der Luther inn Sachssen, der Landgraff von Hessen, zue Nürnherg, unnd sunst an vilen Ortten von heiligen Sacramenten des wahren Leibs unnd Bluets Christi, unnd von dem Tauff hielten. Es begab sich aber dass der Zwinglin zu Zyrch vil Buech-lin liess ausgehen, und die Strasburgerischen, Ulmischen , und ander mer Stett dieselb Lehr vonn Sacramenten, die sie fast unnd allein auff ein Gedechtnuss , unnd vil anderst , dan die Luterischen , gestellt, annamen. Da khamen dieselben zwinglischen Prediger auch her : derfelb Leer gefiel dem Burgmaifter unnd villen Leuten , mer dan die Lutherisch; dann es hette sie Magister Michel Keller Predigcant, der aufs dem Bairlandt herkham , gewaltig angenomen. Der was dem Burgermaister, und viellen Leithen angenem. Als waren andere Predigcanten mehr von Strasburg, der Zwinglischen Mainung anhengig, hergebracht : die predigten wider die Lutherischen Prediger: unnd M. Michel Keller unnd die von Strasburg herkhomen, vertrieben die andern Prediger: unnd ward wharlichen von den heiligen Sacramenten des Leybs und Pluts Christy, und Tauff vill seltzanies

Dalized by Google

mes Dings schimpsslich gepredigt. Daz ist also angestanden, bis das der Chursürst zu Saxen, der Landtgrass von Hessen &c. &c. der zweyspaltigen Leer von dem heiligen Sacrament des wahren Leibs und Bluts Christy, unnd des Tauss, halben ain Tag ward fürgenommen, sich in dem Zwispalt zue vergleichen: Und ward fürgenommen, unnd alle andere Stend, dem Evangellio unnd derselben Religion anhieng, ire Gelerten sollten auf ein Tag gen Augspurg khommen: welliches also beschehen, und ward ein Vergleichung gemacht; aber schlechtlich gehalten.

REHMUS (Wolfgangus Andreas)

Pag. 172. lin. 34. post verba: multis deprædicans, adde. Ab hoc Wolfgango extat Libellus, â me visus, sequenti epigraphe: Ain andächtiger und zu Besserung sündigen Lebens nuzlicher Trastat des heitigen und christlichen Lehrers Aurelii Augustini von der Ueppigkeit der Welt... aus dessen Lateyn in das Teutsch gebracht. 4to. Augspurg. 1522. durch Sig. Grimm Dostor und Marx Wirsung.

BRUNUS (Conradus)

Pag. 193. lin. 3. 4. post verba: Observationibus Li-

Operibus hactenus indicatis annumeranda yenit.

XXI. Chunradi Bruni Jurisconsulti & RRmi. D.

Episcopi Herbipolensis Cancellarii, de Labore et
Quiete Oratio, in sessivitate Jubilai D. Ioannis &
Liechtenslein, Ecclesia Herbipolensis Canonici, et
supremi Ducatus Francia Orientalis Judicis pronunciata, die 8. Mensis Novembris, Anno a Christo nato
MDXXXV. in 4to. Dicavit Noster die 12. Novembris Philippo suppon Ecclesiae S. Ioannis in
Haugis extra muros Herbipolens. Decano, et Ioanni suppon Ecclesiae S. Ioannis Novi Monasterii

Canonico, germanis fratribus. Ita testatur Michael. DENIS in Wiens Buchdrucker - Geschichte p. 638. 639. subjiciens: orationem istam tersa latinitate conscriptam, doctrina plenam, ac patheti-

cam esse.

Præterea Josephus de Sartori in Monumento Gratitudinis, in Restaurationem Academiæ Ottoniano - Clementinæ (Dillingæ) Clementi Wencestao Archiepiscopo Trevirensi &c. dicato, 1782. in 4to. sequentia Scripta Bruno nostro, Viro (inquit) insigni, adscribit; penes quem etiam horum sides esto:

XXII. Opera omnia Juris seudalis. Moguntia.

1548.

XXIII. De S. Severino Tractatus de Judiciis &

Torturis, 8º. Lugduni. 1553.

XXIV. Tractatus de Cessione Bonorum in 4to. Venetiis. 1575.

AGRICOLA (Stephanus)

Pag. 199, lin. 17. post verba: Gottesgelehrten T. III.

p. 452. adde.

Consulendus quoque Io. Georg. SCHELHORNIUS in Ergözlichkeiten aus der Kirchenhistorie &c. T. II. p. 713. ubi duæ MELANCHTONIS Epistolæ extant, quibus Nostrum Senatui Augustano commendavit tanquam Virum religiosum, probe docum, prudentem, pacis amantem, multis virtutibus ornatum.

WERDENSTEIN (Ioannes Georgius &)

Pag. 207. lin. 26. post verba pecuniæ cupiens, adde Huic anno 1605. Dominicus custos, Chalcographus Augustanus, Clarissimorum litteris, ingenio, sama Virorum Essigies, in solio, ut subtilium, & ele-

& elegantium eruditarumque artium perito, ita amatori earundem eximio, quà Praposito Geissenhussano. & Consiliario Principum Boiaria, Cantori Ecclesiæ Eichstettensis, consecravit: cumque is anno 1612. idem Opus recuderet, Nostro iam fatis functo, illius effigiem reliquas omnes præire justit: cui hæc subscripta leguntur:

Hos, WERDENSTEINI! vultus ac ora gerebas Quæ manus artificis calavit, Jane Georgi! Doctus eras, humanus eras, et dotibus istis Conciliare tibi mentes et pedora noras.

Nobilitas, quamvis servato, comis, honore

Rara quidem, ingenti tamen est dignissima laude. Et in hulus editionis Dedicatione idem Dominic. Custos vocat Nostrum litteratæ nobilitatis Germanica (ut scimus) non postremum : & huiuscemodi opella mea, aliarumque antidhac patronum non illiberalem . . pauloque inferius , Wolfgango a Wildenstein, et ingenio & genere nobili, Consiliario Comitum Palatinorum, Ducum Boiaria, perfamiliarem fuisse, monet.

Cum Marco quoque velsero litteratam amicitiam coluisse inde patet, quod ei Codicem apographum, Reliqua Librorum Friderici II. Imper. de Arte venandi cum avibus &c. complectentem, utut recentiorem mendofioremque, studiose procuravit. Nec minus Hoeschelio amicum fuisse, ostendunt, quæ superius in Catal. Opp. Hoeschelii,

No. XXX. attuli.

De Vita Io. Georg. WERDENSTENII (an noftri, an alius, nescio) Colledanea, a I. G. Hubero, ex Episiolis eius, excerpta, servavit Io. Wern. HUBERUS Bafileenfis inter MSSia, fua, teste Catalogo eius Bibliothece, p. 58. n. 26.

My zerby Google

ALPHABETUM V.

BETULEIUS (Xyflus)

Pag. 21. lin. 24. post verba: exhibitas agens, adde.

IX. Ein kurtze Erzelung von einem Döchterlin, welliches sein Leben fürt ohne leypliche Speysr und Tranck: wöllichem glaubwirdig Kundtschofft gibt, Doctor Gerhartt Bucoldianus K. M. Hoffartzt, newlich ausz dem Latein ins Teutsch gewent, durch Xystum Byrck. in 4to, 1542.

LANGIUS (Matthæus)

Pag. 34. lin. 21. post verba: De his fatis! addes

Quisquis de hac controversia penitius erudiri cupit, consulat Libellum hoc titulo. Darstellung der unrechtmässigen Ausschliessung augsburgischer Patricier und Bürgersöhne vom dortigen hohen Domssiste. in 8°. Francsurt und Leipzig. 1789.

Pag. 66. lin. 10. post verba: narrantur omnia, adde. Consule etiam Ignatium gropp in Scriptoribus Rer. Wirceburg. T. I. p. 272. ubi sata Packii, ac supplicium, quo assectus suit, suse exponuntur. Eodem anno (1528) Matthæus priscæ Religionis conservandæ, quo slagrabat, studium rursus prodidit. Ediderat nimirum anno præcedenti (1527.) Bertholdus purschtinger J. V. Licentiatus, Præses Cameræ Salisburgensis, Vir longè doctissimus, gesto etiam Episcopatu Chiemensi inclytus, Librum sub titulo: Deutsche Theologey, dicaveratque Matthæo nostro: qui, eò perlectò, plurimum inde utilitatis, sicubi in latinum traductus prodiret, ad Eclesiam universam rediturum judicans, Bertholdum,

ut id laboris in se susciperet, sequenti Epistola vehementer incitavit:

Matthæus miseratione divina Cardinalis, Archiepiscopus Salzeburgensis, Apostolica Sedis Legatus &c. Venerabili Fratri, Amico nostro charissimo, Do-mino Bertoldo, Episcopo quondam Chiemensi. Per-venit ad manus nostras Liber, nostro idiomate vulgari conscriptus, et a Fraternitate vestra anno proxi-me elapso in lucem æditus, et Nomini nostro nuncupatim dedicatus; cui titulus erat: Theologia Ger-manica. Quem cum perlegeremus, comperimus pluribus falubribus doctrinis et præceptis refertum, et præcipue adversus dogmata Lutheranorum, et nonnullorum aliorum, qui, hoc calamitoso sæculo, po-pulos passim a via salutis seducunt. Cum itaque hic Liber videatur plurimum conducturus ad confirmandam fanctam fidem catholicam, præcipue in cordibus eorum, qui titubantes et ambigentes, in quam partem declinent, nondum aperte a fide desciverunt, existimamus utile admodum fore, ut Liber hic quam latissime etiam upud aliarum linguarum Christi fideles divulgetur. Quapropter Fraternitatem vestram, quam pro sola gloria nominis Christi hos labores subiisse non ambigimus, in Domino hortamur atque rogamus, ut eundem Librum in linguam latinam quo quam amplissime evulgari queat, traducat, et in ea edat atque publicet. Pro quo speramus eam accepturam amplissimam mercedem a remuneratore bonorum omnium Deo. Nobis vero Fraternitas vestra rem faciet admodum gratam, mutua benevolentia compensandam. Datum in Civitate nostra Salzburgenfi. XVII. Mensis Decembris. Anno Domini M. D. XXVIII.

His ilitteris acceptis Bertholdus, Episcopus quondam Chiemensis, ut semet in Responsoria sua vocat, nulla mora interposita Archiepiscopi votis obtemperans, jussaque eius pro virili artuum suorum senilium adimplere studens, ad traducendum Opus suum aggressus est: Hinc in sine illius additur: Suprascripta Traductio edita est in oppido Salfelden, vallis Pinzgeu: atque completa est Idibus Aprilis. Anno millesimo, quingentesimo vigesimo nono. Post tabulam Erratorum autem hæc leguntur: Excusum Augusta Vindel. per Alexandrum Weysenhorn. Expensis perdiligentis viri Martini Silbereysen. Anno MDXXXI. in solio.

Pag. 116. lin. 7. post verba: Tom. VI. pag. 134.

adde.

Litterariis LANGII nostri monumentis accen-

feri quoque debent.

XIII. Littera Indulgentiarum 100. item 40. dierum, Fraternitati S. Crucis in oppido Schwarzach, Wormatia anno 1521. die 29. Aprilis, ob petitionem Nicol. de TETTELBACH, Armigeri, concessarum, quas Ignatius GROPP in Script. Rer. Wirerburgensium, T. I. p. 18. recitat.

PONTANUS (Iacobus)

Pag. 149. lin. 15. post verbum: interpretata, adde.

Hugusque Allegambius — Restat monere,
que Marcus velserus in Epistola ad Goldastum
(N. Opp. Velseri, p. 858.) scribit sequentibus:

17. Hieroclis Facetias ex Codice Augustano auctas P. Bontanus jam pridem convertit, & edendi occasionem exspectat, quam brevi obventuram confidit: Adjunget autem, nescio, quæ alia etiam Opuscula, a se ex Graco conversa...

RADE-

RADERUS (Matthæus)

Pag. 170. lin. 32. post verba: p. 33. habetur, adde. Item una ad Andream schottum extat in Ioann. MEURSII Opp. Florentiæ à Ioanne LAMIO editis, T. XI. p. 414.

ROSEFFIUS (Gregorius)

Pag. 202. lin. 29. ubi de Georg. MYLIO fermo est, post verba: Nachrichten T. 27. 30. 37. adde.

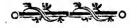
Præcipue autem consulenda est Io. Christoph.

MYLII Historia Myliana.

SELDIUS (Georg. Sigismundus)

Pag. 213. lin. 28. post verba: debitaque observantia

Anno fequenti (1551) à Carolo V. & Ferdinando I. coorta per Germanicum regnum suspicione, ac si istiPrincipes dignitatem Imperatoris ac Regis Romanorum domui suæ propriam hæreditariamque facere vellent, eius negotii transigendi ergò ad Sebastianum Moguntinum, & Adolphum Coloniensem Electores atque Archiepiscopos missus est; qua super re datam Nostro Instructionem, quam vocant, integram exhibuit Phil. Ernest. spiess in Libro: Archivische Neben-Arbeiten &c. T. I. p. 42. Sed seldi nostri in hoc conatus nihil: tum parum ea, quæ priori anno (quoad Libeltum interim) gesta sucrent, prosucrunt; quandoquidem Mauritius &c. &c.

i n

Alphabeta, seu Tomulos sex, qui hactenus in lucem prodiverunt.

Numerus Romanus Tomulum denotat: Arabicus paginam Tomuli.

A behin, Matthias, Abbas Weltenburgensis. Eins Vita &Scripta. I. 1. Abertzhauger , Gregorius. Eins Vita & Scripta. III, r. Ada Concilii oecumenici VIII. publicantur. V, 161. S. Adalbero Episcopus. Eins Vita & Scripta. IV, r. Adamus, Melchior, corrigitur. V, 207. Adilbertus, Prior monasterii San - Udalricani Augusta. Eius Vita & Scripta, IV, 70. Adriuni Isagoge SS. Litterarum editur. VI, 58. Adelbertus, Comes Marchthalensis, in prælio occiditur. IV. 215. Adelmann, Bernardus. Eius Vita & Scripta. II, r. Adelmann, Conradus. Eius Vita & Scripta. II. 17. Adolphi Roman. Regis Constitutio editur. III, 65. S. Ægidii Sacellum Augusta restauratur. VI, 114. Emilius, R. Paulus, Typographus Augustanus. VI, 179. Agapetus, de Officiis boni Principis, heroico carmine translatus, III, 118.

Agathias, de Bellis Gothorum, latine editur. I, 150. 152. Agricola, Stephanus, junior. IV, 134. Eius Vita & Scripta. IV, 197. VI, 206. Magnus, Ord. S. Bened.

Aichinger, Gregorii, Vita & Scripta. III, 178. Aitinger, Wolfgangus. Eius merita litteraria, IV, 145.

Eius Vita & Scripta. V, I.

VI, 195.

Alan-

My wordy Google

Alantsee, Ioannes, fautor litterarum. I, 12. 13. Alberti, Ducis Bavaria Epistola commendatitia Othonis Truchsessi, ad Pium V. IV, 122. seqq. Bibliothecam multis incrementis auget. IV, 207. Moguntinus Elector purpura cardinalitia ornatur. V, 52. Alcuini vel Albini Opuscula nonnulla primo eduntur. III, 117. Alexandri VII. Epistolæ tres ad Carol. Stengelium. III, 147.

Alpinus, Tatius, discipulus Anemoecii. 1, 6.

Alfaharavius, Medicus Arabs, editur. V, 97.

Altensleig , Ioannes. Eius Vita & Scripta, IV . 151.

Altheimensis Synodus. IV, 213.

Aman, Caspar, Lavingensis, Ord. Eremit. S. August. I. 15. Eius Epistolæ MSStæ ubi ? I, 32.

Amantius, Bartholomæus, a quo adjutus fuerit in edendis Inscriptionibus sacrosancia Vetustatis. IV, 165. Amberger , Paulus. Eius Scriptum. VI , I.

Anabaptista refutantur. I, 68.

Andlo, Petrus de, de Imperio Romano, cum allis Scriptis editur, III, 57.

Andrea Ratisbonensis Chronica eduntur. III , 54.

Andronicus, Rhodius, de Animi affectionibus editur. VI, 40. Anemoecius, Wolfgangus. Eius Vita & Scripta. I, 5. VI, 171.

Anhausen, monasterii Ord. S. Bened. in Wurtembergia, triftia fata. III, 138. Jegg. Monumenta ad eius historiam pertinentia, ubi? III, 174.

Antonius, Petrus, de Dignitate Principum editur. III, 71. Apostolii, Michaelis, Paramia vulgantur. VI, 71. Quis

fuerit? ibid.

Appiani Illyrica eduntur. VI, 50. Armelphus, Dux Boiorum, IV, 212. Aucuparii, Thomæ, Carmen. II, 116. Aventinus, Ioannes, Scriptor Annalium Boicorum. II, 23.

Augusta, Urbs. Variæ ad eam pertinentes Notitiæ. II. 106. seqq. Varia Manuscripta eius historiam illustrantia, ubi? III, 3. 89. - 93. Eam Frenzelius carmine panegyrico celebrat. VI, 188. Eius Urbis Chronicon primum omnium editum. III, 104 - 107. Infestatur ab Hunnis. IV , 212. 215. Ibi habetur à Carolo M. Conventus multorum Episcoporum. IV. 214. Ibi formula: Interim, introducitur. V, 212. Regimen tribunitium aboletur. V, 213. 214. Eius Merita in Rem lit-

terariam describuntur. VI, 1, 2, 3. Schola San - Annaana, ibidem, conditur. I, 145. 146. V, 5. In ex docent Anemoecius. 1, 7. Geldenhaurius. 1, 9. Dietherus. I. 42. Wolfius. I. 154. Hoeschelius, I. 163. VI, 3. Mertenfius. II, 130. Henischius. III, 9. Fabricius. III, 9, Schenckius. III, 10. Henningus. In , 138. Heupoldus. III, 222. Betuleius. V, 7. Kei/nerus. VI, 4. Schola cathedralis Ecclefia, five ad S. Mariam condita à S. Symperto. IV , 79. Ut bene constituta esset, curat S. Udalricus. IV, 221. In ea docent loannes Voegelinus, IV, 63. Gérochus, vel Gerhohus, postes Abbas Reicherspergensis. IV , 79. loannes Holthusius, Kempensis, IV, 199. Schola plures latina, ibidem. I. 141. Gymnasii ad S. Salvatorem origo. V. 123. Primæ nobilitatis Auditores in illo, fæculo 17. ineunte. V. 150. Scholæ triviales tres catholicæ ibi eriguntur. V, 191. Societas litteraria, fæculo XVI. ineunte, ibidem conditur. II, 4. Quæ eius membra? II, 5. Templum cathedrale. In eo concionantur lozunes Fabri Ord. Prædicatorum. I, 63. Petrus Canifius S. J. I, 64.67. Carolus Peutinger. I. 130. Ioann. Geiler de Kayfersberg. IV, 27. Oecolampadius. IV, 63. Rhegius. IV. 63. Ioannes Voegelinus. IV, 167. Matthias Kretz. IV. 167. Marcus Avunculus. IV, 1(8. Michael Dornvogel. IV. 203. 204. Gregorius Rosessius. V, 183. 184. Martinus Stevartius, & Hermes Halbraurius. V, 184. Vide infra: S. Maria &c. Senatus ibidem, munificus in Litteratos. III, 106. V, 14. 122. 123. VI, 3. 4. Bib-·liothecam publicam condi curat ex desertorum monasteriorum bibliothecis. V, 11. Huius Bibliothecæ Historia editur. VI, 2. Nonnulla de eadem. VI, 11. 12. fegg. 44. Episcopi dofft ibrdem. V. Alphabetum IV. totum. Episcoporum ibidem Catalogus, anno 1614. vulgatus. Marco Velsero vindicatur. VI, 185.

Augusti junioris. Ducis Brunsvicensis &c. Epistolæ doctæ ubi habeantur ? I. 165.

S. Augustini Liber de gestis Pelagii vulgatur. VI, 66. Avitus, Alcimus, de Origine mundi &c. editur. III, 120. Ausonii Mosella cum commentariis editur. III, 73. Avunculus, Marcus. Eius Vita & Scripta. IV, 168.

Baier

Baier . Leonardus. V. Boius.

Baldi Perufini Disputatio editur. I, 47.

Bartholini, Richardi, Descriptio Conventus Augustensis anno 1518. typis vulgatur. II, 21.

Barzia, Josephus de. I, 40.

S. Bafilii M. Homiliæ vulgantur : itidem Epiftolæ IV. VI. 32. 57. Bafilii Seleuciensis Homilia de Infanticidio editur. VI, 49.

Bavarus, Leonardus. V. Boius.

Baumgartner , Philippus. III , 4. Hermannus. Eius Vita & Scripta. IV, 202.

Beauxalmis, Fr. Thomas, Vocabularium theologicum Altenstaigii in compendium redigit. 1V, 161.

Bebelius, Henricus. 1, 19. Defenditur. VI, 196. Bechlerus, Hieronymus, Vir doctus. VI, 99.

Beckius, Matthias Fridericus, refutat Thomam Reinefium. 11, 216.

Bemeline, Georgius, J. V. D. III, 5. Benedicioburanum monasterium. IV, 217.

Benedictus quidam, monachus doctissimus. IV, 221.

Benignus, Georgius, O. S. F. Vir doctissimus. V, 94. Benvenute, Cæfar, Cremensis. Eius Epistolæ M&Stæ, ubi? 1, 170,

Berckmuller, Symperti, Vita & Scripta. III, 135.

Berg, Marquardus &, Episcopus Augustanus. Eius Vita & Scripta. IV, 28.

Berno Augiensis, Scriptor Vitæ S. Udalrici. IV , 210. Beroii, Augustini, Consilia recuduntur. I, 48.

Besemerus, Adrianus. IV, 111. 115. 137. 196.

Betuleius , Xystus. I , 43. Eins Vita & Scripta. V , 2. VI, 208. Emanuel. Eius merita litteraria. V, 13. 18.

Christianus. Nonnulla de eo. V. 14.

Biart , Ioann. Baptista . Abbas Domaprensis in Lotharingia. Eius Epistolæ MSStæ, ubi? 1, 170.

Bidermanni, lacobi, laus. V, 151.

Bild, Vitus. Eins Vita & Scripta: I, 10. Vocatur etiam Imagius & Iconius.

Birck. V. Betuleius.

Biffelius, Dominicus. Eins Vita & Scripta. II, 27.

Blanckenstein , Kilianus. IV , 115.

Blosii, Ludovici, nonnulla Germanice eduntur. IV, 203. Bnyn , 0 4

Bnyn, Andreas de, Episcopus Posnaniensis. Eius landes ubi? V. 161.

Boedeccerus, Bonaventura, Mæcenas litterarum. VI, 54. Boefchenstein, Ioannes, docet linguam hebraicam. I, 141.

Boius, Leonardus, docet Augusta. 1, 5.

Bolster, Georgius, Monachus Andecensis. Eius Carmina MSSta, ubi ? I, 216. 217,

Bonagarsus Pistoriensis de vera Nobilitate recuditur Au-

gustæ. V, 21.

Bonis, Sebastianus de, Præceptor Domûs S. Antonii Memmingensis. V, 33.

Bozenhart, Hieronymus, Wettenkusanus, Eius Epittolæ

MSSta, ubi ? I, 170.

Brachmanicæ Linguæ elementa vulgantur. VI, 160. item Brachmanum Dogmata fabulofa. ibidem.

Brand, Sebastianus, IV. 145.

Brandi, Theodorus & Bernardus Easileenses, mæcenates studiorum. V, 10.

Brenggerus, lo. Georgius, Medicus. Eius Epistola. VI, 122.

Breuningus, Sebastianus, Vir doctus, & doctorum fautor. V, 160.

Bruckerus, Iacobus, corrigitur. VI, 38. 42.

Brunus, Conradus. J. V. D. Canonicus cathedralis. Eins Vita & Scripta. IV, 176. Laus. VI, 194. 205.

Bucerus, Martinus, Augusta in templo S. Ioannis ali-

quamdiu concionator. 1, 173.

Bunaviani Librorum Catalogi mendum turpe corrigitur.

Burghefii, Scipionis, Cardinalis Epistola. III. 145. 14(. Bzovius, Abraham. Eins Epistolæ MSStæ, ubi? III, 159.

Nic. Cabafilæ Opuscula eduntur. V, 144. Eius Oratio contra Foeneratores, græce vulgatur. VI, 48.

Cafar, Ioannes. Eins Epistolæ MSStæ, ubi ? I, 32. II, 29. Ioannes alivs. II, 30. VI, 180. Wolfgang. Distericus. II, 31. Pius Felix. II, 32. VI, 180. Theophilus. II, 33.

Cajetani, Constantini, Epistola MSSta, ubi? III, 149. Calatin, nobilis familia de, Genealogia ubi? II, 84, 97. Camariota, Matthæi, Synopsis Rhetorica editur. VI, 4. Cami-

Cameræ imperialis Judicium justu Caroli V. à Conrado Bruno & Conrado Visch reformatur. IV, 179. 188. Catalogus Personarum, qui in eo Judicio fuerunt, texitur. ibidem , & I , 186. Cameracense Fædus Maximilianum I. inter & Ludovicum XII. Galliarum Regem. V , 38. Camerarius, Joachimus, carmine funebri laudat Moibanum. VI, 155, 157. Campidonense monasterium. IV, 217. 222. Canifius, Petrus. 1, 64. 67. IV, 95. 116. 117. V, 164. 183. Eius Catechi/mus græce, hebraice ; aliisque linguis editur. VI. 141. 142. 143. Theodoricus. V, 164. Io. Cantacuzeni Historia editur. V, 141. Carafæ, Petri Aloysii, Epistolæ. II, 40. Laudes eius ubi inveniri queant? II. 55. Carniola, Henricus & Ioannes de, Monachi San - Udalricani sæculo 15. Eorum Scripta. III, 125. Carolus M. reformat Musicam ecclesiasticam. IV . 6. Eius pro Ecclesia Augustana sollicitudo. IV, 76. Caroli III. Constitutio de Feudis editur. III. 47. Caroli IV. Bulla aurea editur. III. 39. Carolus V. Imperator creatur. V, 54. Alia de eo V 210. 211. 212. fegq. VI, 211. Carolofladius, II, 26. Carvagiale, Bernardinus, Cardinalis, Vir doctiffimus. V. 37. 95. 107. Cajaubonus, Isaacus, amicus Hoeschelio. VI, 22. 50. 53. 55. 63. 64. Casparus, Abbas Roggenburgensis. Eins Vita & Scripta. 1, 34. Castellus, Ioannes Augustanus, Medicus, & eius Scriptum. VI, 117. Castriotti vulgo Scanderbegi, Georgii, Vita Germanice editur. I. 146. Catechi/mus Romanus in Germaniam introducitur. 1V, 140. Celldrius, Conradus. III, 195. Michael. VI, 202. Celtes, Conradus. Nonnulla de co. V, 13. 93. Centuriatores Magdeburgenses refelluntur à Bruno. IV,

Chartaginensis Ecclesia in Hispania. V, 58. 59.
Chisti, Flavii, Cardinalis Epistola. III, 147.
Cholerus, Ioannes. Eius merita literaria. IV, 163.
O 5

Chronicum Alexandrinum publicatur. V. 164. Ciaconius de Vitis Pontificum, corrigitur. IV, 33. Ciceronis Officia edita. I, 10. V, 14. Alia eius Scripta eduntur. V., 14. 17. 18. Claus, Iof. Ignat. Eius Vita & Scripta. I, 36. Clementis VII. Litteræ apostolicæ, ad Ecclesiam Salis-- burgensem pertinentes, ubi? V, 61. Io. Climaci Liber ad religiosum Pastorem editur. V. 163. Opera omnia græce & latine publicantur. V, 168. Cueulinus, Hieremias, Medicus. Nonnulla de eo. VI. 116. Tobias. VI, 116. Cochlaus, Ioannes, edendis Conr. Bruni Operibus operam impendit. IV, 187. Collegium Germanicum Roma patronum habet Ottonem. Truchsessium. IV, 112. Dillinganum S. J. IV, 116. Augustanum S. J. IV, 117. 118. V, 123. 143. 192. Evangelicum, Augustæ. V., 200. Comnena, Anna, Alexias, editur. VI, 65. Concordantia græcæ N. T. primò eduntur. V, 16. item hebraicæ V. T. VI, 130. S. Conradi, Episcopi Constantiensis, Vita ab Udalscalco. feribitur. I, 211. Constantini M. Donatio editur. III, 63. Contareni, Casparis, Cardinalis, Catechismus & de Potestate Papæ Libri germanicè eduntur. IV, 198. Contzeler, Ioannes, Augustinianus, Vir doctus. IV, 58. Cortesii, Ferdinandi, Historia de Hispania Nova germanice editur. I, 45. V, 17. Cosmæ Pragensis Chronicon editur. III, 60.

Crato, Ioannes. Nonnulla de eo VI, 147. 148. et segg. 157. Cujacii, Iacobi, & aliorum Commentarii in L. Frater a Fratre D. de Condiff. indeb. eduntur. III. 42.

Cumani, Marcelli, Observationes medica publicantur. VI,

Q. Curtii Historia editur. V, 165. 167.

Custos, Dominicus, Chalcographus eximius Augusta. VI, 100. 105.

Cyri Homiliæ eduntur. VI, 32.

S. Cyrilli, Alexandrini, Commentarius in Prophetas minores editur. V. 144.

Daffinger, Franciscus. Eins Vita & Scriptum, III 196. Dal

Dalham , Florianus , editor Conciliorum Salisburgenfium. V, 108. 111. [eqq.

Degen, Theodoricus. Eins Scripts. I, 41.

Delius, Michael, Professor Argentina. I. 43.

Demetrius Cydonius de Morte contemnenda, editur. 1, 180. Denckius, Ioannes. Eius Epistolæ MSStæ ubi? 1, 32. Denichii, Joachimi, in Erlan, & filiorum eius lauder, ubi ? III, 198.

Dexippi, Atheniensis, & aliorum Eclogæ Legationum

publicantur. VI, 60.

Dietherus, Andreas. Eius Vita & Scripta. I, 42.

Dilbaum, Samuel, I. 46.

Dillingana 'Academiz origo. IV, 95. 112. 113. fegg. 130. Eius initia & progressus describit Josephus de Sartori. VI, 195.

Dionysius, a S. Euphrosina. I, 46. Henricus. IV, 116. Dioscoridis Anazarbæi, Libri II de medicamentis para-

tu facilibus, ednntur. VI, 153. 154. 156.

Diffelmayr, Cleophas. Eius Vita & Scripta, IV, 204. Drexelius, Hieremias. Eius Vita & Scripta. II, 33. Epi-Rola M.SSta ubi? III, 150. Eius laus. V, 151. VI, 181. Drezlerus, Ioannes, J. V. D. Eius Vita & Scripta. I, 47.

Druthmarus, Christianus, editur. Ill, 119.

Eccius, Ioannes, disputat Bononia. I, 56. Fanebri ofatione laudat Henricum & Lichtenau, Episcopum Auguftanum. 1V, 28.

Ecciefiafticus, editur ab Hoefchelio. VI, 62.

B. Egino, Abbas San - Udalricanus Augusta, sæculo XI. 1 , 205.

Ehingeri , Elize , Versus ad Carolum Stengelium. 111 , 153. Samuel. Nonnulla de eo. VI, 79-80.

Elers, Bonaventura. Vita & Scripta. I, 456

Ellenbogius, Nicolaus, Monachus Ottoburanus. Eius Epistolæ MSStæ, ubi? I, 32.

Ellerbach, Burcardus ab, Episcopus Augustanus. Eius Vita & Scripta. IV, 24.

Emmanuel, a S. Maximiliano. I, 52.

Endavianus, Petrus, IV, 112.

Eppius, Conradus, Pædotriba Augustæ sæculo XVI. ineunte, postea Medicus Campidona. V, 2.

Erasnus, Roterodamus, muneribus afficitur. IV, 63. V. 103. seqq. Alia de eodem. IV, 163. 175, Eustratius, Leontius, Hoeschelio amicus. VI, 23. seqq. 59.

Faber, Ioannes, O. PP. Eins Vita & Scripta. I, 53. Fabri, Ioannes, O. PP. Eius Vita & Scripta. I, 62. VI, 172. Fabricius, Simon, Rector Scholæ San - Annæanæ. Eius Vita & Scripta. III, 10. Ioann. Baptista ICtus. III, 10. Hieronymus Medicus. III, 10. Andreas, Leodiensis V . 187. Ficini , Marfilii , Tractatus de Epidemia morbo latine editur. II. 11. Fischer, Frid. Christoph. Ionathas, corrigitur. III, 75. Flaccius refutatur. 1, 69, 71. Floegelius, Car. Fridericus, suppletur. V, 21. Foeniseca. V. Mader. Fontii, Bartholom. Orationes recuduntur. I. 164. Forcatuli, Stephani, & Petri de Bellapertica Commentarius de Feudis editur. III, 58. Forstenhauser, Christophorus, edit Consilia Henrichmanni. I, 88. 92 Francofordia, Ioann. de, Traffatus contra Feymeros editur. III, 71. Francus, Caspar, docet Ingolfladii &c. IV, 134. Freherus, vel Freer, Marquardus, Medicus. III, 6. Marquardus J. V. D. III , 7. Marquardus , ICtus & Hi-Roriographus Palatinus. Eius Vita & Scripta. III, 6. In quo culpandus? 111, 34, 43, 44, 53, 58, 68. Amicus Hoeschelio. VI, 58. 59. Alia de eo. VI, 186. Paulus. III , 9. Freimonius, Wolfgangus, Vir doctus carmine celebratur. VI. 106. Freytag, Fried. Gotthilf, corrigitur. VI, 174. Friedberger , Balthafar. II, 26. Friderici Barbarossa collum non calcatum a Pontifice. I, 164. Fries , Henricus , Abbas San - Udetricanus fæculo XV. Eins merita litteraria. III, 124. Froelich, Georgius, V. Latus. Fruticenus, Ioannes. II, 126. VI, 182. Fuggerus, Raymundus, Matheseos amans, & fautor litteratorum. 1, 25. 26. IV, 165. V, 206. Antonius, Mathefeos amans. 1, 26. V, 209. lacobus, & Ge-

orgins mecænates. V, 10.20. Iacobus, Episcopus Confiantiensis. V, 16:. Philippus Eduardus, Ottavianus Secundus, Antonius. V, 183. Georgius, Marcus, Io-

digrammy Google

annes, Christophorus. V, 192. Antonius VI, 36. Antonius & Udalricus Mecænates. VI, 127. Ioannes Iacobus promovet litteras. VI, 154. Fultenbach, Abbatum eius loci Catalogus, ubi ? I. 20.

Gabelmannus, Nicolaus, I. 132.

Gablerus, Medicus & Professor Tubingensis, ad catholica Sacra revertitur. IV, 103.

S. Galli Monasterium. Nonnulla de eo. IV, 3. 7.

Gamerius, Hanardus. I, 45. Quem maxime Patronum habuerit? IV, 15.

Gassarus, Achilles Pirminins, corrigitur. III, 107. IV. 19. 58. 67. IV, 146. 228. Alia de eo VI, 156. 157. Gostel, Gregorii, Vita & Scripta. III, 135. 160. VI, 121.

Gebehardi, Cardinalis fæculo XII. Diploma. 1, 209: Gebehardus, Comes de Ammerthal, Episcopus Augustanus. Eins Scripta, IV, 209.

Geiger, Malachias, Medicus. II, 48.

Geldenhaurii, Gerardi, Epiflola. I, 145. 146. Augustam

dinquit. 1, 172. V, 7.

Gemmingen, Io. Otho de, Episcopus Augustanus. Eius Vita & Scripta IV, 29. V, 190. Julius Henricus. Eins Vita & Scripta. IV, 30.

Gennadius Scholarius de Prædestinatione vulgatur. VI, 41. Gentilis, Albericus, de Legationibus editur. III, 40. Geographica Marciani & altorum eduntur. VI, 53.

Gerhardus, Scriptor Vita. S. Udalrici Augustani Episco-

pi. IV , 208.

Germani Homiliæ eduntur. VI, 32.

Geroldseck, nobilis familiæ de, Genealogia ubi? II, 96. Gerzen, Thomas de, sæculo 15. Eius Scriptum. III, 125. Gefnerus, Conradus, post Molbanum edit Dioscoridem. VI, 156. 157.

Gewoldus, Christophorus, Antagonista Freheri. III, 19.

66. 69. Alia de eo. V, 164. 167.

Giltlingen, Ioannes de, Abbas San - Udalricanus, fæculo XV. Eius merita litteraria. III, 129.

Ginther, Antonius. Eins Vita & Scripta, I, 39.

Glettle, Iof. Bernardus. Eins Vita & Scripta. I, 73. VI, 172. Glettle, Io. Melchior, Scriptor musicus. 1, 77.

Mich. Glycæ nounulla publicantur. V, 144.

Grabaldi, Marii. Diftionarium recuditur. I, 144.

Graphai, Cornelii, Formula Colloquiorum recuduntur. - I. 145. S. Gregorii Nazianzeni nonnulla eduntur. VI, 32. 35. 37. 52. S. Gregorii Nysseni nonnulla eduntur. VI, 32. 36. 38. 67. S. Gregorii Neo - Cafareensis Panegyris in Origenem vulgatur. VI, 62. Gretseri, Iacobi, Epistola MSSta, ubi? III. 140. Moriens Adversaria sua Georg. Stengelio commendat. III, 190. Griesherr, Ioannes, monachus San - Udalricanus, fæculo 15. Eius merita litteraria. III, 129. Grimm, Sigismundus. I, 19. Eius merita litteraria. V. 96. Simon. Paucula de eo. V, 97. Gruberus, Ioannes, S. J. Nonnulla de eo. VI, 158. Gruterus, Ianus, Livium edere cogitat. VI, 86. Grynaus, Simon. III, 116. 117. V, 7. 8. Grueber, Io. Georg. Eius Vita & Scripta. II, 69. Gugl. Thomas. I, 78. Gundlingius, corrigitor. VI, 55. Guttenberg, Georg. Hermannus â, favet Litteratis. I, 101. Gutivillig , Martinus, I , 78. Hagen, V. Indagine. Hagerus, 1Ctus. Nonnulla de eo. V, 208. Hamhofer, familia illustris inter Augustanas, VI, 89. Philippus. Eius Vita & Merita litteraria. VI, 99. Hainzelii, Ioann. Baptista & Paulus mæcenates studiorum. V, 10. 11. 12. 13. VI, 149. 150. 151. 154. Fridericus VI, 30. Hainzelmann, Ludovicus. III, 91. Haller, Leonardus. Eius Vita & Scripta. I, 79. Ad Concilium Tridentinum ablegatur. I. 81. S. Hariolphi Vita, a S. Adalberone describitur. IV, 8. Hartbertus, Episcopus Curiensis. IV, 215. Hartmannus, Georgius. I, 19. Hartmannus junior, doctus monachus San - Gallensis, IV, 210. Hassenstein, Bohuslai de, Opera recensentur. II, 16. Haugen, Sixtus, fæculo XV. VI, 191. Hay, Romani, Epistola MSSta, ubi? III, 150. Hegenmiller vel Hagenmiller, Ioannes, Procancellarius S. R. I. Nonnulla de eo. V, 205. 224. Heil vunneri, Iacobi, Narratio de Colloquio Ratisbonensi refutatur. IV, 206. HeimHeimburg, Gregorii de, Scripta eduntur. III, 59. 62. De Heinecken. Litterati Viri huius mentio fit. III, 127. Helfenslein, Ulricus de, ad catholica Sacra revertitur. IV, 103. 202.

Henischius, Georgius. Nonnulla de eo. VI, 92. 96. Henningi, Marci, Epistolæ MSStæ initium affertur. III,

137. 138. Scripta. VI, 104.

Henrichmannus, Iacobus, J. V. D. Eins Vita & Scripta.

I, 86. IV, 158. Laus. VI, 194.

Henricus Moguntinus Archiepiscopus. II, 106. Henricus IV. Rex Galliarum, favet Societati Jesu. V, 145. Hermannus Ord. PP. seculo XIV. II, 71. Hermannus, Georgius, vir doctus. VI, 37.

Hermetii, Antonii, Speculum perfectionis germanice edi-

tur. IV, 204.

Hermetis Trismepisti Jatromathematica eduntur. VI, 49,

Hermetis Trismepisti Jatromathematica eduntur. VI, 49,

Hermat, contra Philosophos gentiles, editur, 1, 180.

Herwart, Io. Georgius, ab Hohenburg. V, 164.

Helpschius Hierosophymitanus in Prophetas editur. VI, 58.

Heupoldi, Bernardi, Scripta, III, 222. VI, 68. 69.

Hierosolinis Hieroglyphica eduntur. VI, 45.

Hieroclis Facetice eduntur. III, 59.

Hippocrates de VII. Gradibus Vitze humanze vulgatur.

Hoechstetierus, Philippus, Medicus. Eins Scripta. VI, 119. Ioannes Philippus, Medicus. Eins Scripta VI, 119. 120.

Josephus. Eius Scriptum. VI, 120.

Hoeschelius. David. Eius Vita & Scripta. VI, 3, Aliorum Eruditorum labores adjuvat. VI, 69. Eius Epistolæ editæ recensentur. VI, 73. Epistolæ eius XVII. anecdotæ vulgantur. VI, 73. 79, seqq. Eius Opera promissa vel meditata enumerantur. VI, 73. Nonnulsa de eo. VI, 131. Daniel. VI, 30. Paulus. VI, 30. Michael. VI, 31.

Hoelzel, Blasius, insignis Mecanas litteratorum. II, a26. Hohenzollern, Eitel Fridericus ab. Eius laudes ubi habean-

tur. I, 47.

Holthusus, Ioannes. Eius Vita & Scripta. IV, 199. Homilia variorum Patrum, editæ ab Hoeschelio. VI, 32. Hosius, Stanislaus, Cardinalis. IV, 109. 110. 135. Hozius, Andreas, Weingartensis. V, 160.

Huberinus, Caspar, ad Lutherum mittitur concordieiu. Religione faciendæ ergò. I, 173. HunHungerus, Wolfgangus, discipulus Anemoecii. VI, 171. S. Iacobi Cænobium Moguntiæ. De Bibliotheca ibidem nonnulla asseruntur. V, 229.

Iaeger, Clemens. Eius Scripta. III, 89.

Iajus, Claudius. Nonnulla de eo. IV, 91. 92. 110. 111.

Illecinus, Iacobus. IV, 110. 135. V. Noguera.

Illfung. Patritiæ familiæ Augustanæ Origo. III, 94. Leopoldus. Eius Vita & Scripts. III, 94. Georgius. V, 192.
Imhofius, Frid. Raymundus, suo ære Consilia Beroii recudi facit. I, 48. Augustinus, Eius Vita & Scripta.
II, 72. VI, 181.

Indagine, Ioannis ab, Ord. Carthus. Liber de Conciliis una cum Vitæ eius Synopsi, germaniee editur. IV, 198. Ingelheimensis Synodus. IV, 213. Alia Synodus ibidem.

IV , 218.

Ingolftadiensis Academiae status præclarus sæculo 16. medio. IV, 9. Eidem suam Bibliothecam aliaque vivus dono dat Io. Egolph. A Knoeringen, Episcopus Augusanus. IV, 15. Ab aliis quoque augetur dicta Bibliotheca. IV, 16. Eiusdem Bibliothecæ Incunabulorum Catalogus vulgatur. IV, 16. Societatis litterariæ ibidem à Io. Aventino institutæ membra recensentur. VI, 197.

Interim, Formula Fidei, Augustæ introducitur. V, 212. Ioannes Anglicus. Eius Rosa medica editur. VI, 109. Ioannes Augustanus, Monachus Ord. S. Bened. sæculo

XV. 1, 93. loannes, Monachus, faculo 15. III, 126.

Joannes Kampensis. Eius Pfalterium germanice editur. I, 103. Ioannis Carpathiorum episcopi nonnulla vulgantur. V, 144. S. Ioannis Chrysostomi nonnulla eduntur. VI, 32. 40. 51. 58. 59. S. Ioannis Damassceni nonnulla eduntur. VI, 34.

Iosephus, Episcopus Augustanus, transfert ossa S. Udal-

rici. IV., 220.

Isidori, Pelufiotæ, Epiflola de Judaorum abolita Politia vulgatur. VI, 60.

Ifocratis de Regno Liber latinè editur. I, 104. Germanicè vulgatur. 1V, 161.

Iudex, Matthæus, refutatur â Mutio Justinopolitano IV.

Julii II. Epistola ad Matthæum Langium. V, 40. Iulii III. Epistola de Othone Truchsessio, ubi? IV, 124.

125.

Iun-

Jangermannus, Godofredus. Nonnulla de eo. VI, 131. luftus Urgellitanus editur. III, 119.

Kammerlander , Iacobi , Epistola , ubi ? III, 119. Kauffringer , Paulus , Grammatodidascalus. I, 95.

Kayfer. V. Cafar.

Keller , Michael. V. Cellarius. Kempis, Thomæ à, Libellus de Imitatione Christi græce editur. V1, 144.

Khager , Matthias , celebris Pictor Augustanus. III. 162. Franciscus Antonius. 1, 79. Khellnerus, Guilielmus, a Zinnendorf, J. V. D. Nonnul-

la de eo. IV . 171. 175. Guilielmus filius. ibidem.

Kholbornius, Canonicus ad S. Stephanum Moguntia. Orationem Christoph. a Stadion Episcopi Augustani

fynodalem denuo recudi curat. IV, 65.

Kircherus , Athanasius , S. J. Eins Epistola aliquot eduntur. I, 113. Amici eius Augusta aliquot. ibid. Quos adjutores habuerit in edenda China illustrata? VI. 158. Conradus, Augustanus. Eius merita litteraria. VI. 130. Kistler, Ignatius. Eius Scripta. II, 70.

Kleindienst , Bartholomæus , Ord. PP. Eius Vita & Scrip-

ta. IV . 193.

Knoeringen . Io. Egolphus de , Episcopus. Eius Vita & Scripta. IV, 9. VI, 188. Henricus, Episcopus Augustanus. Eins Vita & Scripta. IV, 30. VI, 102.

Knoeringer , Gallus , Monachus Faucensis. Eius Epifloloe MSSize, ubi ? 1, 32.

Roehlerus, 1. D. corrigitur. V, 84.

Koenig feck , Ioann. Iacobus d , Canonicus Augustanus &c. Eins Vita & Scripta. V, 23.

Kramer, Ralthasar, Calligraphus. I, 97. Kretz, Matthias. 1, 90. IV, 158. 160. Eius merita & Scripts. IV, 167. VI, 196 - 203.

Lactantii, Opera eduntur. V, 13.

Lamprias de Scriptis Plutarchi editur. VI, 48.

Langenmantel, Gens patritia Augusta. Eius origo. I, 108. Hieronymus Ambrofius. Eius Vita & Scripta. I, 108. Ulricus in favorem quatuor Studioforum Stipendium affignat. V, 4.

As, fautor Virorum doctorum I, 56. Ad lites, inter alumnos Ord. Prædicat. exortas, componendas una cum aliis à Maximiliano I. deputatur. I, 57. Eius Vita, Dotes animi, Doctrina & Scripta fuse exponuntur. V. 25. Vindicatur ab adversariorum convitis. V. 55. 56. 81. seqq. Elogia eius. V, 73. seqq. 90. seqq. 98. feqq. Alia de eo. VI, 208. Lapide, Ioannis de, Libellus de Resolutione dubiorum circa celebrationem Missa recuditur. IV, 140. Lapides serpentini a Lufitanis, La Pedra della Cobra, dicti. VI, 158. Lateranense Concilium fub Julio II. V , 42. Laubius, Georgius, Medicus. VI, 35. Eius Vita & Scripta. VI, 107. Hieronymus, Augustanus, Medicus Regis Dania aulicus. Eius Scripta. VI, 111. Laurishe mense Cænobium. Nonnulla de eo. IV, 2. 8. Leib , Kilianus , Rebdorfenfis. II , 20. 22; Lemnius, Simon, discipulus Anemoecii. VI, 171. Leonis X. Epistola ad Matthæum Langium, ubi ? V, 47. 51. Consultatio de Expeditione contra Turcam. V. 51. Leunclavii, Igann. Jus graco - romanum editur. III, 40. Leyferus, Polycarpus, refellitur. IV, 205. Libanii Characteres editi. I. 9. Lichtenau, Henricus d, Episcopus Augustanus, Eins Vita & Scripta. IV, 27. VI, 192. Conradi, Abbatis Urspergensis, Chronicon editur Augusta. IV, 150. Liebenthalii, Christiani, Collegium politicum editur. III, 207. Lindanus, Guil. Damasus. IV, 115. 135. 202. Lippertus, Ioann. Caspar, Eques Boius Velseri Librum V. & VI. Rerum Boicarum edit. II, 219. Lipsii, Justi, Nota in Tacitum eduntur. III, 57. Locher, Iacobus, Philomusus. I, 14. Eius Epistolæ MSStæ ubi ? 1, 32. Loetus, Georgius. Eius Vita & Scripta. I, 98. Lucaris, Constantinus, Hoeschelio amicus. VI, 23. seqq. 59. Ludolphus filius in patrem Othonem I. rebellat. IV, 214. 215. Luitolphus, Episcopus Augustanus impetrat Canonizationem S. Udalrici. IV, 220. Ludewig, Io. Petr. de, corrigitur. III. 110. 111. Ludovici IV. Bavari Sententia Separationis &c. una cum

aliis Scriptis editur. III. 41.

Ludo-

Ludovici, Germanici & Karoli Regis Galliarum Formulæ Foederis eduntur. 111, 64. Luscinius. V. Nachtgall.

Macer, Caspar, Professor Ingolstadii. I. 44.
Mader, Ioannes. I. 19. Eius Scripta. IV, 147.
Magius, Octavianus, de Legationibus editur. III, 40.
Maigretii, Georgii, Martyrographia germanice editur.
I. 42.

Marcius, Martinus, Theologus Parisiensis docet Dillin-

gæ. IV, 115.

Margunius, Maximus, Episcopus Cytherensis amicissimus Hoeschelio. V1, 23. seqq. Eius Poemata eduntur. VI, 38. Eius Epistolæ ubi ? V1, 39. seqq. passim. Eius Anacreontica publicantur. VI, 57.

S. Maria Ecclesia, seu cathedralis, Augusta. Plures ad

eam pertinentes Notitize. II, 106. feqq. IV, 76. V, 32. 44. Mos in ea oftendendi SS. Reliquias populo in pervigilio S. Michaelis. V, 185. Vide Augusta. S. Mariæ Theodotæ monasterii Privilegia confirmantur. IV, 2.

Marianus, Christophorus, Eius Vita & Scripta. I, 117.

VI, 174.

S. Marinus, Pontifex Romanus, prophetize dono celebris. IV, 211.

Marius, Augustinus, Vir perdoctus. IV, 63.

Marschallus, Matthæus. Eius Vita & Scripta. II, 84. V. 3. VI, 181. Varia ad familiam Marschallorum attinentia. II, 113.

M. V. Martialis Carmina publicantur. V, 157. 158.

Martin, Alipius. Eius Scripta. II, 80.

M. Maruli Spalatenfis Memorabilium Libri VI. germanice eduntur. IV, 203.

Matthæi, Ioannes, Prior Augustinianus studia promovet Mindelhemii. IV, 155.

Matt/perger. V. Marianus.

S. Maximi Martyris Mystagogia, & Definitiones vulgantur. VI, 51.

S. Mauritii Ecclefia, Augusta. Plures ad eam pertinentes Notitiæ. II, 106. seqq. lbi concionantur Paulus Hofæus. IV, 95. Georgius Mayr. VI, 135.

Maximilianus I. Concio in obitum eius. 1, 60. Congresfus eius cum Ladislao Hungarize Bohemizeque, et Si-

2 gi/mun-

gismundo Poloniæ Regibus, ac fædera nuptialia. V. 49. 57. Sacri belli ducatûs infignia a Card. Thoma Cajetano accipit. V, 52. Obit diem suum. V, 53.. Eius

Dictum memorabile. V, 80. 81.

Maximiliani, Ducis Bavaria, studium promovendi litteras. V , 135. Favor in Societatem Jefu. V . 135. 143. 192. Bavariam sanctam scribi curat & imprimi. V, 152.

Maynettus, Professor Medicinæ. Nonnulla de eo. VI, 151. Mayr, Georgius, S. J. Eius Vita & Scripta. VI, 133. Georgius alius, & eius Scripta. VI, 133. Paulus Hector. Eins Scripta. III, 76. Sebaldus, peritistimus typographus Dillinga. IV, 116.

Maysterlin, Sigismundus, Jaculo XV. Eins Vita & Scrip-

ta. III, 99.

Meichsnerus, Ioannes, I. V. D. Eins Vita & Scripta. V. 117. Sebastianus. V, 119.

Menchufius , Iacobus. IV , 115. 196.

Mercerii, Ioann., Opinionum Libri II. eduntur. III, 42. B. Methodii Revelationes eduntur. IV, 145.

Miconius, Ofwaldus, II, 25.

Miller, V. Mylius.

Minderer, Raymundus, Medicus. Eius Vita & Scriptis. VI. 114. Cum Aetio Cleto, & Petro Castello in controversiam incidit. VI, 117.

Mirandulanus, Ioann. Franciscus, implorat patrocipium Matthæi Langii. V, 106. loannis Carmina pia, ubi? VI. 57.

Moeschus, Georgius, Vir doctus. VI. 33. 47. 92. Moibanus, Ioannes, Medicus. 1, 179. Eius Vita & Scrip-

ta. VI, 147. Moltherus, Menradus, Eius Vita & Scripta, III, 116.

Morhofius corrigitur. IV, 154.

Munzingerus, Henricus, Bafileenfis, Medicinæ Doctor.

V. 6. Murbacense Cænobium in Alsatia. Nonnulla de eo. IV, 74. Segg.

Musculus. Wolfgangus, discipulus Betuleii. V, 10.

Muzenhart, Antonius. Eins Scripta. II, 80.

Mylins, Georgius. Lis ab eo excitata. V, 187. 195. 200. Eius Vita & Merita litteraria. V, 200. Vide etiam:

VI, 211.

Nacht-

Nachtgall, Othmarus. Eius Epistolæ MSSta, ubi ? I. 32. Nonnulla de eo. IV, 163. 164. 172.

Nadler, Ioannes, Eius Scriptum. VI, 2.

S. Narcissi ædicula, Augusta. Nonnulla de ea. V. 46. Noburgensis Episcopatus, utrum exstiterit? 1V, 77. Qui scripserint de Colloquio Religionis ibi habito? 1V, 206.

Neumayr, Iosephus, O. PP. Eius Scripta. I, 120. Nicetas, de VII. Admirandis Mundi vulgatur. VI, 67. Noguera, Iacobus. IV. 110. Eius Liber de Ecclesia Christi editur. IV, 198.

Notingus Episcopus Conflantiensis. IV, 213. 225. Nunnesius. Petrus. Eius merita litteraria. VI, 56.

Nyswus, Ioannes, Augustanus, docet Basilea &c. V, 22.

Occhims (Bernardus) Eius Conciones nonnullæ in linguam germanicam traducuntur. VI, 120.

Occo, Adolphus I. I, 19. Eius Carmina MSSta, ubi?
I, 216. Occones III. Medici docti Augustani carmine
laudantur. VI, 104. Occo II. I, 173.

Oecolampadius, Ioannes. Eius Epistolæ M&Sta, ubi ? I,

32, II, 26. IV, 63.

Oefelius, Andr. Felix, Bibliothecarius Bavaricus. Nonnulla de eo. III, 78. IV, 207. VI, 164.

Olave, Martinus de. IV, 115. 128.

Optatiani, Publilii, Panegyricus editur. II, 232.

Oresmii, Nicolai, Liber de Origine &c. Monetæ editur. III. 58.

Origenis & Africani Epistolæ motuæ de Susanna vulgantur. VI, 58. Opus contra Celsum editur. VI, 62. Aliæ Eiusdem prodeunt. VI, 63.

Ortelius, Abraham. 1, 129.

Orto, Oberti ab, Opus feudale germanice editur. IV, 144. Ofiander, Lucas, antagonistam habet Gregorium Roseffum. V, 195.

Ofterroth, Christophorus, confutatur. III, 221.

Ottoburanum monasterium. IV, 217. Oudinus, Casimirus, resutatus. I, 34.

Ovidii Tristium et de Ponto Libri vulgantur. V, 145. Eius Metamorphoses itidem. V, 146. 147.

Pacaus, Valentinus, docet Dillinga. IV, 115. Alia de eo. VI, 195.

Packius.

Packius, Otto, infignis Impostor. V. 65. Punitur. VI. Panzau, Octavianus, Eins Scripta. II. 77. 78. Passionei. Dominici, Cardinalis præclarum de aliquibus Caroli Stengelii Operibus judicium. III, 156. Pauli III. Breve pro Othone Truchsessio, ubi? IV. 124. 125. Epiflola ad Matthæum Langium, fors supposititia? V, 113. Pauli IV. Epistola de Othone Truchsessio, ubi? IV, 125. Eiusdem Controversia cum Ferdinando I. Imperatore de suscepta dignitate cæsarea. V. 215. 225. Perauldus, Raymundus, Episcopus Gurcensis & Cardinalis. V. 32. 36. Persona, Christophorus, notatur. I. 152. S. Petri monasterium Salisburgi. Nonnulla de eo. V, 56.59. Petri Siculi Historia editur. V, 160. Peutingerus, Conradus. Eius Vita fuse descripta editur Augusta, I, 130. Litteras & Litteratos fovet. I, 143. 144. II, 124. 125. III, 118. IV, 164. V, 10. Additamenta ad eius Vitam. II, 114. Sermonum convivalium edendorum quæ caussa ei fuerit? V. 05. Carolus, I. 130. Christophorus. I, 132. Christophorus, alius a præcedenti. I, 134. Marcus. I, 136. Christophorus. Medicus. I. 137. Peutingera, Juliana & Constantia. I, 138. Pfifter , Narciffus , Monachus San - Udalricanus , fæculo 15. Eius Scripta. III, 124. Pflanzmann, Jodocus. Eius merita litteraria. IV, 144. Pflaumern, Io. Henrici d, Epistola. III, 149. Philippus, Comes Palatinus Rheni, Episcopus Frisingensis. V, 55. 109. Philippi Solitarii Dioptra vulgatur. V, 143.

Philonis Judzei nonnulla eduntur. VI, 33,67. Philothei CPtani Oratio editur. V , 144.

Photii Bibliotheca publicatur: item Einsdem Epistolz.

VI, 53. 54. 55. Phranza, Georgii, Chronicon vulgatur. V, 143. Phrynichi Epitome editur. VI, 56. 61.

Pii V. Epistola pro Othone Truchsessio, ubi? IV, 103. 125. Epistola ad eundem ubi ? IV, 139. Catechismum Romanum germanicè edi fuadet. IV, 141.

Pinicianus, Ioannes. Eius Vita & Scripta. I, 139. Pirckheimerus, Wilibaldus. Eins Epistolæ MSStæ, ubi?

1, 32.

Dailed by Google

Pirchmayr, vet Pirgmann, Magnus, faculo XV. VI, 190. Pifanum Conciliabulum. V, 42.

Pittinger, Henricus, monachus San - Udalricanus fæcu-

lo 15. Eius labores litterarii. III, 126.

Pogianus, Julius, Io. Chrysostomi Librum de Virginitate latine edit. IV, 126. Plura de eo. IV, 134.

Poll, Nicolaus, Medicus. Eins Epistolæ MSSta ubi?

1, 32.

Polythronii nonnulla publicantur. VI, 58.

Pomerius, Julianus, editur. III, 120.

Pontanus, Iacobus, S. J. Eius Vita & Scripta fuse exponuntur. V, 119. Distinguendus est à Iacobo Pontano Heidelbergensi. ibidem. Elogia virorum doctorum de eo. V, 128. Jegq. Amici eius. V, 133. Jegq. Alia de eo. VI, 210.

Popma, Ausonius, de Verborum differentiis recuditur. 111, 206.

Prieser, Io. Henr. de, I. V D. & Consiliarii Reipublicæ Augustana, docta Observatio. III, 75.

Procopii Cæfareensis Historiarum Libri vulgantur. VI, 64.

Prudentii Psychomachia editur. IV, 148.

Purschtinger, Bertholdus, Episcopus Chiemensis. VI, 177. Editor Operis: Deutsche Theologey. VI, 208.

S. Radegundis Ecclefia prope castrum Wellenburg reædi-

ficatur & consecratur. V, 58.

Raderi, Matthæi, Epiflolæ MSStæ, ubi? III, 149. Difeipulus Iacobi Pontani. V, 121. Eius Vita & Scripta prolixe exponuntur. V, 149. Vindicatur. V, 157. 158. Sugillatur. V, 165. Alia de eo. VI, 211.

Ramirez, Laurentius, castigatur. V, 158.

Rasserus, Maximilianus, Raderi Bavariam fanctam germanice edit. V, 166.

Ratholdus, Erhardus, Typographus Augu/tanus. Nonnulla de eo. VI, 178. 179.

Ratisbonense Colloquium de Religione institutum. II, 148.

Raynaldus, Odericus, refutatur. V .- 114.

Rehlingerus, Henricus, suo ære Beroii Confilia recudi curat. I, 48. Familiæ Patritiæ Augustanæ Origo. II, 118. III, 91. Sebastianus. Eius Vita & Scripta. II, 118. Carolus, Mecænas litterarum. VI, 54. 63.

Reiche-

```
Reichenau, Guilel. de, Episc, Eichstettenfis Sanctorum Re-
   liquias Henrico VI. Angliæ Regi mittit. II, 4.
 Re ling , Iacobus , à Georg, Stengelio refellitur. III, 1944
  legg.
 Rembold, Io. Bapt. Eius Vita & Scripta. I. 148.
 Remus, Ægidius. Eius Vita & Scripta. I, 149. V, 63.
   VI. 175. Georgius, juvenis moritur. I, 151. Geor-
   gius alius. Eius Vita & Scripta. I, 153. VI, 5. 23.
   50. 54. 57. 177. Wolfgangus Andreas. Eius Vita &
   Merita litteraria. IV, 172. VI, 194. Wolfgangus, pater præcedentis. IV, 172. VI, 205.
 Reuchlinus, loannes, Matthæi Langel patrocinio utitur.
   V. 106.
Rhegius, Urbanus. II, 26, IV, 63. VI., 197.
Rhitovius, Martinus. IV, 115. 137.
 Rhodomannus, Laurentius, adjuvatdoctos Hoeschelii labo-
   res. VI, 62.
Richardus Pampolitanus Ord. Eremit. S. Augustini edi-
   tur. I, 67.
Riedlinus, Vitus, Medicus. Eins Vita & Scripta, V. 171.
Ritii, Hieronymi, Ticinenfis Epistola. II, 12.
Rittershufus, Conradus, amieisimus Hoeschelio, edit Mar-
   gunii Anacreontica. VI, 57. 81. Alia de eo. VI, 83.
   87. 88. 90.
Rochus Perufinus de scribenda & rescribenda Epistola, auc-
  tior editur. V, 121. 136. 137.
Roggenburgum, monasterium Ord. Præmoustrat. I. 35. 36.
Romel, Baruch Loth, Medicus. 1, 169.
Rondininus. Natalis, Alexandri VII. Secretarius. III, 148.
Ronerus, Georgius, laudat oratione funebri Philippinam
   Velseriam. II, 136.
Rosendalius, Cornelius. IV, 113. 115. 116.
Roseffius, Gregorius, S. J. concionator fummæ ædis Au-
  gustæ. L. 118. Promovet Litteras. V, 122. Eius Vi-
  ta & Scripta, V, 182. Perorat in Synodis Augusta &
  Dillinga. V, 186.
Rosieres, Franc. de, adversarius M. Velseri. II, 226.
Rosinus, Stephanus, Eius Vita & Scripta. V, 29. 30.
Roth, Henrici, S. J. Vita & Scripta. VI, 157.
Rudolphus, Plebanus S. Marice majoris, fæculo 15. VI,
   192. Archipresbyter Augustanus. ibidem.
Rulandi. Martini, Synonymia pluries recuditur. VI. 9.
  35. 36.
                                                Rum-
```

Rumlerus, Io. Ulricus, Medicus. Eius Vita & Scripta. VI, 127.

Sadeler, Raphael, infignis Chalcographus. II, 39. V. 165. Eins filius, ac nepos. V, 165. 166.

Sailer, Gereon, Mecænas Studiosorum. I, 42. Eine

Vita & Scripta. I, 171.

Sailer, Raphael. Eius Vita & Scripta. I, 174.

Salisburgensis Ecclesia ad Cleri sæcularis statum redigitur. V, 48. Eins lis cum Cænobitis S. Petri, V, 56. Archiepiscopatus Privilegia in puncto Vini et Salis confirmantur. V, 58. Alia de eadem, V, 68. 69. 70. Saller, Philippus. Eius Scripta. I, 169. Ioannes. Eine Merita literaria & apostolica. V, 187.

Sandei, Felini, Epitome de Regibus Sicilia, una cum aliis, editur. III, 65.

Sartori, Josephus de, scribit de Academia Dillingana.

VI, 195. 206.

Scaliger, Josephus, amicus Hoeschelio. VI, 23. 53. 55. 59. 61. 64. Corrigitur. VI, 27.

Schadlandius, Ioannes, Episcopus Augustanus. IV, in

Præfatione.

Schardii, Scriptores Rerum Germanicarum, recuduntur.

111, 207.

Schaumburg', Petrus d, Episcopus & Cardinalis. Eius VIta & Scripta. IV, 18. VI, 192. Eius Decretum putlicarum Comprecationum, & Orationes dua ex manuscripto exhibentur. 1V, 36.

Schelhornius, I. G. junior corrigitur. VI, 42. 46. 67. Schencking, Ioannes, I. V. D. Canonicus cathedralis. Eius

Scriptum. IV , 201.

Scheufterus, Sigismundus, Vir doctus, I, 153.

Schilling, Ioannes, Monachus. Eius caussa turbæ oriuntur Augusta sæculo 16. ineunte, 111, 89.

Schmidlinus, lacobus, refutator. 1V, 195.

Schonerus, Ioannes, Mathematicus. 1, 19. 27. Schopfius. Philippus. Nonnulla de eo. VI, 109.

Schreckenfuchfius, Alexander. II. 122. Laurentius. II, 123. lo. Bartholomæus. II , 123.

Schwarzius, Christophorus, celebris Pictor in aula Eavarica. III, 173.

Scipionis, Antonii, Ord. S. Bened. Epistola. II, 41.

Seberus, Wolfgangus, edit Pollucem. VI, 70. 86. 87. 882 Seckendorfii Historia Lutheranismi corrigitur. IV, 60. 181. V, 84.

Seefelder , Ignatius. Eius Vita & Scripta. III , 97.

Seemiller, Sebastianus, editor Incunabulorum Bibliotheca Ingolfladiensis Academia. IV, 16.

Segethus, Thomas. VI, 54. 82. 94.

Seldius, Georg. Sigismundus. IV, 136. Eius Vita & Scripta fuse proponuntur. V, 205. Alia de eo. VI, 211. Sembler, Rupertus. Eius Vita & Scripta. V, 226.

Sembler, Rupertus. Eius Vita & Scripta. V, 226. Senderus, Clemens. Eius Vita & Scripta. VI, 161.

L. A. Senecæ Medea editur. V, 168.

Senfelius, Ludovicus, post Isaacum Orpheum, musicam Capellam Maximiliani I. illustrat. V, 98.

Seon, monasterii Bavariæ inferioris, Historia editur. III,

163.

Sibyllina Oracula primo eduntur. V, 15.

Sigi/mundi Imperat. Bulla editur. III, 71. Sigi/mundus
Francifcus, Archidux Austria, Episcopus Augustanus,
præcessorem suum Henricum & Knöringen epitaphio honorat, IV, 31. Eiusdem Synodum recudi jubet. ibid.
Idem Othoni Truchsessio Episcopo & Cardinali epitaphium erigit. IV, 105.

Simeonis, Junioris, Opuscula eduntur una cum Simeo-

nis Theffalonicensis lucubrationibus. V, 142.

Soto, Petrus, Ord. PP. IV, 110. 115. 116. 140.

Spalatinus, Georgius. I, 18. Eius Epistolæ MSStæ, ubi ? I, 32. Corrigitur. V, 84.

Spanheimense Cænobium. De Bibliotheca ibidem nonnulla afferuntur. V, 228. seqq.

Spazius, Ioannes. IV, 111. 136.

Speculum humana falvationis. De hoe Libro nonnulla afferuntur. III, 126.

Speth de Turnegg, Fridericus, Episcopus Augustanus.

Eins Vita & Scripta. IV. 24.

Spiegel, Iacobus. Eius Epistola ad Sodalitium litterarium Selestadiense. II, 15.

Stabius , Ioannes , Historiographus. I , 14. 19. Petrus ,

Ord. PP. Eius Scriptum. I, 188.

Stadion, Christophorus de, Episcopus Augustanus. Quid à Senatu Augustano passus sit? I, 85. IV, 66. Eius Vita & Scripta. IV, 52. Eius Mandatum contra Lutheri doctri-

doctrinam & scripta exhibetur. IV ,56. Nonnulla de eo V. 53. VI, 193.

Stadel, Io. Carolus, Patritius Moguntinus, Eius Scripta anecdota. IV, 18.

Stamham , Melchior de , Abbas San - Udalricanus , fæculo XV. Eius Vita & Scripta. III, 121.

Stamlerus, loannes. Eius merita litteraria. V. roz.

Staphylus, Fridericus. IV, 115. 136, Starchandus, Episcopus Eichstettensis. IV, 216.

Staupitzius . Ioannes. Ei Vocabularium Theologicum dicat Io. Altenstaig. IV , 155. Lutherum ad faniora confilia reducere studet. V, 52. Alia de eo. V, 59. 115. Steiner, Ios. Antonius, Synodorum Augustanarum, &

Attorum selectorum einsdem Ecclesia editor. IV. 24. segg.

Steinmezius, Ioannes, Poeta. V, 160.

Stengelius, Carolus, Abbas Anhujanus. Eius Vita & Scripta. III, 133. VI. 121. 187. Georgius S. J. Eius Vita & Scripta. III. 181. Epistola MSSta, ubi 2 III. 149. Eius encomium. V, 151.

Stetten, Paulus d. fenior corrigitur. III, 157. 181. V. 180.

Stetten, Paulus d, junior corrigitur. III, 130.

Stevartius, Petrus. Eius Epistolæ MSStæ, ubi ? III. Martinus. V, 184.

Stiborius, Andreas, I, 14. Eius Canon Clypei austriaci. I, 33.

Stobaus, germanice editur. I, 105.

Stoppelius, Iacobus, I, 14. 19.

Struvii Bibliotheca Historica corrigitur, IV, 150.

Sturni, Ioannis, Epistola. II, 16. Sucqueti, Antonii, Epistolæ MSStæ, ubi? III, 149. Eius

Opera quædam germanice eduntur. III. 179.

S. Symperti Miracula describuntur. III, 108. Eins Reliquiæ sacræ transferuntur. IV, 27. Quinam de illo scripferint ? IV . 69. /egg. Eins Vita & Scripta, ibidem. VI, 194.

Publ. Syri Sententize eruuntur. II, 149.

C. C. Tacitus editur. III, 12.

Tanneri, Adami, Epistolæ MSStæ, ubi? III, 150.

Templum Ord. Prædicatorum, Augusta, reædificatur. . 1, 54. V, 49. S. Ioannis. IV, 217. S. Afra. 1, 95. IV. 217. S. Stephani. IV , 217.

Bibl. August. Alph. VI. Teren-

```
Terentii Comcedize eduntur. III. 223. VI. 68.
·Tertulliani Opuscula nonnulla eduntur. I, 199.
Thalhauser, Wolfgangus, Medicus. 1, 173.
Themistii Orationes eduntur. I, 161.
Theobaldus, frater S. Udabrici, IV, 215. 216.
Theodoreti aliqua eduntur. VI. 58.
Theophyladi Simocatta Historia editur. V, 143.
Theotifca varia edit Freherus. III, 63. 74.
Thesimerus, Nicolaus, Eius merita litteraria, V, 117.
Thomas . Corbinianus. Eius Vita & Scripta, I, 190. Hie-
   ronymus. Eius Vita & Scripta, III, 206. VI, 187.
S. Thoma, Itinerarium ex Judza in Indiam, editur. VI,
Tieffenbach , Ioannes , Medicus. I , 173.
Tilly, Wernerus Tierclas, Comes de, Eius laudes, ubi ?
   111. 197.
Torring, Albertus de Episcopus Ratisbonensis. 1, 1.
Torrentimes, Cafpar. II , 140.
Tradelius, Georgius. Eius Vita & Scripta. III, 209. VI,
   188. Caspar. Eius Scripta, III, 200. 210. 218.
Trapezuntii, Georgii, Epistola editur. V, 143.
Trefflerus, Wolfgangus. Eius Merita litteraria. V, 228.
   Florianus. V , 231.
Triburiensis Synodus anni 895. IV, 4.
Trigautus, Nicolaus, Eins Historia suppletur. V, 167.
Trithemii, Ioann. Opera historica eduntus. III, 53. Alia de eo. V, 107. 228. 230.
 Trommius, Abrahamus, Nonnulla de eo. VI, 132.
Truchsessiorum de Waldburg nobilis familia Genealogia
ubi & II, 97. Otto, Episcopus Augustanus & Cardina-
  lis. Eius Vita, Merita litteraria, & Scripta. IV, 83.
- fegg. V, 194. 216. 218. VI, 195.
Typographia in monasterium San- Udalricanum, Augu-
. fla, introducitur. III , 130. 131. Typographia ad in-
  figne Pinas. Quædam de es. II, 198. VI, 19. 42. 43.
  138. Typi & Infigne S. Nicolai. VI, 138.
Tyraus, Hermannus, Ingolftadii disputat. IV, 108. Pe-
  tri , Opus de Romano Pontifice germanice editur. IV,
  205.
```

Vannius, Udalricus, Eius Scripta, & Merita. II, 124. VI, 182.

Vayer

Wayer, Francisci le, Legatus editur. III, 40. S. Udalricus Episcopus Augustanus. De eius Vita qua extant, eduntur a M. Velsero. II, 209. Eius ossa Augusta quiescunt. III, 161. Eius Vita & Scripta. IV, 208.

¡Udal/calcus, Abbas San - Udalricanus Augusta, sæculo

XII. Eius Vita & Scripta. I, 200.

Velius, Caspar Ursinus. Nonnulla de eo. V, 102. 105. Velseria, Margaretha, Conr. Feutingeri uxor. I, 145. Eius Vita & Scriptum. II, 127. Philippina, uxor Ferdinandi Archiducis Austriæ. Esus Vita & Scripta. II, 131. Velserus, Antonius, S. J. Eius Vita & Scripta. II, 139. Antonius alius. Eius Vita & Scripta. II, 147. VI, 65. 66. Christophorus, Eius Vita & Epistola. II, 153. Marcus, Duumvir Augustanus. Eius Vita & Scripta. II, 159. Alia de illo. V, 123. 134. seqq. 154. 160. 161. 191. VI, 183-186. Matthæus. Eius Vita & Scrip-

191. VI, 183-186. Matthæus. Eius Vita & Scriptum. II, 228. VI. 6. Paulus. Eius Vita & Scripta. II,

229

Verbezius, Ioannes, Medicus. Nonnulla de eo. VI, 118. Viennensis Academiæ facies circa annum 1486. V, 90. Viennense Collegium Poetarum sæculo XVI. incunte à Maximiliano I. conditur. V, 93. VI, 182. Viennensis urbis à Turcis anno 1529. obsessæ Historia, ubi? VI, 167.

Virgilii Bucolica edita. I. 9. Bucolica, Georgica, Æneis junctim vulgantur à Iac. Pontano S. J. V., 140. Ulricus, Dux Würtembergicus, censura imperiali nota-

tur. V , 52.

Voegelinus, Ioannes. Eius Epistolæ MSSta, ubi ? I, 32.

IV, 63. 167. V, 2. VI, 193.

Voit à Berg, Ægidii Sebastiani, Scriptum. III, 209. Urspergense Chronicon editur. IV, 150.

Waldkirch. Bernardus de, fautor litterarum. I, 12. 13. Wagner, Leonardi, monachi San-Udalricani, fæculo 15. Scripta. III, 127. Conradus. III, 128. Petrus. Eius Vita & Scripta. III, 224. Bartholomæus. Eius Merita. V. 108.

Walramus Eberspergensis editur. III, 74. 118. Wanningus, doctus monachus San - Gallensis. IV, 210.

Index universalis. Weinlin, Leonardus, monachus San - Udalricanus, free culo XVI. Eius Scriptum. III, 130. Wellenburg Castrum prope Augustam, reædificatur. V, 36. Welschius, Georg. Hieronymus. II, 216. in edendis aliorum Medicorum Scriptis industrius. VI, 116. 129. Weltenburg, monafterii Ord. S. Benedicti, Annales editi. 1. 4. Wendlerus, Io. Christophorus, notatur. III, 189. VI, 13. Werdenberg, Ioannes de, Episcopus Augustanus. Eius Vita & Scripta. IV, 25. VI, 190. Werdenftein , I. G. d. Eins Merita. IV , 207. VI , 56. 206. Westcapellus, Matthæus Galenus. IV, 115. 195. Wiborada, Virgo fancta. IV, 210. S. Willerpus Episcopus Augustanus. IV. in Præfatione. Widemannus, Carolus, Medicus. Nonnulla de eo. VI, 116. Wildenberg, Io. Ebran de, Chronicon editur. IV, 207. Willerus, Georgius, primus omnium Catalogos Librorum edit. VI, 84. Windhaufer , Wolfgangus. V. Anemoecius. Wittwer, Wilhelmus. Eins Vita & Scripta. I. 214. S. Wolfgangus, Episcopus Ratisbonensis. IV, 219. Wolfius, Hieronymus, scribit suam ipse Vitam. VI, 81. 84, 85. Moibanum carmine funebri laudat. VI, 155. 157. Wolowiens . Euftachius , Raderum audit. V, 151. 160. Wardtweinius, Steph. Alexander, corrigitur. IV, 180. Wirtembergiæ ad Ducatum attinentia Ada publica . ubi ? VI, 167. Wurmfer , Bernardus , ICtus Carolum V. alloquitur. II , 15. Xylander , Guilielmus , discipulus Betuleii. V , 10. Zapfius, G. G. emendatur. VI, 43. 67. Zeta & Zetarius, quid? II, 154. Ziegler, Ioannes, fæculo 15. VI, 191. Zimmermann, Edmundi, Scripta. III, 230. Zingiesser, loannes, Præpositus Pollinganus studia in

monasterio suo expolire studet. IV, 153. 15c. 16o.

Zollern, Fridericus d, Episcopus Augustanus. Eius Vita

& Scripta. IV, 26.

Zuichemi ab Aytta, Viglii, Epiflola notatu digniffima.

IV, 68. Alia de eo. IV, 137. 138. 164. 175. Alia

Epiflola eius. V, 207. Epiftolas ad Georg. Hermannum Augustanum mittit. VI, 37.

Zwinglius. 11, 26. VI, 204.

